0

No 72

Nalasamudra.

2 Heft

ఉద్యోగపర్వ

శ్రీరస్తు ఉద్యోగపర్వము

Udyōga Parva

ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ ಪ್ರಾರಂಭ:

ಸೂಚನೆ॥ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ತನ್ನ ನಿತ್ತನೆಂಬ ಬಿರುದನು ಸಲಿಸಿ
ಕೃಷ್ಣ|ಕಂಬಿಸಾರಥಿಯಾದನಂದರ್ಜುನಗೆ ಮುರವೈರಿ॥ ಪದ॥
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ|ಪಾಲ ಕುಂತೀತನಯರುಂನತ|ದೆಳ
ಯವೇನೆಂಬಿನ್ನೈಶಾ|ರ್ಯಂಗ್ರಾಸಿಂಧುವಲಾ॥ ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯರ
ಮಣಿನ್ನಪ... ಯರಾ|ಶಿಂಬ ವಿಶ್ರವ ವಾಬಿಳ ಸೋಪ್ಪೆ|
ವಡಸಾರಿದರ್ನಮತಂ ನಮ್ಮದುವರಾ॥೧॥ ಕೇಳಸೆನೆ ಬಾಳ್ಬಿದುವ
ಸ್ವರದರ|ತಾಳ ನೆಗಳ್ಗಾನಿದಲು ಷನತೆಯ|ಮೇಲಿಪ ನತೆಯುತಂನ
ಕೆಬುವಮವವಚಿರಿರಿಸಿಳ್ಳಾ ಲನೆರಗುವನಾಯದಿ ಚ್ಛುರ|ನೈಳಲಾ
ದನೆಳುವನ ಕೃಷ್ಣನ|ಲ್ಲಾತಿ ಯೊಂತುಸ್ತೋ ಯೊಂದುವೈಶಂಪಾಯ ಮುನಿನು
ಡಿದಾಗ್ರಾನಂ ದುಣಿನವಷ್ಟ್ರೋಲಗಸ್ಸ್ರ|ತಂದುಕಳಿಗಾವನಿಯರಾಯರ|ಮಂ
ದಿಯಲಿ ಮುರವೈರಿ ಮಡಿದನು|ರಾಜಕಾರಿಯವಾ॥ ಹಂತೆಬ್ಬಾಳಿನವಿಲ
ನಡಲಿ ಮನ|ನೊಂದರಿವರಥವಿಯಲಿ ಧರೆಯಂ|ನೆಂದು ನೇರುವರ್ಧೆ|ಮಪ
ದನ್ನೆ ಸಾಂದು ತನಯರಿಗೆ|ರ್ರಾ|ದೇವನ್ನೆವೆಬಳ್ಳಿ ನಿಂತುಯ|ಗ್ರಾವಧ ಮಜ
ನವರಬುಪಮಾ|ನಾವಮಾನದಪೋರಿಗೆ ನಿಂತುದು ಪರಗಾನಿರಗವನಾ॥ ನ್ರೋಜ
ಬಹ್ಣರಿಕಾಲಿಲಾದದುದ|ನೋ|ವಿತೆಲಿಯಲಪೋತ್ತ ವಘನುವ|ದಾಳುಬಳ್ಳಿ
ವಜ್ರಿಯು ಯೆಂದನುಪ್ಪವದ ಗ್ರಿಮಾವಾಲಾ॥ ಶ್ರೀ|ತ್ರಳಪುವದುರಿಪ್ಪರನುನೆತಿ
ಗ್ರಿಮಾ|ತಳವಚ್ಚಿದಿ ನುವಣಿಸಾಮವ|ಬಿಳ್ನುವದುಗ್ರಿ ಸ್ವಾದಿಗಳಗಚ್ಛುವದು
ವಿನಯವಳ್ಳಾ|ತಿಳವದಾತವನೆತಿಯನಣಾ|ಬಳರನಯುವಿಷ್ಣೆಂದದಾಪ
ವ|ದೊಳನಿಕ್ಕೈಮೋ|ರುವದುಮತವೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸ್ಸಿ॥೨॥ ಯತಿಮರುಳಮ
ರವೈರಿಕ್ಷಾರವ|ನೊಲವಪ್ಪರವನು ನಾಯುಧಿಚ್ಛುರ|ವಿಳಯಸೋ|ತನುಜ್ಞಾಜ
ನಾರರತ್ತೀ ಮಾರ್ಗದಳ್ಳಾ|ನೆಲನನಾಳಲಿ ಮತ್ತೆಗೆಲಿದೇ|ಹೊಳಲಮ್ಯೋಗ್ರಾದಲಿ

ಸುಯೋಧನನೊಳ್ಗಿತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದನು ನಗುತ ಬಲರಾಮ ॥೬॥
ತೀರ್ಥಸ್ನಾನಾದಿ ಧರ್ಮವ ಬಳಿಕ ॥ ಸುಯೋಧನನ ಧರ್ಮವನೆನೆ ॥ ನೆನೆ [illegible]
ಕೊಂಡು ನುಡಿಸಿದ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರು ॥ ಆನು ಕರದ ಕತ್ತಿ [illegible] ಮ ॥ ತಾನೆ ತಾ
ಯಲು ಸುತನೆಗಳ ನವ ॥ [illegible] ವಿಧಿ ಯಿವೆಂದು ಸಾತ್ಯಕಿ ನಗುತ ಖತಿಗೊಂಡಾ ॥೭॥
ಬಲನ ಮಾತೇನ ವರ ಭಿಮಾನವಿದು ॥ ನೆತಿಯ ನಪ್ಪಿದ ಶಾರದವರು ಬಲು ॥ ತತಿಗೆ ತಾ
ವಿಪ್ರಿಯವನೆ ತಿಳಿ ಕುಮಾರ ಕನೆ ॥ ನೆಲನವಲನಿನ ಮೋನೆ ಯೊಳ್ಗಿದ್ದವೆ
ಮೆಲು ನುಡಿಯ ಸಾಮದಲಿ ನೀ ಮುದಲಿಗೆ ಕೊಂಬ ಕದ್ಧ ಕಿಯ ಲಧಿಕರು ನ್ನ
ತ್ರಿಯೋತ್ಸವ ಜರೂಬಾ ॥ ಕೊಡಿ ಸಾವದು ಮೇಘ ಬಿರಿವ ಬಬ ॥ ನಾದವನ ನೆತ್ರಿಯ
ಅಸಬಳಕೆ ॥ ಕೋರದು ಕೊಂಬುದು ಮಹಿಯನಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ॥ ಮೇದಿನಿ
ಯಬೇಡುವನಿ ಮಹಿಯನೇದು ಹಗೆಯಲಿ ಬರದು ದಕ್ರಿಯ ॥ ನ್ಯಾಯದೆ ಕ್ಷತ್ರಿ
ಯಹಾ ಕುವರ ಮಹಾರುವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಾಯ ನಲು ನಕ್ಷತ್ರ ಪ್ರಾಪದನಿ
ದುನಂ ॥ ಮನುನಯ ಶಾಳ್ಗನದೊಳ್ಗಲಗಿನ ॥ ಮೊನೆ ಯೊಳ್ಗಿದ್ದ ಕಿಯ ಕೊಡು
ವನೆ ಕ್ಷಾರ ವೈಕ್ಷ್ವರ ಸೂ ॥ ವಿನುತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೆಳ್ಗು ನೆತಿಯ ನು ॥ ಜನವ ಕೊಂ ನ
ಬುಕೊಬ್ಬ ದೂತನ ॥ ವಿನಯದಲಿ ಕಳ್ಗುಹುದು ಬಿಡದ ವಜ್ರನೆಬಹುದೆಂದಾ ॥
೧೮ ॥ ವಿಹಿತವಿದು ಪಾಂಚಾಲಕನ ಮತ ॥ ನಹುದು ಗಾ ಯ [illegible] ಗಳ್ವುದು ವಿ
ಹಿತವ ಸಾಬೆನಿ ಕರಸಿಕೊಂಬುದು ಬೇಗ ಸ್ವರೂಪಯುಜರಾ ॥ ಬಳ್ಗನಂವರಗೆ
ಯ [illegible] ಹಿತರಾಗಿ ಸುದತ್ತ ಅತ್ತಲು ಮಹಿಯ ಬೇಡಿ ಸಿಕೆಳ್ಗು [illegible]
ಕನೆಂದವನ ಸುರಾರಿ ॥೧೯॥ ಮದುವೆ ಸೋ [illegible] ನಗಬಂದಿವಾಪಿ ॥ ನದರ ಮೇ [illegible]
ನಾವಸಾಯ ಕದ ॥ ಹದ ನವರು [illegible] ಕರಸಿದರು ॥ ಪ
ದುಳ್ವಿಪುದೆಂದ ಸುರರಿಮ ಕಳ್ಗು [illegible] ತೆಸು ತರನಾ [illegible] ॥ ವದಿಯನ
ಖಿಮಂನ್ಯನ ಸುಭದ್ರಿಯ [illegible] ॥೨೦॥ ಕೊಡಿಕೊಂಡಿ ಸುದಿವರು
ಮಕ್ಕಳ್ಗೆ ಸೋದಲಗದು [illegible] ॥ ನಾದ ಬೇಡಲು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ವಬ್ಬ ಗಳ್ವುವದೂ ॥
ಹುದಿ [illegible] ಯಲಿ ಮೈ ॥ ಸುಡಿಯರೋ [illegible] ಮನ ॥ ಸುಡಿ ಕೊಂಡಿ ಸು
ಕೆಂದು ದ್ರುಪದ [illegible] ನುಡಿದಾ ॥೨೧॥ [illegible] ಕಳ್ಗು [illegible] ಕೊಂಡು ಯದುಬ
[illegible] ದನ ಹಿ [illegible] ಬಿಜಯಂಗೈದನತ್ತಲು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ ॥
ಬಂದು ದಿನದಾ ಲಾ [illegible] ವನಿಶಿ ॥ ಹಿಂದೆ [illegible] ಹಿತನವಲು ॥ ವಿಂದ ಕಳ್ಗು
ಹಿ ದ್ರುಪದನಾ [illegible] ॥೨೨॥ [illegible] ಹಿತ ಧರನೀ ॥
ಪಾಲ [illegible] ಪಾಂಡವರು [illegible] ॥
[illegible] ॥ ಪಾಲ ನಜ್ಞಗೆ

ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು ಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ಧರಣಿಯದಿತಿಜರಾಯ ಪಾ
ಸರತಿ ರಭಿತಿಬ್ಬರಾಯರಿಗೆಸ್ವೈ । ನೆರವ ಹೊರೆಯಲು ಕವಿದು ಬಂದುದು ಕಾಣೆನೆಲ್ಲರಿ
ಗಳ್ಗಾ ॥ ಅರಿಗಳ್ತಿಗೆಬ್ಬೆದರು ಸೈನ್ಯ ಮರ । ಧಿರಖು ಹೊರದು ತಮಗೆ ನುತಲಿಂ । ಮರವಣಿ
ಸಬೆ ಕೆಂದು ಕ್ಷಾರವರಾಯ ಬೊತೆಸಿದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಪಡವನಾತ್ರರಿಗರು ಹಿಡಿದನು ಗ ।
ಸುರಿದು ಬಂದನು ಕ್ಷಾರವೇಂದ್ರ ಮದ್ಧಾರಕಾ ಚುರಿಗೆ ॥
ತ್ರಿದಲಿಕ್ಕೆ ಕ್ಷೈನನೊಳ್ಗನು ಹೊದಲು । ಮುರದಿಬಂದನು ಕ್ಷಾರವೇಂದ್ರ ಮದ್ಧಾರಕಾ
ಜದಮನ್ನಿತ್ತೆ ದಿನಿಬೆ । ಹಿನವರರು ಹಿದರುಕುಂತೀ । ಸುತರಿಗರೆವೆ । ಗದಲಿ ಧರ್ಮಜ
ನಳ್ಗುಕಿಕಳ್ಗು ಹಿದನಿಂದ್ರನಂದನನಾ ॥ ೧೭ ॥ ಬಿಳ್ಗು ಕೊಂಡರ್ಜುನನ ಮುಂ ಪೈ । ಲಾ । ಲ
ನಳಿಗೆ ಬರುತ ಕಂದನು । ಆತಿಯಲಿ ನರ್ತಿಸುವ ನವಿಲ ಮುಬಲ ಕೋಟ್ಗಿದ ಹಾ
ಯುಹೊದ್ದಮ । ತೆ ಹಂಗನ ಮುಬಲದ ಹರಿಗೆಯ । ಜಾಲವೆದನೆದೆ ನೋಟ್ಗಿ ಯಲು
ವಿ ॥ ಕಾಲ ಕಕು ನವನಾಲಿನು ತಪರು ಪದಲಿನದಿ ತಂದಾ ॥ ೧೮ ॥ ಮೋರಯ ಮಿಗೆ
ಕೆರೆಯೊತ್ತಿ ಗಗನವನೊರದು ಹುಳ್ಗು ಹುಳ್ಗು ಹುಳ್ಗಿ ನಿಮನೆನಿ । ಪ್ಪುರದ ಗಜ
ಶಂ ಮಧಿನ್ನಿಬ ಹಳ್ಗ ತರಂಗಲ ಹರಿಯ ಳ್ಗಾ । ಕೆರೆ ಕೆರೆಯ ತಿವಿದೆಪ್ಪುಬರಿದಲಿ ಮೊ
ಕವಜ್ಜಲಧಿಯ ನಿಮಾ । ಕೆನಿನವಿ । ಪ್ಪುರದ ನಾಶರದ ಬ್ಬುಗವಳ್ಗವ ಕೃತ್ರದ ಹಾಳ್ಗಿ
। ಗೆಹಾ ॥ ೧೯ ॥ ಮಾತು ಮಜ್ಜಸಾಗರವ ಬಿಗು ಹುಮು । ಹಾತೆರಯ ಪ್ಪೈ ನಿವರ ನಂಬಿಗೆ ।
ಆತಗಳ್ಗು ಬಣ್ಣದರು ಬೆಕ್ಕುವನೊಪ್ಪಿನೆತ್ತಿಯ ಳ್ಗಾ । ಮಾತನ ಮುಗಂಜುವ ನೆಯಿ
ಮತವಿ । ಧೂತರಿಮ ಬಲ ಮುಂಡಿಕಂದನು । ಗಾತಕರ ಹೆದತತಿಯ ರಥಿಯಾ
ದಾರಕಾಮುರಿಯಾ ॥ ೨೦ ॥ ನಿ । ತೆಯರನವ ಮುಂದಿನಿನವ ಮತ । ಗಾತಕವ ಹಂಗು ತ್ರ
ಕರಹೊ ಳ್ಗ । ಗಾತತಾ ಕ್ರಾವೆಯಿಂದ ಬಿಷ್ಟ್ರುನ ಕಷ್ಟಿ ರರಗಳ್ಗ ಳ್ಗಾ । ಭಿತಿ ಬಿಲ್ಲದೆದಾ ಪಿಲಂ
ಕೆಗೆಗೆ । ತುವೆನಿನಿದದೆ । ವನಿಂಮೊಳ್ಗ । ಜಾತರಿಮವನ ಕಾಂಟೆನೆನುತಲಿದಾಂಪಿದನ
ಪೊಡಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥ ಅಪ್ಪಿಬಳ್ಗುವ ತ್ರಿತಿಗೆ ಹರಿಮ್ಯೆ । ಹೊಪ್ಪುರಾವಿದು ತಾ ವಿನರಬವಾ । ಗ
ಪ್ಪಿಜರಿ ನಿದದವರ ಮವಜೀ । ವಿನಾರೆಅವೆಂದಾ । ಹುಪ್ಪಿಸಾವಿನವಿಲ ಗಜೀ । ವವ । ಬಿಷ್ಟ್ರ
ಅವಿದು ಕಾಲಕರ್ಮದ । ಥ್ಪ್ರನು ಕಮು ರಿದೊಟ್ಟಿ ಬೆದೆಯಿದುರಿ ವರಿವಾಯಂದಾ ॥ ೨೨ ॥
ವರಲುವಾರಾಯಣ । ನಾರಾಯಣ । ನಿರಡಿವರತರಯೆಂದು ಮುರಹರ । ಬರದಅ
ವಿದುತರ್ಕತ ತ್ರಿದಅವಲಾಯಂದಾ । ಟರಿತಬೊಂಮದನತ್ತ್ವಗುಣ ನಂತರು
ಗಳ್ಗಲಿರಿ ನೆತ್ರವಬೊ । ಧಧ । ತರಕತ ತ್ರಿದಬಳ್ಗನು ಹೊಳ್ಗು । ದಅವಲಾಯಂದಾ ॥ ೨೩ ॥
ವರಮುರು ಶನು ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನು । ವರಕೆಚರ ತರವರಲಯೊದವ । ರರನು
ಬಹದಾ ಗೆ ಮುತಪೊಕ್ಕ ಮದ್ಧಾರಕಾ ಮುರಿಗೆ । ವರಕೆವರ ವೆಂಬಂತೆ ಬೊಂಮ

ದ। ಚರಿತವನು ಪೊಗಳುತಲಿ ಪಾರ್ಥನು। ನರಸಿಜಾಕ್ಷನ ಸಾಂಬ ತನಯನ ದಿಟವೆ
ನಬರುತಿರ್ದ॥೨೪॥ ಪೊಳಲ ಹೊಗಲಿಕೆ ಕಿಶುನ ಬಾಯಿತು। ಹಲವು ಗುಣಾನಿಬರ
ರಲು ಬಿಡಿಕೊಳ್ಳು। ಕಳಸ ಕಂಪದಿ ಚಾಮರಂಗಳು ತೋರಣಾದಿಗಳಿಂ। ಹಲವಹ
ಸಿಯ ಮಸ್ತುಮಾತಿಯ। ಬೆಳಸುವಂಗದ ತೆಜಿ ಗಜವನು। ಬೆಳಗಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಾರ
ತ್ತಿ ಬಿಡವರತಿ ಕ್ರತೆಯಾ॥೨೫॥ ಮುಂದೆ ಕಂಡ ಮಹೋತ್ಸವ ಕಂನ್ಯೆಯ। ನಂದು
ಕೈಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಶಂಖದ। ದುಂದುಭಿಯ ನಾದವನು ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥ ಬರುತಿರ್ದ
ನಂದಿಪ ದಿಮುರಬಡವವದು। ಸಿದು ಫಲವೆಂದೆನುತ ಯಾದವ। ಬಂಧುವನು
ಕಣ್ಣಾಗಿಯ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಬರುತಿರ್ದ॥೨೬॥ ಪೊಳಲು ತ್ರೈತಂದ ಸಾರಥಿ
ಬಿನ। ನಗರಿಯ ಮಹೋತ್ಸವನಿನೆಬರ। ಲಗಧರನು ಮಂಟಪದಲಿ ವಿಭ್ರಂಗ
ನಿಯ ಕೆಳೆಯಳ। ಹೊಸ ಮಣಿ ನಿಲಸಿದರ ದಳಾಂಬರನ। ಯುಗಳ ಕಳ ಕಳ
ಸುವಸು ಪುಷ್ಪಯ ಬಿನುಹಿ ನಲಿ ವರಮಾತ್ರ ನೆನೆದ ನೆಬ್ರಂತಿಯೊಗದಲ॥೨೭॥
ಮುಕುಳ ನರಮುಟನಾನಿವರ ಶ್ರಯ। ಭಕುತರಸದಲಿ ಮುಳುಗಿದನು ಜ್ಞಾಂತರ
ನನೆಕ್ಕಾನಲಂಮ ದಾಯ್ಯನೆ ಚರಣಸ್ಪರ್ಶಿಯಲು। ಅಕುಟಿಲ ಮನಸಾರಿದನು
ಗಿಶಾ। ವಿಕಳದುರಿಯೊಧನನು ನಿನಮತ್ರಿಕರ ಮಾಳಿಯ ತುಕುಟ ದತ್ತಲು ನಾ
ದರ ಮಂದಿಷ್ಠರಾ॥೨೮॥ ಕರಲು ವಿತುಳದೊಳ ಸಾರಥಿ ಮುಮ್ಮೈಗ। ಮುರಿದ ತುಲು ತುಪ್ಪ
ವದಿಪದ ನಿದಿರಲಿ। ಸುರವಿಯ ಸಾಮವನು ಕಂಡ ಮನನೆಯ ಮೊಳ ಮೆನು ಗೆ।
ತಿರುಸಿ ಸೋಮಕ ತತಿಯ ದೆಸೆಯಲಿ। ಕುರು ಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಯುಧಿ ವಿಶಾರದ ತಾವ ಶಿಯ
ಕಂಡವಿ ಚೇನಿಜೇನೆಂದ ಸಾರಥಿಮುನುದಿದ॥೨೯॥ ಬಿಳಿಯ ವತಾಸೊಂದು ಮಕುರು
ಯೊ। ಪಾಲ ಪಾರ್ಥರಿಗಿತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ। ಲೋಲ ನುದಿದನು ಪುತ್ರಯರಾಯಶಗಿತ್ತ
ಬರವೆನೋ। ಪ್ರೇಳ ಕೈ ಬರವಷ್ಟತತವಲಾ। ಮೊಳವಿನಿ ವಿಭು ಕೊಲಿಡೆ। ಮಾ
ಲಯ ಕೆಬರವೇ ವೆವಲು ಕುರುರಾಯನಿಂತೆಂದ॥೩೦॥ ಯಾದವರು ಕ್ಷೌರವ
ಕೊಳ್ಳುಂತೆ। ಚೈದವಿಕ್ಷಿಸಬಂದೆವೆಂ ಮೊಳಗಾದ್ಯ ಗೋವಿಂದನಿಂ ಮೊಳಗಾರು
ನಖಿರಿ ಮನೆ। ಸೋದರರ ಮನ ಕದದಿ ದಲುದಾ। ಯಾದ್ಯವಿಜಯ ದೊಳಿಂ ಮಧುರಳಿಗೆ
ಪಾದುವೆಳು ಸಾವಿಭುರಿ ನೆಬಲಾಗಬೇಕೆಂದ॥೩೧॥ ಪೌರವೇಶ್ವರ ಕೇಳು ಧರಣಿ
ನಾರಿಯೆವಿಬ ಕೊಳ್ಳ ಕವಾನಿಹ। ಗಾರಮೆಚ್ಚಿದ ಗಾರನಂಗದ ಭೂರಿಯ ಹಾಯ್ದ ದವಳ॥
ಸೂರಿಮನ ಮಕಾರದಲಿ ನೃಪರು ವಿ। ಚಾರಿಸದೆ ತಮತಂಪದೆಂದೆ। ನಾರಕಪ
ನಾಪ್ರಬುದ್ಧಿಯ ಕೆಂದು ಪರಿಮದಿದ॥೩೨॥ ನಾದಿ ಗೋಸುಗ ಸೋದರರು ಹೋ
ಬಾದಿ ಪರಿ ಪಂಚಾರ ಕೆಂಬುದ। ನಾದದಿ ಪಶೆಲೋಕ ಕಮಲಜನು ಸುರಹೊ
ನಬರಾ। ಬೇದಕತು ನಿಜ ನಿಂ ಮೊಳಗಿಕ್ಕೈ ನುಡಿಬರ ಕುವ ದೊಳ ತು ನಾವಿರಿ

ಸೋದಿತಾನಂ ಸೋ। ನಡೆ ವೆಳಯಂದನ ಸಾರಥಿ ।। ೫೨ ।। ತಗರರಥ ಪುರಿ
ಸೊಗ್ಗಿ ಸಿಬಲಿಗಾ । ಗ್ರವಬಯಸಾವರಂ ತೆನಿಂ ಮಮ । ತೆಗತೆಗದು ಕಲಿ ಮಾಡಿ ಮನೆವರು
ಖಳರಾದವರೂ । ನಗು ತಗೆ ಶಲ್ಯಂ ಸುವರು ವಿಸು ಗಾರು । ಬನ ಬ್ಬಿದವದಿರು ಬಬ್ಬಿಕಕ
ದೆಯಲಿ । ಪೊಗಿ ವಿಕ್ರೈನೆ । ವಿಭ್ರ ರವ ಕ್ಕಿತ್ರ್ಯಂ ಗನೆಯ ಮವೆಯಾ ।। ೫೩ ।। ಅವಧರಿಸಾತು
ರವೈರಿ ಧರ್ಮ । ಕ್ರಿವ ಗಾಸಾನು ನಬೂರಿವಾ ವಾ । ಭುದ್ವಿರವಂ ಥುದಕ್ಕದನ ವಿದ್ಯಾಕಾ
ಮನೆ ಮಾಯುತು । ನಿವಶನಾ ವಿತ್ತಂದನರವಾಂ । ದವರಿಗೆಯುಮ ವದೊಲವಿನಲಿ
ತ್ತಾ । ರವರಿಗೆಯು ಬಲವಾನಟಿ । ಕೆಂದಮನು ಯೋ । ಧವನೂ ।। ೫೪ ।। ಯನಖತಂ
ಬಲಸಾನೆ ನಗು ತಪ್ಪುರ್ವನ ಸೋದಿದನ ಸಾರಥಿಮ ನಂ । ನಮವವಹೌ । ಗ್ರಿಪಾರ್ಥ
ಯೆನ್ನೆತತಿ ವಾನಿ ಕ್ಕೈಮುನಿದೂ । ಯೆನಗೆಮತಟೆ । ರಿಪ್ಪದು ಯೋಗ್ರಿ । ಧನನವ ಮತೆ
ವೆಕೆಂ ಮತುತವಿಂ । ಮನನಯವೆವಂ ಮನು ನಯ ವಸ್ತಾತಂ ತ್ರವಿ ಕ್ಷೆದಾ ।। ೫೫ ।।
ಅದಬಾಗಿ ಸೋದು ಕಡೆಯಲಿ । ಸಾದು ವವರಾ ವಳ್ಪ ಬಲರಾ । ಮಾಧಿ ಕೃತವರ್ಮ
ಕರುಯಾದವ ಬಲ ತಪಾನೆನ್ನೆ । ಸಾದು ವವರಿದ ಕೊಂದುಮಕ್ಕೆ ನೆಟ್ಟೆ । ಸಾದರಿದಕೊಂ
ಬೃತೆ ಚ್ಚೆದುದನ್ನಾ । ನಾದರಿಸಿ ಕೊಗ್ಗೆಂದು ಪಾರ್ಥಂಗ ಸಾರಥಿಮ ನುಡಿದಾ ।। ೫೬ ।।
ಮುರಮಥನ ಬಿಂನಪಲು ಕ್ಷೊರವ । ನರನನ ತಿಕ್ಷಾವಂತನಿದತಾ । ಧರಿಸಲಾವಿನಿಬ
ಪಳಯಾದವನ್ನೆಂ ಪ್ಪನಾನರವಾ । ಧರೆಯ ಸೆಂಪತ್ತಿಲಿದವಿಯ । ತಿರಕರಾನಿಕ್ಷವಿಬ
ರನುಸಂ । ವರಿಸಲಾವಿವೆ ಕೃಷ್ಣನ್ನೆ ಸಾಕೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥಾ ।। ೫೭ ।। ನಾಬದ
ನರುಬದವರಿಗೆಧಿಟ । ನ್ನೇ ಬಟೆಂಬಲವೆಂಬ ಬಿರದಮ । ಧೇವಕೆ । ಬ್ಬಿದು ಬಳ್ಳೆನೆಂ
ದನು ಪಾರ್ಥನ್ನೈ ಮುನಿದೂ । ನ್ನೆ ಸಾಖದಲಿ ಪಾಂಡುತನಯರ । ಜ್ರೀವಿಸಾವ
ದೆಮನುಬ್ಬಿದಯದುವ್ಮೊಪಾ । ಬ್ಬಿಯನೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡುಯಂದನು ಕ್ಷಾರವರರಾಯಾ ।। ೫೮ ।।
ಮರೆಯ ಮಾತುಗಳ್ಬ್ಬು ಕೆಪಾಂಡವ । ರರಕೆನಿಂ ಮಲಿಪಿರದು ಪಾರ್ಥಗೆ । ಮರಗು
ವಿರಿ ಮರುಬ್ಬಾನಿ ಮನಮೆಚ್ಚಂತು ವಿಮಗೆಂದಾ । ಉರದ ಛಾಯ್ಗೆ ಕೆಡೆಯತ್ತೆ
ತಿಕೆ । ತೊರನು ಸಾಕಂ ತಿರಲಿವ್ನೇ ಬ್ರೂ । ಸ್ವರಿಯ ಲಾಗದು ಮತ್ತೆ ಯದನಾ ಬೇಧಿ
ಕೊಂದೆವನೂ ।। ೫೯ ।। ಮಾತಿಯನುಂ ಬಂದೊಬ್ಬದನುಜ್ರೆಯ । ತುಬ್ಬಿಪೆ ವದವೆಲುಕ
ಸ್ತುವನ ಮತುರು । ಗಳಸಾಧ್ಯೆ । ಮನನಮತ ಮತ್ತ್ಸ್ಯವಕೃಶ್ವಿಖಿ ಭುಜಬಲದಾ । ಬಲುಗ
ಜವಮಲ್ಲರನುಮವನ । ನೆಬ್ಬಿದು ಮಕೆಕೆ ಬಲವದರಿಕ್ಕೈ । ದಳ್ಳಿಸಿತಿಲುದಾನವರ
ಕೋ । ಪಿಯನಾಪೆವಾತ್ರದಳ್ಳಾ ।। ೬೦ ।। ಕಾಲಯಮನ ನುದಂತವತ್ರನ । ಸ್ಸಿಬ್ಬಿವೆಲುವು
ರನರಕಕುಂಭಿತದ । ನಾಬ್ಬುವವಪಾಂ ಪ್ರಶವ ಪಂಣವಧಿ ಬಿಕಮೋ । ಪರವಾ । ಕಾಬ್ಬಿಗ
ದೆಂಬ್ಬೊಪ್ಪೊ ರನಿಬಾಣಾನ । ತೋ । ಬ್ಬತರಿ ತಂದಾಯತೆಧಾಬ್ಬಾ । ಧೂಬ್ಬಿಯಾದುದು ಮಾಂದು

ಪೆತ್ತಾಳ್ಗೆನೆಯ ಮಗನೆಮುನಿ ನಿನಲ್ಲ ॥೪೧॥ ಹೆತ್ತಸುತನ ಮೊದಲಾನಿಬಳಿ ರಕ್ಷೆ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿಷೇಗಾನಿದೆಲರಗಾದಾ। ಯನನ ಸ್ವೆರಿ ನಿಸೊಂಬುದು ಕೊಂಡೆಲುಕ್ಕೋಪಿ
ದಾನವರಾ ॥೪೨॥ ಮಿಸುಕಲಾಶಿಲು ಟಕ್ರ ಖಂಡಾ। ರಿನಿತು ಮುಂನಿನ ಜನ್ವನದ
ಬಲ ಮಸುಳ್ಗೆ ತಾಖಂಡಾದಿಬಂ ತರುವ್ರಾವತಿಕೆ ಗ್ಗೆಂದಾ ॥೪೩॥ ಮನಲುಕೆ
ಕತಿ ನೆನತ ಕ್ಷಾರವ। ಜನವಕಳು ಹಿನಿಕೊಂಡುಬಲರ। ಮನಮನೃತವರ್ತ
ನನಕೊಂಡ ಮನಿಖಿಳ್ಗಯೊದವರಾ। ಭ್ರಿಮತಬಲನಹಿತೊಲವಿನಲಿ ಪ। ತ್ರಿನ
ಮರಿಗಳೆ ಬಳಿಕ ತ್ತ್ರತೋ। ದನುದಮು ಜರಿಮ ನನುವನು ತಲಿಂ ತೆಂದನು ಧನಂ
ಜಯಕಾ ॥೪೪॥ ನುರನಿಯನು ಬಿನು ಪೊರಿಯ ನಂಣೀ। ಕರಿನಿದೆಲ ಹಾ ನಿಂದುದಿ
ದು। ಧರ್ಗರದಯೊದವೆ ಬಲವನೊಲ್ಲದಿಮಂದಮತಿ ನೋಮಾ। ಮರುಳ್ಗೆ ಕಾವದಿಕ
ಪ್ರದಂ ಮಮ। ಬರಿದೆ ಬಯಸಿದಿ ಯಿದನುಕೇಳ್ದ್ರಕಿ ಮಾಳ್ಗು ಸುಕ್ಷ್ಣಮಾಗು
ವಶಿನಿಂ ನಕ್ರಜಾನು ಜರೂ ॥೪೫॥ ಯವಲು ನಹಗಹಿನಿದಮದಾರಿನಿ। ಮನವ
ಕಷ್ಟಾದುವಿರಿನಿಜಶಿ। ಸ್ವನಲಿ ಕ್ಷಾಗ್ಯೆ ಕಧಿ ಕ್ರಜಾಲವಿನಿಂ ಮಗರುದಿಯಲ್ಲಿ॥
ಯನಗೆ ಕ್ರಿಮಲುಂ ಕೆಂಬುವದನಿಂ। ನನುಜ ರಕ್ಷಜರಾಯಕಿನಿಂ। ಮಮವಮಿತ
ಮಹಿಮಾವಲಂಬುವನೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥಾಗಿ ॥೪೬॥ ನಾಲು ಬರ್ದು ಕ್ಷೈಯ್ಯ ವರು ಬರತಿಮ।
ಗಾಬದಳಿಯ ಕೆಲನವದುಲುಂ। ದಾಖ ಕುಳ್ಳಿತ ರಲ್ಲ ಹಂಗಾಣ್ಣೆ ರೆಜ್ಜ ಕಟ ಕದಳ್ಗ॥
ದೇವ ನೆಂದೇ ನೀಲುಬಗದಿ ರಿದೇ। ವತನ ನಮನಿಲ್ಲ ನಲ್ಲದು। ನಾಲುಬಾಕಿಲು ಬಂದು
ಮಾದು ವಡೇಮಹಿ ಗ್ಗೆಂದಾ ॥೪೭॥ ದ್ರೇವ ಮಾತ್ರವೆನೀಲುದೇ। ವರ। ದೇವಕೊಡೆಯ
ರುಹೊಗಳುವದೆ ನೋ। ದಾವಳ್ಗೆಗಳ್ಗೆ ವಲ್ಲ ನಾಸಾಮಾತದಂ ತಿರಲ್ಲ। ನಾಲು ಮಿಕತರು
ಖತ್ತ ಪ್ರತಿರು। ನೀಲು ಸಾರಥಿಯಾನಿಯಂಮನು। ಕಾಬುದೆಂದರ್ಜುನನು ಪಾಗೆ
ಬಾಚಿದನು ಹರಿವದಕೆ ॥೪೮॥ ಯನವಲು ನಗುತೆ ತ್ರಿದನು ಸಾರಥಿ। ತನವಕ್ಷ್ಯೆ
ದಮಕ್ರಪಾಳ್ಗುವಿ। ನನುನಯವನಾವೆತ್ತ ಬಳ್ಳಿಉತ್ಪ್ರತ್ಯುವರ್ಗದಲ್ಲಿ। ತನನಿಹಂ
ಕತಿಯುಳ್ಳಿವ್ರೈತೋ। ಬೆನೆಯಾದಿ ತಾರಿಕೆ ಕಿರಿ ಪಿಯ। ಮನೆಯ ಖಂಡಿಯಬಾ
ಕತನ ನತಿ ಪ್ರಾಣಿಕೆ ಗ್ಗೆಂದಾ ॥೪೯॥ ಭ್ರಿಮತಹರಿ ತಾತು ಪ್ಪುವಾದರ್ಜುನನ ನಾರಮ
ನಂದರನದಲಿ ನನವದುಮನ ರವಿಪಾರ್ಥದೇವನತೆ ಗದು ಬಿನಿಯ ಪ್ಪು। ನಿನ
ಗೆ ಸಾರಥಿ ನಿಂಮನೆನವರ। ಮನಕೆ ಸಾರಥಿಯೆಂದವಾಗಳು। ಜನವಕೆ ಗ್ಗೆ ನೀರನಾ
ರಾಯಣನ ಕರುಣದಲ್ಲಿ ॥೫೦॥ ಭಕತರಿಗೆ ಹರಿಬಂಧು ಖಿಪಹರ। ಮುಕತರಿಗೆ
ಮನನಿನವಿಧಾನಲು। ನಕಲರಿಗೆ ನಿಜನ್ವಸಾಗರನಕು ಗಸಾಚಾರಾ। ಯುಕುತಿ
ಯಳ್ಳಿ ನಿವೇಕದಮೃತ। ಕಬಿಳ್ಗದೊಳು ಬೆಸ್ತ್ರತ ನ್ರಾಗಮಾ। ಕ್ರಕನಿ ರಂಜನ ಕ್ರ ಸ್ವೈತ್ರ

ವರಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಯರಾಯ॥ ಶ್ರೀ॥ ಉದ್ಯೋಗ ಮಹಾಭಾರತ ತೆಲುಗ ನಹೆಣ್ಣೆ ಸಂಹಿತಾ
ಯಾಂ ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವಣಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾದ ಪರ್ವ
ಸಂ॥ ಸಂಧಿ ೧॥ ಪದ ೧೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥

ಸೂಚನೆ॥ ಬಂದು ಕಂಡನು ಸಂಜಯನು ಯಮನಂದನನ ನಜ್ಞಂದ ಮರಳಿ
ದ ಬಂದು ಕೌರವ ನೃಪತಿಗರುಹಿದನವರ ಮಾತುಗಳ॥ ಪದ॥ ಮದಿನೆ ತಿಯ
ದಡಿನೋಡುದ್ಧರಣಿಯ ಪಿಡಿದು ಕಂಬವನೋದದು ಕರುಳಿನ ಮುಡಿಯ
ಮುನ್ನವಟೆ ಹಿಕೊಡಲಯ ರಾಮರ ಪುನ್ನಿರಾ॥ ಮೊದವಿವ ತಿಗಳ್ಳೊ
ದು ಹೊದಕ ಮುದದಿಯ ರಕ್ತೈ ಪಿಡಿದು ಸ್ತಂ ನಿನಿ ಕದೆ ಕುದು ಕಿವಾಹನ
ಗುರುತೆ ವರಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಯರಾಯ॥ ೧॥ ಯತಿ ಪರಿ ಕ್ಷೆತತ ನಯಕೆ
ಳು॥ ಮಳ್ಳಿನ ದನಯ ಮಹಾನು ಮುರರಿಮು॥ ನೃ ಬಗು ಗಗೆ ಕೈ ಕೊಡುವನೋ
ಕೌರವರ ಕೊಳ್ಗನಪ್ಪ ನ್ನೋ ಪೈಳಿಯಲರಿದೆನು ಪೆರಲು ಬಲ ಗಂ॥ ಗಬನೆ
ಬಿದಿರಲಿಕ್ಕೈಯ್ಯಗುಡಿಯಲಿ॥ ಸುಳಿದನೊಬ್ಬೆ ನುಬ ನೆಳ ವಾರ್ಗ ಕ್ರಮದ
ನ್ಯಾರದ ॥೨॥ ಬಿಳಿದು ಬಂದನು ವಟ್ಟುಬ ರನೃಪ॥ ನಿಳಯ ದೊಳಿಯ ಕೆ
ಬಂದು ಮಾದವ॥ ತಿಲಕನೊಲಿದುದ ಹೆಳ ಕೌರವರಾಯ ಬಂದುದನೂ॥
ವಿಳುಹಿ ಕೌರವನಳು ಕೆಹೊದುದ॥ ಬಲನ ಹಿತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಗೆ ಮರಳಿ
ದ॥ ಯುಳಿನಿ ಮುಂದಣ ಹೆರುಷ ದುಕ್ಷನ ವೆಂದು ನಸುನಗುತಾ॥ ೩॥ ಬಿಡಿ
ಕುಸಾಳ್ಳೆ ಳರನ ನಡೆಕ ಟ॥ ಕದಲಿ ಕಷ್ಟನು ಗುಡಿಯನ ಹಿತರ॥ ನರದ ಹೊ
ಸಂನ್ಯೆ ದ ಕಿಬುಳಿ ಕೈ ಸುರವರರೂ॥ ಪದ ವರನಿದರಾಳಿ ನೊಂದದ॥ ನರಮ
ಳದ ಕೃತಿನಿಕರ ವೆಂಬ॥ ನದ ದುಹಾವ ರಕ್ತೈವ ಬಿಜಯಂ ಗೈದ ನಿ ದೆಯಂದಾ॥೪॥
ಕೈ ನೆರೆ ಳೈ ನಿಂವನು ಜನಾ॥ ರಥಿತನ ವಕ್ಕೈ ಹೊಂದ ಕೃಷ್ಣನು॥ ಪೃಥಿವಿನಿಂ ನಯ
ಗಾಳಿಗಾನಲು ಬೆಂತೆ ಬೆಂ ದಿದಕ್ಕೆ॥ ವಿವರಿಸಾಯು ತುವೈರಿಬಲನಂ॥ ಮುತದ ಸಾಹಸಿ
ನೆನೆ ನಿಶ್ಚೈ॥ ವಿತತ ಬೆ ದವಲಂಗ ಬೆತ್ತವನಿ ತ್ತನಾಚರ ರಗೆ॥ ೫॥ ಉಕ್ಕೆವಿನ ಮಂಬ
ರವಹರು ಷದ॥ ತಕ್ಕೆಯ ಲಿಕ್ಕೈ ಮೂಡಿ ಸೃಜನ॥ ವಕ್ಕ ಬಿ ಸೂರ ವಂಟ ವರನ ಮನ
ಕಲ ಬಲ ನಹಿತಾ॥ ಮಿಸ್ಸು ಬಕಬಕಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮುಕಂ॥ ದೊಕ್ಕ ನೊದಲನು ಚರರ
ದಲಿಸಾ॥ ಕಕ್ಕ ಬಿ ವಿದೆ ನೆಮ ತಗರಿನೆಗಹಿದನು ಧರ್ಮಜನಾ॥ ೬॥ ಪರಕೆ ವರ
ಹತನ್ನು ನೆ ಸಾ॥ ಚರಿಸಿದೈಮಿಗೆ ಮುನಿಜನಂಗಳ॥ ಕರಣ ಮಾಧಿಗೆ ನಮಯ ವಿಬುದೆ
ಕೈವವನು ಗಾದ್ಯೋ॥ ಕರುಣೆ ಬಿಜಯಂ ಗೈದಿಯನೆ ಮುರ॥ ಹರನು ನಸುನಗುತೆಂತೆಂ

ದನಾವೆ|ವಶವಪೊರಥಿಯೊಡೆ ವೆಣ್ಣಿಯಕ್ಕೆ ವತವವೆಂದಾ॥೧೨॥ಬ ಯಲಿನೆ

ಮನ ನಾಬಿನದೆವಾ|ಳಿಯಕೆ ನಡೆಯಂದಮ ಶಿಮವೆ|ನೆಯ ಮ ಶ್ಯೆವೆಸ್ಸದ

ಮಬಂದಮ ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ॥ನಿಯ ತವಿಡು ಕೆ|ಳ್ಳಯ್ಯ ಜನಮೆ|ಜಯಮತಿ|

ಪತಿಧರ್ಮಸುತನಾ|ನಯದವಾತಿಯ ಪದನನರಿಪ ತಶಳ್ಯಪೊರವಂಟಾ॥

೧೩॥ಗಾಸ್ಸೈಳಿವಿಸೊರವಂಬನವಣಿತ|ದಾಳುತುದುಶಯ ಶೂದಿಬ ರುತಿಶೆ|ಶ್ಯೆಳ

ದಮಕುರುರಾಯನಾ ಮಾದ್ರಿಧಿ ವವಬ ರವಾ॥ಳ್ಳೊ|ಳಕ್ಷದವಧ ಸ ಶಳ್ಯಪ್ರವಾ

ಲಕನ ತಿರುಪದಶಿಶಿಯ ದು|ಶಾಳಿಗಲು ತೆನಗೆ ಮ ತ ನಿಶ್ಯ್ರಸದಮಮ ನ

ದೊಳಿನೆ॥೯|ವಂದಯೋ|ಜನ ದಗಲದಲಿ ಪಯ|ತ್ರಂದಗಜಶಾತಿಯ ಮನ

ರು ಶಾ|ದಿಂದರಬಿಸಿದಹೊಳುಖಾಣವ ನಖಿಳ್ಳಮೋ|ಹರಶೆ॥ಯಂದಖಿಳವಸ್ತ್ರ

ವನುಜ್ಞಾದಿಸಿ|ಮುಂದೆಪಾಳಿಯ ಬಿಡು ವರಾವಿನೊ|ಳಂದ ಮಿಶೆ ಪಡಿಸಿದ

ಮದಿ ಸೂದಾರಜ್ಞಾಕೆಯಲ್ಲಿ॥ ಮುಂದೆ ಬಿಡು ವಂ ನಬರ ತುಂಬಿ ನ|ಮಂ

ದಿರವಹೊಗುವಂತೆಶಳ್ಯನ|ಮುಂದಿಸಂತೋ|ಳದನ ಮದ್ರಿಧಿ ಮೂದಿ ಮ ಳಿಸಾದಿ|॥

ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲಿ ಮತ್ತೆ ತುಂಬಿ ವ|ಳುಂದದಲಿ ಪನೆಮ ನೆಗಳಿಲಿ ಸಾಖಿ|ದಿಂದಲಿ

ಶಿರಬಿಸದ ಮ ಕುರು ಪತಿ ಪಲ ಉಪಾಯ ಗದಳ್ಳಾ॥೧೫॥ಆರು ನಂಮಯವೈನಿ

ಖಿಳದಳ|ಭಾರವಮನಂತ್ರಿಸದ ಮಕುರು|ನೈರಮೊಯಮ ವಡನನೊಮಿಸಿಲಾ

ಸಿಮಬೈದಿಮೊ॥ಆರು ಮೊದಿದರವರು ಬಂದಶಿ|ಬಾರದಿಂ ನಮಶೆರುವೆನಿಂದಾ

ಧೀರಮ್ಯರೊರಲಿಯ ಮತಹೋ ಸಿದಮದಂಗು ರವಾ॥೧೬॥ನ ಗು ತ ಕ್ಷಾರವ

ರಾಯ ಸಾತನ|ಬರವ ಕಂಡಿದಿ ಶಿದ್ಧುಮದದಲಿ|ತೆಗದು ಬಿಗಿಯ ಪ್ಪಿದಮ ಕುಶಲ

ವನ್ನೈದಬಿಸಕೊಂಡಾ|ಮಗನೆನ್ನಿನಿದರಬಿಸಿದಾತನು|ಬಗದುದ ಮಸ್ಸಬಿ|ದು

ತಾಪಂ|ಶಿನಮಯಂದಶಿಮೊವಬಿಂವಪಮರಳಿನ್ನಿವೆಂದಾ॥೧೭॥ಯ ನಗಬಿಂಬ

ಲವಾನಿಕಂತೆ|ತನಯರನು ಬಿಕ್ಷ್ಯೆಂ ಮಗಿದಿಪ|ಸ್ಸಿನಮರಕೆಮರಳಿತ್ತವರವಿ

ನೆಶಳ್ಯಮನ ನಂಪ್ಪಾ॥ತನಜಕ್ಕೈಕೊಂಡೆಮಯುಧಿಷ್ಠಿರ|ಜನವ ವನ್ಳಿಯನ

ಸ್ಸಿನ ಲಾ|ಗನೆ|ಯನನೆನ್ನಿ ವಿತ್ತಂದನೆರಿ ನಿಂಮತ್ತಬಪನೆಂದಾ॥೧೮॥ಅಗಲಿದೆ

ಸುಫಲಕಾಲದೆ ವರ|ಮೊನವನ್ನಿಕ್ಷಿಸಿ ಮರಳು ವೆ ನಮಬಂ|ಧುಗಳ ದರುಶವನವಲ

ವೈನಂಸಾರತರುವೆಂಗೆ|ಮಗನೆನ್ನೆನೆಯ ಕೊಂಡು ವಾರಣ|ನ ಗರಿಯನು

ನ್ನೆಮನೆಂದುಭ್ರಿತೊವವ|ಮ ಮಳಿಕ್ಕಳು ಪದಶಳ್ಯಬಂದ ಮಾಪಂಡವರ ರವಾರಿಗೆ॥

೧೯॥ಹಿದಿರುಗೊಂಡರು ಸಾಣಿಕೆಯ ನಿಕ್ಷಿಧರು ತೆಗದಪ್ಪಿದರು ಪಲವಾ|

ಲಿಪೊಳಿದ ಪರುಷವನಚ್ಚೈಸು ಮಾಡಿದರೂ|ಮುದದಿ ನೆಣರ ಕುಶ

ಲವ ಮ ಕೆ|ಳಿರವದುರಿಯೋ|ಧನಗಿನಲು ಶಿದ|ಪದನ ನೆಣವ ಪೆ|ಳಿ

ದಮವಿಶ್ರಿಂನಮುಖ ನಾಶ್ನೋಂಗ್ರ ಉಾದಡೆ। ನೆತಿಕಂದ ತಪ್ಪುದು। ಸುದಿಷ್ಟ ಸ್ಸಿರಿ
ನಿಮಗೆನ ತ್ಸುಗನಾದು ಪದಿ ಮೂಕಬುದನವದಿರಿ ಮುಂದೆತಿ। ನಪುದೂ ಸಾದಿ ಪೃತ್ರ
ಸಾಕವಮುರಿದವ। ನಾದದಲಿಸ್ಸಿರಿ ಶಹೋ। ಶಿದುಃಖಿತ। ನಾದವಿಂ ಧ್ರಮ ಮತ್ತೆ ಬಂದವು
ಕಬಿಯದೆನೆಯ ಉದಾಾ ಉನ್ನು ನಪುದ ನಮ ಕೆಡೆ ಮೂಕೆ ಮುನಿಗಳ। ಮಹಿಮೆಯಲಿ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವದನಂ। ನಿಹಿತನಾದನು ಮತ್ತೆ ದಿವಿಜರರಾಯ ನೊಳಗಾನ್ನ। ಅಹಿತರ
ವನಡಿಸಿದರಿಕೃಷ್ಣನು। ಮಹಿಸಾರರ ಸೋ। ಕಕಸಾರಣ। ಮಹಿನಿಮಣಿಬೆನಷ್ಟದಿ
ಬಂದಿತುಯಂದನಾಕ ಲ್ಯಾಗಾ ಹಾ ಉದಡಾಕವಗೆನೆ ಸಾರಥಿ। ಯೂದಿರಾದಡೆನ
ಮರಮುಖದಲಿ। ನಾದತೆ। ಜ್ರಾಪ್ತೆಯ ಮೂಡುವದವನನವ ನಡಿಸಿ। ಗ್ರಾಹದು ಸೋ
ಡುಳುದುನಾಳ್ನೆಗೆಲುವಾ। ಲಾದರಿಸುವದು ನಂಮನೆಂದೆ। ಮಿದಿನ್ನಾವಿರಲ್ಲ
ನಮನತ್ರಕಿಸ್ಸಿಬಿ। ಳ್ಗೂಪ್ತ್ರಾ ಗಾಣಿ ಬಿ। ಳು ಸೊಂದ ಮರಳ್ಯ ನಿತ್ತಲು। ಹೇ। ಳು ವನವನ
ಮುರಿಯೆಸೋ। ಹೆತೆಗಾ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ಮಿದೆಸಾದು ವನವುನಮೂರುಕವಲಾನ್ನೆ। ಜ್ರಾ
ಳಿಗೆಯ ಹಾನರಲಸಿನರಿಯ ಭೇದಾಳ ನಖದಲಿ ಗಜನವಿನ್ನೆಹೆ। ಗ್ರಾಳ ದೊಡ್ಡ
ವರಾಯ ಲಬರುತಿದ್ದದು ನೃಪ ಪ್ರತಾಗಾ ಗಂ ಚೋ। ಳ ಪಾಂಡ್ಯ ಮಕ್ಕೆ। ರಳ ಮಶಿಕು।
ಪಾಲನಂದನದುಷ್ಟಕೆ। ತುಮಾರಾಳ ಮನದರು ಜೀವಬೋ। ಟಕಬಬರ್ಗಾದಿ ಗಳೂ।
ಮೆತಿಮೆ। ತ್ರಿತಂದು ನಿ। ಮಂ। ಗಾಳುದೋ। ರಿದರಿತ್ರ ಕುರುನ್ಯೂ। ಪಾಲಕನ ಕೂಡಿದರುನು
ನದತ್ತಾದಿನಾಯಕರೂಗ್ರಾ। ದೆನೆಗಳಂ ಟರಮೂತಿಬರಿದೆ। ವನರಿಸಿದು ದಿಳ
ಬ್ರಂಹ್ಮ ಗಾನವೆ। ಹೂನ ರಿಧಾ ತ್ರಿನ ನ್ರಿಖ್ಯಯನೆಹೆನಕೆ। ನ ಮಹೊಗಳುವನಾ। ಕುಸ್ಸಿಯ
ಚೆ। ತಾಕೂಮರ್ಗ್ರಾರಶೆನಸಿಯನಿನಾಗೆ। ಧ್ರನಾನೆಗ। ಳು ಸರುತನಬನೆಯೂನದೆ
ನಬರುತಿದು ದಾನೆ। ನ್ಯಾಯ। ಧ್ರ ಪದರಾಜಮಹೋಹಿತಮ ಕುರು। ನ್ರವನನಿತ್ತಲು
ಬಂದುಕಂದನು ವಿಮ್ಮಳಮತಿಮೂತಾದಿದನು ನಿಜರಾಜಕಾರಿಯ ವಾ। ನ್ರವಗಾತನದ
ಅಕ್ಕಾರವನುಕುರು। ನ್ರವರ ನಿ। ನ್ನ ರಮತವಕೆ। ಳ ದಿ। ಚವಳ ಕರ್ಣನ ಕೂಡೆನಕ್ಷ್ಯನಿ
ದನುಕಾಳ ಗವಾಗ್ರ ಶ್ರಾ। ನೆನದಮಂ ತ್ರವತಂ ಮುತಂಡೆಯ। ಮನದಮ ಛೇದಲಾರದು
ಕರ್ಣನ। ನೆನಹಿನಲಿನಯ ವಿಷ್ಮ ಕಕುನಿಯ ನೀತಿಯಲಿ ನಿಕುಬೆ। ಅನುಜ ಕುತದಲಿ
ವಿನ್ರಶಿಷ್ಮ್ಯ। ದು ನವಮತದಲಿ ಬಂಗಾವಿಷನು। ಜನವ ನವಕೆ। ತೃಗಂಗನೆಗೆತೂ
ಮಿಸಿದನುನ್ರಿಮೂಷ ಗಾವಾಗ್ರಳ। ಹೆರುಷದಲಿ ಸಾಂಜ್ರಯನನಾಳ। ಕರದು ಕುರುಪತಿ
ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದ। ನರಿಸ್ರ ಸಾಲರ ಪಾಳಯ ಕೆಹೋ। ಗಂದು ಉರವಣಿಸಿ। ಧರೆಯ ಬೇಡ
ಉ ಕಳುಹಿದರೆ ನಂ। ನರದೂ ಳ ನಿಧಾರಿಯಲಿ ಕ್ಷೋದುವೆನು। ಬರು ದೆಸೋಷ್ಟರೆ

ಧಮನಾಲೆಂಬುದುಧಮಾತನಯಂಗೆ|ತ್ರಶ್ಯಾಬಿಲ್ಲಸೊಂದನುಮಂತ್ರಿವಾಯನಾರದಾದ್ಯ
ತಿವಾಯಗಾವನ್ನೈದಿಪಾಡುನ್ನ|ಪಾಲಕಸೆಪಾಲ್ಗಯಚೆಬರಲಿಕೆರಾಯನರುಹಿದರು||
ಕ್ಷೇಲ್ಲಬೀದ್ರಾರವನುಬಿಯ್ಯವಹಿ|ಲ್ಲಿಸಿದರಾಮರುಧವನವಷ್ಟೋ|ಲನವರಚಿಸಿದನು
ಕುಂತಿ|ಸೂನುವಿನಯದಲ್ಲಿ|ತ್ರಿಗ್ರಾಹಸಿವಿರಾಟನುದ್ರುಪದಕೈಕೆಯ|ರಿರಲುಬಲವಂ
ಕ್ಷದಲಿವಾಮದ|ಲಿಕವೃಕೋ|ದರರಾಲುನಾಗಾರುವಕುಲಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳೂ||ತರುಣಿಯ
ಕುವರಿಮ್ಮದಜನ್ವನ|ಖರಣಿಯಕುನಮಥವಿರಂಚಿಯ|ಕರಿಣಿಯರುಕುಲ್ಲರ್ದ
ರರಸನವತುಂಡಿಸಂದಣಿ|ತ್ರಿ|ರಲಣಿಕರುಮಂತ್ರಿಗಳುವೈಶ್ಯರು|ಸರಸವಿ
ನಲ್ಲುಕ್ಷತ್ರಿಗಳ್ಲುನುತ|ವಿರತನಿಮಗಾರುಣಾಯಕರುವಾಠಕರುವಾಕ್ಷಿಕರೂ|
ಕಾವುರಗವಿತ್ತಿಕರುಲಕ್ಷಣಾ|ವಳಿಗಾತರುವಂನೆಯರುಸಾವಂ|ತರುಗಳುರುವ
ರಿಪಾಣ್ಯವೈತಾಳಕರುರಂಜಿಸಿತೂ|ರ್ಯಗಾಹೂಲತರುಚಿತ್ರಕರುಮಲ್ಲರು|ಗಾಯಿತ
ರುರಿಪ್ರಿಗರುಮಾಯಾ|ಕೋವಿದರುಕವಾದಿವಿಕಲ್ಪರುಮೂಕವಾಮನರೂ|ಪ್ರಾವದಾ
ಕರುಬ್ರೂಡಿಗರುಮರು|ಜೀ|ವಣಿಯರುಶಿಥಿ|ಲಿಕರುವೃಗಜೀ|ವಿಗಳುಸಾಕುನಕ
ಕನದರುರಾಜನಸಭೆಯೊಳ್ತಿ|ತ್ರಿಗಣ|ಸಾಲಮಕುಪದರಕ್ಷರಕ್ಷಿಯ|ಧಾ|ಗೆಲಿದು
ದುತಮವನಿಂದ|ಮೆ|ಯುತ್ತಶ್ಶಯತರಣಿತೆ|ಜತ್ರಿತಿಯಪಂಡ್ರು|ಕ್ಕೆ|ಬಾಲಿ
ಯರಕಟಿಸಂಗಬಿಲ್ಲನಿವಧಾ|ಲ್ವದುಮುಕ್ಕಲ್ಲಿಸಿತೆನಿ|ಖೂ|ಪಾಲನೋ|ಲನವಿ
ನದುದಿಂತ್ರಿವನಸಾವಿತೆಗೆವೆಕ್ಕಲ್ಲಿಸಿ|ರ್ರಾ|ಬಂದರಾಪಾಂಚಾಲಿಯದ್ವಾರಕ|ಸಿಂದು
ಕದಿಯಲಿನಾಗಕಂನ್ಯೆಯ|ನಂದನರುಘಟೋತ್ಕಚನುಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಾದಿಗಳುಸೊದೆ||
ನಂದನಬಿಮಂನ್ಯುಮವೃಕೋ|ದರ|ನಂದನರುಕುಲ್ಲದರಾಯರು|ನಂದನನಯ
ದವಂಕದಲಿಯತಿಶಯವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ|ರಾ|ಕಲ್ಕಲವಿರಾಧಮಾಣಮಾಗಿ|ದುಲಿ
ಮೆಕಂಬಿತುಕೆನಿಕರವಂಕೈ|ತಲ್ಲದಮಕುಟದರಾಯರಾಧರುಮನೆದವಕುವದಲ್ಲಿ||
ನೃಲ್ಲನನಾಥನನಗುತಪಾರಮಂ|ಡಲದಶಿಷ್ಯನಕಶೆಯನಖಬಾ|ಗಿಲಲಿಕ್ಕೈ
ದುವಸೊಂದುಮಾಸೊಗಿಸ್ಸಿದರಂದುನ್ನಂಜಯನಾಥ|ಬಂದುಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿಸಂ
ಜಯ|ನಂದುಮ್ಮಯಿಕ್ಕಿದನುಪ್ರಿಯದಲಿ|ನಿಂದುಸೋ|ಧಾವನಿದಬಲದಲಿಪವಂ
ದತಿ|ಕ್ಷೈರಣ||ನಿಂದಯಮನೊನ್ನೈರುತಿಯೊಪ|ರಂದರನೊವಾವಕನೊವರುಣಾ|
||39||
ಯಿಂದಧರಕ್ಷಾಚಿ|ರಮಾರುತಿಯಿವರುತಾವೆಂದಾ|ಮಂದಿಯಿದುಮಾನುಶ್ಯರಕ್ಷೆಮ|
ತ್ತಂಮಚಿ|ಶಿ|ವೇ|ಮದ್ಯೈವಿಕ|ಸೆಂಡಿನುತಚಿರಗಾನಿಸೋ|ದಿಧನಿಂದುಸಂಜಯನೂ||
ಸಂದಣಿಸಿಕುಲ್ಲದರಾಯರವ್ರಂದವನುವಾರಿವರಿಯಸಾಪ್ರಿಪರ|ಲ್ಲಂದವನುಕಂ
ದಂಜಿಪರಪರಯಿನುತಚಿರಗಾಧಾ||ರಾ||ಸಾಲ್ಗದತಿಯಕಂಬೂಸಿಗಳ್ಮಿಗೆ|ಚೆಲ್ಲ
ದಮುದಮುಗಳ್ಗೂಡಿದುರಲು|ಲ್ಲ್ಯಾಕೋ|ಮದಸೂನಲದಲ್ಲ|ರಿಯಲಿವಕಲಿ

ಮುಖದಾ॥ ಬಲದ ಹುಬ್ಬಿನ ತೋ(ರ ತೋ(ಳನ। ನೆಳದಡಾ ಯುಧ ಹೋಗರಕದು ಳಿನ।
ತ್ತಲಮನದಕದನ ತ್ರಿಚಂಡರಕ್ಷಂಡುಬಿರಗಾದು॥ ತಿಳ್ಳಾ॥ ಹೃಳವದಲ ಹೆಂನೆರದುವ
ಕರುಣೆಲು। ತೋಳಲಿದರು ಸ್ಥಿರತೋ(ನಿನಿಮುಕ್ಕೆ। ವಲನರಾಯರು ನೆರದು ಜಿಯ್ಯಮಿಶಿ
[illegible] ಗಾ(ದಳತೆಗೆ। ಸಲು ಕದಿ ಹಾದೇ(ನುಂಟುಮು
ದಿಮಹಾದೇ(ವಾ॥ ವಳನವಾಡಿವಕರು [illegible]
ರಶಿಮು। ಮುಳಿಯಲಾವನುಮುರಿಯನೆಂದಮತಂನಮನದೊಳಗೆ। [illegible] ಳುಹಿದ
ನಹೊರಿಗಳಮಹಿ(ವತಿ। ಕಳುಹಿದುದು [illegible] ವತಿ। ವಿಲಕ ಧರ್ಮಜನೊ [illegible]
ದನುವೃವನವಾ [illegible] ದವಾ॥ [illegible] ಬಾಣ್ವನಲುಂ [illegible] ಮ। ಕ್ಕಳನುಮಶಿಯನುತೀ(ನು
ದನುವೃವನವಾ [illegible] ಳಗಾಂಧಾರಿದೇ(ವಿಯಳಾ॥ ಗುರುವಿಶಾಮಹಗೋ
ಸ್ತಂಜಯ। ತಿಳ್ಳತಾತನಕ್ಕಶಲವನುಗಾಂಧಾರಿದೇ(ವಿಯಳಾ॥ [illegible]
ಕ್ಕಮರಕ್ಷಿ(। ಚ್ಚರಗಾಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ಕಶಲವ। ನುರುನಾತನು ನು ಕ್ಕೆ(ಮಿಯೆ(
ಧರಾಯನಿರವೆಂ ತೋ॥ (ರುರುವತಿಯನೋ(ದರರು ಮಕ್ಕಳು। ನರಸಿಜಾವನಿವಾಮ
ಮತಿಮಿ। ಕ್ಕಳಿನ್ನಯರುಕರ್ನಾದಿನಾಮ ಮರುನಾಖಿಗಳಿಯಂದಾ॥ [illegible]
ನಿಬರುಜಿಯ್ಯನಿಂಮಯ। ನಿಖಿಳಬಾಂಧವರನುನಜೋ(ದರ। [illegible] ದಿಗಳನು
ಮುರುಹಿತ್ತವಾರಮುರಜಿನವಾ॥ ನುಖನವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೊದಲುವಂಕಜ। ಮುಖಿಯರನು
ಬಿನ ಹೊಂದು ಕಳುಹಿದಳ ಖಳ ಗುರುವಂದವರು [illegible] ಗಾಚಾತಮುರಾ॥
ಮುಂನಳಿ [illegible] ತಮ। ಲುಂನತದರು ರುಣ್ಯದಲಿ ನಂ। ವನ್ನನಾಹನರಾದಿಶಾ
ದರಿಸಿದೆ ಉಧರ್ಮವನು॥ [illegible] ಮಧ್ಯತರ [illegible] ರನ। ತಂನಮಕ್ಕಳ ಬಾಂಧವರ [illegible]
ನಂನತೆಯನೆರಿ [illegible] ಧರ್ಮನುತನನುತಾ॥ [illegible] ಮಬಂಧ್ಯಹದನು
ಸ್ವಾರವ। [illegible] (ನನೆದರು ಕುರುಕುತಿ(ಸ್ವರ। ನೇ(ನವೆಕ್ಕವಿ [illegible] ನರಮಾತು
ನಳಾ॥ [illegible] (ಮತನುನೆ(ಮ್ಮಳ ಹದಿರುವಿನ। ಯೊನುಗತವಾನಿರಲಿ [illegible] ಯೊನುಗ
ತವಾನಿರಲಿಬಿಂನವಿನೆಂದನನಾ [illegible] ॥ ನಾದುಬಿ(ದುವಳಿಂಹೊದನೆ [illegible]
[illegible] ತ್ರಿಗೆಬಿತ್ತವ। ಹೊದಲಗದು [illegible] ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮತವೆ॥ ಬಿ(ದುವ
ಕರಾಜಿವರುನಾವದ। ವಾದಬಾರದು ತಂಮಜನವರ। ನೋ(ದಿನುಡಿವರು ವಾಂದುನು
ತರಕ್ಷಿಂದುಹೆ(ಳಿಂದಾ॥ [illegible] ಮೊದಲಲಮಳ [illegible] ಬರಿಯಲು ಮದುವೆಯೊಯಿತು
ಬಳಕವನವಾ। ನದಲಿವಾನ ತ್ರಿಕ್ಷೌಬಾಕ್ರಮವನಳ ವದಿ [illegible] ॥ ತುದಿಯಲಾನಂವ್ಯಾನವ
ನುಮಾ। ದಿದನುಮಗುಳಪ್ಪುದರೆ [illegible] ದ। ನದವಿಗನುಬಿತಿ [illegible] ತೆಂದೆಮಜಂಗೆಹೆ(
ಳಿಂದಾ॥ [illegible] ತ್ರಿತಯ [illegible] ವವಗಾಬ್ಬುಗಳ ಕ್ಕಳ। ವಳಗರಜುರ್ವ [illegible] ಮಕಂಬವ। ಹೊಳಗೆ
ವೈರವಬಿತ್ತಿಬಿಳ್ನುವ ಕೃಷ್ಣಹಗೆ ತಮಗೆ॥ [illegible] ದವಿಶಾರುಕಂಬಿ। ಹುಳಗಳೊಲಿದಂ
ಹೊದರಿ ಕ್ಕದುವರು ತಿಳಿಯತಾನೆ(ಕದಿಗೆ ಕೆದದಿರನೆಂದುಹೆ(ಳಿಂದಾ॥ [illegible] ನಾಕು ತ್ತಾರ
ವನಾಯ ಮಾತನ। ಕೆಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತವಿನಾ ವಿರಿರೂತನ। ನಾಕು ನಾಕು ಕುಶಾ ರದುರಿಯೊ(ಧ
ನನನೊಡೆ ಹೊಯು [illegible] ॥ ಶಾಕನಿಯ ರನುರಕುತ ಜಲದೊಳ। ಹೊ(ಕುಳಿಯವಾ

ಮಿಸುವೆಸೆಗಳದ | ವೆ|ಕೆಸುತ ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ ಕವಿ ಕಿಡಿಯಾಥವಾಯ್ತು|ಮಾ॥
॥೪೫॥ಬೆಸನುವೃದು ಹಿಂದಾದಜಿಂಜಿಸೊ|ಳ್ ನವಜಾದ್ಯವೆಸಾಕುಧರ್ಮದೆ|ದೆಸೆಗೆ
ಸ್ತವಿಂ ಮತ್ತರಾಯೆಸು ಯೋಧನವಕದಿದೂ|ದೆಸೆದೆಸೆಯದ್ವೈತಂ ಗಳ್ಗೆ ಕೆಡೆದ
ಹಾಸುವಶಂ ಮನೆಗ್ಳು ಕಾಮತನ್ನ ಜರ್ಸಿದರಂ ದ್ವಿಮಿ ಮಂ ನ್ಯಸಾತ್ಯಕಿ ಮ್ಮೆ ಮನೆಂ
ದವರೂ॥೪೬॥ಅಮ್ಮಮನಂದನನ್ನಯ ಗುಣಾತ್ಸೆ ಜ|ಸೋ|ಮಸುತ ತ್ರಿವಿ ವಿಂದ್ಯನಾ
ನರ|ಭೀಮನಿನ್ನಾನುತಶ್ಶೈದೆ ಹಿಡಿದರು ತೇ|ತ್ರಿಖಿತಿಗಳ್ಗಮಾ॥ ಭೂಮಿಪ್ರಾರಿಸಿ ನಾಗ
ರಾಯರನೆ|ಮವೆದ ಬಲದಣಿಕರನಂ ಪ್ರಾಮಕೊಸುನಜ ದಿವ ಖಂಡೆಯದಿಂ
ದಚಿಪ್ಪಗರೂ॥೪೭॥ ಕ್ಷತ್ರದಧಿಪ ಯೊದ್ಧಾನಕಲ್ಪಂ|ತದಮಹಾನದಿಲಂತೆ ಮಿರರು|ಕೆ
ದ್ರಿತಮತಮನೆದ್ದು ನಡಿದರು ಖಂಡೆಯವಜಡಿದೂ|ಉದರಕ್ಕಾಯವೆಲ್ಲ ಕ
ಲುಗಳ್ಗಮಕ್ಕಿದಿಯಲು ನುಡಿಕರುಳ್ಗನ ಹಿತರ|ತಿದಿಯನು ಲವೆಲು ಬೆಸ
ನು ನ್ನೆ|ಮವನೆಂದರತಿಬಲರೂ॥೪೮॥ತನಿಂದವೆಬರಲಿ ಪಾಂಡಿಯ|ಗಾತನಿಂ
ದವೆಬರಲಿ ತೇ|ನುಗ|ಗಾತನಿಂದವೆಬರಲಿ ಹಿಂದಣ ಕಾನನಾಯತಲೂ॥ ಪಾತ
ತನಯನೆನ್ನೆರಿಸಿದನೆಮ|ನಿತನುಡಿದರಕೆಪಾವಿಯ್ಮೆನ್ನುಳ|ಪಾತರಿನಬೆ|ಪಿಂ
ದುಸಂತ್ಯೈಸಿದನುಯಮನೊನೂ॥೪೯॥ಕೇಳ್ಗು ಹಿಡಿದ ಮಬ್ಬಿದಾರಕವವಿವ|ತಿ
ಲಕವಾಸಂಜಯವನಸಿ|ಬಳ್ಗ ಸಮರುದಿನ ಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರು ಸಂಜಯನಕ
ರಸಿ||ಬಲುಹ್ಮೆಯಲು ಹಿನಮಡಿಗಳಿಂದ ತಿಳ್ಗು ಹಿಡಿದರು ಬಳ್ಗಿ ಕತ್ತವಾಲ
ನದ್ದೊಳ್ಗ ನಿದೂತನಕರನಿ ಬಿಟ್ಟೊಟ್ಟಮ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ॥೫೦॥ ಜನಕವ ಮದ್ದು
ಗಾಂಧಾರಿದುರಿಯೋ|ಧನವನವಕೂದಪು ಶ್ಸೈದರ ಕಂ|ಗನೆಯರನು ದುನ್ನ
ಳಿಯಸ್ಸೆಂದವಕವರ್ಗಕಿ ಕುವಿಗಳ್ಗ॥ವಿಮತಬೊಪ್ಪಿ ಕಶಲ್ಯಮಗದ|ತ್ತವನದೀಸು
ತನುರುಸ್ನಾನ ಸುರುತ್ತನಜ ವಿದುರನವಮಂವಿಸಿದೆವಾವೆಂದು ಹೇಳ್ಗಂದಾ॥೫೧॥
ವರಮಾರ್ಕೊ|ಹಿತಕಬಿ ವಸಾವಂ|ತರುಗಳ್ಗಮವ್ಯದ್ಯರನು ವಿದುರನ|ಅರಮನೆಯವಿಶ್ವಾ
ಸಿಗಳ್ಗನೊ|ಲಗದಾಗಿಯೂ॥ಕರಿಹಯಾಥಶ್ರಕ್ಷರನುವಡಿಹಾ|ರರನುಬಾ
ಹತ್ತರನಿಯೋಗದ|ಪರಿಜನದಮರಜನದ ಕುಶಲವ ಕೇಳ್ದವಾವೆಂದಾ॥೫೨॥
ಹೊಂಗಿನಲಿ ಮಧುಕೂಕ್ತಿಯಲಿ ವಿಶಿಧಾಂನಲು ದುಕೊರೆಗಳ್ಗಲಿ ಶಿಬ್ಬನ|ಮಂವಿ
ಸಿದನವನುಚಿತದಲಿ ಬಳ್ಗಿಸಿವರಬಿಟ್ಟಂದೂ||ಪಂನಗನ ಶಿರಿ ಮಂಚದಾತನು|
ಚಿಂನಲಿರಲ್ಕೆ ಪಾಂಡುತನಯರಿ|ನಿಂಮಮಂಗಳವೆಂದು ಸಂಜಯ ಬಂದನಿ
ಮಿಷಾರಿಗೆ॥೫೩॥ಬಂದನಾಕೃತರಪ್ಪಿ ರಾಯನ|ಮಂದಿರಕೆ ಕಂಡನು ಮ
ಹೀಶನ|ನೊಂದರಮಮಾತಿನಲಿ ಸಾಚಿಸಿ ಮರಳ್ದನುಮನೆಗೆ|ಅಂದಿನಿರುಳ್ಳ
ಲಿನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ|ನೊಂದು ವಿದುರನಕರಸಿ ರಾಯನ|ತಂದೆಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತ

ನುಡಿದನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಾ॥ ೩೪॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ಸ್ಕಂ ವದನು॥ ೧॥ ಸ್ಕಂ ಮಂ

॥ ಸೂಚನೆ॥ ತಿಳುಹಿದನು ವಿದುರನು ಮ

ನ್ನಳಂ॥

ಭೂಪತಿ ತಿಲಕನನು ನಯನೀತಿ ಧರ್ಮದ ಗಳಿಸಾಂಗತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರ ವರ ಯು

ಮುನಿಯೊ ಪದನು ನೀತಿಯನು ವಿದುರನ ಸಾವಾಸ್ಯದ ನೀತಿಯನು ಗಾಂಗೇಯನ

ಅಸಂಭೂತ ಪಾದನು ರಾಜಧರ್ಮದ ಮೋಕ್ಷ ಧರ್ಮವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ದರಿಸಿಕೇ

ಳ್ದ ಪಾತಕ ರಜನ್ನ ನಿರರ್ಥ ಕ ಪ್ರಾತಕೆ ಭಾರತದ ಮಹಿಮೆಯ ನರಿವರಾ

ರುಂದಾ॥ ೧॥ ಸಾಳ್ವನ ತಿಯಲಬಂದಪದನ ನು ಕೇಳುವನು ನಂಜಯ ನು ಸಂಧಿ

ಯೊಸಾಳ್ವನಾ ಮುಂದರಿಯ ಬಾರದು ದುಗುದವಾಯಿತೆ ಮನ॥ ಕೇಳು ನಿರುತವನಿಂ

ದಿನಿರುಳ್ವನು ಬಿಳ್ಕುಕೊಂಡದು ನಿದ್ರೆಯ ನೆತ್ತಿ ಭೂಪಾಲಕನ ನೆಕ್ಕೇಳೆಂದು ವಿನಯದಿ

ನುಡಿದನಾ ವಿದುರ॥ ೨॥ ಬಲ ವಿಹೀನನು ಬಹಳ ದನ ಹೊಲಮನೆ ಗಾಸಿದ ವಂಗಸಾ

ಮದ ಕಳ್ಳ ನಳ್ದ ಅರ್ಥ ಶಾಧನ ದಾಸ್ಯಯಲಿ ಮರಳುವಗೆ ಕೇಳ್ವಿನಲಿ ಕುದಿವಂತೆ

ದೃಷದ ನೆತಿಯ ನರಿಯದವಂಗೆ ಧಿ ಮ ವಿದು ನಿಳ್ಳ ಯ ಬಾರದು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಮ

ಕ್ಕಿಗೆ ವಿದುರಾ॥ ೩॥ ವಂದರಿಂದ ರಡ ಪದನರಿ ಮೂರಂದವನು ತಿಳ್ವನಾಲ್ಕರಲಿ ಮನ

ಸಂಧಿನದಿ ಶೃದರಲಿ ವಜ್ರ ಮಾದಾರನೆ ಳ್ಳ॥ ವಂದಿ ಸಾವೆಂಟನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನು

ದುವರಿ ವಂಪತ್ತರಲಿ ಮನ ಮುಂದರಿದು ವಿಸ್ಕೈದರಲ್ಲಿ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ॥ ೪॥ ವಂದ

ಚಿಂತೆಯದೊಂದು ಸ್ಕೈವದ ಗಂ ನಗತ ಕವದಿರದು ನಿರ್ಭಾವದ ಬಂನೆಗೆಯ ಬಗೆ ಮೂರು ಸ್ಕೈ

ವದ ಭಿಂನವು ಖನಾಲ್ಕು॥ ತಂ ನನೆನಹಿ ನ ಹಾಗೆ ಸಾಯರ್ಲು ಬೆಂವ ಹದಿರೆ ಕ್ಕೆ

ತಾಬ್ಬರಿಂ ಮಸ್ಕೈವ ವಲ್ಲ ಸೇತಾ ಸ್ಕೈವರೂ ವಿಂದಾ॥ ೫॥ ವಂದು ವರ್ಗವನರುಹಿದವ

ಗುರು ವಂದ್ಯವಾಯ ಕೇಳ್ದು ಉಳ್ಳು ಹಿದವನುರು ಬಂದವಿಗ್ರಹದೊಳ್ಗೆ ಶರಕೈ ಬಿದಾತವಾ

ಮನುರ॥ ವಂದೆರಡು ಮೂರ್ಕ್ಯನತಿ ಸಾಕೆಂದು ನವ ಕರಿಸಿದವರು ಸ್ಕೆಂದು ವರುಚಾಂ

ದಾಲಯ್ಯನಿಯೊಳ್ಗಿರನೆ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೬॥ ವಂ ನಕಾರ್ಯ ಕಾರಣವನುಳ್ದ ನೃಪಾ

ಚಿಂತೆಯ ನೋಮಾದು ವದುಂ ನತಿಕೆತಾವಲ್ಲನಿ ತಿಜ್ಞರಿಸಿ ಭಾವಿಸಲು॥ ೭॥ ವಂನಿಸುವಾ

ಕ್ಕನನು ಮಿಸ್ಕೃದ ನಂ ನೃಶಿನೆ ಮಾದುವದ ಧಸಿಕೆ ತಂನತಾ ಮರತಿ ಪದುವ ತವಲ್ಲಿಂದ

ನಾ ವಿದುರಾ॥ ೮॥ ತಾ ಫಲವನು ಪದದು ಲಾಕ್ಕೆ ಕೇಳ ನಾವ ತಾ ಹಂಗಾಲ್ ಪೋರು ಮಕ್ಕ

ಳ್ನಾವ ವರಿಯಲಿ ಪದದು ಕೆಡಿ ಸಡಿ ಭೂಮಿ ಭಾರಕರಾ॥ ೯॥ ಭಾವಿಸಲು ನರ್ದಿಜನ್ನರ್ದಿ

ನುಡಾವಲಂಬನ ಮೊಳ್ಳನಜ್ಞನ ದೇವನಾಲದೆನಾ ದನಾಯಿ ಗಳ್ಗತಿ ಮಧ್ಯಲವೆದಾ॥

೧೦॥ ದ್ವಿಜ ದ್ವಿಜ ವಾವತೊಳ್ಗಲಿ ಕರ್ಮಕೇಳ್ಗಾವದಲಿ ಕುದಿ ಕುದಿದು ನಾನಾ ರೂಪಿನಿಂ

ವರ್ಜಿಸಿದ ಧರ್ಮದ ಸಾಧುವೆನಿಸುವ ನೃಪಾಲಕೆ | ಭೂಪತಿಕೆ | ಸೈನ್ಯ ಸತ್ವ ಸಂಪದ | ಶೌರ್ಯ ವನ
ಪೂರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞನಿತ | ಸೋವಿಸಿದ ತಾನಾವೆಯ್ದೆ ಭೂಪಾಲಕೆ | ಭಾಮಿನಿ || ೮೩ || ಪೂರ್ವದಿಂ
ದರ್ಜಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದ ನೀರಯ ಲಂಬವ ರಿಪಿನಿಲ್ಲ | ಪಾಪವ ಭಂಜಿಸು ವರ್ಜಿಸಿದು
ರನನಂದಿದ ಲ್ಲೋಕ ವನಾ ಶ್ರೀಪತಿಸೋಮ | ಪರದಿಂದುತ್ತಮರ ಸವರ್ಗಸ್ತಾ
ನೇವಾರವನು ದಿವಿಜರು ವದಾವನು ಗಾಪೆಂದು || ೮೪ || ಬವರ ಮುಖ ದಲಿ ವೈರಿಗಾ
ಯರ | ನವಷದಿ ನಿತಂದಾಧ ನವರಿಯಾದಿ ವಿಜತತಿ ನಿತ್ತು ಫಲವ ನಿಂತೆಂದು ಗಗನ
ಸುವತ್ತಿ | ದಿವಿಜತತಿ ನಾಗದ ರಗನಾ ಮು | ನವರಾತಿನಿತಾ ಧರ್ಮವಿದು ನಿಂ | ನವನ
ಪ್ರೀತಿಯ ನರಿಯ ವೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆ | ಭಾಮಿನಿ || ೮೫ || ಧರಣಿಯ ಮರರ ಧನದಿಂ
ಜೈಧನ ರಿಪು ರಗ ಸಾಧಲಾದದಳಿಗ | ಸಾರದಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪುದರಿ ನೃಪಾಲರ ಯಮುಸ್ಥಾನರಿ
ಯಂತಾ || ಜರಿದು ಸನ್ನಿಲದು ವಾಪಿ ನಿಗಿ ಮಲ | ಮರಮುಗಳ ಸಪ್ತಯ ವಾಟದ
ನರಿ | ದರಸು ಗಳು ಧರ್ಮತು ಮಧೆಸಿಸಂಜಬೇಕೆಂ ದಾ || ೮೬ || ಸ ರ ಗ ತಿ ಬ
ಧಿ ಪರನಿಯ ತಾನುವ | ದರಿ ಪುದುಗಳು ದುಧ್ಯವನ ತಿಯ ಲ | ವಿರು ತ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಾ
ಗದಲ ತೋ ಕ್ಷೇತ್ರ ದರಿ ನೃಪರಾ | ಸಿರಿಯ ನಾತನ ರಾಜು ವನು ತ | ತೃರಿಕರರಸಂ
ಪರಿಸಾದಿಂ | ಧುರ ಧ ನುವೇದ ದಂಗಳುಂ ಟೆರಾಯ ಕ್ಕೆ | ಭಾಮಿನಿ || ೮೭ || ಲ ರ
ನನಿದ ದೇವ ಕುಲ ಕ್ಷೇತ್ರದ | ಲರಿದ ದೊಬ್ಬ ನಿಮದಿ ವನಲ್ಲಕಿ | ಅರನ ನೆಗಳ ದಮ
ತ್ರಯೋನಿನ ಲರಿ ನೃಪಾಲ ಕರಾ | ಪೀನ ಹಿತತ ತ್ಪಕಲ ವರನಂ | ಪರಗ ಶೈರಿದ
ನರಿದು ಸನ್ನದ | ವರರ ಪತ್ರದ ಮುತ್ತ ಲಂ ಟೆರಾಯ ವಿನಗೆಂದಾ || ೮೮ || ಮೂ
ಧರ್ಮದಲರ್ಜಿಸಿದ ಧನ | ವೈಸಿ ಪರಿವಧಿಸು ವುದ ದರಿಂ | ದೇ | ಶಮಂಗಳು ಮ ತ್ರ
ತ್ರಗಳ ತ್ರ ತವಿಜಯ | ಪೈನ ರಿ ಪದ್ಧತ ಪದುಬಳಿ ವಿದಿ | ದಾನು ರದ ಪಧ ಕದ ವರಿ
ದುರ್ಗ | ಪಾಲ ಧರ್ಮ ವ ಹಿದಿ ಯ ಧ ಮ ನ ವ ಬಿಟ್ಟ ಕೆ ಭೂಯ | ಭಾಮಿನಿ || ೮೯ || ಲ ಗಗನ
ಸಿದ ದರ ವದ ನರೊಳ್ ರ ದ ಮ | ಲಾ ದ ಪ್ರದ ಪರೊಳ್ ರ ದೆ ರು ಧ ರ ಮೊ | ಪ
ವಾಪ ದು ತ್ಪಾಧಿ ಕಾರಿ ಗಳ | ವೈ ಸಾರದ ನಿಜ ಜನ ವಿಧ ದ ಪರಿ | ಪರ ಬ ದ ರಸಂ ದಿ
ಸ್ವದ ತ್ರಜ | ನಪ ವಿತ ಯ ಹಿಂಸು ವದ ನರಿಯೈ ರಾಯಕೆ | ಭಾಮಿನಿ || ೯೦ || ಪರಿವನದಿ
ತಂಗಿ ಲ್ಲಿಯ ಲದ ದ | ಪರ ದ ಕೆ ಡಿ ನು ವ ವಾ ಲ ನಾ ರಿಯ | ರ ರ ವ ಗಿ ನಿ ಸ್ಸೈ ಸೆ ರು
ನದ ನಿದರು ಧಯ ವಂಶ ವನು | ಪರ ಪು ವರು ನಿ ರೂಗಿ ನ ಮ | ರಿಯ | ಪುರಿಯ ಲಯ
ಚ ವರ್ಗದ ಲ ಮ | ತ್ತ ರಿ ನಿ ದಾ ಗು ವ ದ ಮ ನ ಯ ಲ ಧೃ ತ ರಾ ಷ್ಟ್ರ ನೆ | ಭಾಮಿನಿ || ೯೧ || ಧ
ನಿ ಯೊಳ್ ಗೆ ಕ ದ ಮ ಮೂ ರ್ಖ ರು ಗ ಳ | ಬ್ಬ ರು ನ ಲಾ ಧ ರಿ ಯೋ | ಧ ನ ನು ವ ರ ಸಿ ರ ನು ಗೂ
ಗ ಗ ದ ಲ ವ ನ ಸ್ಸಿಂ ಗ ದ ಲ ಮುಂ ಚೆ ಂ ದಾ | ಅ ರಿ ಪ ಟ ರ ನೆ ತ್ತಾ ತಿ ರ ಯ ದು ಬ್ಬ ರ ದ
ಬ ವ ರ ವ ಸಂ ದ ನ ಂದಾ | ಧ ರ ದಿ ಮ ರು ಗ ಳ ಪ ದು ಬ ಚ ತ ವೈ ಭೂ ಪಾ ಲ ಕೆ | ಭಾಮಿನಿ || ೯೨ ||

ನಹಿಂಗಳೆನನಪಡೆದೊಂದವಂಗ್ಸೆ| ಕ್ಷಯಮಿಾನಿಬೆಕೆತ್ತನವಾದರಿ ನದಾತಂಗಾ
ನದಾಯುಕ್ತುಮಿವೃದ್ಧಿಗಳ್ಗಾ|ಅರನಕೆ|ಗ್ರಾಯುಕ್ತ್ಯಮವಿಸ್ಯಕಳ್ಗರದುಕೆದುಮದು
ತಪ್ಪುದವನ್ನ|ಸುರರಬದ್ಧಪ್ಪೆ|ಸತ್ತೆ|ನಲ್ಲಿಂದನಾವಿದುರಾ||೧೯||ಮೊತ್ತವಿತ್ತಗಳ್ಗುರ
ತ್ರಿಜಾವತ|ನಾಂತುವಿಜಿನಾಂತಾನದಲಿತಾ|ನ್ಯಿಶಿಖೋಳ್ನದೆಬಳ್ಕೆನವರ್ಗಜಾಧಿಕೆಳದಲ್ಲಿ||
ಮೃತವುರಮತೂದದದೆಪಂಸ|ಗ್ರತಮಧ್ಯದಬಕವಹಾಲ್ತ್ರಾಗ್ರತಿಕಯದಲಿಯೋಗ್ಯ|
ರಪಕ್ಷಿಮೊವಕೆ|ಕಂದಾ||೨೦||ಧಕಿಯೋಳ್ಕರವಿಮಂಡಲವಹಾಬ|ದುರವಣೆಪರಿಭ
ಕಕಳಾತುವಿ|ವರಕೊಳ್ಗಿನಾಂಪ್ಯನಿಯಾಶಿಯುಯೊ|ಗಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ|ಹರಣವನುಬಿಟ್ಟ
ವರುಷ್ಟನನಾ|ನರದೊಳ್ಮಿರುಖ[illegible]ಶಿಮರಣಾಂ|ತರವನ್ನೆದುವನಾತನ್ನೆದುವವರನ
ಕೆ|ಕಂದಾ||೨೧||ಸುರರತ್ತ|ಗ್ರದಲಾದುವವರ್ಭುಕಿಕಣಾತ್ರಿಖುಗಾಶಿಯುಂಕ್ಷಮೆವಿರ
ಪೆಡವನುದಕಿಧ್ರನಾಶಿಯುದಾವಿಯೆವಿಸುವನ್ನು||ಅರಿಡವಿನಿದ್ರೈಕ್ಷಯರ್ಥಧರ್ಮ|ತ್ರ್ಯರು
ಪುರುಕ್ಷಧರ್ಮಯುಕ್ತರಿಗೆನರನವೆನಿನದುರಾಯಬಿತ್ತೈನೆಂದನಾವಿದುರಾ||೨೨||
ಧರಣಿಮಂಗುವಳ್ಭುರಮನಂ|ನರವಜ್ರಯಿನದನ್ನವವದೆ|ಶಾಂತರವಚರಿನದಾಂ
ದಿತವನಿದುಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಧವತಿ|ಅರಸುಕುಲದಲಿಪುಟ್ಟಿಪಾಪಾ|ಕ್ರೂರುಗಳ್ಗಳದೆನಾಬಿ
ಲಾಕೆಯಬರಗನಂತೊಳ್ಗಿವದುಮತವಲ್ಲೆಂದನಾವಿದುರಾ||೨೩||ನರಜನುಮವತ್ತ
ಧಿಕವದಕೊಳ್ಗು|ಗುರುಹಿರಿಯಶಿಂದರಿದುದಾನ|ಕ್ರರುಪರಪರಲ್ಲೆಂದುನಾ|ದವೆ
ಮೂಢಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ|ಕರದಪಾತ್ರಂಗಿತ್ತುಪಾತ್ರನ|ಪರಿಪರಿನಲಾಯರದರಲಿನಾಂ|
ಪರಣವಪುದರ್ಜಿಸಿದಧನವನೆತಿಯರನಕೆ|ಕಂದಾ||೨೪||ಸಾಮಕರದುದಮು
ಬದಿಕಾಣದೆ|ಕಾಮತವಕಾಣಿಸುವರಲ್ಲದೆ|ತಾಮನದಿಮೂಜಿಸುವರಲ್ಲಡೆಪಣೆ
ಯನಧಿವರನಾ||ತ್ರಿ|ಮದಿಂದರ್ಜಿಸಿದರಲ್ಲದೆ|ನಿ|ಶೆಯರಿದಿಪುದಾರದೆಂಬು
ದ|ನಾಮದಾಂಧರುಬಲ್ಲಶಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೆ|ಕಂದಾ||೨೫||ತ್ರಂದೆತಾಯಿಗಳ್|ವರ್ಗಾ
ತ್ರಜ|ತ್ರಂದವಮನೆಕೆನಲಹಿತತ್ನುತ|ರಿಂದನಂವದವದವಮಾಲರ್ಜದೆ|ಶಮರಜ
ನಾ||ಬಿಂದಿನದೆಬಲುಮತ್ರಿಗಳ್ಗನಾ|ನಡದಲಿವಾಲಪಿದಬಳ್ಕವ|ರಿಂದನಕೆತ್ತೈ
ಕ್ಷಯರ್ಗವದವಪುದರನಕೆ|ಕಂದಾ||೨೬||ಪ್ರತಿಗಾರನರಿಳ್ಗಮುಖನವಕು|ವಾಲಕನವಾ|
ಅತ್ರಿಜೆಯರಕ್ಷೆನಿ|ಪ್ರತಿತೆಗೆವ್ವೆಧನವನ್ನುಳ್ಗದಂಗಾರಕಾರಕನಾ||ವ್ಯಾಲುಕೆದುದು
ರುವಾಪ್ಟಿನಂತೆವಿತಾಳ್ಗನಲುತ್ರಜೆನವಿಯಲರನನಬಾಳ್ಗಕೆಗೆನಂದೆ|ಪಗಾನದಿರಾಯ
ಕೆ|ಕಂದಾ||೨೭||ತ್ರಂನಸುಖದುಃಖಂಗಳ್ಗಲಿವಿಕ್ರಿಕ್ರಿಂನರಪಬಾಂಧವರವರ್ಜಿಸಿದಂ
ನಗತಕದಲುಂದುಜಾರುವ[illegible]ವಿಲರಕೂಡೆ|ಅಂವ್ಯರಮಾವತಿಕರಿನಿಬಮಾ|ನೋಂನ
ತಿಯವಿರಬಿಸುವೆನೆಂದರಿ|ತಂನತಾನೆ|ಕೊಂದುಕೊಂದದುವಿರುವಕೆ|ಕಂದಾ||೨೮||
ವಿತವಿರಲುದಾತಾರನಿಕಿನಿಜ|ವಿತಿರಲುನುತದಾನನತಿಯಾ|ತ್ರಿತಿಯರಲ್ಲಿವೃತಂತ್ರ

ಸಾಧಾರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ। ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮ। ಗತಿಯ ಮರು
ಷ್ರೇಯವನವರಿಂ। ತನನವರಾಯತವನರಿಯದ ಭೂಪತಿಗೆ। ಕಂದಾ॥೭॥ ಬೆಳ್ಗು
ತ್ತಣಷವಜಲವಧಿ ಕವಿ। ಮರ್ಗ್ಗವನಿಪಕಾಲದಲರಿಮಮಂ। ದಲಕೆವದಲುದುಷ್ಟ
ಷ್ಟುತು ಪ್ರವಿಹೀನ ಕಿಂಡವನಿಸ್ಸಿ। ಬಲವಹುದವಿಜಬಲಕೆತಾನಾ। ನೆಲವಮೆ ಪ್ರಿಲುವೈರಿ
ನ್ನಿನಾ। ನಳ್ಗಿಹಿತಕರರ್ಥೋಕದಯ ಭೂಪಾಲಕೆ। ಕಂದಾ॥೮॥ ಯಿಳ್ಳಿಹುದುರಿಕಾಪ್ಲ
ಯಲುಮಹುಜಾಕೊ। ಳ್ಳಹುದುದಿ। ಪಾಂರವಿಜಪಾ। ನಿಹಗದುನಕ್ಕಾವದಾವಂಗಳ್ಲಿ
(ಬ್ರಹ್ಮಂಕಾಜ್ಞ)॥ ಯಿಳ್ಳಹುದುವರನವಿಯರಂಜಿಕೆ। ಯಿಳ್ಳಹುದುಷುಜ್ಞಾನವಿದನರಿ।
ದಳ್ಳದಿಹನರವಿಲ್ಲಚಿತ್ತೈನೆಂದನಾ ವಿದುರಾ॥೯॥ ರಕ್ಷಿಷದಧನವಿಂದವನೈಯ।
ರಕ್ಷಿಷವದುಮರಂದ್ರಿಯಂದವೆ। ರಕ್ಷಿಷವದಾತ್ಮನಮಧನವಿದಿದಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ॥
ಲಕ್ಷ್ಮಿತಿ ದವನರಿದುನದದುವೆ। ಲಕ್ಷ್ಮವನುಮರಿದಾತ್ಮರಕ್ಷೈಯ। ವಿ। ಕ್ಷಿಷವದನ
ನಯಚಿತ್ತೈನೆಂದನಾ ವಿದುರಾ॥೧೦॥ ತಿಳ್ಗದುವಾಲ್ಪರೊಳ್ಗೊರದಕಾರ್ಯದ ತಿಳ್ಗ
ದಬ್ಬುರವಿಬ್ಬರೊಳ್ಗುಮಿಗೆ। ಕಳ್ಗದೊಬ್ಬವನೊಬ್ಬನಿಂವಿರಕ್ತ್ಯನಿಬಳ್ಗಕೆವನಾ॥ ಬಳ್ಗಿ
ದುತ್ತಾವೆತಂನೊಳ್ಗನೆಬಗೆಕೊಳ್ಗಿನವೆಗಳ್ಗದಕಾರಿಯಕೆವೆರೆ। ಪಳ್ಗಿಲುಹೊರಲುದಿರಾ
ಯಚಿತ್ತೈನೆಂದನಾ ವಿದುರಾ॥೧೧॥ ನವದಿನದವಿದ್ಯಶ್ವನೆಮುಬಂಧುವಮಾಕೊ। ಗ್ರಾ
ವಳ್ಗಿನನಮರ। ತ್ರವನುನಂತಾವಶ್ವನಮುಸಂತೊ। ನೆದುದಯವಮಾ॥ ಶವಿನೆಮವ
ಪತೆ। ಜವನುವಾ। ನವನೆನಮತವಪ್ಪಿಗಾ। ನವಮುಬಲ। ಶಿವನಬಲದಿಂದಧಿಕಬಲವ
ನುಕಾಗೆನಾನೆಂದಾ॥೧೨॥ ಹಿರಿದುಮಾನ್ಯೋನತಿಕೆಯನುಬಂ। ಧುರದಧನವನುಗಾ
ರುಹನ್ಯಾರ್ಥನರಮಧರ್ಮವನಾರುಬಯಸುವರರವರತ್ರಿವನದಲ್ಲಿ॥ ವಿರುತ ವೃಥ
ಜ್ಞಾತಿವಂಶೋ। ತ್ತರದರಿ(ಧ)(ತ್ರಿ)ಯನವಪತ್ರ। ತರತ್ರಿನಿನಿಯಾನಾಲ್ಪರಿರಚಿನೆಂದ
ನಾವಿದುರಾ॥೧೩॥ ತ್ರಾಧರನಿವತಿಚಿತ್ತೈಷುವಾವದೆ। ಲಾರದನಿಂ(ಧ)ಂಗಮರದುರುದೆ।
ವರಲಿನಂಕಲ್ಪವಮ ಕೃತವಿದ್ಯರಲಿವಿನಯವನಾ॥ ಹಿರಿಯರಲನಂತ್ರಿಪವನೆಯನಂ।
ಹರಗಾವದದಲಿಪಾಪಕಾರ್ಯದ। ಲಿರದಿವಮಾಡುವದೆಂಬನಾಲ್ಕನುರಾಯಕೆ। ಕಂದಾ॥೧೪॥
ಲಾಕ್ಷಿಲಾ। ಕಶ್ಚಿಹಿತವರ। ನೊ। ವಿನದವಜನಕ್ಕನಂತ್ರೈಯ। ದಾಉದದನಾಚರಿ
ನದಿಹನಾಸ್ತಿಕರನೆಂಮುಣೆಯಾ॥ ದಾಉನಾಗದತತ್ವವಿಜ್ಞಾ। ನಾವಲಂಬವನೆ ಖಿವಾ
ತನುಭ್ರಿಮೂವಳ್ಗಯದೊಳ್ಗುತ್ತಮಮಧ್ಯತಾಜ್ಞಿಕೆ। ಕಂದಾ॥೧೫॥ ವಿತನುನುರುಶಿಖಿ
ಯಾತ್ರತಾಯಿಂ। ಬತುಳ್ಗಾಂಚಾನ್ನೈಯನು(ಕ್ರ)ಮದಿಂ। (ತ್ರಿ)ತಿದಿವನಿವರಿಚರಿಯಮ
ಳ್ಗುದುತಿ। ನಿಬಯನುವರಿ॥ ವಿತ್ರನಳ್ಗನುದೆ। ವರನುಖತ್ರ್ಯರಿ। ನತಿಖಿಗಳ್ಗ
ಯತಿನಳ್ಗನುಮಾಜಿಮ। ದಿತುರರ್ನಿ ತಿರ್ಯಧರ್ಮವನುವದದವತನಿಸುತ
ನೆಂದಾ॥೧೬॥ ಸಿರಿಯನುಳ್ಗುವನೈಕುಲ್ಲಿವನು। ಸಿರಿಯನುಳ್ಗುವನೆಮಹಾತ್ಮೆ

ಮ॰ ಸಿರಿಯ ಮಳ್ಳ ತನ್ನೆವಿದಗ್ಧ ಮನ ಕಲಮಣಿಯ ತನ್ನು ॥ ಸಿರಿಯ ಮಳ್ಳವನೆಮ್ಮಿ

ಲಮ ॥ ಸಿರಿಕಪಿತಪ್ಪರವಾಳಲಾತವ ॥ ನರಕುಮಾದಡುಲ್ಲಾ ॥ ಕವವನ್ನೆಪಾಲಕೆ ॥ ೧ ॥

ಸಿರಿನೆತಿಯೆ ಯಾತ್ರನ ನೆತಿಯೆ ಮ್ಯ ॥ ಸಿರಿನೆತಿಯೆ ಮತನೆತಿಯೆ ಖಂಡಿಯ ॥ ಸಿರಿ ನೆತಿ

ಯೆನಿನಗರಮ ತನ ಳ್ಗೆ ಖಾನ್ರೆತಿಯಲ್ಲಾ ॥ ಧರೆಯ ರಕ್ಷೆಮ ಬಂಧುಗಳ್ಗೆ ॥ ತ್ರರಿಮಧ

ರ್ಮನೆನಾಧಿನಂತಿರ ॥ ನರವತಿಗಳ್ಗೆ ನೆನ್ನೆತಿ ಚಿತ್ತೈನೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥ ೩ ॥ ವರುಷ

ವೃರಕಾಳ್ಗೆ ರನೆವಿನಿದರೆ ॥ ವರುಶಾನ ತ್ರವನು ಬಿನಾವಿನ ॥ ವರುಷ ಪದಿನಾರರಲಿಮ

ತ್ರರಮಿತ್ರಕೆಂದವನಿ ॥ ನಾವಿದಿ ಗಳ್ಗೆ ನದನಿಮನವು ॥ ತ್ರರತಮದವದೆನೆರದ

ಮತ್ಸ್ಯ ॥ ನರವೃವವನ್ನೆ ಮಾಡು ಕೃತರಾ ॥ ೪ ॥

[illegible]

ಕ್ಷೇತ್ರಮೂರು ತಿಂಗಳೆಂದಾ॥ ೪೮॥ ಬಿಸುಟು ಕಳೆವುದು ನಿತ್ಯ ಧರ್ಮವೇ ಮನುಜ
ಜಾಚಾರಿಯ ನವ್ಯೇ ದಾನ … ದರು ಪ್ರಜನ ರಕ್ಷೆ ಪದ ಯೋಮ ಯಜನಾ॥
ನೆಯ ದಬತಿಯ ನಾಕೊಳ್ಳದು ವಿವಿಳು ವಸ್ತ್ರಾ ವನನದವಿ ಮೊಳ್ಪಾನಿಶಿಯೊಳಾ
ದುವಕ್ಕೋ … ಯವನರನ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೪೯॥ ಚತೋರನ ಬಾಕೆನ್ನರ ನರಾಯ
ನನಾರಿಯಾಚರೆ ವಂದಿತನ ಮುನಿ ಪಾರುಜನವಿ ಪ್ರದೆಯ ತಿಳಿ ವಿಸುವರೆಂತೆ
ನಲ್ಲೂ॥ ಭೂರಿ ನಿದ್ರಾಂಗದಲಿ ಕೂ … ಶ್ರೀಯಲಿ ವಿಕಾ … ಯಲಿ ನಿರಾಕಾ
ರಿಯಲಿ ಯಜ್ಞಮಾನ ವಯೋ ಖಂಡ ಕೇಳೆಂದವಾವಿದುರಾ॥ ೫೦॥ … ನವೆ ೪ರ
ಕಾಲ ಕಂಗಳಿಯ ಪನರದೊಳ ನಳ್ವಳಿ ದುಗೆ ಬೆದ ವಿಷಯ ದರು ಬಿನೊಳ್ ಧರ್ಮ
ಯುಮುದದಲ ಪರಿಯಲ್ಲಾ ಬನವಳ್ದು ಪ್ರದುವ ಗರ್ವಿಧಿಯಲಿ ಮನುಜ
ನಂದಿಯ ದೀಕ್ಷೆನ ದೇತಾ ಮನದೊಳರು ತಿಪದು ಬಿತವೆ ಕೇಳೆಂದವಾವಿದುರಾ॥
೫೧॥ ಅತಿಬಲರ ಪಗೆ ಕೊಳುವನಿ ಪಾರ ನತಿವಿಜಾ ರವಮರ … ಲಾ ರ ಕ್ಷೆ
ತಿಯ ಮಲ್ಲಂ ಬಿಸುವ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಲಿಕಾ ದಿಸುವಾ॥ ವಿತತ ಪ್ರಾಪ್ತ ತನವ್ರ
ತಂ ನಿಂ ಗತವ ವಾರರಾಯ ತವ ನರಿಯದ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ಮೂಢಾತ್ಮನೈಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೫೨॥ ಬಲು ಪರಿದು ಕೋ ವಿಸುವ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ತ … ದು ಕೋ
ದುವಾತ್ಮ ಹಿತ … ಮ ತಿಳಿದು ನಿರ್ಮಳ … ನಿವಹಿತವನು ತಾ ಸುಖಾಸುಗಳಾ॥ …
ಲಬರಿ … ಸುಖದುಃಖದಲಿ … ಚಲಿಸದೆ ಸಾರವ ಧಿಯ ಮದುವಿನಂ …
ಸುದೋರ ಧೈನದವರನು ವಂದಿತನು ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೫೩॥ ದಾನವಿಲ್ಲದ ವಿತ್ತ ಬುಧ
ನಸ್ತಾನವಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯ ಬಲು ಸು … ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದ ಸುದತಿ ಸಾರಿಗಳಿಲ್ಲದಾ ಸ್ಥಾ
ನಾ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ತಪವು ವೇದ ವಿಧಾನವಿಲ್ಲದ ವಿಪ್ರರೆನಂ ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದ ನಮ್ರ
ನ್ನೆರಲು ದೇರಾಯ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೫೪॥ ದಿನವ ಬಂಜೆಯ ಪಾದವನು ದಿನೆ ವಿನಯ
ಪರನ ಪದ್ವೆ ನಸುರು ಪಾ ಜನೆಯ ಗುರುನೆ ವನಿಯಶಾಲಾ ಬಿತರದ ವಿವರಣದಿ॥
ಪವನದಂ ಶ್ರವಣಾದಿನಿ ಜಧ್ಯಾ ನವದಿ ದಿನವನು ಕಳೆವನಾವನು ಮನುಜರೊಳಗ
ತ್ತಮನ ತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೫೫॥ ವಲದವಳ ಬಿಸುವೊಳ್ದವಳ ಕೆಃ ಪಲ
ಬುವರವಂತಃ ಮರದಿಸಂ ಚಲಿಸುವವನ ಹಿತರಲಿ ಧರ್ಮವನುಳರ ಧರ್ಮವನು॥
ವಲಿಸುವವನೆ ಶಾಂತದ … ವನು ಪರಿವಿಲ್ಲದುಂಬುವನಿಳೆಯೊಳಗೆ
ಮೂಢಾತ್ಮನೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ೫೬॥ ಬುಧರಾದವರ ಪಗೆಸಂಬ ಬುಧರೆಂ
ದಿಧನ ಸ್ವೈರಿವ ಬುಧರನೆಳೆವ ಬುಧರ ಕಾಪಿವ ಬುಧರಜರಿ ದಶಿವ ನಗುವನೆ ರಿ
ಪ್ಪವಾ॥ ಬುಧರನಧವು ರವಾಳ್ವ ಬುಧರೆಂ ವಿದಿ ಸೌಖ್ಯವಾ ಬುಧ ಶಿವಲು ರವೆಲು

ವ|ನಧಮ ಭೂವತಿ ಸೂದನಿ ಬಹಳ ವಿಸಾರ ಶರವೆಂದಾ||೯೨||ಮೆಚ್ಚಿ ನಾಲಲಿ ತವಿ
ದ್ರುಬ ಪುಧನ|ವೆಚ್ಚಿ ಗಲಿ ಕಾವಿ ಕರರ ಮಣಿಗಣ|ವೆಚ್ಚಿ ಗಜ ಜಾತ್ರ ಶ್ವವೆಲ್ಲ ವರೂಥನಂ
ದೋಹಾ||ಮೆಚ್ಚಿ ನಾಯಿ ಮಣಿ ಕಾಯವೆಂತೆಪು|ದಚ್ಚಿ ತಂನಾಧಿನವ ಮಾಡಲು|ಬಚ್ಚವನು
ಪ್ರವನಾತನಿಧಿನಾಕ್ಷೈಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್||೯೩||ಯ ಗ್ಗಯರವಿ ರಶ್ಮಿಯಲ ಪ್ರೈತಾನಗ್ಗದ
ಘುಮಜ್ಞಾತಿಯಲಿ ಕಾ|ವಿಲವಯೊ ಪೃಥ್ವಿಯ ರಸಾಂಭ್ರಾ|ಕ್ರಾಂತರಂ ಗದಳ||ಹೊಗ್ಗ ಬೆಯುದ ಕರದ
ಬಗ್ಗ ಕೆಯಲಿ ಕತ್ತ ತಿಯದ ಧ್ವಜ|ದನ ದಮಿಯ ಕ್ಕೆಯ|ಲಗ್ಗಿ ಉದ್ವೈಧಿನ ದಿನದೊಳ್ ಗಾಯ ಪ್ರರಸ
ಕೆಗ್ಗಿಂದಾ||೯೪||ಕುಸುಮ ಸ್ವಲ ತಾಂಬೂಲ ಗಂಧ|ಪ್ರ ಸರಭ್ರಾ|ಜನ ಮಜ್ಜನದೊಳ್ಗಂಡೆ ನವಕಾ
ರ್ಯದೊಳ್ಗೊಬ್ಬನೋರನಿದ ದೊಬ್ಬ ನೆಚ್ಚರ ಕೋಯ ಸೆಯಲ ನಿತುವನೊಬ್ಬ ನ್ನಿರ|ಬೇಸಾವನವನಿ
ಪಾಲನ್ನಿತಿಗೆ|ನ ನಿನವೆನಿಸ ದುರಾಯ ಚೈತ್ರೈ ನೆಂದನಾವಿದುರಾ||೯೦||ಮನುಗ್ಗ ನಿಜ ಪುಕೂ
ಲವಧ ನದಿ|ವನ ಶಿಖದನಿಮ್ಮರ್ಲಿನ ಭ್ರಾ|ಜವ|ದೆಸಕನಿಬ್ಬುರವಾಕ್ಯ ದಯಾನ್ವಮಯ
ಕಾಲದಳ||ಯನವನಿ ಪ್ರಾಂಗನೆಯಲಾಂದಿಕೆ|ಬಿನಜ ಲಾಬನನಾದ ರೆಯು ವರ್ಜಿಸು
ವಗ್ಗವರನು ಭಾಗ್ಯನಿಶಿ ಭೂಪಾಲಕೆಗ್ಗಿಂದಾ||೯೧||ವಂದು ಮೊದಲ ರಂತ್ರ ಗಾನಿರೆ|ಸಂ
ದವಾನಿ ನಲ ಕ್ರಮಂಗಗ್ಗ|ಲ್ಯಂದವನು ಚೈತ್ರೈಸು ಲಾಭ್ರಾ ಲಾಭ ಸುಖ ದುಃಖಾ||ಸಂದ
ದಿ ಪುದಾಯು ಪುಗ್ಗವಿಪ್ಪುಗ್ಗ|ಗ್ಗಂದು ತತ್ಕಾಲದಲಿ ಭ್ರಾ|ನಿಸು|ವಂದವನು ಚೈತ್ರೈಸು
ಮದು ತಾಂಬೂಲ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ||೯೨||ನಾಗವಲ್ಲಿಯ ಹಿಂದೆ ಮುಂದನು|ನಿ|ನಿಕಗ್ಗಯದಿ
ಬೊಗ್ಗವೆಣ್ಣಿತ್ರ ಗವಿಲ್ಲದಿದಂತಧಾವನವಣ್ಣವನುನವಿದೂ|ಭ್ರಾ|ನಿಸುವನಮ
ಕೆ|ಪ್ರನಾಗಲಿ|ನಾಗ್ಗಭೂಪ ಣನಾದದವರನು|ನಿ|ನಿಕಗ್ಗವಗ್ಗ ಭಾಗ್ಯನಿಶಿ ಭೂಪಾಲ
ಕೆಗ್ಗಿಂದಾ||೯೩||ಸ್ನಾನವಾಚಕರದಿ ಪ್ರಿಯದನಂ|ಸ್ನಾನದಲಿ ನಿ ಪ್ರಾಂಗನೆಯನ|ಸ್ನಾನಿ
ಸುಜ್ಞಾನಂದವಾಚಕರದಿಂದ ವರಿವಿಧಿಯ||ಸ್ನಾನವರಿದಾರೊಗಣೆಯ ನವಿಧಾನದಲಿ
ಚೈತ್ರೈಸು ಉದುರಾ|ಜಾನುಮತವಿದು ನಿಕಗ್ಗ ಸುಖಕರವೆಂದನಾವಿದುರಾ||೯೪||ಉದರ
ವಂದು ವಿಭಾಗ ನಾಲುಕು|ವದರೊಗ್ಗಂ ನರನತ್ರೈ ರದುಮೈ|ಉದ ಕವಂದಾಗಾಯು ನಂಚರ
ಣಿನಗ್ಗ ಸೆಡಿಯೊಣಿ||ತುದಿಯಲಾಂದು ಮಾರ್ಗದಲಿತ|ಪ್ಪುದಿ ನಡೆಯಲಾರೋಗ್ಯವಪುದಿ|
ಹದನನರಿದಾರೋಗ್ಯಣೆಯ ಮಾಡರನ ಕೆಗ್ಗಿಂದಾ||೯೫||ಜನಜನಿತ ಮಲ ಮೂತ್ರಮ
ಶಾ|ಕನಿಸುವದು ರತಿ ತಂದು ನಿಜ ಭ್ರಾ|ಜನನಿಯತತಾನರಿದು ವರತಾಂಬೂಲ ಪದಿನೈದೂ||
ಸಿನಿತುವನು ತಪ್ಪುದಿ ನಡನಲಾ|ಜನವತಿನೆಯಾರೋಗ್ಯ ಸುಖನಂ|ಜನಿಸುವದು ದಿನ
ಚರಿಯಲಿದು ಭೂಪಾಲಕೆಗ್ಗಿಂದಾ||೯೬||ತ್ರೈಧತರಣಿಯ ಕರಣದಲಿ ನಿ|ಮ್ಮಲದ

ಜಲದಲಿ ದುಗ್ಧಪಾನಂ | ಗಳೊಳವವಯವತಿಯರನೊಲ್ಲಿ | ನದಲಿ ಸುಮನೋಹರಾ || ತೆಗೆತ
ಹೋ | ಮದಹೋತನಗಳಲಿ ವೇಣ್ಯಗಳ ದಲಾಯುಷ್ಯ | ವೃದ್ಧಿಯು ಬಳಿಯೈದಿವದಿವದೊಳಗೆನಿ
ಪಾಲಕೆಗೆಂದಾ || ೯ || ನೆರದನಚರಾಚರವಿದೆಲ್ಲವು | ನರರನಿಜವು | ಜನಕೆ ಜನಿಸಿದ
ವರನಕೆಗೆ ವರಾಗನಿ | ಜನಿ | ಭುವನಮತಿಗೆದೊ | ವರಿಜರನೆ ಬಲ್ಲವರು ನಗು
ಷನ | ತರದ ಸುಕೃತವನ್ನೈದುವರುಷ | ವರಾಗಿ ತಂದೇ | ಪಾಕೈಯಮೊ ಪಾಲಕೆಗೆಂ
ದಾ || ೧೦ || ಭಾಗವನಡೊಗನುದಿನ ತೃಣದಿ... | ...ವಸಾಧು ಮೃಗಾವಳಿಯ ನಂ | ದ
ನನದಲಿ ಮನವಿರಲು ಮೃಗವಂದ... | ಬ್ರಹ್ಮವಧೆ | ಜನಿಸುವದು... | ಕಮೃಗವ
ಧೆಯು ನಿತರನಿತಕೆಕೆಗೆ | ಸ್ತ್ರೀವಧೆ ನರವಧೆ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ಪಾ | ಕೆಂದನಾವಿದು
ರಾ || ೧೧ || ತುರಗಪ್ರದ ಯದಧ್ವನಿಯ ನಿದಲಿನ | ಧರಧುರದ ಗರ್ಜನೆಯ ನಾರಿಯರೊ
...ವಮರು ಸನ್ನಿಧಾನ್ಯದೇ | ವತೆ ತೊಲಿವ ಕಾಲವನು | ವರು ಷ ದುದಯ ವಭಕೆವನು | ಗ
ನ | ರಭೇನುವದವಿದ್ಯಾ | ತ್ರಗಳ | ಬರನಕೆಗೆ | ಮೊನವಶಿನಿದುರೆಗೋ | ಚರಿಸು ಉದಯಿಂ
ದಾ || ೧೨ || ಬದತನದಲಾದನಿದದಿ ಪಗೆಯೊ | ದದಿಯು ನಂಟನು ನಂಟ ತಾನಾ |
ದದೆಯು ಬಂಧವಿವತ್ತೆ ನಲ್ಲವರಾ ಸ್ತ್ರೀ | ಖನೆಯೊಳಿ || ನುದಿನ ದವನೆಗೆ ಶಕ್ರರದೊ
ಗದನಿದಾರುಜೈಬಾಧೆ ನದವಿಯ | ನಿದ ಮರಂಗಳು ರಕ್ಷಿಸವೆ ಪಾ | ಕೆಂದನಾವಿದುರಾ ||
೧೩ || ಕಾಲದೊಳಗೆ ವನಂತವಿದ್ಯಾ | ಕಾಲದೊಳಗೆ ಕವಿತ್ವ ಗಜ ವೈಪಾಗಿಯಲಿ
ಸುರನಾಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಣಿಯೊಳಗೆ ನಾರತ್ವ ತಾದೆ | ಪೊ | ಗ್ರಾಗನೆ ತ್ರನುದ್ಯೈವದೆ ... ಬಿ |
ಲ್ಲಾಗನೆಲಿ ಮನುಮಥ ನಮಧನದಲಿ | ಪಾಗಿತೆ | ನೃಶಿಮಾನವೆ | ಧನವರನಕೆ |
ಗೆಂದಾ || ೧೪ || ಮುಂದೆ ಗುರುವನು ಬಂಧುಜನವನು | ಹಿಂದೆ ಕೆ | ವಕವೃಂದವನು
ಸಾ | ಯೊಂತದಲಸೊಂದಾ ದುವದು ಸೌಹಿತ್ಯ ಮಾರ್ಗವೆತ್ತೊ | ಹಿಂದುಮುಂದಾವಾ
ಗನಿಂದಯ | ನಂದನರನಾರಿಯರಕೊಗಳುವ | ದಂದವೆ ಭೂಪಾಲ ಭಿತ್ತ್ಯೆನೆಂದ
ನಾವಿದುರಾ || ೧೫ || ತುರಗದಿವ ಬಲಗಜದ ಸಾಮುಖ | ತರುಣಿಯರು ನಗುನವ ತೊ
ಮುಖ | ಹಿರಿದು ದರ್ಜನನಿದಿರ ಮಿರಗಳನೈದೆ ವ್ಯಾಘ್ರಮೃಗಾ | ಗಿರದದಾದೇ | ಶವನು
ಬಿಸ್ತ್ರಕನಿಣ ದಂಸ್ಪದ್ದೆ | ಶಗಮನಾಂ | ತರವನ್ನೈದುವದಬದಣಿ ಪಮುದು ಚಿತವ
ಲ್ಲೆಂದಾ || ೧೬ || ಪಕಗಳಂ ತ್ಯವನಂತ್ಯಜರು ಸುರ | ವಿನರದಂತ್ಯವನಸುರ ಶಿಷ್ಟರಿ
ಸುಸುರಿನಂತ್ಯವಡೋ | ರನಿಜ ಸುಗಾಡಿ ಚಕ್ರಸುಮೃತ್ಯು | ತ್ರ ಷಿ ಕರುವ ದಂತ್ಯವನು
ಬರಸೊಡ | ರಶಿರವಿವಮಾ ... ಯರಂತ್ಯದ | ಹೆನರನರಿಕ...ಧರ್ಮನೃಪತಿ
ನರನಕೆಗೆಂದಾ || ೧೭ || ಯತ್ರತಿತ್ರಲು ಮೋ | ವ ಮನುಜಂ | ಗತ್ರಲತ್ರಲು ದೈವ
ಕೂಡೆಬ | ರುತ್ತಿಹುದು ಬೆಂಬಿದದೆ ನಾನಾದೇ | ಶದೇ | ಶದಲ್ಲಿ | ಉತ್ತಮ ಮನುಷ್ಯತ್ತೆ

ಮರುಷನ ॥ ಮಿತ್ರನ ಮದಾಸಿ । ನನೊಬ್ಬನ । ಕೃತ್ತಿ ಮಮ ಸಹಜ । ವಿಯಂತಿ ವರರನ ಕೆ । ಗೆಂದಾ ॥ ೨೯ ॥
ಗುರು ವಿರೋ । ಧಮಹಿ । ಬುಧರ ತೊ । ಸ್ವರಿಯದ್ದೈವ ಪ್ರ । ಹಗುಣನ ॥ ಪರಣಾ ಬಂಧುಸ್ವೈನ ನನ್ನುರ
ವಾಕ್ಯ ವನವರತಾ ॥ ಕರಣ ಜನಪಾಂಡು ತ್ರೃವೆಂಬಿವ ನರವರಿಸದಂಸ್ಯೈವ ಭೂವರನಿರಿಸಿ ಮೊ
ಳೆಯದಿ ಕ್ಷಿದು ಚೈತ್ರೈನೆಂದನಾ ವಿದುರ ॥ ೩೦ ॥ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಪ್ರಧಾನ ನವ್ವೈರಹಿತವ ಪೊಲಲನೆಯರ
ಮನದೊಳು ಪಡೆಯ ॥ ಬಳ್ನ ವಂತನ್ನುಳ್ಳವಾಮಿ ಕರಾವನೆ ಕೆ । ಹೊಬ್ಬಿ । ಬಲದೊಡ
ನೆವಿಬಂಧ ಧರ್ಮದ । ನೆತಿಯ ನರಿಯದದಾವಿನ ಗೆಳ ॥ ನುಳ್ಳ ವನಾಳ ನೆಮಲವದ್ಧಿ
ವಿನೆದಿತೂವಕೆ । ಗೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಪಹನಾರಥ್ರೊ । ಫಲವರಸ್ತ್ರ । ಶ್ವಾನವ ಮೊ[illegible]ಸ್ನಾಯೆ
ಮಂಸ್ವೈದ್ವಿ ಸತೆನತಿತನ ತ್ಮೃತ ಪಾರ್ಥನ ಪಾರವೆನಾವವನಾ ೧೧ ಬಿನು ಪು ತದ್ವಿ ವಾಕ್ಯತ
ದಲಿವರ್ಜಿಸುವ ನವನೆ । ರಯನಾತನವ ಸಾಧಿಯೊಗ್ಗನೆಗೆಯೊವನ್ನೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಕೆ । ಗೆಂದಾ ॥ ೩೨ ॥ [illegible]ದು ಹಿತಾಹಿತವಿದು ಕುಲ್ತಾ ದಯ । ವಿದುನ ಕಲಮು ರುಪಾರ್ಥನಾ
ಧನವಿದುಸು ಜನನನ್ನ । ವಿಡುನನಂಣರವಿಮ್ಯಗಳಾ ॥ [illegible]ದು ಸುಬಲ ವೆಂತಿದು ವೆ
ನಾಯ[illegible]ದುಸಾವಿಷ್ಟಯವೆಂಬು ಕಾರ್ಯದ । ಹದನವರಾ ಬರಿನ ಬಲ್ಲವನವನೆ
ಪಂಡಿತನೊ ॥ ೩೩ ॥ ದ್ವಾರವಂಪತ್ತೆಂದ್ರಿಯ ಕುಳಹಂ । ಕಾರಕ ಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯಂಗಳನಾ
ಶ್ರಯಿತಾಳಗಳು ಗುಳಿವನವಂಟವಾಯು ಗಳ್ಗಾ ॥ ಹೊ । ರವೆಗಳಲಿ ಜೀವನನು ಪಮ
ಧಿ । ರನ ಪಾಲ್ ವಾಂಡುಮಿತ್ರರ ॥ ಕಾರವರ ಬಿ । ಗಂಬದಲಿ ಬೆಂದಾದೆನ್ನೆನೆಂದ ॥ ೩೪ ॥
ಕತೃ ಕಾಲನಾದ । ಕವರ್ಗ ಮಿತ್ರರು ದಯೊ । ವಾಯ ಕರಣಾ ಸು ಪಾತ್ರವೆಂಬಿಲು ಮೂರು
ತೆರನಾ ನಿದುರ ದಿವರಳ್ನ । ಕ್ಷಾತ್ರ ಧರ್ಮವಿವೇಕವೆಂಬಿವೆ । ಯಾತ್ರೆಸೊಳ್ಳವನೊಯ
ನವನೆ ಧ । ರಿತ್ರಿಯೊಳ್ಳನೆಗೆಯೊವನೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೆ । ಗೆಂದಾ ॥ ೩೫ ॥ ದಾನವಿಷ್ಟಾ ಮೊರ್ಗ
ವಿನಯನ । ಮಾನದೆ । ಗಾರ್ಚನೆ ಮಹಿ । ಸುರಧಿ ಸುನಂತರ್ಪಣ ಮಹಾ ತಿಥಿ ಪೂಜೆಗು
ರು ಭಕ್ತಾ । ಧ್ಯಾನದ್ದೀನಾನಾಥ ಬಂಧುವಿ । ತಾನ ಕರಣಾ ನತ ನ್ಸುರಕ್ಷಾ । ಧ್ಯಾನತಿ । ಧರ್ಮಂಗ
ಳಲಿ ಮಾಡಲು ಬೆ । ಹುದವನಿವ ರೂ । ಪ್ರೋ । ಧರೆಯೊಳ್ । ಪೌತ್ರಿನಲಿ ನಿವಸೃ । ಶ್ವಯರ್ದಲಿ
ಮಕ್ಕಳಲಿ ಮುಕ್ಷದ । ಸ್ತ್ರಿಯಲಾದವಮು ಪಿದರ ಸಹವಾಸಂಗದಲಾನತಿಯರಲೀ । ಗುರುಪಿತಾ
ಮಹಬಂಧು ಜನಮಿ । ತ್ರರತದಾ ಉದು ಕೊರತೆ ಕ್ಷಾಂತೈ । ಯರನೆರವಿ ಸರಮಾಡು ವಶಿ
ತೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೆ । ಗೆಂದಾ ॥ ೩೬ ॥ ಮತ್ತನತಿ ಶಾತ್ರ್ಯ ಮಪ್ರಮತ್ತ । ಸ್ನತ್ತನತಿ ಕುಪಿತಾನ
ನುಚಲ । ಚಿತ್ತನತಿ ಕಾಮುಕನು ಲುಬ್ಧನು ರಾ । ಶಿಯಂಬವನ್ನೂ । ಸ್ನುತ್ತ ಘನವಾಲು
ಕೃಯಂತೆ । ಹತ್ತು ಜನವಾವಾನ ಧರ್ಮದ । ತತ್ತ್ವವರಿಗಳ್ವರಿಯಶ್ಯೈಭೂವೊಲಕೆ
ಗೆಂದಾ ॥ ೩೭ ॥ ಬುದ್ಧಿಯ ಕುಲ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ವಿದ್ಯವದಲಿ ವಿಕ್ರಮದಲ ಧಿ ಕೆ ಚೈತ್ರ
ವಿಕೆಗಳಲಿ ಸತ್ಪುದಲಿಸಾ ಹಿತ್ಯದಲಿ ವಿನಯ ದಲ್ಲಿ । ಅಖವನಂ ಪ್ರೀಯನೇವೆಯ

ವಿಶಿಷ್ಟ ಪತ್ರಿಯ ಪರ ವರಾಂಜ್ಯ

ಯಲ್ಲಿ ಹ | ನಿಖನೆನಿಸಿಹ ಮರವ ವನಮಾರ್ಜ್ಯಕೆ ತೃಪ್ತಿ ವೆನಿಸುವನು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ
ವಿದುರ ॥ ೨೫ ॥ ಪೇಶಿಯ ಹವರಿಯ ಕೆಡೆದೆಯಲಿ | ದಾಸಿಯ ಹವರಿಚರಿಯ ದಲಿ ನಿ |
ದ್ರೋಹಿಯ ಹವಿತ್ರಕ್ರಿಯಲಿ ಹೋಹ ಫಲತಾಯೆನಿಸಿ ॥ ಯಾನು ಕಾರ್ಯದಿ ಮಂತ್ರಿ
ಯೆನಿಸುವ | ಮೈತ್ರಿಯ ಮಳ್ಳರಾಣೆ | ಗಾಣಿಕೆಂದೆನಿಸುವರು ಲೈಧ್ರ ತರಾಬ್ಧಿಕೆ |
ಳೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾಜ್ಞೆಯನು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ಪಾಲಿಸು ತಮ ದವನ | ಸುಂ
ದರ ನಿದಿನು ತಥರ್ಮದಲಿ ರಾಜ್ಯವನು ಪಾಲಿಸುತಾ ॥ ಬಂಧುಬಳಗವನಾಲಹಿಸುತ
ರ | ವೃಂದವನು ಸತ್ಕರಿಸು ವವನು ಗ | ನೆಂದೆನಿಸುವನು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ ವಿದುರ ॥
೨೭ ॥ ಶೈ ಹರದನಂಗತಿಯ ನೆರೆಸಂ | ಗಹಿಸಿ ವೇದಾಚಾರದಲಿ ಸಂ | ನಿಹಿತನಾಗಿ
ನಮಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯಲ ವಿಜ್ಞನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಅಹಿತಕುಲವನು ನಮರದಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಶಶ್ವರ
[illegible] ನವನು ಮಗ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ ವಿದುರ ॥ ೨೮ ॥ [illegible] ಯ
ನಾ | ನತರಪಾಲಿಸು [illegible]
ನೊಡೆತುಳ ದುಕರ್ಮದ | ಬಂಧನವತವೆಕಳಬೆರಿಸುಯ ದ | ದಂಡುಗವನೀ | ದಾದಿ
ಮಾಯಾಪಾಶವನು ಹರಿದು ॥ ಧ್ವಂದವಿರಹಿತನಾಗಿ ವಿಶ್ವದೊ | ಳೊಂದಿ ಮೆರೆಯಲು
ಬಲ್ಲವ ಗುರು | ವೆಂದೆನಿಸುವನು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ ವಿದುರ ॥ ೨೯ ॥ ವದ
ಲಾದವ ವೊದಲಾದವೆಲ್ಲವ | ತ್ತದೆಯ ದೊಪ್ಪಿಸಿ ಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯ | ಹಿಡಿದು
ಬಿಸುತಕೊಪ್ಪನೆ | ಮರ್ಕೆಸಿಯನಿತುವನು ॥ ಬಿಡದೆ ಹಾದು ತ್ತುತ್ತರವತಾ | ಸೊ
ದದಿತಪ್ಪದೆ ನಾಲ್ಕಯಿಂದಲಿ | ನಡೆಯಬಲ್ಲವನವನಿ ಶಿಷ್ಯ ಮರಾಯ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೦ ॥
ಯುಕತೆಯುಳ್ಳವರಾನಿ ಕ್ರಮದಲಿ | ನಕಲಕೆಳೆಗಳನರಿದು ಬುದ್ಧಿಯ | ಲಕುಶಲರುತಾ
ವಾನಿವಿಮಲಜ್ಞಾನ ವರರಾತ್ಮ ॥ ನಕಲ ವಿಧದಲಿ ವಿಜ್ಞ ರಹಧಾ | ಮಿರ್ಕರುವರಮ
ರುಷಾರ್ಥಿಗಳುತ್ವ | ದಿಕ್ಕರತ ವಿಶ್ವಾಂತರೆನಿಸುವರರನಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಶ್ರುಳದವನವ
ತ್ರಿವಿಧ ನ್ಯಾಸಾ | ಗಳಲಿ ವಿಜ್ಞರನಾತ್ಮರನಮಂ | ದಳಕನಾವಂತರವಿಶೇ | ಷ ದೊಳವರಹ
ದನರಿದು ॥ ನತಿಕರವಳುಹಿಸುವನಲಿಸುವ | ಬಲುಹಮುಳ್ಳವನು ಕರದು ತ್ತರಕಲಿ
ತ್ರವಚನನು ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹರಾಯ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೨ ॥ ಚಿತ್ತವಿತಾಮಹ ಸೊವಶಾ | ಸ್ತ್ರ |
ಯುತನಶ್ವೈಕರಣೆಗಳಲಧಿಕನ | ನತಿಕುಬೆಯನಾಧಕನ ನಶ್ವಾಧಿಯನನಾ
ಲನನಾ | ಪ್ರತಿಹಿತನವಧುರನವಿಶೇ | ಷೊ | ನತನ ನಿತರಾಲಯ ವಿದೂರನಪ
ತ್ರಕರಿಸುವದುಸಾವಕಾನ್ತ್ರೆರಾಯ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೩ ॥ ಉಂನತನರೂಪಾಧಿಕ ನನ
ವ್ಯಸ್ಥದಕ್ಷನನಂ ನಶೀಂ ನವ | ಕಿಂ ನದನ ಪರಶಿಂ ನಿತಾಂತವೃತ್ತಿ | ದಕನಾ ॥ ಸುಂನತೆ
ಗಿಟಿಕಿಯದನ ನಾಶ್ವನ | ನಂನಭಿಕಾರ್ಯಜಿತಕ್ರಮನ ಪವಿ | ವಂನವಮತಿ ಹಾರಕೆ
ನಮಾಡುವದರನಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಶ್ರುತುಳತೆವರನಿ | ಕ್ಷೇಪಿಸುತ ಬಹೆಯ ಮೆಳೆಯ
ರಂಗಳ ಹಾಲಲತಪ್ಪಿಸಿ | ದೆಳಲವರಸುತವೇ | ಗಗವಿಸಾ | ಸಂನ್ಯಕವಿಗಳಲಿ ॥

ಬಳ್ಳಿವಿಡಿದು ಭೂಮಿಜರಯೊಂದನ್ನು | ಪೊಳ್ಳಗಳು ಕಡಿದಿವೆಸ್ಸೆ ದುಸ್ಸೈರಿಸಿ | ಬಳ್ಳನುವ
ವನೆಳ್ದು ಉತ್ತರಾ ರಕನರನಸೆ || ಶ್ರೀಂದಾ || ೯೨ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದನು ಕೃತ ಫಲವೈ | ತಂದು
ಸಾರುವಂಬಲನಾನಾ | ಭಂದದಾವತ್ತಿನಲಿ ಪರಿವಿಜಯ ಸೈನಂತತಿಯಾ || ಮುಂದೆ ನಿಲುವ
ಹಾಲವನಿವಾಲರ | ದಂದುಗದ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ಗಜಪಯ | ವೃಂದವನು ಬಾಚುವನಿವಾಪ
ಕನರನಸೆ || ಶ್ರೀಂದಾ || ೯೩ ಕುದುರೆಗಳ ನಾಸ್ತೈದು ರಥವನು | ಪದುಳನುತ ಸಾರಥಿ
ಯಕಾಯುತ್ತಿದಿರ ಮುರಿಉತತಂನಕಾ ಕೊಳುತ್ತ ಕೆಲಬಲನಾಗ ನವದುಮರಳು
ವಉರುಸೇಸದ | ಕದನಕಾಉನವಳನವನು ತಾ | ಸೊದಲಿಗನವತ್ತೈರಥಿ ಕರಿ ಶಿಬಿಯಾಪಾಲ
ಕೆ || ಶ್ರೀಂದಾ || ೯೪ ಹೋರಿಯಕಾಣುತ ವಂದಿಸುತ್ತ | ತಿಕನದತೆಮಿಕೆಉನಿಸು ತಪ |
ತ್ತಿರಿಯನಿನದ ತಿದುರತೆನಿಸದೆ ಮುಧ್ಯುಗ ತನನಿಸ್ಸ || ವಕಿವಿದಿಯಲಾ | ತ್ತಿಸುತರನವ |
ಸ್ಸಿರ ಮಾಗವನಾಕ್ಷಿಸುತಟನಿಸದ | ಕಿರವಿಸವ್ಯದುವನೆಶ್ರೀವ ಕನರನಸೆ || ಶ್ರೀಂದಾ || ೯೫
ಚರಿವರಿಯ ದಾವಂಗಳುಮ ಕರ | ನರದುಲಾ | ಗರಿನಿತ್ತು ನರರನು | ಹೋರದು ತಂನಾಥ
ವರನೆತಿಗಳು ದಾಕೆ ಬೊಂದಕರಾ | ಚರಸು ಮಾಡದೆ ನಿರ್ದಯದಿಂದು | ಬಿರಿಸಾತಿಕ ಸಾತರದ
ಕವದವಿಯ | ನರಸಬಂಗೆನೆ ಉರುಬಬ್ಬರಯ ಮನನಗರಿಯ || ೯೬ || ಕೋವ
ಕಂಬುದನ ಧನ್ವಿ ಧನ | ಕೋವವಿನಂ ಸಾರಬಂಧನ | ಕೋವವಿಂದಿ ಹವೆರದನು ಕೃ
ಕಲಯವನ್ನೆದುವದು || ಕೋವವನು ವಜ್ರಿನಿಸಿ ಅಟೆ ಸುದು | ಕೋವಾಉಳ್ಳವನಾವ
ನಾತನು | ನಾಮರುಕನಿ ಪವರಕೆ ನಲ್ಲ ಮರಾಯಕೆ || ಶ್ರೀಂದಾ || ೯೭ || ಗರುವ
ಮಾಂನ್ಯುಮವಿ ಮತದ್ವೈಗ | ವರನುಕದು ಸಾಬಿಸ್ಸಾ | ನಿರುಪೋತ್ತರ ಮಥನಕನು
ರಾಜಪಾಬ್ಬುಮತಿ ತ್ರಿವಳ್ಳುತನಾ | ಗುರುಜನ ಶರವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳವನರನಸೆ ||
ವಿದ್ಯುವಿಳ್ಳದನರಮನ ರವಕುವವನಜನ್ನನಿರಥಕ್ಕೆ || ಶ್ರೀಂದಾ || ೯೮ || ದಂದವನ್ನಿತಿ
ಕ್ಷ್ವತ್ರಿಯ ದಂದನಸಾನಿಮದಿ ನಿಮುಗಿಮ ಸಂದಿತಪ್ರಿಯರಾಂತಿಮ ಪ್ರುಕಕರ್ಮ
ವೈದಿಕನಮಾ | ಚಂದಚೈವಜ್ಞನಮ್ಸುಜದೋ | ದಂದಬತ್ತಿತ್ರಿತನಾನಿನಿನುವ | ಮುಂದಲ
ಕೋಳರಮಾಗಳ ವಾರೊಪಿತ್ತುನಿನಿನುವನಾ || ೯೯ || ಕುನಕೈಕು ಘ್ರಕುಶ್ರೀಲನಮುಕ
ಜ್ಞನಮನಕ್ಕೆ ಧವಾಉ ನಿದಾನಿಯ | ತನುವಿಕಾರಿ ಯವಂಗವಿ | ವನವಂಬು ಗಾಂಧಕ
ನಾ | ಪುವರುಜಾಂಗ ನಬಿದು ಮುಡಿಯಕೋ | ದನಿಯ ನುಪ್ಪವದಿಸು ವನಮಯ
ಮೊಳ್ಳುನಿಬರನು ವ್ವಾರುಗಳು ಕಾಣುವ ದುಬಿತವಕ್ಕಿಂದಾ || ೧೦೦ || ತ್ರೈಳ್ನ ಕಂನದಿ
ಕರಿತುರಗಸೋ | ಮುಲವೃಕ ಮಿಬುಧನಿಚಯ ನಿಶಿನಾಗಕುಳ್ನವಾಸಿನಿ ಮತ್ತ್ರವಿತ್ರ
ವರವಾಪಿನ್ನೋ ನಿಕರಾ | ಜುಲಧಿ ತನವರ ಕನ್ನ ಮುವೀ | ಲಿಲನೆಯರನ್ನೊಕ್ಕೆಸುವ ದವನಿ

ಪಾಪಿಲಕರುಪ್ಪವಧಿಸುವ ನಮಯದೊಳ್ ರನಕೆ। ಎಂದಾ॥೦೫॥ ಮುರುಹರೋ। ಪಿತಯಶ್ಯಾಪಿ
ಯರ್ಥವಾಹೇ। ರಿಪುಟರೋ। ಮಾಳ್ತನುವಿನೋ। ಗ್ಗಾತ್ಮನೆಂಬದಿ ವಿಜ್ಞಾನತಿಯ ನಿಹಗಮ ವದಲಿತ
ಮನಾ। ಮಾರಿ ಕಬುತಿಯ ರುಗಳ್ ದಿನಕಿಯಂ। ದಾರುಮದಿ ಸ್ವರ್ಗದಿಪ್ರಿಯಾ। ಗವ। ಸಾರಿಗೊಂ
ಬರುತಪ್ಪುದವವಿ। ಪಾಲಕೆ। ಎಂದಾ॥೦೬॥ ಅವನೊಬ್ಬ ಮನತ್ಯಕೋಮಲ। ಪ್ರಿಯ ತಶುದ್ಧಿ
ಯಲಾದರಿಪಿದಶವಾಹ್ವಾವಸಾನದೊಳ್ ವನಧರ್ಮದೊಳ್ ಧರ್ಮವಮಯಮನಾ। ವ್ಯೆವ
ವಂನ್ಯಾಯದಲಿಸಾರುಳ್। ನೋ। ವಿರಚಿಸಿದವಂಗೆ ನತಿಯಂ। ನಾಲುಕೆಂಬುದನಾರುಬಲ್ಲ
ರುಪ್ರಿಯಾವಕೆ। ಎಂದಾ॥೦೭॥ ವಿದ್ಯಾನತ್ತುಲ ಬಹುವಿವೇಕಲು। ಬುದ್ಧಿಜ್ಞಾನಮನಮದಿ
ಯ ನದಗರ। ಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತ ಸುಶೀಲ ಭುಜಬಲ ಪ್ರಭ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ। ಗ। ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನದವಂ
ಸೆರುಗಾಳ್ … ಧರಿಣಿಯೊಳು। ದೊಡ್ಡಿತೊದ್ದಿಪುದ ವಸೆದಾರಿದ್ರ್ಯಂ
ನನಾವಿಭವಾ॥೦೮॥ ಧರೆಯೊಳ್ ಗೆಳುಬಿಯ ಹನುಮ್ಮೈಶ್ವಾ। ನರನುತ್ತಾ …ದ
ಕುಪ್ಪಿಯ … ನುಕವಿವರಮನ … ತಶೀಲನೆನಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಹೋ। ತ್ತಮನಾ। ಹರಿಹರಾ
ತ್ತನನಾಮಸ್ತೋತ್ರನಿ। ವೆರನಿಬುದಕುವನೊಬ್ಬನಿ। ಪ್ರಾ। ಪ್ತರುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಿಯವನದೊಳ್ ಗ
ನ್ಯುತ್ರವಿಹೀನಂದಾ॥೦೯॥ ಹರಿಭಕುತಿಲ್ಲಾ। ಜವನೆನಿಸಿ ಶಂಕರನ ಬದ್ಧ ಧ್ವೈ। ಶಿಯ ಹೆಗ್ಗಂಕರ
ನಭಕುತಿಯಲದಿಕನಾಗಿಯೆ ಪೈಶ್ವವಧವ್ಯಾತೇ।। ಯರಕವಿಲ್ಲದ ಕಮರ್ಗಿಬಾಂ
ದಾ। ಲಕುಗಳ್ ಪ್ರುತ್ತೆ। ಗುಸ್ತೋ। ಪಿಯ। ವರಕಲಾ। ಕವನ್ಯೆದದಿ ಹೆಕೆ ಪ್ರಿಯಾವಕೆ। ಎಂ
ದಾ॥೨೦॥ ಘೋರಿಗಳ್ ಗೆಬದವರಿಕೆಕಮಮಾ। ಖರಿಗೆ ದುಃಖಿಗೆನು ಖಗೆನವಗೆ
ಜ್ಞರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ನಂಬಿಬಲ್ಲರಿಗಾಧ ಜ್ಞೀ। ವರಿಗೆ। ಧರೆಯೊಳ್ ಗೆಡಂ ಧರ್ಮ ವಿದ್ಯಾಕೆ। ನರನೆ
ಬಹುಬಂಧುಗಳಪ್ಪ ಸ್ನಾವ। ದರಿದು ಪ್ರಿಯಾ ತಪ್ಪವಿಪ್ಪಮಾವದೊಳ್ ರನಕೆ। ಎಂದಾ॥೨೧॥
ಮಿತಿಕೆಡಗು ದುಷ್ಟಂಗವಲಿಪ್ರಿಯಾವತಿಕೆಡಗು ದುರ್ಮಂತ್ರಿಯ ಅವರ। ಸುತಕೆಡುಗುಲಾ
ಲವೆನಗಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಕೆಡಗು ವಿಪ್ರೈಯಲ್ಲಾ। ಮತಿಕೆಡುಗುಮಧುಪಾನದಲಿನ್ನದು। ಗತಿ
ಕೆಡಗುದುರ್ವ್ಯಸನದಲಿ ವಿಜ್ಞಾನತಿಕೆಡುಗು ವಶ್ಯವನದಲಿ ಯವನೆ ಶಕೆ। ಎಂದಾ॥
೨೨॥ ಬಂಧುತಿ। ರಿನಬಿ। ಕುತಾವುಂ। ಕೊಂಡುಮಾಡಿದ ಪಾಪಮಂ। ಸ್ಸಾದ। ತಂದ
ವನು ತರಹರಿನಲರಿಯದೆ ಪ್ರತಪ್ತವಂಗಳ್ ಲ್ಲಾ। ಹಿಂದಿ ಹಿಳ್ ವಡು ಬಿಂಬಿದವದಿ
ನಮು। ದಂಡಿಯಲಿ ಹನಿಕೆಳಗಳ್ ಂವದಿ। ಗಂಡುನಿದಿ ನದಿ ಬಿಡುವವದ ವಿಧಿಯಂ
ದನಾವಿದುರಾ॥೨೩॥ ಪ್ರಸ್ತೈ। ಹೆಸೊವರ್ಗೆ ಕೆಡಿಂದಮ ನವತೊಳ್। ನೊಹಿನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ। ರಿ
ನವರಿನಿಬಿ। ಹೆ ಮರುಪಾ ಧರ್ಮಿಗಳ್ ಹೆವಿಟ್ಟರ್ಗೆ ರಬ್ಬಿ। ಗ। ಊಹದನು ತಪ್ಪುವದಿ
ಸುಮರ್ಗನ। ಕೋ। ಹತತ್ವಂತತ್ವಗಿನಿ ಸ್ವಾರ್ಗಿಹೆ। ವಹೆವಾಲು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈನೆಂದನಾವಿದುರಾ॥
೨೪॥ ಸೂಡಿ ಬಿಡಿಯಲಿ ಕವಟಕಮರ್ಗ। ಜ್ಞಾ। ದಿಸುವರು ಸುಮಿತ್ರ ಕಿಡಿ ನಗತಿ। ಕೆ।
ವಷ್ಟಂತೆ ಸಾವ…ರು ಮಿಗೆ ಮರು ಸಾಧ್ಯವನು ತನಗೆ। ಮಾಡಿದ ವರುಗಳ್ ಗೆ ವಿಪಾ

ರಿಯ। ಮಾಡಿದವರತಿವರ ಕದೊಳ್ಸೋಲ್ದ। ಉಪದಿಪ ಕರಿರಾಯ ಚೈತ್ರನೆಂದನಾ
ವಿದುರ॥೧೧॥ ಕುಲಜನಾಗಲ ಕುಲಜನಾಗಲಿ। ಜಲರುಹಾಕ್ಷನ ನಾಮಕೀರ್ತನೆ
ಗಳಲಿ ಬದುಕುವನಾವನಾತನೆ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆನಿಸುವನು॥ ಉಳಿದ ಜಪತಪ ಹೋಮ ನೇಮಂ
ಗಳಲಿ ಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯ ಸುತ್ತರಿಸಬಹುದೇ ರಾಯ ಚೈತ್ರನೆಂದನಾ ವಿದುರ॥೧೬॥
ಜಾತರೂಪದ ತೇಜಸು ಹೊಳೆಯ। ವಿತರಣೋತ್ತಮ ಮುಖದಲಿ ರಿಉದು। ಭೂತಜಾತಿಯ
ಮಿತ್ರಜನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ। ದವನಾ। ಪ್ರೀತಿ ಮುಖದಿಂದರಿಉದುತ್ತಮ। ನೀತ ಮಧ್ಯ
ಮ ಪೂಜನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ। ದವನಾ ಪ್ರೀತಿ ಮುಖದಿಂದರಿಉದುತ್ತಮ। ನೀತಮಧ್ಯ
ಮನಧಮನೆ। ತಾನೆ। ತನೆಂಬುದನರಿಉದ್ವೆ ಭೂಪಾಲಕೆ। ಳೆಂದ॥೧೭॥ ನಿಜ್ಜುನ
ವಾದರು
ಸುದಯಿಸಲು ಪರಿತಮಾಧ್ರಿಯೊ। ಳನಲನೊಂಮೆಹಿ ತಾಂಕು ಕನಿಸಲು ಕನಕನಿರಿಗಳ್ಳ
ದರು
ನೇತ್ರವಾರ್ತಾಪ್ರದಲ್ಲಿ। ತನಜಪಿ ಕನಿತನಾದರಿಯ ಸಾಜನರು ಸಳುಸುದಿದರದನಾ
ಧರುಮನನೆ ತನ ಕಾಯದಲಿ ಚೈತ್ರನೆಂದನಾ ವಿದುರ॥೧೮॥ ನಾಯತತಿಬಾ। ನವನು
ನಚ್ಚಿ ಪೃಥ್ವಿಯದಲಿ ಕೆಡೆ। ಬುದಪಾಂಡವರ। ರಾಯರ ನುಕರಸುವದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳುಮಂ
ದಿಕ್ಕೊ। ನ್ಯಾಯಮುಖದಲಿ ಸಕಲರಾಜ್ಯ। ಶ್ರೀಯ ಸಧರ್ಮನಿತುಬದುಕುವದಾಯತಿ
ಸಿಯ ಪುದರಸಚೈತ್ರನೆಂದನಾ ವಿದುರ॥೧೯॥ ನೆಳ್ಳೆಪತಿದಮಯಂತಿ ಸಿ। ತಾಲಲನೆ
ಶಾಪುವ ಪ್ರವಾದನಂದನೆ। ಕಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಭೂಪನಿಂತೆ। ಯಾರು ಮಾನಿಸರೂ। ಯಿ
ಳಿಯೊಳುತ್ತಮರೆ। ನೆಯಲಿಜಾ। ವಳದ ಮರುಕಕೆ ಧರ್ಮಮಿತ್ರನ। ಸೆಲುವ ವಾರಿಯಂ
ತೈಮಹಾದೇವೆಂದನಾ ವಿದುರ॥೨೦॥ ಜನಪಕೆ। ಳೆಕೃಷ್ಣಂದನನುರಾ। ಮನನುಹನು
ಮನ ಭೀಮನೆ। ನನೆನವತೆಯಾತ್ಮಜನಿವರನಾ ಪರಮಾತರುಧಿಯಲ್ಲ। ನೆನವವರ
ದುರಿತಂಗಳೊ। ದುವ। ಪೆನಲು ನಿ। ನಾವ ವನತನಯನ। ನನುವರದೊಳ್ ತಕತಜಯ
ವಿದುರಾ
ಸುವಿಕೆಂದನಾ ಶಿನುಮಾ॥೨೧॥ ಬಲಿವಿಭೀಷಣ ಭೀಷ್ಮನಾರದ। ಫಲುಗುಣಾನುಕ್ಲಾ
ದಡೆ। ವನು। ಜಲರುಹಾಕ್ಷನ ವಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಭಕ್ತರುಗಳಿವರೂ। ನಾಲವಿವರನಿವಗವರಕೊ
ದಣ। ಕಲಹಬಿ। ಮತ್ತುವಿನಕ್ಕೆ ಮನ। ದಳುವ ವರಿಯದೆಕಂದು ಕದುಮರುಳ ಹಕಳೆ।
ಳೆಂದ॥೨೨॥ ಪರಿಹಯ ಸುದ ಹರಾಮಬಾಣ। ಸುರ ಸುದಕರಿರ ಭೀಮನೆ। ನಾ। ಪುರ
ಕನಾ ಸರಿಜಾಧಿನಾಥನ ಡಿಂಗರಿಗರವರೂ। ಸ್ವರಸವೆಮೃತ್ಯುಂಜಯನತಾ। ದರ್ಪನಿಂ
ಮಾಬಲುಹನರಿಯದೆ ಹರಿಸು ತನ ಹಗೆಸೊಂಬುದೆ ಹೇ। ಳೆಂದನಾ ವಿದುರಾ॥೨೩॥
ಸ್ಥೂಲಲ ಕ್ಷಬಕೃತಷ್ಟು ಸುತ್ತನಪನಿ। ಲನಕ್ರೋಧಿಯ ನಧ್ಯೇ ಮೇಘ ಕಾಲಸೂತ್ರನ ಪ್ರಥ
ಕೆ। ವಕನ ತ್ರುಗಾ ಕಿಷುಬಿಯಾ। ಚಾಲವಿತಿ। ದವನಿ ತಸುವೃನಸಾಳ ಸೂತಿರಹನಾ
ವಿಶ್ರುತ। ಲಾ। ಲನೆನಿಸುವ ಮಕ್ರಿಯಂತೆ ರಾಯನಿನ ನೆಂದ॥೨೪॥ ಹೊಯೆಲ್ಲ ಯೊ।

13

ಗಾಢಿ। ಶಿವಲಿಂಗಹ। ನಷ್ಟಯ ಛರ್ಬನದ್ದೇ। ವನಿಹ ಮೊ। ದಷ್ಟಯೇ। ಜಯಲ ಕ್ಷೈಖ ಹಳ್ಳಿಂ ಬೇ। ನಿ
ಧಾನವ ಮಾ। ಬಣ್ಣ ವಶಿ ಬಣ ರುಚಗಾನೀ। ವೆಣ್ಣ ಪಾಂಡು ಮರು ಪಾರ ಶಾತೆ ಶರಿ। ಯಲ್ಲಾ ಬಲ್ಲಿಲ
ರಾಯ ಕ್ಷಾಂತೈಯ ರವಾ। ಶ್ರಮವಾ।೦೨ ಶ್ಯಾ। ಪರಣಗ ಜರಧ ದಳವರ ವಸೆಂಗರ ವಹೋ।
ಪ್ರಾಪ್ತವ ಜಿತಶ್ರಮ। ನರಶವ ತಕ್ಕುತಿ। ದಶವ ನಾನಾ ಯುಧ ವಿಶಾರದನಾ। ಪ್ರಾತಧ್ವ
ಯರ್ನವಾರಹಿತ ನವಾತ್ತ ನಮದಾರನ ಮಾರ್ಧ್ವ ಶ್ರೀ। ಮನ। ನಿರದಿಶೇ। ನಾನಾ ತಿಯ ಮೃತು
ವದರನಶೆ। ಳಿಂದಾ।೦೨೯। ಶ್ರೀವನ ಮಣಿ ನಗಾಲಾಪ ಕಾಂಬನ। ವಿಷಯುತಿ। ದವನ ಶಿವ
ಕೊಟ್ಟು ದ। ವಶಿಯಲ್ಲಾಯ್ಯ ಡೆತಾನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ನದಹಿ ನಿಧಾನವ ವನು। ಜ್ಞೇನದು ಶಾದಿವ್ರಾಂತಿ
ಶಾದಿಹಾ ಹುಶಿಯ ದ್ದಾನ್ನ ನಬಹುಕುತುಂಬ ವ್ಯಾನವಲು ಳ್ಳುನಮಾಳ್ಳು ಪ್ರಾತ್ಯಮಂದಾರ ಶಕ್ಷೆ
ಕನಾ।೦೨ ನ್ನಾ। ಮನ ನಬಟ ನಶಾಯ ದಲಿದಾತಾ। ರನ ಹಿ ತವನ ಮಳ್ಳು ನವಿ ನಾತ್ರನವಿ ಮತ
ತನಿತಾ ನವಶಿ ನಿಖಿಲ ನವ ನಿರ್ಮಾ। ವಶನಾ। ಮುನಿ ವವರಬು ದ್ಧಿಯಲಿ ನಿಲುಕದ। ವವಿ
ಶೇ। ಪ್ರಕಳತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಗಾನ। ಜನ ವಾಚಿತ್ತೈ ನುವದತ್ಯೆ ತಾಂಬೂಲಧಾರಕನಾ।೦೨ ಗಾನ ಲತ ಕಾ
ಯಕುರೂಪಿ ಯನ್ನು ನಿ। ಮರ್ಲಿ ಲವಲಾ। ಪ್ರಿಯ ಪಾವಧಾನಿಯನ ತಿಜಿತೇ। ಧ್ರಿಯನಿಂ
ನಿತಾಕರ ತ್ರಿಖಿ। ದಶನಾ। ಶಲಿ ನಮಲಿ ವನವಶು ಬೆಯ ನಬಲಾವಳಿಯನು ಬಧಾ
ನದಲಿ ನಿಲಿ ಪುವ। ದಿಳಿಯೊಳಗ್ನ ದಜಾಗಾ ಗಾಯತವರ ನಚೆ। ಳಿಂದಾ।೦೨ ೯। (೧೩)
ಮ ಮೂರರ ನಂಬರ ಗಾಗಳ। ನಿ। ಮೆಯಲಿ ನಾಗಮಾದನಿ ಗಳ। ನ್ನೆ। ಮತವು ದಿ
ಪರಗಾಪ್ರಿರಗಾ ದಹೊಂಡು ತಿರು ಮಗಳಾ। ಹೋ। ಮಲಿ ತಭಾ। ರಧುದಯದ। ನಾ
ಮಣಿ। ಯೂರ ರಬ ನಿಗಳಲಿ ನ। ನಾಮ ನಿನಿ ಪುವನವನಿ ಗಾಯಕವರ ನಚೆ। ಳಿಂದಾ।
೦।೦೨೦। ನಾಳಲಯ ಬಾಂಬಾಳ ಮಿ ತ್ರಿದ। ಹೆ। ಳಕೆಯ ಗಾನಾಬರು ಧ್ವದ। ನಾಳ ನದನಂ
ಶ್ರೀ ಗಾಡಿ। ಶಿಯ ವಿವಿಧ ರಬನಿಗಳಾ। ಮೆ। ಳವರಿ ದೊಡ್ಡವ ದಪಾಧನ। ಶೆ। ಳನೆಯನಂ
ಮೂರ್ತಿ ಮೂರ್ತಿ ದ। ಪಾಳುಗಳಲಯ ಮಾನವ ರವವನ ವನಿ ಗಾಯಕ ಮಾ।೦೨೦।
ಪ್ರಾಯದಲಿ ತೆ। ರ್ಜಾ। ಖಿಯದಲು ತು। ಗಾಯಗಳಲು ವತಾವ ಗಳಲಿನ। ಗಾಯ
ಯಲಿ ಬಿಂವಗಾ ಗಳಲಿ ಬಳಿ ನಂಡು ಬ್ಯಾನ ರದಿ। ಕ್ಷಾಯಿ ಯಲಿ ನಂಬ್ರಾರಿಯಲಿ
ಬಲು ಗ್ಯೆಯ ನಿ ನಿ ನಾನಾ ವಿಧಾನದ। ದಾಯವ ರಿದವ ನವ ನಿ ಮಲ್ಲ ಮಗಾಯನೆ।
ಳಿಂದಾ।೦೨೨। ಶ್ಯಾನ ಕುಕ್ಕು ಟಕಾಶಬ ಕವವ। ಹೂ ನಖ ಕಾ ತಿದಿವ ದರ ಜನಿತ್ಯ
ಶಾಮ ವಿವನ ಗರ್ಭಿ ನವ ತ್ರಿಶಖ ವರಿ ಕುಮಾರ ಕನಾ। ಪಾವರನ ಹೊಯ ಕುಂಜರನವಂ।
ಬಾನನವ್ಯ ಗಮೊ ತಕನ ನುಗಾಗಾನ ಕೇ। ಂದ್ರನೊಳ ರಬು ಬೇ। ಹುದು ರಾಯಕೆ। ಳಿಂ
ದಾ।೦೨೩। ಅವನಿಯೊಳು ಜನಜನಿತ ದನಧಾಂ। ನ್ಯವನು ಕಳಹಲ ನ್ಯೆದು ನಂತೋ।
ಶ್ರವನು ಕೂಡು ತಕದಿಯ ಲಾಂಛ ಶೆನೂರು ಮಧಿಯೊ ಳಿ। ಲವಲ ವಿಕೆಮಿ ನಿತ್ತ್ತ ನವ್ಯಂ। ಗ
ವನು ನಲಹುತ್ತಿರಲು ಬೆ। ಹುದು। ರವಿಯ ಪಾಲ್ ನಾವಿರ ಮುಖದಲ ವನ್ನಿರ। ಶೆ। ಳಿಂದಾ।೦೨೪।

ನತಿಮಹಾತ್ಮರನಂತದಲಿ ವಿಚಿತ್ರಲನಮೋಧಿಯ ಸ್ವಮೂಧಿಯ ಸುಖ ಶಿಷ್ಟನನಿ। ಮಲದನಿ
ಧನಮನ್ನಿತಿಯಲಿ ಪವಿತ್ರಮಾತ್ರ ಚಿತ್ರೆಯಲ್ಲಾ। ತಿಳಿದು ಗುರುತಿ ಧರ್ಮದಲಿ ಮತ್ರಂ। ಗಳಲಿದ್ದ
ವದನೆನ ಹನರ್ದ್ದತಿ। ಗಳಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಿಯತ್ತಿ ಮೊವಾಲಕೆ। ಳೆಂದಾ। ೧೨ ॥ ಹ ರ ನ ಸೋರಳಿಂ
ಗಾಧರ ಲನಾದು ರಗನ ವನಾಚಾರದಂತಿ ಕೆ। ಯರನನಿಂನಯ ಬನ್ನುರ ಬಂದ್ಯೆ ನಹರುವಾಂ
ದವರೂ। ನರವಶು ಗಳಾದರು ಕಗಾನಿ। ವಿರಲು ವನವಾಸದಲಿ ಸೊವ್ವನು। ಹೊರಲು ದವ
ಶನವಿಧಿಯ ಚಿತ್ರಸೇನಂದನಾ ವಿದುರಾ। ೧೫। ತೆರೆಯೊಳು ನದಿಗಳಲಿ ಮದದಲಿ ಸೊಕ್ಕಿ
ದರಸಂಗದಲಿ ರಣದಲಿ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಗರುಬಾವಳವಕೆ। ಳಿದು ಬವರಮಧ್ಯದಲ್ಲಾ। ನಿಕ್ಕೆರಿಯ ತ್ರಿದ್ವೆ
ವಮರುತರನತ್ರೆಸಿನತ್ರರಣದಲಿವ್ವಾ। ನಿಕ್ಕೆಸ್ಯೆನ ತ್ಯ್ರಕವಿಧಿ ಮೊವಾಲಕೆ। ಳೆಂದಾ। ೧೬ ॥
ಕಿಂನತ್ತಾನದಲಿ ವಿಪ್ರನಾ। ಪ್ರಾತಳಯದಲಿ ರಾಜಮಿತ್ರರನ್ನೆ। ನಿಯಲಿ ರವಿಶಶಿಗಳುದಯೊತ್ತಮ
ಯಕಾಲದಲ್ಲಾ। ಸೋ। ಉಗಳನೆರವಿಯಲಿ ವರ ವ್ರಂ। ದಾವನದಲು ವಹತಿಯ ಮಾಡುವ। ದಾವನುಗ
ಗರುವರಿಗೆ ಚಿತ್ರಸೇನಂದನಾ ವಿದುರಾ। ೧೭। ಚಿತ್ರವರ್ತಿಗಳಾರತ್ತಿ ಮೊ। ಚಿತ್ರದೊಳಗವರಿಗೆ
ಮುರಾರಿಯ। ಚಿತ್ರವಚಿನಗ್ಯೆ ಉದಶದೆವಾಂದು ತನಯರಿಗೆ। ಚಿತ್ರತಾಬಂದವರನ್ನೆ। ಗಾಟ
ತ್ರದೊಳಗಿ ಹನಾಯುಧಿಷ್ಟಿರ। ಚಿತ್ರವರ್ತಿಗದಾವನ್ಯೆ ನರಿಯಂದನಾ ವಿದುರಾ। ೧೮। ಜನ
ವಕೆ। ಳೆ ಮೊವ ನಿದಲಿ ಕೆ। ತಿನಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಚೈರಾ। ಚನನುಧಂ ಸ್ವರಕಲಹವನುಕಂ
ಸ್ವಾವಿಷಯ ವಾಸ್ತ್ಯಾ। ಮುನಿ ನಿನಲಿ ನಡೆತಂದು ತಪ್ಪಾ। ದನದೆನೆಯಲವರಬ್ಬರಿಗೆ ಹಂಗ ನ
ಲಿಹರಿವಾಯಿತ್ತೆಂಬ ಕಥೆ ನಲವರು ಹಿದನು ವಿದುರಾ। ೧೯। ಹಿಂದೆ ಸೋ। ಗೃಹಗಾವಲಿ ದ್ರುಪದ
ನಂದನೆಯ ಮದುವೆಯಲಿ ಮಿಗೆ ಬಳಿ। ಸಂದಗಂಧರ್ವನ ದೆನೆಯಲಿ ಹೊ। ಹಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಾ।
ಬಂಧುಬಂಗವ ಕಂಡು ಕಂಡೆ। ಹಿಂದು ಪಾಂಡು ಕುಮಾರಗಾಳು ನಿ। ಸಂಧಿಸುವಿ ಕಲಹವನು ಚಿತ್ರಸೇ
ದನಾ ವಿದುರಾ। ೨೦। ಗಣಕಲನ್ನಿ ತಿರಹಸ್ವಾವನು ಸಾ। ವರತವನೆ ಉಳಿದನು ತಪ್ಪಾ। ನಕರತಿಯಾದ
ಚೆನೆವದ ನಂದನನ ತ್ನಾ ಜಾತವನಾ। ಮುಕುತಿಯ ಮಳ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ। ಕ್ರಿಕರವನು ನೆರೆ ಮಾಡಿ
ಚಿತ್ರದವಿಕಳತೆಯ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಿಗಾ। ಧಿಸಿದಾ। ೨೧। ನ್ನಿ। ತಿಯುದು ವಿದುರನ
ನುವಾಕ್ಯದ ನ್ನೀತಿಯ ನುಗಾನ್ನೀ। ಯನಲಿ ಸಂಭೂತವಾದ ಸುಧರ್ಮಗಳನಾ ರಾಜಧರ್ಮವೆಸೊ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾದರಿಸಿಕೆ। ಳ್ದರಿ। ಪಾತಕರಘುನ ಬಲಧಿ ದೆವರ। ನ್ನೀತು ನದುನಿನವ್ವರನಾರಾ
ಯಣನವನಿರಿನಾಮಾ। ೨೨ ॥ ॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕ್ಕಂ ವಾದ ಪದ್ಯ ೫೭೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ। ॥
॥ ಸೂಚನೆ॥ ತು ನಿ ವ ರ ವ ಕ ರು ಣಾದಲಿ ಚೌರವ। ಜನ
ನವಮಲ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾವನನು ಕರಿಸಿ ಚರಿತಾರ್ಥವಾದಲಿ ರುಳನೂ ಸಿದಮಾ। ನಾದ॥
ನೆ। ಳು ಜನಮೆಜಯ ಧರಿತ್ರಿ। ಪಾಲ ವಿದುರನ ಬೋ। ಧೆ ಗಂಧ ನೃಪಾಲ ನಂತ ಸಂಶರ ಸಾ ಬುದ್ಧಿ

ಯನ್ನದಿದನು ಬಳ್ಳಿಕಾ। ಹೇಳುಹೇಳಿಂ ಪಾತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯ। ಮೂಲಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಿಯ ಬೀಜ
ಕವಾಲಿಸು ವೆನೆನೆ ಬಳ್ಳಿಕವನು ವಿಂತೆಂದನಾ ವಿದುರಾ।।೧।। ಅವಧರಿಸು ಸ್ವಪತತ್ವ
ವಿದ್ಯಾ। ವಿವರಕ್ಷಿತೇ। ದವನಂ ನ್ಯಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಮನೆನಲು ಯಿದೆಮು ನಿವರ ನರರುಣಾಂ। ದಯದಲಷ
ದೂ। ಅವರಿವರುಗಳ ಮುಖದಲಿ ದುರಾ। ಖವಿಸುವದೆ ಬ್ರಹ್ಮೋ। ಪಾದೇ। ಶವ ಪವಣ ಬಲ್ಲವ
ನಾವನ್ನೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೆಳಿಂದಾ। ಶ್ರಾವೆಳು ನೆಬಲ್ಲವನು ಜಗದೊಳ್। ನಿಳುರಿಲ್ಲನ ನಕ್ಷ್ನು ಜಾತನು
ಸರ್ಬಗುಣಾನಂವಸ್ತ ನಾತನ ವಿಭಜಿಸ್ಸಿದರೆನಿ। ನೋ। ನೆಳು ನಹೆಯ ವಲಸು ವಿಯಕ। ತರ್ಗಳು
ಶ್ರಾವದಲರನ ನಿರಲಾ। ನಿರ್ವಿಪಿಸಿದನು ವಿಚಿತ್ರಕುಲ ಕಮಲಾರ್ಕನಾಕ್ಷ್ಣ ಗಕೆಳು। ನೆನೆಯಲಾ
ದವಿನ ನಕ್ಷ್ನು ಜಾತಮು। ಮನೆಗೆಬರಲಿ ದಿಕೆದ್ದುಕಾರವ। ಜನರ ಮ್ಯುಖ್ಖದ ವೆನನೆ ಬ್ರಹ್ಮೋ।
ಪದೇ। ಶವನೋ। ಮುನಿ ನ್ಯಕ್ತವಿ ಮಾಡುಬೆ। ನೆನಲು ಮನಯದಿ ಮೂವತಿಗೆ ಮಿಗೆ ಬ್ರಿನಾಬ್ರಿನಿ,
ತವೆನಲರುಹಿದನ ತ್ಯವರಲಾ। ಕೇಸಾದವಾಗಾ ಘ। ಚಿತ್ರವಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸ್ವ...ರ। ತತ್ವ
ವಿದ್ಯಾವಿಷಯ ಮಿ। ದವವಿತ್ರ ಶಾನುವೆನು ನರಳ ನಾಚರಾಚರದೊಳಗೆನೆ। ನೋ। ಉತ್ತಮಾಧಮರೆಂ
ನಶಿಕಾ। ಗಾಮತ್ರ ಪರುಷ ವಿಷಾದ ದೊಳುಮುಳು। ಸುತ್ತಿರದೆ ನಮನೆಂದಿಷುದೆಯ ಪಾದೇ। ಶನಿನ
ಶಿಂದಾ।।೨।। ಅವನಾವಿತೆ। ಳಾತ್ಮನಿಂಶಾಂ। ಖವಿಸ್ತಂ ಬರತಂ ಬರದಲಾ ಕಾವನವ ವನ...
...ಷ್ಟೆಯಲಾದು ದಾವಿಯ ವನಾ। ಮಿಯವ ವದಿಂಧರೆ ಧರಣಿಯಿಂದು ದು। ಪ್ರವಿನಿ ತೋ। ಶದಿ
ಯೋ। ಶಧಿಗಳಿಂ। ದವತರಿಸಿ ತೆಂ ತಾದಿಮುಕ್ತ ತ್ರಿಶೃತಿ ವಿಶೃತಿಗಳೂ। ನೋ। ನೆ ತ್ರನಾಶಿರ ಪಾದಪಾ।
ಣಿ। ಶ್ರೋತ್ರ ತ್ವೆಂದಿಲು ತಂತಾಳೊಂದೇ। ಸೂತ್ರದಲಿ ನಂನ್ರ ಪ್ರಾಣಿನ ಮಾನಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಾ। ಗಾತ್ರ
ವಿದಿದಿಹೆ ಹಾಲು ವಿಶ್ವದ ಮೈತ್ರಿಯಲಿ ಮನನೊಂದು ಪಾ। ಪ್ರಾಗಾತ್ರವೆಂ ನದಿ ಚರಿಸಿ ಬದು ಕವ
ದಧಿಕಗುಣವೆಂದಾ।।೩।। ಪ್ರಾಕೃತರ ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊತದ। ಕಷ್ಟಳಿಯ ಚರಾಚರಂಗಳ। ಪುಷ್ಟಿ
ಸಿದವಿದ್ಯೆಯಲವಿದ್ಯೆಯೊಳು ತ್ರಿಮನೆ ನಿನಿಸ್ಗಿ। ನ ಪ್ರಾದಲಿತು ಪ್ರಿಯಲಿ ಮನವನು। ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿ
ಯದಿಕಾಲ ಕರ್ಮನ ಬಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿ ಗವಾನು ವೆನಿಸುವ ನರನನಕೆ। ಳಿಂದಾ। ಯಾ। ಕೃಣು ವಿನಲಿ,
ಮುಕ್ತನಲಿಲ ಷುವಿನ। ಗಾನೆಯಲಿ ಮಹಿಮೆಯಲಿ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿನಿತೆಯಲಿ ಸಿ। ಲದಲಿಮಿ'
ನಿತ್ರಕಪಿಸಿದವರಿವಿದಿಯೊ। ಮು ಗಿಸೆಗಳಲಿ ವರಿತ್ವದಲಿ ವೆಂ। ಪಗಿಸಿ ಕೆ। ಚರಮಾರ ಕರದರಿಂ
ಗಣವರೆಂದು ಬೆಯೋ। ಗನಿಧಿಗೆಲಕ್ಷಣ ವಿದೆಂದಾ।।೪।। ತ್ರಿಭುಜಿಸುವದು ದುನ್ನಂಗವನು ವಿ।
ಬಜಿಸುವದು ನತ್ತ್ವಂಗವನು ಗಜಾ। ಬಜಿನದಿರಹಾರಾತ್ರಿಯಲಿ ಧರ್ಮವನೆನ್ನ ತ್ರಹಿಸಾ।
ಬಜಿಸುವ ಪ್ರಾನಂದವನ್ನು ವನಿಜಯ ವಹೆಯ ಹವರಕೆತತ್ವದ ನಿಜವಿದೆ ತೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಚಿತ್ತೈನೆಂದನಾ ವಿದುರಾ।।೫।। ಕಾಯವಿದು ನೆ ತೆಯಲ್ಲ ನಿರಿತಾ। ತೂಯರೂಪವ ಸ್ಪೃತ್ಯ
ದೇ। ವತೆ ಊಯುತೆರದಿ ಹೆಳಾಲು ಧಿತನಸಾಲಗತಿ ಯಂದೂ। ದಾಯವರಿದ ಮಹಾತ್ಮರಿದ
ಕೆನಾ। ಹಾಯ ಧರ್ಮವರಬೆಸಿ ಮಾಗನಿ। ದಾನಿಯದಲಕ್ಷೈನೋಪೆನಿಂಬರು ಮುಕ್ತರಾಷ್ಟ್ರ
ವನು।।೬।। ಕೆಷ್ಟುಮಾರ್ಗದೊಳಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ। ಬಿಟ್ಟು ಮುರಿಯೂಟದಲಿ ಮನನಾದ

ಪ್ರನಾಗಿಯನಿತ್ಯನಂಪಾರತ್ನರ ನವೆಳ್ಗನಿ ||ಹುಟ್ಟನಾವಿನ ವಿಲಗದಲಿ ಕಂಗಳಿಟ್ಟು ನಾನಾಯೋ|
ನಿಯಲಿ ಕದು. ಕಪ್ಪುಬಳ್ಗಲುವದುಚಿತವಲ್ಲವವ್ವ ಕಕ್ಕೆ|ಳೆಂದಾ||೧೯||ಹಲಉ ಕಗಣದೊಳ್ಗೆ
ನವಗೋ| ನಂಪುಳ್ಗದಲಾಂದವೆಗಾದಲಿ ಕಂ ಸೊಳ್ಗವ ಕ್ಷೇರಾಜ್ಯ ದಿಸ್ಯ ತೆರನಂತೆಮ್ಮೆಗೊಂಡು||
ತೋಲಬುಗೆಟ್ಟು ಚರಾಚರಂಗಳ್ಗ ಸುಳ್ಗುವಿನಲಿ ಸುಳ್ಗವದ ಗಿಕದಡೆಯಲಿ ನಿಲುವನಿಜವಂದನ್ನದಿ
ಕದಿಕ್ಕೆಂದ ನಾಮವಿಪಾ||೨೦||ಅತಿಶಯದಸುಕೃತವನು ವಿರಚಿಸಿ|ನಿತ್ಯವದು ಪೂರ್ವದಿಸ್ರೋ|
ಗೋ. ವತಿಕೆಯಲಿಸ್ರೋ|ಗಿಸಿದನನಂತರ ದಲವ ನಿಯಲ್ಲ|ಪ್ರತಿತನಾಗಿಯೆ ಮರಳಿ ಬಾರದೆ
ಮತತನರಿದು ಮಹಾಮುನಿ ವರ|ನತಿವಿದಿದುನದಉದುನಯಉ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ|ಳೆಂದಾ||೨೧||
ನಕಳ್ಗಧರ್ಮದಸಾರವನು ಮತಿ ವಿಕಳ್ಗ ನಾಗದಿ ಚಿತ್ತವಿಸು ಬಾಧಕವದಾವದು ವಿನಗದನು ನಿ
ನಂನ್ಬ|ರುಗಳ್ಗಳ್ಲ||ಂಲಹು ತಿಯಿಂದ ದನಿರಿಸದಿ ಕಿನಿ|ಮರ್ಗಕತನವಿ ನಂಸಾರದಲಿ ಸಾ|ಧಕವಿ
ಹೊಂದಿನ ಕಲಜನಮತಕೆಂದ ನಾಮವಿಪಾ||೨೨||ವಂದುವಸ್ತುವನರಿದು ಮಾಡುವೆನೆಂದು
ಬುದ್ಧಿಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಮನಸಂದು ಸಂಪ್ರಜ್ಞಾನದುದಯದನರಿಯ ಕಾಣಿಸದ|ದಂಡುಗಂ
ಬದುತಿಪರು ತಪ್ಪದ. ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದೆ ಮಹಾಕೃಶುಬಂದ ವಕ್ತದಲಿ ಬಾರಕ್ಕೆ ಕೆದು
ತಿಪುದು ಜಗವೆಂದಾ||೨೩||ಪ್ರಣವರಣಾವರ್ಣಮೂರಕ||ಗ ವಿದಿದು ತೋ|ರಾವಚರಾಚರ|
ತೆಗೆನಬಾರದರಿಕ್ಷದೊಳ್ಗುಚೈತನ್ಯವಾನಿಹನು|ಪ್ರಣಿದುಬಿ|ಳ್ಗು ವಪೋಳ್ಗವೆ ಜ್ಞಾ||ವಿಗನ
ದವಾಲ್ತೋಳ್ಗತೋಳ್ಗನಿ ಬೆಳ್ಗುವ.ಗುಣರಹಿತನನಿಜಸ್ವರೂಪವನೆಂದ ನಾಮವಿಪಾ||೨೪||
ನಶಿಪಮಿತ್ರಮಪತ್ನವೆಂಬುದಿ. ಗಿಳ್ಗಯನಾನಾ ಪತ್ನಿ ಜ್ಞಾನಿಸ್ಲೋಂಉ ತ್ಪೈತಂಪೋಂದು ವೈಷ್ಣವನ|
ರಿಪಾತ್ರಿಯಮ್ಯ||ನ ಳ್ಗುದನಿಸದನಗಳ್ಗನಿಪರರವಾ|ಉಳ್ಗಿಯಸ್ರೋ|ಗಾಪ್ರಪ್ಪು ತೀರಿದಬಳ್ಗಕಲಾ|
ಕಂತರಕನ್ನೈದುವರರನಕ್ಕೆ|ಳೆಂದಾ||೨೫||ಮೊದವಿಯೋಳ್ಗನುದಯುವಿದರುಶ್ರುತಿ|ಬಿಡದು
ಸ್ರೋವನನದುಮಾರೊಪಿತನೆಮಿಸಬ್ಬಳ್ಗನಾಮಾಖ್ರ ವಿಸ್ಪ||ವಧೋ|ಪ್ರಸುರುವಿವರು||
ಮದದಿಮಾಡಿದವಾಕ್ಕಳ ವತಿ|ಯದೆನಹುದು ಪರಮಾರ್ಥವಿನ್ನಾರಿ ವಿಧಿಯನ್ನಾಯ
ಹ್ಲಿಕೆದುತಿಪುದು ಜಗವೆಂದ ನಾಮವಿಪಾ||೨೬||ದುರ್ಜನರಿಗಂಬುವದು ಲಾ|ಕಲುಗ
ಜನರತಿಕ್ಕೈನದು ತನ್ನ ಸನಜ್ಞೆಯೋಳ್ಗನಿಪರೂಪ ಕರನದಿ ನಮವಂತೋಲದು|ಉಜ್ಞಲಿ
ಪತಿತ್ರಿಯಲಬಹಳ್ಗವಿವ ರ್ಜಯಲಿಮೂಷಾ ಕೃರಿತ್ಯದ|ಪಜ್ಜೆಯುದು ಲಾ|ಪ್ರಕೃತ್ಯೆ
ನಾದನಾಮವಿಪಾ||೨೭||ಕ್ಕೋಳ್ಗಯಜನರ ಯವಪ್ರಾಣ ನ್ಯಾಯ|ನಳ್ಗವಕೋಳ್ಗಗಉನಾಯರ್
ನಂಬುದನಿಳ್ಗದಹೋ|ಪತ್ತಿಗಳ್ಗನಾಂಖ್ಯಿಯ ಪ್ಪಳ್ಗನಿರಂಕಿಸದಿ|ಬಳ್ಗನುವದುನಸ್ತ್ರಾಗದಲಿ
ಸಂ|ಕೋಳ್ಗಿನುವದುನಿಧರ್ಮವನುಕಳ್ಗ|ವಳ್ಗನದಿರುಸ್ರದುವರ್ಗದಲಿಸ್ರೋಪಾಲಕೆ|
ಳೆಂದಾ||೨೮||ನನಳ್ಗವಿದು ನಂಸಾರದೋಳ್ಗದು|ತ್ರಪ್ಪುವಿದುಮಪ್ಪದಿಮಾಗದ|ಮಪ್ಪು
ಯುದು ಲಾ|ಕಾಂತರದ ನಾಖಿದುದಿಖದ್ದಿಳ್ಗಿಸಿಯ್ಯ||ಹುಟ್ಟಹೊಂದಿವನಕಾಲಕವ

ಧೀರತ್ವಪ್ರೆಯಧ್ಯಾನೆಂದು ನಡೆವನೆ। ಉತ್ಕೃಷ್ಟನೆನಿಸುವವದಾ ಉತ್ತಮೋಪಾಲಕ್ಕೆ। ಶ್ಲೋಂ ೧೨೦॥
ಕಿತೆಯರೂಪತೆಮೂರ್ತಿಗಳಗಳಿಂ। ಕ್ಷಿವಲಿಪಾವಕನನುಮಹಿ। ನುರಗಿಗಳಿಯೊಳ್‌ಗೆನೆವರಮ
ತ್ಯನೆಂಬರವೈವತಾನೆಂದಾ। ವಲಿದುಮಾಜ್ಞನುತಿಪೆರುಹೃದಯಂ। ಗಳಿಯೊಳ್ ಗೆನೆವರಯೋ। ನಿಗಳು
ಕ್ಷೈನಳನುವದುಜಗತ್ಪ್ರಕಾರದೊಳ್‌ ರಕಕ್ಕೆ। ಶ್ಲೋಂ ೧೨೧ ೩। ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ [illegible]
ದಜ್ಞಾನಿಗಳನವುದೆವಿನಚೆಸುದು। ಜ್ಞಾನಲ[illegible]ವನು[illegible] [illegible] ವಿವಕ್ಷ
[illegible]ನೂ। [illegible] ನತ್ಯುಹಲುಬಹುದುವಿಷ್ಣುನ್ನೆ। ನವ್ಯನಲ್ಲುಳ್ಳದಮಿಕ್ಕಿನೆ। ಮಾವರರಪಾದಾ
[illegible] ತಾಶ್ರಿಕೆ। ಶ್ಲೋಂ ೧೨೨ [illegible] ದಾನವಂದಾಪಾಲನೆಯಪ್ಪಲಿ। ದಾನವ[illegible]
ಯವಿದರಾ। ಗುದಾನವಿಂದಿ[illegible]ಪರಕಂಠ[illegible] ಸಾಧ್ಯನಾವರ। ದಾನವನ್ನಾಗನಿತ್ಯ
ಸಾಧನದಾನವಿಂದಾಪಾಲನೆಯಪ್ಪಲಿ। ನೀನನುನರುಪೇಕರೆಯಲಚ್ಯುತವಡವೆಪ್ಪಲವಂ
ದಾ೧೨ ೫ [illegible] ಕ್ಷ್ಮಪ್ಪಲವಿಂದಧಿಕರಿಲ್ಲಾ। ನರು। ಕೋಷ್ಟದಮನವಪಿರಡೆವಿನರಕ್ತದ
ಬಕ್ತೆಯಂಬುರಮೆಕ್ಷ್ಮರವರುಗಳುಂ। ಸ್ಯರುಂ ಸೃಶಿಗೆ। ಕೋಷ್ಟದನುಚೆಂಡವರುಷ್ಟನದ
ಬಕ್ತೆಯಂಬುದನರಿಯಬ್ಬಾರದುಮೆಕ್ಷ್ಮಲರಿಯರುಣಾಯಚೈತ್ರೈನೆಂದವಾಮುನಿಪಾ।
೧೨೬ [illegible] ರನಾನೋಡೆಯನುದಂಡನಾ ಧನು। ಗುರುಗಳಿಯನುತ್ತಮನಾದ್ಯನಾ। ನಾರ
ಮನಾಪಿತೃಮನದ್ವೈತನು ನತ್ತುರುವಪ್ಪೆಂದು। ವರವರಿಯದು ಣಾನಾಮದಲಹಂ। ಕ
ರಿನಾವರುಜ್ಞಾನಿತ್ಯನೆಂಬರಿದ। ದರವಾಗಳಿಕರವನಿನಿನುರಧುರೋಪಾಲಕ್ಕೆ। ಶ್ಲೋಂ ೧।
೧೨೭ ನಿ ಗತ್ತರುವ ಮೂರಕ್ಷೆಮಾನಮೂರರೊಳ್ ರದವಕ್ಷೇತ್ರಯದೊಳ್ ಗೆಬಂ। ದರುಹುವ
ದುದಿವಮೂರರಲಿನಡೆ। ಹವೇ। ವಿವಕ್ಷೋ। ಧರೆಯೊಳ್ ಗುತ್ತಮಮಂ। ಗ್ಯಾನಾಮೋ। ತ್ರರದ
[illegible] ವಿಹದಕ್ಕಿನಾಚಿನ್ನು [illegible] ಗುವದುಪಾಲಾ। ರಿದಡೆನವನ್ನೆರಕ್ಕೆ। ಶ್ಲೋಂ ೧೨೮।
ವಂದದ್ರೂಪಿಂದದಲಿನಾನಾ। ಅಂಬರಲಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜನಿಸುವ। ಕೊಂಡುಜನ್ಮ
ತಿಷ್ಯವಲ ನಾನಾಜನ್ಮತಿಯದಬು ನುಗೂ। ವಂದುವಳದನ್ನಾವಿನಬುಳಿಯಲಿ। ಬು
ದುದಬುಜನ್ಮವಾಂಬದೊ। ಪಿಗ। ಶ್ಲೋಂ ರರಿಯಬ್ಬಾರಿಜನವ [illegible] ವಿಷ್ಣುಮಯವೆಂ ೧೨೯।
ಧರನಿಜ [illegible] ದಿದಾವಧ್ರೆ। ಭುವ। ಮರುತರಾರಕರಾಪುತಿಯಪ್ಪೊಳು। ತಿರಲದನುಗಾನಾ
ಧವಾನಾ ಮತ್ತ ರನುಗಾಷ್ಟಾ। [illegible] ರುತಿಹದುವರರುಧನೆಂಬುದ। ನರಿಯದೆನಾನುಂ
ದಪೆಂಬುದು ರುನಾವವ ನವನಹೆನಶ್ರಿ। ನೆಂದವಾಮುನಿಪಾ [illegible] ನಿವರುಪನೆಕ್ಕಳಿ।
ವಿನೇ। ಕಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನಂಗಳಿ ಪರಕಾನಿವೃದ್ಧಿಯಮಾಗ [illegible] ಗೆ। ಕಚಿತ್ತರಧ ೧೩೧
ದಾನಧರ್ಮ [illegible] ನಾರವಿಧಾನವಿ [illegible] ನಿಷ್ಠರು [illegible] ಯಬೈ। ಶ್ಲೋಂ ಬದಲಿ
ಕಡುವಿಪರುಕೆ। ಶ್ಲೋಂ ೧೩೨। ಕರಕ್ಕೆ [illegible] ನೀನಾಂ ಪರಗಾನಂದಾ। ಕರದವತ್ತ್ವಾರುವ
ಅಾ। ಕೋ। ೧೩೩ ತುರದತಾವತ್ರಯದಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತವನರಿ [illegible] ವಿವಿದಿಯಮೂರಕತ್ರಯಂ
ಗಳ್ [illegible] ರಿದು ಗುರುಲ ಷುವಿದು ದುನಡವಂ। ನರಿಚನಿನುವದುದಾವದ್ವೈ ಹೇ। ಶ್ಲೋಂದ

ನಮುನಿವಸೆಗೆ ॥ ೩ ॥ ನೇಸದನಾಳ್ಗ ಕ್ರಮದ ಪಳನಾಳ್ವನ | ಗಾದಿ ಮೂರುತಿ ನಾಳ್ವ ವರ್ಗದೊಳೆ ॥ ದನಾಲ
ಕುಸರಗನಾಲ ಕುಪಾಯನಾಳ್ವರಕ್ಷಾ ॥ ೮ ॥ ದಿನವರು ಕಾರ್ಯನಾಳ್ವ ರತ್ನ ಪಾದಿಯ ರತ್ನಾಮು
ಕ್ತಿನಾಳ್ವನಿ | ನೇ | ದಿನವರ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೩ ॥ ಅಮ ತವರ್ಗಾಕ್ಷಿ
ನತ್ರಿವರನಿನಾತಮ ಕ್ರಿಯವಂಟಕಗಳನೇ | ಜಾತಮುಖಾನರಗ ಇದು ಸಂತತಿಯ ಮೋಹೆಗಳು ॥
ಧಾತುಮೂಲಾದಿಗಳೆಂಬುದು ನಿನ್ನಿ | ತಿಯಿಂದಿಪವರವನೆಲವದು | ಯುತಗಳು ದೊಳುತ್ತಮವತ್ತೈ
ಕೃತ್ತರಾ ಪ್ರಸೆ | ಗೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಆರು ಘಳಿಗೆ ತುವಾರು ವರ್ಗ ವಾದ ಯ ದರುಶನ ಪಾತ್ರದಂತೆ
ವಾದರು ಇನ್ನೇ | ದದಬಣಿಯನರಿದು ತತ್ವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ॥ ತೋರುವಿ | ತೂಯತ್ರಿ ವಂಟವ | ಮೊ
ಕ್ಷದಿಪ್ಪದವ ಧವದ್ವೈ | ಸೂದಿ ಕೊಂಬುದು ತರಮನ ತ್ರಿವಿಧೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥ ೨೫ ॥
ಜಲಧರನನೆ ಮಸ್ತ್ರಕರ ನಾತಳ | ನತಿವಿಶಿಷ್ಟ ಗಳಂಗಳ್ಪಿ | ನಾ | ನಗುಮನ ಶ್ರೀರುನಗಳ ಧಾತುವ
ಸುಲದವೇ | ದಿಗಳ ॥ ತಿಳಿದು ಕಾಲದ ಗನೆಯ ಗಮನ | ಗಳನರಿದು ನಿದವವರುಗಳು ನಿ | ರ್ಮಳ
ಕತ್ರಿದವ ಪೊಟೆ ರವಿ ಕೊಂಬರು ಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯದ ಮೊ ॥ ೨೬ ॥ ನವನವ ... ಗಳ ಬಳ್ಪಾಕ್ಷಿ
ನವನವ ಸ್ಥಿಖಂಡನವರನ | ನವವಿಧ ನವರ ಶ್ರೀಪ ನಿಧಿಯ ನಾಟಕದ ಪರಿವಿಧಿಯಾ ॥ ನವವಿಧಾನ
ಲಕ್ಷ ಕ್ಕಿರನವಲ | ನವಿದು ನಿಶ್ಚಾನಿಶ್ಚನ ಸತ್ತ ವ | ನವರನವನಾಶ್ಚಿದು ನವಲುದು ವರಮಾಡಿ
ನೆಂದಾ ॥ ೨೭ ॥ ನಾಯ ಪ್ರಬಂಧ ಕ್ರಮ ನಿರ್ಧಿ | ಯವರ್ಗ ನೆಯೊ | ಗನಿಧಿ ನಿ | ಪಾಯ ನಾನಾ ವಿಕರ
ದಕ್ಷಿಣೆಯ ನಾಶ್ಚಿದು ॥ ಆಯತನ ವಿರಚಿಸಿ ತವ್ಯಾಲಗ | ಚಿ | ಕ್ಷವನ ತನಗೆಂಬುದಮನಿ
ದಾಯದಲಿ ವಿಶ್ವ ನವಲುದು ವರಮನಕೆಂದಾ ॥ ೨೮ ॥ ಪ್ರತ್ಯಮುಖದಲಿ ಲಾ | ಕದೊಳಗ |
ವೃತ್ತಿಯೊದಚಾಟರ | ಗಳೆ ॥ ಗೆ ಕ್ರಮ ಧರ್ಮ ಚೆಂನಪೆಪರಿ ಸ್ವರ್ಗಗತನಾಕ್ಷಿ ॥ ಸತ್ತ್ವವಮನಾ
ನಾತರ ದಿವ್ಯ | ಚಿತ್ರ ಚರಿತನು ಕವಟನಾ ಚಿರ | ಸೂತ್ರಧಾರನ ನೆಂದರಿದು ಸುಖಿಯಾದು ನಿಷ್ಕಾಂ
ದಾದಗ | ತಿ | ನಾದಿದಿಶಂ ವಚಿತ್ತ ರಚ್ಯುನ ರಿಕ್ಷಿ ಯಲಾಯಿತು ವಿಮಲಾತ್ಮದೇ | ಶದಿಂದ
ಕ್ರಿತಾರ್ಥ ನಾದನಗೆ ಅದೆ ವಿಪರರಾ ॥ ೨೯ ॥ ನಯದು ಮಲಗಳ | ಬಿಡ | ಮೊ ನಲ್ಲಿಯದು
ನಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಲಂದೇ | ಸುಧವ್ರರುನಾಲ ಚೆತ್ತೈನೊಂದು ಚಿಂನನ ಪಾ ॥ ೩೦ ॥ ಪ್ರಲಕ್ಷಣ
ವಾಲದು ನಕ್ಷಪಾಲದು | ವಿತ್ರಿನದಲ ಪನಿಧಿ ಯಾಲದು ನತ್ರಿ ಪದತಿ | ನಮದು ಪಾತ್ರಿಪ
ಕ್ಷನೆಂದೆ ನಮಲ ಕ್ರಮಲದು ವದ್ಯೆಗಳೆ ನ | ಮಕ್ರಮಾಲದು ಕವದ ದೊಳಗ | ವಿಪ್ರಕ್ರಿದಿಂ
ದುವಾಡೆ | ಶಿನಲಚಿ | ಕೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥ ೩೧ ॥ ನಲವಿನ ಶಿನವಿಶ್ವಮಂಗಳ | ವಿಳಯನ
ಗನಿತ ಮಹಿಮನ ಸ್ವಯ | ನಿ | ಕನ ಮಾವ ಚರಿತೆ ದೆಸಾರನ ಮಂಗ್ರಾವಿಧಿ | ಸುಲ
ಮನನ ಮೊ | ವಿದ ಮನಕರುಗ | ಜಲಧಿ ಜಾತುಕ ಯುಕ್ತಿ ವಿಚವಿಂದಿಗೆ ಹೊಗ್ಗುತಿರಲದು
ನಿ ಪ್ರಕಲ ಪ್ರಣತಿ | ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೨ ॥ ಪಾತಕನ ಪತಿತನ ಮನ್ನತಪ್ಪನು | ಧೂರ್ತನು ರಿಪ್ಪಾ
ಕರದುರಾತ್ಮನು | ಪಾವಿದೂರ ನುಕ್ಷೆ | ಕಿಮುಜನ ನಪ್ರಿಯೊ | ಜನಮೊ ॥ ನಿ | ಚಿಪೊ | ನನಜಾತಿ

16

ಧರ್ಮನ್ನಾ|ಮೇ|ತ್ರಿಷ್ಯವೆಸ್ತ್ರೀಹಿಯೆಂಬುದು|ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಭೊಳ್ಗೆವರರಚಿತ್ತ್ರೈನೆಂದನಾಮವಿಹಾ||೪೨||
ದೇ|ಶವಿವಿಧಿಹಧರ್ಮಗಿದುವಿದ್ಯೆ|ಗಿದಲಿಹೊರಡುವದಿಮೂವರ|ಥೇ|ಗತಿಸಾಧನವನಾಕಲಮರುಷಾ
ರ್ಥ[illegible]ಲಶಿಕೊ|ಕ್ಷೈತಿಕಾಮುಕ್ಷಿರದಗತಿನೆಂ|ಹೋ|ಹಿತುವದುಶಶ|ರದಲಿನೆಂದದೇ|ಶವೈಕ್ಯತೆರಾ[illegible]
ಚಿತ್ತ್ರೈನೆಂದನಾಮವಿಹಾ||೪೩||ಗರುದನಂಬಿತಾಕ್ಷಿರಿಯೊಳ್ಗಿಹದಿ|ನರಳ್ಗಮಯವದಗುವದಿ
ವಿಷ್ಣು|ಕ್ಷೆ[illegible]ಯಿಂದಲ್ಲದಿಮಹಾಪಾತಕಕಳೆರದಿಯಮೂಡೆ|ಪ್ರೆರಿದುಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯನು|
ತ್ರಿರಿತುವಕೆಗುರುಮುಖದೊಳ್ಗಿಹದಿ|ನಿರತಿಶಯವಹುದಾ[illegible]ದ್ವೈತ|ಗೆಂದನಾಮವಿಹಾ||
೪೪||ಗರುದನಂಬಿತಾಕ್ಷಿರಿಯೊಳ್ಗಿಹದಿ ನರಳ್ಗಮಯವದಗುವದಿ ವಿಷ್ಣು|ಕ್ಷೆರಣೆಯಿಂದ
ಲ್ಲದಿಮಹಾಪಾತಕಕಳೆರದಿಯಹುದೆ|ಪ್ರೆರಿದುಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯನುತ್ತರಿಸುವಕೆಗು
ರುಮುಖದೊಳ್ಗಿಹದಿ|ನಿರತಿಶಯವಹುದಾದ್ವೈತ|ಗೆಂದನಾಮವಿಹಾ||೪೫||ತಂವಮವನೆಯ
ಮೂರ್ಖನಿತನಂಗನ್ನಮಾಧ್ಯಮಮೂರ್ತಿಪಾಲನು|ತಂವದೇಶದೊಳ್ಗಿರವ್ವೆ[illegible]ದಲ
[illegible]ಜ್ಞಾ|ಪ್ರಿಂನವಿಜ್ಞದಿಹೋ|ದಹಾವಿನ್ಯಲನ್ಯಕೆವಿನದಿವಿಶ್ವದೊಳ್ಗುವಿ|ಶ್ವಂನಮಾ
ಜೈನಿನಾ[illegible]ವಿಷ್ಣಂನ್ನರುಗಳ್ಗೆಂದಾ||೪೬||ನಬ್ಬನಹಪ್ಪೈಹೂರನೂರ[illegible]ಬ್ಬನಹನಾವಿರಸೆಂ
ದಿತನಾಬ್ಬನಹಪ್ಪೈನತ್ತಿಕೆನಾವಿರಸಲಾ|ಶರದಞ್ಞಾ|ನಬ್ಬದಾವಿಯಸಾಗೆಷ್ಯತಾ|ನಾಬ್ಬ
ಹಬ್ಬಿರಹೊಂದುಸುಗಾನದು|ನಬ್ಬಗುಣನೆಂನಂನಕ್ಷೈವಿಷ್ಣಂನ್ನರುಗಳ್ಗೆಂದಾ||೪೭||ನ್ನತಿ
ಯರಿಗಗತಿಯಾಲದ್ವೈನಿಜನಾತಿಗಳ್ಗಿಹದಿವಿತ್ರಜಾತಿಶ್ಕೈವಹಿಮವಗೀತ್ರಯಕೆಯಿದೆ|ನ
ರುಗಳ್ಗೆರಲಾ|ಕ್ಷೈತಿಯೊಳ್ಗಿರರುದಾರುಮಾಗಿ|ಶೂ|ನತಿಯಿಕ್ಷೆ|ಗೆಹಾರದನಾಬನೆಂ|ತಿ
ಯನೊಲುಕೆಕೆಮಾಜಿನುವದ್ಯೈ|ಪ್ರೆಹೃಸ್ಥಿತ್ವರೂಲ|ಸುಗಾ|ನೆರದನಚಾದರನಿಲ್ಲ
ಲ|ನಿರುತತಾನೆಂದರಿದುತೆಂನಿಂ|ದಿರಲುಭ್ಯಾರಿನ್ನೆಂಬಸಾಗಿನೆಯಾನನಾಬ್ಬನ||೪೮||
ತಿಹಿದುತಾನತನನೆಂದೆನರುತ್ತಾದರುಮಾಜಿನಲು[illegible]ಹಾರರನು ಕೃತ್ತವಬಯನುನ
ರರತನ್ನ|ರತೆ|ಗೆಂದಾ||೪೯||ಪ್ರಾಕವನುಕಂಯಕನಹಿತುಗಾವ|ಹೋ|ರನಮುಕುಂದ
ನನುನರಯವಿನಾಕ್ಷಿ|ದಿಯನಿಂತರರುಣ್ಯ|ರದುಮಂವಿನದಿ|ಧೂರದಲಿನಜಿನುವ
ದ್ಯೈಬಹಿ[illegible]ರಿಗಳ್ಗುನರ[illegible]ಯಿವಕಿನಿ|ನಾರವಿದುನಕೃತುರುಕ್ಷರಮುಹುತನಾರನಾಮವಿಹಾ|
||೫೦||ನಾದಲಲಾತಾಹಿಕ್ಷಕನಾಮ|ದೃಢದಲಿಕೃನಞ್ಞಾನಿತಿಯನವನಂ|ತ್ಯದಲಿನಾ
ಧರ್ಮಕ್ಷಿಕನವನುಕಂದವರುಗಳ್ಗೆ ಶ್ರೀಗುವಿಧಿ|ಕರದದಿಹರಿಬುದುಕಂದಮುವುದ
ಲಿನದಮಲರಶಾ[illegible]ರ್ಥನಿಶ್ಚಯ|ವಿಶವನಿದುನದಕ್ಷುದುನಯಪ್ರಿಯಾಪಾಲನೆ|
ಗೆಂದಾ||೫೧||ಶುಲವುಹಿಕ್ಷದುಮಾಗಿಗಮುಖದಲಿ|ಪಾಳ್ಗಿನಿರರ್ಥನಮಂ|ಮುಕಾಲನ
ಕ್ಕೈತನಿತಾಗಿ|ನಿನೆರಸಾತಾಹಿನಿ ಕನೆಂಬುವನೂ|ಶ್ರೀಳ್ಗೆಯೊಳ್ಗನನೋದನಾದಿವನ
ದಿರು|ಗಳ್ಗಿನನರಸಾಗಿ|ರಬೊಳ್ಗುವಿನಾಲತ್ವವಾನಿರುತಿಹರಪ್ರಿಯಾಪಾಲನೆಗೆಂ
ದಾ||೫೨||ಸುದುವಿಯಾಗದಮುಂನವಿತ್ರಭವ|ನದಿರಜಿಸ್ವತಿಯೂನಿರಲುತ[illegible]ನಾದಿ

ವೃತ್ತಿಯೆನಿಪವರ್ಗಳ್ ಕ್ರಮವನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ। ಮುದದಿನಾವಧುವ ಮರಿ ಕ್ರಹಿಸಿದವೆ ವೃತ್ತಿ
ಆವರಿಯವವನು। ಧ್ಯುದಲಿ ಶಂದದಿದೋ। ಇವವೆಸಾಲ ಕೆ। ಳೆಂದಾ॥ ೫॥ ವೆರಹಿದವವನ
ನಘನೀಸುತ್ತಿ ಕಿಮ ಪಾರ್ಥದೊಳ್ ಖಳ್ವವನ್ನವಿ। ದೊರ ಕಿಸುತ ಬಟ್ಟೆಯನು ಪೊರಲಿಂದ್ರಿಕ್ಕಿತಿ
ಖ್ಯವನೊ। ಶರಚಿಸಲು ಗಾಢರ್ಭಿಕನೆನಿಸುವ ಕ್ಷರನ ಕೆಳ್ಳ ನರ್ಕಶಮುಕ್ಕು ರುಹ ರಲ್ಲವರುಗಳ್
ಚಿತ್ರೈನೆಂದವಾಮುವಿಪಾ॥ ೩॥ ಲವಲವಿಕೆ ಮಿಗೆ ಕಾಂಕ್ಷೆಯ ರಶಯ। ನವನ ಮಾಡುವನ್ನು
ಸುರರು ತಾ। ವವದವರ ಕವನ್ನೆದು ನಿಪರಖದ್ರೆ ವಿಷಯ ದಣ್ಣ। ಅವಳ್ ಬಿದದ ಮನ್ನವಿಸಿಸಂ
ತಾ। ನವನು ವದದವರು ಬ್ರಹ್ಮ ಕ್ಷಾವನು ಬೆರಸಿ ರುಣಯ ಚಿತ್ರೈನೆಂದವಾಮುವಿಪಾ॥ ೪॥ ದ್ವೈ
ತಾದ್ರಿ। ನದಲಿ ಜಗವಾದ್ವೈ ವಮ ತ್ರಿಧಿ। ನಮ ತ್ರೈಮೂ ವಿಬುಧರಾಧಿ। ನವಾಸಿಸುದಾನಿಲಾ।
ಕದಲಾ। ದ್ವೈತ ವೆಬ್ರಹ್ಮ ವಲ್ಲದೆ ಪಾವಿನಲು ಬುಧರಿಂದ ವೆಲ್ಲಿಳ್ ದ್ವೈತವೆಂಬುದದಾಬುದ್ವೈ
ಕೆ। ಳೆಂದವಾಮುವಿಪಾ॥ ೬॥ ಸಲಸಗಬಿಯಲಿ ಕದಿದು ಶಿತಿಯ ಮ। ಕಲು ಕುಪಿಗನಿಳ್ಳುಪವನದ
ಖಚಿ। ಕಲುವಾರಿಯುಂದದನುಲಾ। ಕನೆ ಕೃವನನು ಮಾಡ್ಯ। ನಲಿಸುವವರುಂಟೆ। ಸೂರಾಸ
ಗ। ಹೊಳ್ಳನೆ ವಿತ್ರೈತ್ತಮುಳ್ಳಿಯೆ ಜಗ। ದೊಳ್ ಗೆದ್ವೈವವದಾಬುದ್ವೈಗೆ। ಳೆಂದವಾಮುವಿಪಾ॥ ೭॥
ಯುಸಿಸಬುಹುದುವರ್ಸಿಯನ್ನೈರತ। ತುಲಿಯ ತಾರಾಗಣಾವಳಿಗಳಂ। ಗಣದೊಳ್ ತಪವೈ ದ್ವೈಬಿಂ
ದುವರಿಕ್ಕಿನಲು ಬುಹುದು। ಅಲಿಸಿ ಬಾರದದೊಂದು ದಿವಿಜರಿಗ ಗಾಕ್ಕೆಸೋ। ಚರವಲ್ಲ ನದ್ವೈತ
ಗನನಾಬ್ಧ। ವಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬದವಲವರ ಸಾಕೆ। ಳೆಂದಾ॥ ೮॥ ಜಾತಿಧರ್ಮವನನು ಸರಿಸಿ ವರ ಶ್ರಮ
ಕೈವಿತ್ತ್ರವಿಚರಿಯದಲಿಸಂ। ಪ್ರಿ। ತಿ ವದಬುತ ಕರಸುಗ ನ್ನಿತಿ ನಿಂದಿಸ ಳ್ ನರಿದೂ। ಪ್ರಿಮೂತ
ಸಾಧನವನ್ನು ಕೃಯಲಿವಿ। ಖ್ಯಾತರಹಗುರುದ್ವೈದಲಿ ಶಿಯಮ್ಮ। ತಿವದದಿ ಕಿಯದುವಕೆ। ಳ್
ಕೃತ್ತಕ್ಕೆ ಕದೆಯಂದಾ॥ ೯॥ ಅರ್ಥದಿಂದಿಹ ಸಿದ್ಧಿಯಾಬುದನ ರ್ಥವೆಂಬುದದೇ। ನುತಂ
ನಯುಕ್ತ್ವ ಧರ್ಮದಸಾರದತಿ। ನ ಪುದಾಬುದವನಿಯಳ್ಗಾ। ತಿ। ಧರ್ಮಾಬುದುವಿಪ್ರರಾಳ್
ಗೆಸಿ। ಮಧರ್ಮಾ ರುದರ ತ್ರಿಯೊಳ್ ಗವಿ। ವೃಧರ್ಜಿ। ವಿಗಳ್ಗಾರು ವಿತರಿಮದೆಂದವಾಪ್ರಿಮೂಪ॥ ೧೦॥
ಧನವನುಳ್ಳ ಮಹಾತ್ಮನಾಬುದ। ನವದಡದು ಕೈನಾರುವದುವಿ। ರ್ಥವಿಕಬುಯಸಿದಬುಯಕೆ
ಬಯಲಪುದಬಡಬ್ಯಾರೆ। ಧನಿಕನಂತೆನಮನ್ನನಾಖನಂ। ಜವಿನಾವಳಿನವರ್ಕ್ಕೆನಾಧನ।
ವನಿತದಲ್ಲವೆನಿಯವನದೊಳ್ ಗನ್ಯ ತ್ರಿವಿಲ್ಲೆಂದಾ॥ ೧೧॥ ವೃಧರ್ಮ ರುಗಳೆಂದವಾಬ ತಂ ನಯ।
ಸ್ವಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ದರುಗಳ್ ಕೊಡೆ ಪಾರ್ಥದಿಂಜಿ। ವಿಸುವನಾ ತನ ಬದಕುಲಾ। ಕದಲ್ಲಾ। ಅರ್ಥ
ವಿಖ್ಯದನಿ ಶಿಯನವರ ರವಧಿ ಯಿಲ್ಲದಬಾಳುವೆಗಳ್ ವೆನರ್ಥ ಪಾರಂಪ ಕೆಯತ್ತಿಮೂಪಾ
ಲ ಕೆ। ಳೆಂದಾ॥ ೧೨॥ ವೋಮವದಧರ್ಮವನು ಸಾಧನರ್ತ ಹೊ ಡುಬುದುಪರ ಪಿ। ದಿಯಂಬು

ದನುಪಲಾನದು ಕರಣಮಾರಕಾಗ್ಯಿ ತ್ರದಾ ನನಮಾ। ಆ ದಳ ನದನತ್ಯ ಜ ನರಾಗ್ಯಸ್ಯ
ದಲಾನದು ಯಂಬು ಮಾ ನರ್ವ ನಾದಿ ನದ ಉದಿನಾ ಕ್ಷ್ವನದು ಶೆಗ್ಯೆಂದನಾ ಮುನಿಪಾ॥ ೩ ॥
ಕರ ತು ರನ ನಾದಲಾದನಸ್ಮ ನಗ್ಯರ ಮನೆಯೊಗ್ಯಿರ ಮತ್ರ ಮತ್ರರು। ತರು ನಿಯರು ನನಬರರು
ತ್ರಿಜರದ ವಿನಾಶ ಶ್ರಿ। ತರನವರು ನಿಜ ನಾತ್ಯತರು ತ್ವ ತ। ನೆರದು ಬೆಂನನೆದಿ ದಳಉಗ್ಯಿರುದನೆ
ರನ್ನಬಲವನಾ ರುಜ್ಞತ್ರೈನೆಂದನಾ ಮುನಿಪಾ॥ ೪ ॥ ಧರ್ಮದಾಧಾರ ದಲಿ ಪುದು ಜನ। ಧರ್ಮ ಉ
ಳ್ಳನ ನಾಕ್ಷಿ ಯನಾವದು। ಧರ್ಮದಿನಾ ಕುವದು ಜನ್ಮಾಂತರ ದಹಿತಕರಾ। ಧರ್ಮದಿ ನರ್ವ ತ್ರಿ
ಕ ಜ್ಞಿತ। ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಪರಮಪದವಾ। ಧರ್ಮವನು ಬಿಟ್ಟ ಪುದು ಬ ದುಕಲಾಯಕೆಗ್ಯೆಂ
ದಾ॥ ೫ ॥ ನರಪರಿಯ ಯಜ್ಞವನು ವಿರಚಿಸಿ। ಸುರನತಿಯ ನಂತು ಪ್ರಬದಿನಲು। ಸುರಿ
ವನ್ನಿನಂಪಾರ್ನ ವಾನಿ ಪುತ್ರ ಜ್ಞಿಯ ಮಧರ ಕರೆ। ಹರಿಹಯ ಮನಸ್ಯದಿಗಳ್ಯ ಮಿನೆ। ಹೊರಿಯ ಅ
ಪುಗಮು [illegible] ಮುಯ್ಯ। ನಿರುತ ಪುರುಪ್ರಿಯ ನನ ತ್ರಯದೊಳ್ಯನಕ್ಕರ ಕೆಗ್ಯೆಂದಾ॥ ೬ ॥ ಯ
ತ್ರ ಉನಮಪುತಿ। ಧರ್ಮವೆಂಬುದವಿನ್ನ ರಪಾವ ಮನಶಲತಿ। ಧರ್ಮದ ತತ್ವವನು ನ ನ್ನ ಹಿತನಾಗವಧರಿ
ಪುನೆವಿದನಾ॥ ಉತ್ತಮರತ್ನ ವಿಸ್ತಾರದವಿ। ಮುಕ್ತವಿಮಲಾ ದಶನನಾವನು। ನೆತ್ರಿಯ ಅಧರ
ಪುನರ್ತ್ರ ಪ ಧರ್ಮವ ಮಾನಕೆಗ್ಯೆಂದಾ॥ ೭ ॥ ತ್ರರಧಿಯೊಳ್ಯ ಹರಿಯೋ ಗನಿ ತ್ರಿಯೊಳ್ಯ ರಲು ಪ್ರೆ
ಪುಟ್ಟಿತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿ। ನರನವನ್ನ ಶ್ವ್ಯನನೊದೆಯಲು ಮನಿಯಬರ ರವನಮಾ। ಪಿರಿಯುರದೊ
ಳ್ರರಿಧರಿ ನಿಧರನೆ। ಸುರನಮರದನುವಿ ಸ್ತಾರದನ। ಶಿರದೊಳ್ಯನಿಧರಿಪಿದನಮುಂಗ್ಯಸದ
ಮನರಿಯಂದಾ॥ ೮ ॥ ಸೋಧಿ ಪುನಯಜ್ಞವನು ಪರಕಿನೆ। ಜಾ ಧಿಪುನವೆ ಧಾಧರಿಯನ
ನಮ। ಸೋಮುಕಿಪ ತತ್ರಿ ನಯದ ಲಿ ಮಿನೆಯೊ ಗ್ಯಿಕಂಡೆನಿಸ್ಯ। ಸೋಮುತಿಪರ್ಾನೆನಮ
ನರು। ಆಧಿದರ ಯೊಳ್ಳೆಂಬ ಗುಣವನು। ಸಾಧಿಕೊಂಡಿ ಪನೆನಮರ್ಧನು ವಿ ತ್ರನರನೆಂ
ದಾ॥ ೯ ॥ ವೇದಮರು ನನಿತ್ರ ಪದೊಳ್ಯವಿ। ವೈದವಿಜಾತಿಬಿ ಜನಂಬನನಾದಿಯಾ ದನಮ
ತ್ರಾದಿ ನನನೆ ತೆರನೆನಗ್ಯಾನಿ। ಯ್ಯದಿಕೊಂಡಿ ಪರಂತುಪಾ ರಗಾ। ವಾದಿ ಪಾವಿ ವಿ ಪ್ರೊತ್ತಮರಿ
ನ್ನಿ [illegible] ದನೆಯ ಮಾಡುವದತ್ತಿ ಧೃತನಾ ಪ್ರಿಕೆಗ್ಯೆಂದಾ॥ ೧೦ ॥ ಯುವತಿಯ ರು ಗಾ ಯನರು
ಪಾಡ ನನಿನ ಪಶ್ವ್ಯನಾ ಕನು [illegible] ದನ। ನವನೆಪುನತರ ವಡೆದ ಘಾ ಸ ಕನಿ ಹವ್ಯರಂಗಳ್ಯಗೆ।
[illegible] ವರುಗಳು ವಿಂದಿಪುವರಾವನ। ನವನು ನರ್ಜ್ಞ ಮುಕಗಾಕೆಗ್ಯ ವನಿ ಪತೆ ತರಧರ್ಮ
ತ್ತ್ವರಪಸ್ಯ ವಿಸ್ತರಗಾ॥ ೧೧ ॥ ಜ್ಞಾತನಾ [illegible] ಜ್ಞಾತನಾ ಉದು। ಸ್ವತಿಯಾ ಉದನ್ನತಿಯಾ ಉದು
ಜ್ಞೈತನಾ ಉದಜ್ಞೈತನಾ ಉದು ವೈದಿಕಾಂಗ ದಕ್ಷ॥ [illegible] ತಿಯಾ ಉದ [illegible] ತಿಯಾ ಉದು। ಪ್ರಿ
ತಿಯಾ ಉದ ಜ್ಞಾತಿಯಾ ಉದು ನರು ಗಾದಿಂದಲಿ ಬೆನೆನಬಿ ಕೆಂದಾ॥ ೧೨ ॥ ಧರ
ನಿಯ ಮರರ ನಾ ನೆಯ ಲಿ ವಿಸ್ತರದ ನತ್ರಾರದಲಿ [illegible] ರನಾ। ದ [illegible] ಬಪುದಾನವನು ವಿರಚಿ ನ
ವಾ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ। ಯರವಪುದಕ್ಷಿಣಾವರ್ಗ ದ। ನಿರಿಯದೆಂಬುದನರಿದು ನಡವಂ। ನಿರ
ವನಿಪುವದು ಜ್ಞಾತಚಿತ್ರೈನೆಂದನಾ ಮುನಿಪಾ॥ ೧೩ ॥ ಯೊ ವಿ ಮುಖನೆಂಬುತ್ತು [illegible] ಯೊ ವಿಮು

ಗಾಣ । ವಶಿಷ್ಠ ... [illegible]

ಶಿವಾಂಶ ತತ್ವ ... [illegible] ... ಶಿವಾಂ

ದ ... [illegible] ... ಗೌಂದಾ ... [illegible]

ತೆರವಾ ... [illegible] ... ಶ್ರೀ

ದರುಶವ ... [illegible] ... ತ್ವರಮು

... [illegible] ... ಗೌಂದಾ ... [illegible]

... [illegible] ... ಕನ್ಯೆ ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... ಗೌಂದಾ ... [illegible]

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... ಗೌಂದಾ ... [illegible]

... [illegible] ...

... [illegible] ...

ಗೌಂದಾ ... [illegible]

... [illegible] ...

... [illegible] ... ಗೌಂದಾ

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

18

ಹರಿದಿರಲು ಬೇಕೆಂದನಾಂಮ ನಿಶೋ

ತಿವಗಣ್ಣ ಶ್ರೀನಿಯಲ್ಲಿರಲುಬ್ಬಿ ಸೈಂದಾ॥ ೮ ॥ ಯೋನಿಯ ಜಾಡದಾವಿನಣ್ಣ ವಿ| ಯೋನಿಯ
ಹವಿಷಯಂ ನಳ್ಳವೆತು| ಯೋನಿಯಲಿನೆಲ್ಲಾ ನಿನುವ ಪಾತಕರ ಪದವಿ ಗಳ್ಳಾ॥ ಯೋನುಹೆ ಳ್ಳು
ಬಹುದು ದುರ್ಗಿಶಾನುಗತ ರಾಣಿದ್ದು ಕದಿಯಲಿ| ಸ್ನಾನಜನ್ನ ಕೆಬಹರತಿಕ್ಕೆ ಳ್ಳಂದನಾದು ನಿವಾ॥
ಂಗಾಶ್ರಾ॥ ಮುದದಿ ನಿಜನಿಳ್ಳಯವನು ಬಿಟ್ಟುದಿ| ಗದಿಗೆ ಪರಗೃಹದಣ್ಣ ಬಾಯವೆ| ಬಪ್ಪಿದುದು
ನಿಮವಗಾತ್ರೆಯಂ ನವಿಬ್ಬಿದಿಗಲಹವನಾ॥ ವದರಿಸುತಪತಿ ಯೋನ್ಯರುಂಟೆಂದೆವಹಿಕಾ
ಗಾದದಿ ಕೈಹತ್ತನು| ಹದದಕಿಯುವ ಜಿಕ್ಕಿನವರುತ್ತಮ ಮರುಕರು ಗಳ್ಳಂದಾ॥ ೧೫ ॥ ಯಿ
ಕ್ಕುಹನಲವ ವರತವ ತಿಪರಿ| ಬರಿಯವನು ಮಾಡುತ್ತ ಪರಮುರು| ಕರಮ ನೆಕ್ಕಿಯದೆಹ
ಲಲುನಂತತಿ ಗಳ್ಳನೆ ತಾಯಾಗಿ॥ [illegible]ರುತದೆ| ಪೊಂಕ್ಕೆ ರನು ನೆತ್ತ ಕಿಸುತಾ ವಿಕ್ರಾಂ
ಸ್ವದಂತತಿ| ಮರದೊಳ್ [illegible]ಹತ್ತೆಯ ವಿಸುವಳ್ಳರನಕೆ ಳ್ಳಂದಾ॥ ೧೬ ॥ ಮುದಿಯ ನೋನ್
ಕಿಸುತ್ತಮಾನವ| ಕಿವಿದಧೋಮುಖಿಯಾಗಿ ಯೋಲುದ| ನದಿಗದಿ ಕೆಪಾ ಉತ್ತ ಕಿಣ್ಣಂಗೆಂದೆ
ಕೆಲಬಲನಾ॥ ಬಿದದೆನ್ನೋದು ಮತಮಸುಳ್ಳವ ಗೆಯಲಿ| ಜದಿದು ಜಾರುವ ಜಾರವನಿ
ತೈಯ| ನೋಡುವೆ ಕೊಳ್ಳಾಗದವರುತ್ತಮಮರುಕರವರಿಂದಾ॥ ೧೭ ॥ ನಿತಿವಿದ ನಣ್ಣದರು
ಮತ್ತಿವಿ| ನ್ಯಾತಿಪರವಣ್ಣರಮಾಹಿಕೆ ನ್ಯೆತವಕದಿಂದಾದಮರುಕಾ ಧರ್ಮಂಗಳ್ಳ ಗುವ
ಲಾತ್ರಾತರಶಿಕ್ಕ ಮರಾಂಗ ಗಾಕೆ ಬಿಯ ದ್ವಿಕ್ಕಿ ತಿಯಿಂದೋ ನಶಿವನ್ನವನಾ| ಬಿನುತೋ
ಹೆದುನಕಲಕ್ಕಿ ಶಿವ್ವಿಮೂಪಾಲಕೆ ಳ್ಳಂದಾ॥ ೧೮ ॥ ಧರ್ಮಪಾಲುದು ದ್ವಿಮವನಗತಿಯೊಳ್
ಧರ್ಮಪಾಲುದು ರಾಜನೀತಿಯ| ವರ್ಮಪಾಲುದು ಮಾರ್ಗಪಾಲುದ ಮಾರ್ಗವೆಂದೆ ನಾ॥
ಕರ್ಮಪಾಲುದು ವಿಧಿವಿಹಿತದು ತ್ಯಕ್ತಮಪಾಲುದು ಯತರವ್ವಿ| ದವನಿ [illegible]ನಿರಿಸಾಕೆಂ
ದುಬಿಂನಹ ತೊಡಿದನು ನ್ಯಾಪತಿ॥ ೧೯ ॥ ನಿನಹಿತರಚಿಸಿದ ಧರ್ಮ| ಕ್ಷಿತಿಸು ಪ್ರಥಿಕಾ
ನಿನಲುವುದು| ನತಿಯರಿಜದಿ ತಂನ ಸ್ವಾತಂತ್ರದಲಿ ಮಾಡುವದೊ॥ ಅತಿಶಯವನ್ಯೆದರುಕಗಾ
ಧರ್ಮ| ನೀತಿಯಕೆ ಳ್ಳಹಾರದ ಗತಿ ನಿಜ| ನೀತಿಯದೆನೆಯಿಂದಣ್ಣದಿ ನಲಿಸುವದು ಹುಸಿಯಂದಾ॥
೨೦ ॥ ಅತಿಥಿ ಪಾಜೆಯನು ಳ್ಳದಜ್ಜಿ| ವನ್ಯತನ ಧರ್ಮಕ್ಷಿತಿಯ ಪಾಶಹರಿಸುತಲುಬಹನಣ್ಣ
ಕಿಯವವನಿ ಶಯಾಗಾಲದಲ್ಲಿ॥ ಗತಿಸಿದಿ ನಿನ್ನೊಂದ್ಯೋ[illegible]ದು ವೈಗ ವ್ರತನನಾಯಕ
ನರಕದೊಳ್ಳಗ| ದ್ಯುತ ಬಹನುಕುಲಶೋಧಿ ನಹಿತವನ್ನರಕೆ ಳ್ಳಂದಾ॥ ೨೧ ॥ ಧರ್ಮಪಾಲ
ನಿಮಿತ್ತಗರ್ವ| ನಿಂಮಿದರಿ ತದ್ಗರ್ವದಿಂದಾರಿ| ದಿಂಮಿತಹುದಾಕಾಯ ಕೆಂತ್ಯಜರಾಲ
ಯಂಗಳ್ಳಿನೆ॥ ನಿರ್ಮಮತೆಯಲಿ ನದದುದು ವೃತಿ| ನಂಮ ಹವನ್ಯೆದಿನುವಲ್ಲಾರಕೆ
ಕರ್ಮಗಳ್ಳನೊಳ್ಳೊಯಿದು ಸೊಂಬದು ದ್ವಿಮೂಪಕೆ ಳ್ಳಂದಾ॥ ೨೨ ॥ ಅರನಕೆ ಳ್ಳಿ ಮಾರ್ಗ
ನಮುಂದಾ| ನಿರುತಿಹಸಿನಂ ಮಾರ್ಗದರು ಪರಿ| ಚರಿಯ ಕನಪರವತರ್ಗನಿ ಗಳ್ಳಿಂಬಿ ನಿಕನ
ತಿಗಳ್ಳದೂ॥ ತಿರು ನಿಬಂಧ ಕಿನಾಲ್ಲನೆಯ ಮತ್ತದೊರ ಕಲ್ಲಿರಿಲು ದೆಕೆ ಳ್ಳಿ ಗಳ್ಳಮನೆ|
ಹರಿಸುತವ ವರರಾಳ್ಳಗೆ ಉತ್ತಮನಹನಿಕೆ ಳ್ಳಂದಾ॥ ೨೩ ॥ ಪ್ರಾದಲು ದಕಸ್ತಾನ

ಸಿದ್ಧಿಯುತ್ಪಾದಿಸಿಂ ನದಮಂತ್ರ ಸಾಧನನೇ। ದಹಿನರಿ ಚಿತ್ತ ಧನಾ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರಾಲದ ೧೨।
ಯ್ಪುದದಿಹದಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂ ಬಿಲು। ಬೂದಿಯ ಲಜಿ। ಳದಹವಿಷ್ನನ। ಹಾದಿಯಲ್ಲದೆಸ್ಸೆ ಲವ
ನ್ಯಾಧ್ಯುಭು. ಸಾಳೆ। ಳಿಂದಾ ೧೨॥ ಹವಾರದಗತಿದಾನಧರ್ಮದ। ಬಹ್ಯತೆಗಳು ವಾ ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾವದನಿಶ್ಚಿಧಮಂ ೧೪ ದಚೆಳ್ನ ಮಿಗೆ ನಲವಂದು ಮೊರಾ ಸ್ವಾ ೧ ಬಹುದು ನಷ್ಟಂ ಶದ
ಲಜನಿಸಿದಪಹಿಮನಿಶಿಲಾ। ಕಾಂತರದ ಸುಖಿಸುದು ನಂತಾನಾ ಮಿವೃದ್ಧಿಯ ವೈದಚೆ।
ಶಿಂದಾ ೧೯ ೧ ಚೋ। ರವನು ಶಾ ೧ ಉತ್ತಮರ ಳಿ ದುಚೋ। ರನಂದರಿ ವತಿತನನು ವಿ। ಪ್ರೂರತನದಿಂ
ವತಿತನಂದರಿಸಾ ಮೃಢೋ। ಶವದೂಗೆ। ರುವದು ವಿಧ್ಯುಕ್ತದಳ್ಳಿ ವಿ। ಬಾರಿಸಾದೆ ಮಡಿವವರಿ
ಸಂಮಡಿ। ಷೋ। ರನಶಕಲು ತಪ್ಪುದವವಿ। ವಾಲಶೆ। ಳಿಂದಾ ೧ ೧೫ ೧ ವಿಮತಮಧುಶ್ಚೈತ್ರಿರಮೆ
ವಿಷ್ಣುನಲಮೆದಿನಿಯೂ ಯುಧ ಬುದನಿ। ನನುವಿವಿಸುವಧಿಮಂ ೧೪ ಶೇತೆಗಳಿಂಬೊವರಿ ಮಳ
ವಾಗೊ ವಲನಲನತೆಸೊರಯತೆ। ನೊ। ನನುವಿಸುವದು ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ। ನಮುಜಮಾಂಸವ
ಪ್ರಕ್ಷೆನದವಲವರನಶೆ। ಳಿಂದಾ ೧೬ ೧ ತೆಂ ನದಾನವ ಸಪ ಹರಿಸಿಶೊಂ। ದಂನ್ಯುರಿ ತ್ತುದಶ
ಪ್ರಬಾ। ಳವೆ। ಶುಂನಿಗಳು ಅರು ವತ್ತು ನಾವಿರವರುಷ ವರಿಯಂತಾ ೧ ಬಿಂನವಿಲ್ಲದೆ ವಿಪ್ರಯೊ
ಳು ಶ್ರೀಮಿ। ಜ್ನನ್ಯಾಸಿಹರಿದವರಿದುನಿ। ನಿಂ ನುಕೊಪ್ಪದಮರ್ಯಶೊಂಬುದು ಧರ್ಮನವಶ್ಲಿಂ
ದಿ। ೧೭ ೧ ಕರಣ ಮೂರರಲತ್ತದಾನವ। ನಿರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಾನಮಾನಾಂ। ತರದಮೊ ಳಿಂದ
ಕ್ಕಿನೂರುಮಡಿಯಲಶೋ। ಪಿವರಿಯಂತಾ ೧ ಹಿರಿದಪ್ಪುದದಾನ ಶ್ರೀ ಶಂಶೆಯ ವರನಶೆ। ಳ
ವೈಗರ ನರಕ ಕ್ಕೆ ರಹಶೊಂಡೆ। ದಾನಶಾರ ೧೮ ವರನಶೆ। ಳಿಂದಾ ೧೦೦ ೧ ದ್ಯುತದಲಮದ್ಯ
ವಲಷು ನಶಂ। ದೂತಿಯಲನಿದ್ರೆಯಲಶಲಹವಿ। ಷಾತಿಯಲ ಮೈಥುನದಲಾಹಾರದ
ಅಬಳ್ಳಿಸಾಂದೂ ೧ ಸ್ನಿತವಶದುದ್ಯೋ। ಗದಲದು। ನಿ। ಶಿಯಲಿ ಕಾರನತಿಯರಲಿಸಾಂ। ಪ್ರಿ। ತಿಬ
ಶಿಕೆ। ದಬೆದಕೆ
ಅಬುದು ಮೈಸೊದುಲು ಪ್ರಿಯೊವಾಲಶೆ। ಳಿಂದಾ ೧೦೧ ೧ ದುಷ್ಕೃತವನೆನಗುವರು ಮಂ ೧೪ ಶೆಶೊ
ಶ್ಕರಿಸು ವರುಸಾಕ್ಷ್ಯತುವೆಂಬುದು। ತ್ರಿಕ್ಷಿನರು ತತ್ವಲವನಿಶ್ಚ್ಯಸುವರು ಮಾನವರೂ ೧ ಕ್ಷೆತ್ರೆಯ
ತಿಬತ್ತಿಚೆಳ್ಳಿಯದಿಸುತ್ತ ಕಲಿಪ್ಪನಾದಿ ೧ ೧೦೨ ೧ ಸಿಕ್ಕಲರಿಲದಿಂ ಯಬೆತ್ತೈನೆಂದನಾ
ಮ ನಿವಾ ೧೦೩ ೧ ವರಶ್ರುತೆನ್ನತಿಗಳು ಕಣಾ ಭೂ। ನರ ಶ್ರುಷ್ಯುಗಳುವರ ಲಾಂದೆ। ಸೊರತೆಯೂಗ
ಬಸಾಣಶನಿಸುವ ಶರದುರಳವಿಯ ಜ್ಞಾನಿರುತದಲಜ್ಞಾತ್ಯಂಧನನಿಸುವ ವರನಶೆ। ಳಿ
೧೦೪ ತ್ರಶ್ರ ಟಿ ಗ। ಳಿ ರವತಿನ್ಪಾನಿ ದಿನಾಧನ ದಿರದು ಮಾಗದಲ್ಲ ೧ ೧೦೫ ೧ ಬೆನಿದವೆ। ದಾರ್ಥ
ಚೆಯವನಾ ಚರಿನದಾಲಶ್ಯದಿಂದು। ತ್ತೊ। ಚನಾ ನಿವಾಂ ನದಲನಂತು ಪ್ರುಮನನಾದೆ ೧ ನಿ
ತನ ಪ್ರಿಯೊಸುರನ ಶರುಳ ಮು ಕ್ಷೊ। ಚಡಿಹಳಿ ಪೃತ್ಯುವವನು ನಿ। ಶಾಚರನು ದ್ವಿಜನಲ್ಲಚೆ
ತ್ವೈನೆಂದನಾ ಮ ನಿವಾ ೧೦೬ ೧ ನರನಿ ಜ್ಞಾತ್ಮನದಿವ್ಯನಾಮ ಗ್ರ ರಣೆಯನು ಶ್ರುತಿ ಮೂಲವಾ

ಕ್ಯಾ। ತ್ರಕಶೆಯನು ಮಾತಕ್ಕೆ ಪಿತವಹ ನುಡಿಯ ನತಿನಗೃಹಾ॥ ತ್ರರವಚನವನು ತ್ರಿಶರಣಾದೆ
ಗೃಹಸ್ಥ ಶಿನಲಾಗದು ನವಧಾನ। ತ್ರುರು ಶರ್ವಿತಮತವಹ ಚೈತ್ರನೆಂಬನಾಮ ನಿವಾ॥ ೧೦೫॥
ಲಾ। ಕನಾಂ ನೃತಾದು ದನ್ನನಿ। ಗಾಶರಿಸಾವವರು ನಗೃ ತಾವೆ। ನಾಕವಾ। ಗೃಶಿಜನಕೆತಂಮನ
ದಾಕುಬಿಳ್ಳವರಾ। ಚೆ। ಕುಬ್ಯಾದೆಂಬು ಧಕೆತಾ ಉವಿ। ವೆ। ಕಿನಗೃಹಾದಲಿಂಗ ಪ್ರಿಮಾಗ್ನಿ। ಕರು
ನಗೃವರಲ್ಲ ಚೈತ್ರನೆಂದನಾಮ ನಿವಾ॥ ೧೦೬॥ ಉತ್ತಮರು ನಗೃನೆಂದಿಸುತದು। ವೃತ್ತನಾ ನ
ಯ ಧರ್ಮಕ್ಕೋಪಿಯ। ನಿತ್ಯವಿಧಿಸುವನಾ ಶಿ ಧರ್ಮದಾ ರಶಂಮ್ಯವನಾ। ಯುಕ್ತತೆಂದ
ಶಿಯ ದೆಜನಕ್ಕೆಜಾ। ದಾತ್ಮನಾಶಿಹವೆ। ದಬಾಪ್ಪರ। ವೃತ್ತ್ಯದೇ। ವತೆಮುಶಿ ಕುವೊ ಧದೆಬಿದು
ವಗೃಯ ಣಾ॥ ೧೦೭॥ ಲ್ಗಾ। ಕದೊಗೃ ನಗಮುಂಗ್ಗುವಾವ। ನಿ। ಕವನುಯ ಮರಾಜನಾಲಯ।
ದಾಕ್ಕೆ ರಾಗೃ ರುತಿರು ಹುವರುಹದಿನಾಲ್ಕು ಮುಖದಾನಿ। ನಾಕುಶದೆಯಲಿ ಕವಿದು ನೊಕುವ।
ಕವಶಿದಿನ ದಿನದಟ್ಟ ನಮ್ಮ। ಗೆದ್ದೆ। ಕದಲಿಪ್ಪಮಕಯದಿರು ನ್ನಿ। ನೆಂದನಾಮ ನಿವಾ॥ ೧೦೮॥
ಚ ಕ್ರಿಯೊಬ್ಬ ನು ಹತ್ತು ಕಪಿಕಶ। ತಿಕ್ಕದಂತಾ ಬತ ಕ್ರಿ ಹತ್ತರ। ತಿಕ್ಕ ವಬ್ಬ ಕೃಜಿಕ ಗಾಢ್ವ ಜಹತ್ತ
ಕನಮಾನಾ। ಮಿಕ್ಕವೆ। ಶಿ ಸವೆ ಶಿಹತ್ತರ। ತಿಕ್ಕ ವಬ್ಬ ರಸಿಂಗೆ ಪಾತಕ। ವಕ್ಕ ಲಿಕ್ಕ ವದರಸುತನ
ನ್ನಾಮಾಂ ನ್ಯವಕ್ಷಣಾ॥ ೧೦೯॥ ಬಲುಕಶಿಸ್ವಿಯಾಮಿ ಯೊಗೃಸಾಂದಂ। ಗುಲವಮೊತ್ತಿದವಂಗೆ
ಪಕುಸಂ। ಕುಗೃದಲಾಂದೆ। ಗೋ। ವನವಹಶಿನದ ದುರಾತ್ಮಂಗೆ॥ ಗುಪಿಕಂನ್ಯಾರತ್ತ ದೊಗೃಗೊ।
ಬ್ಬಗೃಸುತ್ತಾ। ಶಿಸಿದವಗೆನರಕದ। ನಿಗೃಯ ವಲ್ಲದೆಬ್ಬಾರಿ ಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದನಾಮ ನಿವಾ॥ ೧೧೦॥
ದಾನವಿರಹಿತದಾ ನಿಜನಿಸುವ। ಮಾನವರು ದಾಶಿ ತ್ರಿರದರಿಂ। ಹಿ। ನಸುನ್ನತಿಗಳ್ಗಾನುಕ್ರ ತೆ
ದಿಂ ಷೋ। ಶತರನರಕಾ। ಆ ನರಕದಿಂ ಮತ್ತೆ ಪಾತಕ। ಯೋ। ನಿಮತ್ತೆ ದರಿ ದ್ರವಧುತಾ। ನೇ। ನಮೂ
ದಿಯು ಚಿಂನಬಿಡಗೃವನ। ಕಕೆ। ಗೃಂದಾ॥ ೧೧೧॥ ದೇಶರಾಗನವನ್ನೆದಿವ್ಯತ್ತನ। ದಾಕಮು
ಕಮುದಧಿ। ಬಿಯಕ್ಕಿಯ। ಆಕಾಹಿಯ್ಯ ಉದಾನವನತನು ನ್ನಿ। ಹಗೃದುಗೆಡೆಯಿ। ತೂಕೆ
ಸ್ನಾಂಧಿ ಜಲಾಧಿದೆ। ವತೆ। ಯಾಕವಡಿಗಿಯ ಕರುಣದಲಿದ। ಭ್ರಿಗ್ನೈರಿಯ ಕ್ರೈಕಾಂ ದಗೃವನ್ನಿ
ವಾಲಕೆ। ಗೃಂದಾ॥ ೧೧೨॥ ಆದಿಯಲಿ ಕಮಲಾಸನನು ಮಧು। ಸೂದನನು ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೇ। ಲಗ।
ಹಾದಿಯಲಿ ಗಿರಿಜೇ। ಶನಿ। ತ್ರಿತಮೂರ್ತಿ ಮಯವಾಗಿ। ಸಾದು ಕೊಂಡಿಹರಖಿಗೃಲಾ। ಕವ। ನೈದ
ಧ್ವಿಗಾಂ ಕುರದ ಮಹಿಮೆಯ। ವಿ। ದವನು ಬಂಗಿ ಸುವನಾವನ್ಯಿಯಾವ ಕೆ। ಗೃಂದಾ॥ ೧೧೩॥
ಚೆಶಗೃವೊದಲಲ್ಲಿಯಾಸುರರು ನಡು। ವೆಶಗೃಡೆಯಲಾಕ್ತೆ ತ್ರಿಯರು ತುದಿ। ವೆಶಗೃಡೆಯಲಾವೈಶ್ಯರಿ
ಕ್ಕುಮರಲಾವಿ ತ್ರವನಾ। ಧರಿಸಬಿ। ಹುಡು ದಕ್ಷಿಣ ಕರಾಂ। ಬಿರುಹದಲಿ ದಿನದಿನದ ಸಂಧ್ಯಾಂ। ತರ
ದನ್ನಮಯ ದಲಕನ ಚೈತ್ರನೆಂದನಾಮ ನಿವಾ॥ ೧೧೪॥ ನ್ಯೋಕೆಯಿಲ್ಲದಜ ಗಸುಕಲ್ಪಿತಧಾಶಿ
ಯಿಲ್ಲದದಾನವಧಿರ್ಗ। ಸಾರವಿರಹಿತವಾದ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾ ದಿನಗೃಳು। ಸಾರವಿಲ್ಲದರಾಜೆವಿನಯ
ವಿ। ಚಾರವಿಲ್ಲದ ರಾಜಿಗಗೃಳುಯು ವಾ। ಕಾರವಹವೆರಾಯ ಚೈತ್ರನೆಂದನಾಮ ನಿವಾ॥ ೧೧೫॥

ಪರಸಸೊರಳ್ಗಿಣ್ಣಾತ್ರಿರಗಾಣದುಕನವವಪಾಪಾರವಿನಿನುವತೆರದಿನಂನಯಬಣ್ಣರಬಂದೈ

ವಪರುಪಾಂದವರೂ। ಧರೆಯನಾಳುವವಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದಿನರಾಕುಳಗ್ರಾದರುವಗಾವ್ಯ। ನಿರಲವರಿ

ವಿಧಿಯಚೈತ್ಯನೆಂಬನಾಮದಿಪಾ॥೧೫॥ ಗಗನದಗಲದೊಳ್ಗೊಳುವವೃಕ್ಷಯ। ಲಾಗುವಕೆ। ಲಾ

ಬಲವಯೊಧಿಯಪೊಗುವಶಾಲನಾನಾಪ್ರಕಾರದರೂಪುಗಳ್ಲತೆನಗಾ॥ ಸುಮಿಗೆಯದೈವದ

ಬಾಂಬುಜಯುಗಳದರ್ಶನಮಾಡನೆಗಳ್॥ ಜಗದಧರನಮುಕ್ತಿದಿಗವಿಹಾವಕೆ। ಳ್ಗಿದಾ॥೧೬॥

ಲದೊಳ್ಗೆಗಾತನನುವನನಾ। ಸುಲದೊಳ್ಗೆನರಸಿಂಪ್ವ

ಬಿದುಪ್ಪಲದೊಳ್ಗೆನಾರಾಪಿವಿದವು। ಲದೊಳ್ಗೆ

ಜಗತ್ರಯದೊಳ್ಗುಪೊರಗೆಂದೆಂನದನ

ಯೆ ಪ್ರತ್ಯನಿಕರವನೂ। ನಲಪತಿಪನಿಜ

ವ। ಜಲರುಪಾಕ್ಷನಕೃಷ್ಣನೆ। ಶವನಪ್ಪದಿಪ್ಪೆಂದಾ॥೧೭॥ ದ್ವಿತೀಯನುವಿದಿದಾದಿವತ್ಯ

ಕ। ದ್ವಿತೀಯನಾಂಗೆ। ಯನಲಿನಂ। ಭೂತನಾದನರಾಜಧರ್ಮದಪೊ। ಕ್ಷಧರ್ಮವನೂ। ತ್ರಿ

ಉಂದಾದರಿಸಿ। ಳದ। ಪಾತಕರಜಸ್ಸುಳುನಿರಕ್ಷಣೆ। ವ್ಯಾತಕಿಯುಪ್ರಾಕತೆದಮಹಿಮೆಯ

ವರಾಕೆಂದಾ॥೧೮॥ ಸ್ತುತಿಸುವರಮೈತ್ರವನಲಕ್ಷ್ಮೈ। ದ್ವಿತೀಯನಾತೂನ್ಗಳಿಯವಶ್ರಿಗಾ।

ತರದೊಳ್ಗೊಂಡಿಪಾದದಲಿ ಪ್ರವಿನವದಪಾತಕೆಳು॥ ಗತವಪೊದುನೋ। ದುವಪುಪಂಚಮ

ತದೊಳ್ಗೆಂಡಿಪಾದದಲಿ ಶಿವಭವದಪಾತಕೆಳು॥ ವಿತತತವ್ರುದಗಾಯಚೈತ್ಯನೆಂದನಾಮುನಿಪಾ॥೧೯॥

ಸ್ತುತಿಕಗಾವ್ಯಾಕ್ಷೆತ್ರಯೆಂಬುದು। ವಿತತತವ್ರುದಗಾಯಚೈತ್ಯನೆಂದನಾಮುನಿಪಾ॥೧೯॥

ತೃತೀಯಶಾಲಾಂತನಾಯದ್ವಿಸ್ತೊತ್ತುವಡಿದುಧರ್ಮಕಾ। ಪಿಗಳ್ಗುತ್ತುವವಿಜ್ಞಾನದಮಪಾ

ಬರುಧರನುಖಿಳವತಿಯಾ। ಉತ್ತುವದೆವಿದಕೃಷ್ಣರಾಯನಪ್ರತ್ಯರುಗಳ್ಗನೂವಾರಿಪರಿ

ವದುವಕ್ಷ್ಯವೆಜ್ರದಜ್ಞೆ। ವರಿಗೆಪ್ಪೆಳ್ಗೆಂದನಾಮುನಿಪಾ॥೨೦॥ ದೇವತಾಸ್ಥಾನದಲಿ

ವದುವಕ್ಷ್ಯವೆಜ್ರದಜ್ಞೆ। ಯಲಿಸುರುಪಾದದಲವದಿಯಲಿತಪಾ

ಕ್ಷನ। ಪ್ರಾವಳ್ಗಯದಲಿಗಾಜಮರುಕರಣೆ। ವಿಯಲಿಸುರುಪಾದದಲವದಿಯಲಿತಪಾ

ಲುಳ್ಗನಿಕರದಲಿವರರತ್ನ। ದಾವನದೊಳ್ಗುವಪತಿಯಮೂದುವ। ದಾವನು

ದಳ್ಳಾಗಪೊ। ಲುಳ್ಗನಿಕರದಲಿ॥೨೧॥ ದೇವಗಳ್ಗೆ। ಗಾಣಸ್ಥಲಜ್ಞಾ। ಪ್ರನರ

ನರುವರಿಗೆಚೈತ್ಯನೆಂದನಾವಿದುಗಾ॥೨೨॥ ದೇವಗಳ್ಗೆ। ಗಾಣಸ್ಥಲಜ್ಞಾ। ಪ್ರನರ

ಉತಾವಿಳ್ಳಜಪಿರಂ। ಜಿನುವಧೂಳಿಯಧೂಸರದಗಣಾಧರನವಾಲು॥ ಯನವ

ತರುಗಳ್ಗಿಜದಿರೆ॥ ಜಿನುವದೈನಂಗಾರವೆಂಬುದು। ವನುಧೆಯೊಳ್ಗುಮಂಗಾದಿಕರುಣ

ಗಳ್ಳುದಿಪ್ಪೆಂದಾ॥೨೩॥ ಪ್ರಥಮಯಪಾಲ್ಪುವನತೆಕರ್ಪೂರ। ದ್ವಿತೀಯಪಾಲ್ಪುವಿಮಾನಲ

ದ್ವಿತೀಯಪಾಲ್ಪುತ್ತೆ। ತೆವಿದುರನವಾಲುನುಜ್ಞಾನಾ॥ ತೃತೀಯಪಾಲ್ಪೈರಣೆನುಪ್ಪ

ಪಾಲವರಿಗಾಮಮಂತ್ರ। ಸುತರಪಾಲ್ಪನತ್ಯಾಧಿಕರುಯಿಪ್ಪೆಂದನಾಮುನಿಪಾ॥

ತೃತೀಯಪಾಲ್ವರಿಗಾಮಮಂತ್ರ। ಸುತರಪಾಲ್ಪನತ್ಯಾಧಿಕರುಯಿಪ್ಪೆಂದನಾಮುನಿಪಾ॥

೨೪॥ ಗುರುಸುತನವಾಲುಯುನಿ। ಲಾಂಬರನಪಾಲ್ಬಲದಕರಕನವ್ಯಾಲ್ನಿರಾಯು

ಮಮಮುವಿನವಿಕ್ರಮರಪ್ಪುವತಿಯಪಾಲು॥ ಅರಿವಿನಾಶಕುಬೇರನಪಾಲ್ಯ

ನೃರಿಯ ಮರುತನಮ್ಮಾಳಿಗತೆನೆ|ಚರಿಸುವುದು ಕ್ಷಿತಿಮೊಳಿರ್ದವರುಗಳಿಗಳಿದಿಕ್ಕೆಂದಾ||

೧೩೩||ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ್ಗಹುವ ಕೃತಿಯೊ|ಚಕ್ರಿಯೊಳ್ಗವರಿಗೆಮುಣರಿಯ|ಚಕ್ರವೆಚಿನ್ನವ್ಹೈಲು

ದಲ್ಲದೆ ಪಾಂಡುತನಯರಿಕೆ|ಚಕ್ರಿತಾಬಂದವರರೆನೆ|ನಾ|ಚಕ್ರದೊಳ್ಗಿಹನಾಯುಧಿ ಸ್ಫುರ

ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾವನ್ನೆನರಿಯಂದನಾಮುನಿಪಾ||೧೩೪||ಅರುಹುಬಾರದು ಹುರವಿಬಹದಿನ

ಬರಿಸುವಿನೆಬ್ಬೆತ್ತುನಡೆವಮ್ಮೆ|ಮರೆಯದಿರುನಿಂನಾತ್ಮಜರಶ್ವಾನುಬಂಧದಲ್ಲಾ|ಬರಿದ

ದುಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿದನ್ನಾ|ನರಿಯಮ್ಮೊಲಗಾತಾನುಬಾನಿನೆ|ಹೊರಿಗೆದ್ವೈಗಾಧಿ|ನವೆಂದನುಮು

ನಿನೃಪಾಲಂಗೆ||೧೩೫||ತ್ತರಹುಗಾದಿತ್ತೆ ಧರಿತ್ರಿಯಲಿನಿದಿ|ನಿರಿದುಹೊಚ್ಚಿದದ್ವೈತ್ರಗ

ಪ್ರಿಯ|ತರಿದುಪ್ರೊಹ್ಲಾರತನಿಳ್ಗುಹಿನಿರ್ಜರರದುಗಡವನ್ಮೊ|ಹರಿದುಹಾಯಿಕೈಮಿತ್ರ

ರನುವಿರೆ|ಮೆರೆಯಲ್ಗಾ|ಸುತಜನಿಸಿದನು ಹರಿಯರಿಯಲ್ಗಳ್ತ್ರಿಪ್ರಕ್ಷ್ಮಗಾಯನುಮು

ಸುಜನಕ್ಕೆಂದಾ||೧೩೬||ಅಂತನಾಪಾಂಡವರಹರಿಬರ|ವಾಕುಪಾರ್ಥನ್ವರಥಕೆತಾನೆ|ಸ

ತನಾದನುನಿಮಹಜಯವೆಳ್ಳಿಯದುಕರದನದಲ್ಲಾ|ಪ್ರೊತಳ್ಗವನವಸಿರ್ದಉದನ್ನಾ|ರಾ

ತ್ರಿಯನುಮರೆಯೊಷ್ಟುಬದಕುವದಿ|ತತುಕ್ಷಣವಲ್ಲದಿದ್ದರೆನೆದುವಿರಕಕಬೆಂದಾ||೧

ಜಲಧಿಯೊಳ್ಗುದ್ಧಾಭಿತೆ|ಥಾ|ನಿಳ್ಗಳ್ಗೊಳ್ಗುಜಾಹ್ನವಿಮುನೀಶ್ವರರಾಳ್ಗಿಗೆವೇದವ್ಯಾ

ಸನಾಕ್ಷಿತಿಗಳ್ಗೊಳ್ಗುಹನುಮಂತಾ|ಜಲರುಹಾಕ್ಷನುದ್ವೈದಲಿಶೈ|ಳ್ಗಳೆಯಪ್ರೊಹ್ಮಾವಾ

ಲಿಹೊಳ್ಗುವೆ|ಹ್ಗಳ್ಗಿಯನ್ನೆನತ್ರುದಲಿಧರ್ಮಜನೆಂದನಾಮುನಿಪಾ||೧೩೭||ಹರಿದುಧಮ

ರತ್ತರದಚಿಳ್ಗವಿಗೆಹೊರಕೆದ್ಧಿತನವನವಿಮೊದಲಾ|ದುರುತರದಸಿದ್ಧಿಗಳ್ಗನೆಂಬುದನರಿ

ದುಕದವಿಕಗೆಸಿಸ್ತ|ಭವರಲಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯನುತ್ತರಿಸಬಹುದ್ವೈಸಾಲದಲಿಸ್ಸ|ವಿರ

ಚಿನ್ನೈಮಂ||೧೩೮||ಭಾವವೆಂದನಾಮುನಿಪಾ||೧೩೯||ಜಾವರಿಯಬೋ|ಧೆಯಲಿನೃಪನೆ

ಮು|ತಾನಕನುಬಿದಿಸಿಯಿಕುಬುಧಿ|ಭ್ಯಾಕನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬವಸೆತ್ರಿಯನುಬಿಧಿ

ಸ್ನಿ|ಹಾವಕನಮನತವಿನತತ್ತ್ವರ್ಶಿ|ಗಾದುದಯದವಿಮಲಜ್ಞಾನಪ್ಪ|ರುಚಿತನೆಂಬಂತೆಸಾ

ಯೊ|ದಯವಶಾಣಿಸಿದಾ||೧೪೦||ಧರಣಿಶನಸಾಂಬ್ರೋಧಿಸಿದುಮುನಿ|ತಿರುನಿದನುತಂಸ

ಕ್ರಮಶ್ರಿಯೊ|ವರಸಿವಿಮಲಜ್ಞಾನಮುರುತರವಾಸಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸೆ|ಹಿರಿದುವಿಮ್ಮಗಾನಂದರಸ

ದಲಿಹೊರದುಹೊಂಮ್ಮಳ್ಗಿಯೊಸಿಲಕ್ಷ್ಮೀ|ವರನನೆನೆದನೂರಾಯನದುಸಿನವಿರನಾರಾಯ

ಣನಾ||೧೪೧||ಬಿಳ್ಗುಕೊಂಡದುರಜನಿಕುರುಪ್ರಿಯ|ಪಾಲನುಪ್ಪವದಿಸಿದನ್ಮೊ|ಲಗ|ಶಾ

ತ್ರಿಯಲಿನೆರಹಿದನನೆ|ವರ್ರನಾತ್ರಮಂತ್ರಿಗಳ್ಗಾ|ಕೈಳ್ಗುವೆಲುಕರೆಸಾಂಜಯನನವ|ಹೆ

ಲಗಧರ್ಮ್ಮನಿರಿಯನೆಂದುನೃಪಾಲನಹಿದದೂತನಾದನ್ನೆತಂದನ್ಮೊ|ಲಗಶೈ||೧೪೨||

ಬಂದುಮೈತ್ರಿಯಿಕ್ಕಿದನುಕುರುನೃಪ|ತ್ರಂದವನುಶಿರಾರವನುಯಮ|ನಂದನನ

ಬೆಸನೊಂದುಕಳ್ಗುಹಿದನುಚಿತನವಚನದಲ್ಲಾ|ಯಂದುಬಳ್ಗಿಕೆನರಾಜಕಾರ್ಯ

ವನಂದುಬಿಂನವಿಸಿಗಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರದುಯೋಧನನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದಾ||

೧೪೩||ಅಂತುಸಂಧಿ||೬||ಕ್ಕಂ ಪದನು||೧೪೩||ಸ್ಕಂಮಂಗಳ್ಗ||೦|೦|೦|೦|೦|೦

ರಪಾಂಡವರ ರಥ ಟಸಾರಥನಾ। ಜಾರಿಪೆಳ್ಳರವಜನರ ಬೆನೆಯ। ಕೌರವಂನರು ಹಿಡಿರಿ
ಪ್ರವಿಶಿನಂ ಜಯವ ಜಾರಾಂನದ ಶೈಳ್ಳುಜವಮೈಜಯ ಧರಿತ್ರೀ। ಪಾಲ ವೆನಿನ ನತ್ನುಬ್ರ
ನ್ನೊಂ ಧನು ಶಾಲಿಗೆ ರಣಿದದಂಧ ನೃಪತಿಯನೆತ್ತಿರುರು ಗಾದಲ್ಲಾ। ಟ್ಯೂಳ್ಳು ಸೋಂದವನು ಮೆ
ಪನಿತ್ರಲು। ತ್ಯಾತಿ ಮದುದವ ಹಿಡಿದು ನೃಪತಿಯ ಬಾ। ಳ್ಳುವಿನಿವಿಧುರನು ನಹಿತನೂಕಿ
ನ ಯಾ ಮಿನಿಯಾ। ಲಾ। ಟ್ಯೂಳ್ಳು ಕೋಂದು ದುರಜನಿ ಕುರುಭೂ। ಪಾಲವು ನೃಪದಿ ಸಿದನೋ।
ನತಾ ತೆಯಲಿ ನೆರಹಿದನು ನೈ। ಶ್ವರ ನಾತ್ರುಮತ್ರಿನಗ್ಗಾ। ಕೈಳ್ಳು ಪೆಲು ಕಶಿ ನಂಜಯ ನ
ವ। ನಾ। ಲಗದ ವ್ಯಸನಿರಿಯನೆಂದು ನೃಪಾಲನ ಪಿಡದೂತನೋದನೈ ತಂದನೋ। ಲಗಕೆ। ದ್ರಾ।
ಂದು ವೈರಿ ಉಕ್ಕಿಡನು ಕುರು ನೃಪ ವೃಂದವನು ವರಿವಾರವನು ಯಮ। ನಂದನನು ಚೆನಗಾಂ
ಮಕಳ್ಳು ಹಿಡನು ಬಾತೆವಬನದಲ್ಲಾ। ಹೊಂದು ಬಳ್ಳಿ ಕೈ ನರಾಜಕಾಯಕೆ। ನಂದು ಬಿಂನ ಹೌ
। ಚಿತ್ರನೆಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ದುರ್ಯೋಧನ ನಗೆಕ್ಕೈಮು ನಿದಾ। ತ್ರಿ। ಜಿಯ್ಯ ಬಿಂನ ಹವಿಂದು
ಂಧವರಾಯ ಶ್ವೈಕ್ಷಯ ನನು ಸಾರಿರು। ಬಾಯ ನರ್ಮ ಹೊಗಳ್ಳಲಕ್ಷದ ಳ್ಳವೆಂನ ವಾಡೆ।
ಾ। ನಾಯಕರ ಕದುಪ ಗಳ್ಳನವರ ರಾಯ ತವನನಿ ಬರಿಗೆ ಕಮಲದ। ಗ್ಗಾಯ ಪಾಕ್ಷನಕೆ
ಾದ್ಯತಿವಿಚಿತ್ರಾವುತ್ತಿಕೆಂದಾ। ಳ್ಳು। ಪಾಲ ನದೊಳ್ಳು ಬೈದ್ಯ ಮದಿಗಳ್ಳುಸೋಳ್ಳು ತಮತ
ಕೃಷ್ಣ ಜಕರದ ರುಪಾಳ್ಳಗ ಕೈಗ ಪ್ರಿಯಿಂದವೆಷ್ಟೋರಲಿ ತವನಿ ವರೂ। ಮೂತಿನಂತ್ಯೆ ಸಿದಮ
ಮರ್ನೃ। ಪಾಲನಲ್ಲಿಂಬಳ್ಳಿ ಕತುರ ಪರ। ನಾಲಯ ಕೆರರ ಮಿತದೋಳ್ಳು ರ್ಜುನನೆಂವ ಕರಸಿದ
ಾ। ಳ್ಳ। ದೇ। ವನೆರ್ದನು ನತ್ಯ। ಭಾ ಮಾ। ದ್ಯವಿಯರ ನಕುಮಲನಿಯರ್ಜುನ। ದೇ। ವನಂಗ
ಮೈತ್ರಿ ಸಿರಿವದ ವಂಶಜವನ್ನೊಧಿ। ನಾಲುಬರತಿಮ ನುಬಿಚಿತರಲಿನಂ। ಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದ
ನಮ ನಿಂನಾ ದನುನ್ನೆಮಿಸಿದಿರಿನಲಿಂಕೆಂದನ ಸಾರಾಳ್ಳಾ। ಯಮಗ ನರಿಯುತ್ತಂ
ವಿಧರಾಳ್ಳು। ಮಮತೆಬೆ। ರಾಭರಲಿ ವಕ್ಷ। ಕ್ಷಮೆಯ ಮಾಡಿಲುಹಿತಬಯನು ವೆವೆರ
ಮ ನಂತ ತಿನಿ। ಕಮಲ ಮುಖಿನು ಲವದದು ಲಕ್ಷ್ಮಿ। ರಮಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿ। ರಮಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿ। ರಮ
ಯಂದೋರಲಿದರೆ ನಂಜಯನೊಂದೆ ಗಾವೆಂದಾ। ಪ್ರಾತ್ರಾಲು ದ್ಯೋವಿಂದ ನಲಪ್ಯ। ದೆ। ಶ್ರೀ
ತನಂದಸ್ಯೆ ನರ। ಭಾವಜಿಷಿತು ನ್ನನತಿದೆ। ರಿಗರದ್ಯೆ ವವತೆ। ದೇ। ವಕೆಷೆ ನುಕೆಷ್ಟೆ ನ್ನೈ
ರು। ನಾವಲಾ। ಕ ನದಿಂದ ನಲಪ್ಯ। ಜೀವ ನವನೆಂದೊರರಿದರೆ ಹಂನಿಗನು ತಾನೆಂ
ಾ। ಬಂದರಾ। ತ್ರಿಕ್ಕರಿಗೆ ನೆನವರ। ನಂಟರಾಗಿ ಹೆವಲಿ ದುಃಹಾಗಳ್ಳಿ ದ್ಯರೆಂದು
ದಿಪೆಚಕ್ರವೆಂಬ ಮೆಚ್ಚೆಲು ತಕ ರ್ನಾದಿನೆಳ್ಳೂ। ಲುಂದು ಪಾಂಡವ ಕ್ಷೈವರಲಿ ಬಯಿ। ನಂ
ತನ ಮನೆ ಯಾಕೆಯವರಿಗೆ। ಕಂಟಕರು ನಮಗಾದ ಕಂಟಕರಿಂದ ನಸಾರಾಳ್ಳಾ। ನಿ
ಲುದ್ದೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ನ್ನಾಸ। ನನವದೊಳ್ಳಗೆ ಗಂಧರ್ವರಾಳ್ಳು ಬಂ। ದನು ವರದ ಬಂಧವ
ಸೋ। ಗ್ರಹಣಾದ ರಲಾಯನವಾ। ವನ ಜಮುಖಿಯನು ಬಯಸಿ ದರೆ ಬಿ। ಖನಲಿಬ

ಬಿತದಡುದನು ಕಾರತ | ಜನವಮರಧರಲಾಗವೆಂದರಸಂಗೆ ಪೇಳ್ದಾ ||೧೦||
ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಮನಗದೆಯತೆಬಾಲಿನ | ಭಾರತಿಯನೆಂನತು ಕೇಳಿವದ | ಟಾರುಕ
ಳಿಯಮಳಿಗಾಲದಮಪಾಧ್ಯತಾ || ಧಿ | ರವಕುಲವನಾತ್ಯರಿಯನೆಂ | ಚಾರವನು
ದೇವಮತ್ಸ್ಯರ | ಭಾರತಿಯನಿಂಮರನೆನೆವದಿಪದೆಂದನಾಪಾಥ್ರ ||೧೧|| ಪಿಂದೆ
ಜ್ಜನಸಿಬಿಯೊಳಗೆನಾ | ನೆಂದಮಾತುಗಳುಂಟುತಾವದ | ಮುಂದೆನೋ | ದಲಿ ಕರ್ಣ
ಯೊಧನದಾಗಳು || ಬಂದು ನೆನಲುದುದೇ | ರಕಾಲವ | ಹಿಂದುಗಳ್ ಯದಿ ಬ್ಬು ಗಮ
ವು | ದೆಂದು ಬಿಂನಹಮಾದಿ ಹೆ | ಳದನರ್ಜುನನಮನಿಮಗೆ ||೧೨|| ತೊದೆಗಳಿಗೆನಸ್ತ್ರೀ | ಮ
ನಿ | ನೊಡೆಯಹವನೊದಪುತ್ರಿದರಮ್ಯ | ಜದಿಮಡೇ | ಪಾಳಿಸಿದರನಿಬರಿಗಪುದ್ದರ
ಜಿತಾ || ಲಾದವನೆಪುಷಿದನೂರ್ವರಮ್ಯ | ನೆದರತೆ | ಬೆಸೆಗೊಂಬುದಂಜದಿ | ಕಾದಿ
ಶಿನೆತೆಗೆಗೊಂಡುಕೇ | ಳಿದಷಿದನು ಭಿ | ಮಾ ||೧೩|| ಸಾಕು ಸಂಜಯ ಗಳಪಧಿರಹ
ಕವನಾರಷಿದರು ಮತ್ತುರಾ | ರಬಯಲು ಗಳಗರ್ಜನೆಯಗರತೊದದು || ತೆ
ತಿಕೆಳಗಾಣಿಬಂದಕೆ | ವೇ | ಕೆಸಾ ಕರನೆಕಿ ಸ್ರಾವತಿಲ್ಯ | ಕೈಕಭಿರಮುಕರ್ನ ಕಾವಾಕೆ ಸಂಧಿಯ
ಕಂದಾ ||೧೪|| ಸಂದಿಯಲಿಮ್ಮಮರದು ಬಾಹಿರ | ಕೆಂದಮಾತನು ರಾಜನ ಭಿಯಲಿ | ತಂದು
ಕಹುವನಿವನು ಶಿವ್ರನೆ ಜಗದಖಂಡವಿವಾ | ಬಂದು ಮಾಳಿಯನೊಂದು ಪ್ರಾರಿಸಿ | ಪಿಂದು
ದನುಮಾದುವೆನು | ಮಂದಿಕುಂತಿ | ಮಕ್ಕಳಿದಿರ್ಕೆಯಂದನಾಕನಾ ||೧೫|| ದ
ಸಂಜಯನು ಲಾ | ಕದ | ಖಂಡವನೆಲಂ ಕರ್ನದ ವದ | ಪಾಂಡವರನ್ನವರಿಯಂತೆವ್ರಾ | ಕ
ಪ್ರವರನೆ | ನೆಯಳ್ಗಾ | ಪಾಂಡವನೊಬ್ಬನೆ ಸಾಕುಕೆದ ವೈ | ಗಂಡುಗವಳಲಕರ್ತ ನಿಂನವನು
ದಿಂಡುದರಿವನು ಮುನಿದದರ್ಜುನನೆಂದನಾ ಭಿಕ್ಷಾ ||೧೬|| ಬುಲ್ಲನಿವನಾ ಕರ್ನ
ಧಿಕ | ಬಣ್ಣಿಸನುಬವರದಲಿ ಯೆಂದಿವ | ನಣ್ಣನೆಂಬು ಗೆಯಲುಂಟುಮರುಳ್ಳಾ | ಳಿವ
ವೈಸೊ | ಭೀಮನೊ | ದುರ್ಜನನಗೆವದಿನುರ | ರಣ್ಣಿ ತಾನವರಣ್ಣಿವಸ್ತ್ರಗ | ರಣ್ಣಿ ಕೈಗಾರಿಸು
ರಣ್ಣನೆಂದನಾ ಭಿಕ್ಷಾ ||೧೭|| ಜನಿಯದಿರು ಗಾಂಗೇಯನೆಂದುದು | ಪರಮತತ್ವ
ಪಾರ್ಥನೊಳು ನಿಂದ | ಗಳಕೆ ನೈರಿನ ಬಾಪರಿಹವಾಗಿ ನಾಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ | ದುರ್ಳಿಗಾದ
ವಡೊಳು ನದಿಗಳು | ನರುವರುಬಿ ತಕವಿಜನಂಧಿಯ | ಹೊರಳು ಸಾಳ್ನಾವದುಬ
ತ್ತವೆಂದವ ಭ್ರೋಣ ನರನೆಂತ ||೧೮|| ರಾಯ ಕಾರವಕೆ | ಳು ಧುರದೊಳು | ರಾವ
ಮತ್ರನಿಲುವ ಪ್ರಾರ್ಕ | ರಾಯ ಕೆರಿಯನು ಬರೆದೆಕೆದ ದಿರಿರ ಕುನಿಮತದಿಂದಾಗ
ಯ ಬಾಹ್ಲಿಂವ ನೂರ್ವರ | ಗಾಯ ಸೆರಿಯದು ಕರ್ಣರಕುವಿಯ | ಬಾಯ ಪ
ನಿವತುತ್ತ ಕೊಳ್ಳದು ಭಿಮಾಸೆ | ಳೆಂದಾಗ ||೧೯|| ಧುರಗಳು ನಿದಿನಾವಿರಾಲುನುದಿ
ದಕೆ | ಕರನಿ ಕುಂತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಂದರಿ | ಹರಹಿಕೊಂಬರಿ ಜೀವವವರಲಿ ಕಾಂಬನೆಂ
ಕ್ಷಿ ||೨೦|| ಭರಕನಂತೆ ತೆರಳ್ಳಲಿ ಕೆಲಬರು | ನರರು ಕೆಲಬರು ವರ್ಕನಿ ಗಾಕಂ | ರಿರಲಿ

ಬತರದೊಳಂಮ ಸೋದೆಂದ ಮನುಯೊ ಧನನೂ೧೦ ಬ್ರುದಮನನೈಶ್ವ ಸ್ಲರಾಯನ
ಕುಧಿಸಿದ ಕಷ್ಟ್ಯ ಕೆಲಕೆಲ ಗಾಧುವರು ಸೋತ್ತಾತಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಂತ ಹರಿಯಂಧೂ ಹೊದಿಸೋಂ
ದಿಹನಾತನವರನು|ಕೇದನವಾನಿಬರಿನ ಅಯ್ಯನು|ನಾದನೊಪ್ಪುಸೆ ಮನನೆಯಂದ
ನುಬಿರರಿಕೃತೆರಾಕ್ಷ್ಯಾ೨ದಾ|ಮಳೆಯುನಗಳೊಬಾಪ್ರನವಕ್ಕೆ|ಮುಕಹರನು ಹರಿಯಂ
ದುಮುಂನವೆ|ಯರಿಹಿಗೆ ಮನ್ನಿವಂ ಜದಿರುನಿಮ ಗಾನದವನಾ||ಸುರವಡ್ಡನ
ತಮುಬ್ಬುರಿರಲಿ|ಕುರುಕುಲ ಕೆಕೇದಹುದಿಸೊಲುವಡಿ|ಸುರವತಿಯನುತನಳ್ಗ
ವೆಯಂದಮಕ್ಷಾರವರರಾಯಾ೨ ೧ ಬಾರಹೆಕ್ಷೆದ ರಲಿಧರಿಕೆ|ನಾರಿಬಿಂವಹ
ಮೂದಿದರೆದ್ವೈ|ತ್ಯುರಿಬಿಜಯಂಗ್ಯೆದನಿಸಿಕನುಮುಜಾವೆ ವದಲ್ಲ||ಮೂರಿದ್ವೆತಬ್ಬರನೊ
ರಹಿದಮಕ್ಕೆ|ಯ್ಯುರಿಬಳ್ಗೆಜ್ಜುನನವ ಕೈಯ್ಯಲಿ|ಕೆ ರವರರಾಲಿಸುವನುನಾವಿಂನಂ
ಜತೆ|ಕೆಂದಾ೧ ೨ ಪ್ರಾವಧಾತನುಕೊಲುವಧಾತನು|ನಾವೆವಾತನ ಕೈಯ್ಯುಬಾಯ
ಲ|ನಿ|ಲುವಾಂಡವರಾಧನೆಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯುಮಾಡುವದೂ||ನಾವವರುನಾಲಂ
ಜಿಬದುಕೆಲು|ನ್ನಾಲುಬಿಂತೆನಬ್ಬದಿ ನಿಂಮನುಕಾವನ್ನೈಕರು ೧೧ದಲಿಗದುಶಿವ
ಪರನಾರಾಯಣಾ೧೭೨ ಅಂದುಕ್ಷಾರವರಾಯನಾಹರಿ|ಯೆಂದು ಕೃಷ್ಣನನರಿ
ದುಪುನರವಿ|ಹಿಂದಣಂತೆರಿ ಮರವಪಾರತಾ ನೇಸಾಕೆ|೧೦ಂದಾ ಯೆಂದದುವಹೆ|
ಳದನುಮುನಿವಾತೆ|ಯಂದಜನಮಿಜಯಣಿಬಳ್ಗೆ ಕರ|ವಿಂದಲಾ|ಬ್ರನ ಕವಿದಮೂ
ಯೆಯವರನಕೆ|೧೦ಂದಾ೧೭ ಕ್ಷ್ಮ|ಹೊಲ್ಲಿ ಹರಿನವಾಕ್ತೆ ಹೊತ್ತನು|ನೆಲ್ಲವಕೆತಾನೆಂಬ
ಹಂಮತ|ದಲ್ಲಿಕ್ಷೈತಬ್ಬರಿನೆಂದ ನೇಮೊಂತರವನಾಕ್ಷಣಕೆ|ಯೆಲ್ಲಿದುಮಗೆದಿವಿಜಜಾ
ತಿಕೆ|ಸುಜ್ಞನಾಳ್ತನುತಾನೆತತ್ವದಿ|ಯೆಲ್ಲಿಹನುತಾವೀರನಾರಾಯಣನುಕರುಣದಲ್ಲ||
೧||೧೯||ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕಂ ಪದನು||೪೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ|| ೦||
ಕಾಬತೆನಾ|ನಮರಥನ ಸಂಧಾನದಲಿ ಸಾತ್ರಹಿನೆ ಕ್ಷಾರಿಸಹಾರನುತವನು|ನಮ
ತೆಯಲನೇ|ರಿಸಿದವಂದುನ ಮಾರ್ಗಸೂಕ್ತಿಯಲ್ಲಾ ಪದನು|ಕೆ|ಳುಜನಮೆಜಯದ
ರಕ್ಷೆ|ಗಾಲಧರ್ಮಜ ನಹಿತಮಂತ್ರಿಯ|ಬಿಳ್ಗುಕೊಟ್ಟನು ಬಂದವಸಾರಾರಾತಿಯೋಲ
ಗಕೆತ್ರೈಲಗಾಮವಿಂನೆ ನಲಕ್ಷ್ಮಿ|ಲಾಲಕರುಣಿ ಸುಕ್ಷಾರವಕ್ಷಿತೆ|ಪಾಲಕಲಿವನು
ಗೇನಕ್ಷಾವಿಸಾವಡೆಂದು ನ್ರಪನುದಿದಾ೧೭ ಕ್ಷಮೆಗೆನೇ|ಪವರಜ್ಞತೂಬರು|ಹುಮತಿ
ಗಳುಮುಂದರಿಯರವರ|ತ್ರೆಮವನೆಗಳ್ಗೆ ರಿಯಳ್ಗುಬದಪ್ಪಯ ದಮಳ್ಗೆಕ್ಕೆ ವಿ ನ್ನಳ್ಗೂ ಯ
ಮಗೆಹದನಿಂನೆ|ನುಸಂಧಿಯೋ|ನಮರವಾಬಿತ್ತೈಸಿಬಿನಕ್ಕೆ|ಕವಲಲಾ|ಬನವ ಯಂದು
ಬಿಂನವಿಸಿದನುಯಮಸೂನೂ೨||ಹೋನುವಿಂನ್ನಿಮತೆಲವರಸಂ|ಧಾನವಾಸಂಗ್ರಾಮ
ವಾನಯ|ನೇ|ನುಮನದೋ|ಶರಿಯೊಳ್ಗರಿನವೆಕೆ|೪ನಿಕ್ಷಯಕಾ|ನ್ನಿನೊಲಿದಹದನಾ

ಉದಧವೇ| ನಾಲು ಷುಪಿಸಾವೆ ತೆಂದು ಕುಂತ್ಸೆ| ಸಾ ಮವಮಟೆವ ಕೊಂಡುವಸಾರವಿಕಾ| ಧಿ
ವಸು ವಗುತಾ॥ ೧॥ ಅಗ್ಗಳುದೊಂದಲುಗ್ಗವನಿನಾಗರ| ವಗ್ಗಿಯ ಬಗ್ಗಳು ದುಕ್ಕೆ ತಿನ್ನೋ| ದರ|
ಕೊಗ್ಗಸೊಗ್ಗನಿಶದಧಾನಿಕಾದಿದರೆಂಬದು ರಿಯಶದಾ| ಕಗ್ಗ ಬಚೋರಬುದುದೇ| ವಸ್ತುದ
ಅನ್ನಲವನಾಸೋರವವಸ್ತ್ವೈಯ್ಗಲಿ| ಕೆಲಬುವಶರಂಗಗ್ಗಮಸೋದಿನ್ನಿಯಶಂತವಿ ದಿಯದಾ॥
೦॥ ೪॥ ವರಕುರಪ್ಪಗ್ಗ ವಮಸ್ತ್ವರಕ್ಕ ಗ್ಗಮರದೆ ನಾವಂತಿಯಮಶ್ವಾರವ| ಧರಣಿ ಪಾಲನಲ್ಲಿನ್ನೊ
ಮುವದುವಾರಗ್ಗಾವತವಾ॥ ರರಧಮ್ಮ ರಿಯತ್ತೈದನಿಯಮರವರವನಾಲಿದುದಕೊದುಲಿ
ಮನಮು| ತ್ಸರಮರದ್ಯೋ| ತ್ತೈಸಾವೆಲು ಕೃತರಾ ಕ್ಷ್ಯ ಮೊವತಿಯಾ| ಶ್ವಾ| ನಿ| ಲುಬಿಜ್ಜಯಣ್ಸೈದು
ಸಂಧಿಯ| ನಾವರಿಯಲಪ್ಪುವಿನಿ ಕುರುಸ್ತು| ಪಾವಗ್ಗಯೊಗ್ಗಂಮಿರತುಜ್ಜಂಪ್ರಾವಿಸಿಬಾ
ತಿನಗುವರು॥ ಲಾವಕಳನುದಿಗಗ್ಗಲಿ ಕೈದುವಲು| ಕೋ| ವಿವರಮತವರವಸ್ತು| ತಿಮ| ನಾ
ವತುನಮು ನಿಸಿಳ ಸಂಧಿಯರಚೆನಿಸಾ ಕೆಂದಾ॥ ೯॥ ಯನೆಮುರಾಂತಕವಗ್ಗುಕೈಯಮ
ನಂದನವುತಿಸಂಧ್ರಾನದಲಿಜ್ಞಂ ಜಬನಿ ನಿತಾದಕರಕಾಗಿನವನಿಯಹಾಕಿನಿ ಹರಿಉಗಗ್ಗು॥
ವನದೊಗ್ಗನಸಂಧ್ರಾನವಂತರ| ತಮಜವಲಿ ತೊದಗ್ಗಾಯು ತುತೋ| ಪಿಯ ನೆನಪುತಾನ್ಸು|
ಕನುವಟಾತಿಸು ತಿರ್ರನಮಾರ್ಗಿ| ನಾಯತ್ತಿ ಕೃಪಾಂತಜಪೈರಿ ತ್ರಿಯಾಮಿಗ| ಕುಲಕೃತಾಂ
ತನರಾಗವನಿ| ಮರ್ನಲ ಧರ್ಮರ್ದಲಾ ಸುಯೊಧವ ವಧಿಕಕಳ್ಕುಬಸಾ| ನಾಲವಕಾ
ದಲರಿಯ ಸಮೃಧಾ ಶಕ್ಕುಲತಿಯಜ್ಜರಿಕಾಗೆ ನಿವರಲಿ| ಸ್ವಲವನೆಂದ ಮಾರಾರಿ ಸುದಿಧನು
ಧರ್ಮನಂದನನ| ಬಾಹುರನವ್ಯಿಮತವಿಂದು ಸಂಧಿಕಿ| ಮರಗ್ಗಿತೆತಿವವತುವಸುತನಿ| ನಿ
ಕಕ್ವಾಲು ದುತುವನರಂಜನ ಬಾದಹೆ| ಗ್ಗನಯಾ| ಧರಣಿಪಾತಿತಪ್ಪುವನೆ ಕರ್ರಕಿ| ತರದ
ವದವದತ್ತಿ| ಮನಲಸ್ಸೊ| ದರಶವಧ್ಯಕೊ ದಬುದುವನಜಸುರಾರಕ್ಕೆ| ಗ್ಗಂದಾ॥ ೧೧॥ ಗಿಹೆ
ಕೆಯತಿಂಮವರುನಗ್ಗಲಿತಿಸ್ಸೆಟ್ಟನ್ನಿಯ ಖುಜ್ಜ ಕುತಾರಕವನಂ| ಬುಜನಿಯಬಗ್ಗನ್ನದರರದು
ಮಗಾಸ್ತ್ರತರ್ಮಧರವಸಾನಾ| ಬುಜನಿಯಲವತುನವನಮಸ್ವಾರವ| ರಗದುವುದಿದರೆಂಬಚೆ
ತ್ರದದುದುದಶವಮನಿನಿತಿಳಸಂಧಿಯ ಮೂದಿಸಾ ಕೆಂದಾ॥ ೧೦॥ ಯತಿಮಹಾದೇ| ವಾಯುತುನಾ
ಲಾ| ಶಲಸಾಧಾರಣಜ್ಞಕ್ಕೆದುರಿಯ| ನ್ನಗ್ಗಲುಬಿ| ತಗ್ಗನಾಯಿತಬ್ಬದಿಲರಡೇ| ರಿನಯವಾಯಿತು॥
ಕೊಗ್ಗುಗಗ್ಗಕವವತುನ ನಂದನ| ವಗ್ಗುಕಿದನೆ ಮ ಭುಪಾಯ ಕುಂತ್ಸೆ| ಲಲವನೆಕೆತ್ತಗೊ ಮಗನವನಂ
ದನುಕ್ಷಾರಿವನುನಗುತಾ॥ ೧೧॥ ಜ್ಞಾತ ನಬಿಮತವಿದು ಜನಪ್ಸಿ| ಖ್ಯಾತಿ ಕಾಹನಿಪಾಧರ್ಮಕೆ| ಗ್ಗನ॥
ನೂತನಾಗ್ಗಾವನುಕ್ಕೆ| ಗ್ಗುವಿ| ಕ್ರುರಿರಸಾಯನಗಾ| ಬ್ರಿಯತಿಬೇದಿಂದನವಲು ಬ್ರಾರಿಮ| ಗ್ಗುತರಬಿ
ಮತವೆ| ನಬೆನಿಸಿದ| ಗಾ ತುನುಂಬಿ ನುಶಿರದೊಗ್ಗಿದನುಪಾರ್ಥ ಕೈಮುನಿದೂ॥ ೧೨॥ ನವು
ಲನ್ನೆಕೆ| ಗ್ಗ| ಮನಂನಯ| ಯುಕುತಿಸಾ ಮಹಾಮೇ| ಬುಜನಮರವಾ| ಸುಕರರವುಂತ್ರವನರಿ
ವಕಮಸಿಂನಂಜಬ್ರಾದೇ ರವಾ॥ ನಲಾ॥ ಯುಕುತಿಯ ಕಾಗಸುದುವ್ರಿಯರಾ| ಜಕವನಂ
ಕೈಸುವದುಬ್ರಾರಿಮ| ಗೃಹತಿಯಜ್ಞಕೆಂದನಾ ಮೂಕ್ಷಿಯವಿನಯದಡ್ಡಾ॥ ೧೩॥ ಆಉದ
ಬಿಮತವೆ| ಮಹದನಹರ್ದ್ವವಿಸೇ| ಗ್ಗನಬುಕೆ| ಗ್ಗತಿದ್ದೇ| ವಕ್ಕೆರಿಯ ಸಂಧಿ ಸಂಗರವೆವಗೆಸಂ

ಮತೆಯಾ। ಆವವಿಧದಲಿ ನಮರವನೆ ನೆಗ್ಗಿ ವಿಸುವರಿನೆ ನಸುತವರಿಗಾ। ಪ್ರಿವಲ್ಲಾಟ ಚರರ
ಕೈಸುಹಿದ ಪ್ರಾವಧಿಯ ಹೊರಿಕೆ। ೧೨। ದೇವಿಚಿತ್ರವಿಸುವರು ವರವನು। ದೇವನಂದನ ನೆಷಿದನು
ಸಂಭ್ರಾ ವಿನುವದರಿರಾಯರಲಿ ಸಂಧಾನಸ್ವಾರಂಭ್ಯಾ। ನೀಲಬಿಜಯ ಸೈದು ಚಿತ್ರದೊಳಗಾ
ಲದನು ಮತವಾದುದನರಾ। ಚಿರವನಾಭಿಂಗರು ಹಿಯಂದರು ಚರರು ಕೈಹುತಿದಾ। ೧೩।
ಯೆಸು ಹದನಿಂದೈಸುವರ ಸಂಧಾನವೆ ಕ್ಷಾರರಾದವೆ ನೆಂಗ್ಲಾ ನವೈವತಿಗಳಿಗೆ ವಿಗಳಿಗಿ
ರಶಿನತಿಯಾ। ದಾನವಾಂತರವನೆ ನೆಹುವ ನೆತ ಸ್ವೈ ಮತಸ್ವೈನೆ ನುತವನು ಮನು। ಗ್ಧಾನವಾಯು
ಜರಬಲತಿ ಬಂದಳು ಕೃಷ್ಣನೊಳಗೆ ಕೇಳ್ಗ। ಪ್ರೊಲತೆಯ ಸುರಚಾವನು ಕೈ। ಶಾಳಗಳ ಕಾಮರ್ದ
ನಿಲಪಾಂಗದ ಸಾಲ ಸುದಿ ಮಿಂಚುಗಳ ನೋಮ ರಕವದಮೊಳಗುಗಳಾ। ಅಲತಾಂತಿಯಗ
ಮನವೆ। ಮಳಿ ಸಾಲದಂತೆ ಕಿಧಾತ್ರರಾ ಪ್ರಕುಲಾಳಿನಿಲುವತೆಂಬ ವನಜವನಂತೆ ತಿಯನೇರು
ವಿಗೆ। ೧೪। ಕವಿದ ಚಿತ್ರವಳಿಯ ರಜ್ಞಿಯ। ವಿವಿಧ ಭಿವರುಷ್ಟ ಕಗೆಯಲಿ ವರ। ಯುವತಿ
ಬಂದಳು ನಖಿಯ ಕೊಯ್ದುರದಲಿ ನೃಪನೆತ್ತಿಗೆ। ನವಬಳ್ಗಾ ಹಕರದೊಳಗೆ ಮಿಂಚಿನ। ನರಿನ
ಹಿತಮರಿಮೆಷವಾವಿ। ರ್ವವಿ ಕಿತನೆರಂಡಿಗೆಯ ನಿಳಿದಳು ಹೊಕ್ಕಳೊಲಗವಾ। ೧೫। ಬಿಂ
ಮಹೋತ್ಸುದೇ। ವನೋಲಗ। ಕಂಡು ಪ್ರಾವ ದಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯಂ। ನಿಂದು ಮುಖಿಯರ ಗುತಲಿ ಪಾಂ
ದರಾಯಶ್ವೈವರನೋ। ನಿಂದು ಕಂದಳು ವೇವಮಾವಿಯ। ನಂದನನನೋ। ದುತ್ತನತಿಕದು।
ನೊಂದು ನುದಿದಳು ತಂನ ಮನವ ರಿವನಿಲ ಜನಬಳಿಗಾ। ೧೬। ಯತೆನ ಮಾರಕುಮಾರನಂ
ಪ್ರತಿಗಳಿಸಿದ್ವೈ ಕಲಿತನವನ್ನಾರಲಿ। ಕಲಿಸಿದ್ವೈ ಕಾರುಣ್ಯವಾದುದೆ ಕ್ಷಾರವೆಂ ಪ್ರನಿಲ್ಲ। ಕಲಿಸಿ
ಕೈಕೃಷ್ಣನೇನಿಯ। ಬಳಿಸಿದ್ವೈ ಬಹು ಮತವನರಕದೊ। ಳಳು ಹಿದ್ವೈ ಕರಿಕುಲವನೆಂದನಿಲ
ಜನನೋ। ದಿದಳೊ। ೧೭। ಚೀ। ದಲಬ್ಬು ವನೆ। ಮಹಾವಿತಿ। ನಾಯೊಳೈದೂರುಗಳನಿವರಿಗೆನು
ದುವಾತನು ಕೃಷ್ಣನೆ ಸಂಧಾನವನು ನಿಮಗೇ। ಕ್ಷೆ। ದಿಗರು ಕ್ಷಾರವ ನೃಪಾಲರ। ಕೂಡಿಬಳು
ನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕೆ। ನನೆ। ಕೂಡಿನಿತಲಾನಿಂ ಮನಿಕನೋ। ದರರನೇರುವಿಗೆ। ೧೮। ಯತಿತಗಳಾದ
ವರಿಂಗೆ ಕೋ। ಪ। ಚ್ಯುತವತ್ತೆ ಬಳಿ ಕೇ। ಮಧರ್ಮರದ। ಗತಿಯನೆತಿಗಳ ನರಿದು ಮನವೇರುವದೆ
ಕ್ಷೈ ರತಾರವ ಕೈ ಕ್ಷ್ತಿಯ ಪಾಲಿಸುವದು ವಿಕೊಥಿ। ವ್ಯತಿಕರವ ಬಿಡಿಸುವದು ಕುಂತೀ। ಸುರರು
ಕ್ಷಾರರಾದ ವನೆ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾದುವದು। ೧೯। ೨೦। ಬಿ। ಮಬಲವದರಾ ತನೆ। ನಾ ಪ್ರ
ಮರು ರಕುಲ ಕುಸುಮಮಾರ್ಗ। ಭೀಮ ಮರದೈಮಾನಿನಿಯ ಷನಮಾನವಾನಿಗಳಾ। ರಾಮ
ನಬತಿಗೆ ಕುದಿದ ಷನಸಂ। ಗ್ರಾಮವನು ನಿಕೆ। ಳದರಿಯಾ। ಕ್ಷೆ। ಮದಲಿ ನೋ। ಡೆಂ ನನೆಂದಳು ದ್ರೌ
ಪದಾದೆ। ೨೧। ಧರಿಯ ಕಕ್ಷ್ಯ ಬಿಮಾನ ಹೊಂದಿರ। ಹರಿಬ ವಾಹರಿಬದಲಿ ಕೆದಹುವ।
ರರಿಯ ನವಷುದಿಸಿದ ಕಿನಾವರು ಹಾವಳ್ಯುವರೂ। ೨೨। ಸುರವರೋ। ರಗರಾ ಳನೆನಿಂಮ್ಯವರಿ

ಶಿವರಿಯಲ್ಲಿ ವರಬತಿಯ ಪರಿಬದಲಿ ಪಂಚಾದಿ ಕಂದಳು ದ್ರುವದನು ತೆಮ್ಮಳದಾ॥
ಚಾಳಿಗಾಬರಿಯ ಸಂಧಾನದಲಿ ಬಳಲಿದ ಮೆರವಿ ರಜಾದೆ ಶೌರವ್ಯಂ ದ್ರುಮ ಮರದು ಶೋಧ
ವನವಿ ಮಣಿರಾಜ್ಯ ವನಂದಳಿಂದು ಮುಖ್ಯಾ ಬರಿದೆ ಕಂಗಿನ ಕೂಳಿ ಬಿಯ ನಲು ಅರಸರಾದಿ
ರಣಾಲು ಅಣ್ಣವರು ತಿರು ಕರಾದಿರಿಯ ಳಿಯಬ್ಬೆ ಪವಿತ್ರ ಜರಥಂದದಲ್ಲಿ ೨ ೩ ಕೋಲು
ಗೆಲ್ಲ ಕೈಯರು ವಂಶಾಳಿಯ ಲಸೋದರರು ಬಿಲು ಪಾಂಚಾಲ ರಾವೈಕೋರ ದನಿಂದ
ಅನಲುನಿಯೋಕೆ ಮಗೇ ಪ್ರತಿಧರಿಯನು ಮೈಳ ನಲವಿರು ಜನಾ ಳಿಕೋದಿರ ಪಾರ್ಥ ವೈ
ಕೈ ತಿ ಪಾಲಕರುನಿ ವಾಗ ತೆಂದಳು ಪತಿ ನಳಿಗೆ ಸಾಂತ್ಯ ೨ ೯ ಮುಂದಲೆಯ ಹಿಡಿದೆ ಳದ
ನಿತ್ತಿಯಲಿ ತಂದುನಿ ರಿಯನು ಲಿದ ಧೈರ ಮುಂಡೆ ವರಾವಡೋಳಿರ್ದ ರಿಲ್ಲದೆ ವತೆಗಳು
ನರಿದರಿ ಅಂದು ವ್ಯಾಹೆಂಧಿಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು ದವಿಂದು ಮರದ್ವೈನಂಧಿಸೋ ನಾಗ ಮುಂದುವ
ರವಕೆ ಕೃಷ್ಣಯಂದಳು ದ್ರುಪದಾದೈ ವಿ ೧ ೨ ನಾ ತನ್ನಯ ಮೈವರು ಶರಣ ಹದೆ ವನು ಪಾವತೋ
ತ್ರಿಪದಸ್ತಿ ತನು ಜನಂಮಯ ತಂದೆ ಮೂರ್ಕ್ಕೊಹಿಕೆ ನೈವೆ ಬೆವಿಬರಿ ನಾದುವರರು
ಶ್ವಾನವರ ಕುತರನುರಮ ಕುರು ಕುಲ ಕವನನು ದುವರು ನಿಂಮಪಂಚಾಕೆಂದಳಿಂದು ಮ
ದ್ಯೆಗ ಗಾದೆಯ ನಾರಿ ಪಿಬುಳಿ ಕನಿಂಮೆಯ ಮದದಿಯ ಪೆ ನೈವ ರಿಕೆಯಂ ನಯ ಮುದಿ
ಯ ಕಿಡಿದವ ಕೊಂದದಾದಿ ನ ಪ್ರಾಣೆಯ ನಡೆ ನಾ ತೊಡೆಯ ತೋರಿದ ನಾಯ ತೊಡೆಗಳ
ಕಡಿದಬಳಿ ಕಿನೋಳಿಂದು ಸಂಧಿಯ ನದದು ಮಾಯವೆ ನೆಂದ ಪ್ರಾದಿ ನಾಯಿದ ಳಳಲಿ
ದಳೂ ೧ ೯ ವರದ ತಿಯ ಬಿನು ನಾಯಿಲಿ ಗಾಳಿಯೋ ಳುರಿ ಭದಾಳಿ ನಿ ಕಾಶಮಯ ದುಬ್ಬರ
ಫಲತಾದೊತ್ತಿದನು ಹಿಡಿದದನು ಬತಿಯ ನಾರಿ ಮಾ ತರು ನಿನ್ನೈರಿಮ ನ್ಯೈರಿ ಕಂ ವ್ಯೋ ನರಿವ
ಕಂಬನಿ ಗಳಿಗಿ ಕತನಾ ರಿ ಮದಿಯ ಕಂಬನಿಯ ನು ಗಡೆ ನು ಪಣೆಯ ಹಂದರಲ್ಲಿ ೧೨ ೦॥
ಉರಿಯೊರು ವಮಾನೆಗಳ ಬಿರಲಿ ಮುರು ಹಿ ಮುರು ತಿ ರಾ ಮ ಕರದಲಿ ತರು ನಿಯ ಮನಂ
ಕೈ ನಿ ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯ ನಿರಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿ ಸಮರ್ಥ ವತೆ ಗು ಶ್ರಾರದ ನಿರಗಳಿ ರಿಕೆ ಕೈಳು
ವನು ಕುರುಕುಲವಿರಿಗಳು ತೊದವೆನು ಸೃತಾಂತ ನ ಪ್ರಾಳದ ಕ್ಕರ ವಾ ೧ ೨ ಯ ಮನ
ತನ ಪಡೆ ಹಿತಿ ಮನವ ಕ್ರಮ ಶೀಘ ಗದಿರು ಹಿರಿ ಧಿ ತನ್ನು ಕವಲವದನೆಯ ನಾ ಬವೇನ
ದುವತಿಗಳ್ಳ ವರಲ್ಲಿ ಯಮ ನಿನ್ನ ಶೆಯಲ್ಲಿ ಮನಪ ನಾ ನ ಮರವೈ ನಾಧಿ ಕ್ಕೋ ನಿ
ಕ್ರಮ ಕರಿಮರು ಧಿರಾಬು ಪಾವನೆ ವಿಮಾಳ ನಲಕೆಣಾ ೧ ೨ ಕೆದ ಹಿರಿತುಗಳ ಕರುಳಿರಂ
ಡೆಯ ಮುದಿನಾವೆನು ಹೂನಿ ನಿ ಕರ ಕುದ ವನುದಿಯ ತಿ ರತೆನು ರಾಶಿ ನಿಯರಿಗೆ ತನ್ನಾಶೋ
ದರನಾ ನದದು ನಂಧಿಯ ತಿ ದಿ ಮುರರಿ ಮು ಹೊಡಿನಾ ಮೂರು ರುಗಳ ನಿ ವರಿಗೆ ತಡೆ
ಯದೆರದೂರು ಗಳು ಹೊಂಚೆನು ಕಾರ ರ ತಿಂದಾ ೧ ೨ ೧ ದೇವ ನಾಂಧಿಯ ನರಿ ದ ಮಾದುದ
ದಾಳ ಧಿ ಬರಿಗದಿ ರುತ ಡೆಲಿನ ಹದೆ ವನ್ನಯ ಮಿ ಮನ್ನು ಪ್ರಾದ ಪ್ರಾಣೋ ತ್ತಿ ಪ್ರಾದಿ
ಗಳೆ ೧ ೨ ನಾವಕಂ ತಯ ತಾವ ವರ್ಜುನರೈ ವಧ ಮರ್ಜ ನರ ಕುಲ ಕಂದುದ ನಾ ಉಮೂರುವ

ಕಲ್ಪಕೆ ತ್ರೈನೆಂದ ನಾವ್ಲಿ ಮಾಡಿಶಾಸ್ತ್ರೆಲರು ನಂಪ್ರತಿ ಸೋಂಟವರಿದರ್ರಾಳು। ಕೆಲರು ವಿಕ್ರಹನೆ
ಳ್ವಾವರು ನಿಂಮ್ಮಳನಿ ನಿಮರ್ಲಿಲ್ಲದಿಕೆ ಸ್ವಾಕಾಯವೆಂತಪುದೂ। ತ್ರಿಳುಡುಕೈಳವನ್ನೆತ್ರ
ವರತುಂ। ದಲಕೆ ವಯಿ ಗಾವಮಾಡುವೆಉನಾ। ವಳುಕಿದವರಲ್ಲಿನಲು ಕೃಷ್ಣೆಂಗರಣನಿ ತೆಂ
ದಾಣಾಳ್ಕ। ವಿದಿತವ್ಪೈರೂರುನಳ್ಕಸೋಷ್ಕಕೆ। ಪದುಳ್ಳವಿದುಉದುಮುರಿದವಾದರಿ। ಸದವ
ವನಿಜ್ಞಾ। ದಿನಾವದುಚೆತ್ತಾಮಚಿತರದನುವರಿದೂ। ಪದನನ್ನೆನಬಣ್ಣಸಾಕೆಂ। ವಿದುನಾಥಾ
ವಲುಬಣೆಯತೆಂವ। ನಿತ್ಯದಯವಿಂಮಾಧಿ। ನತೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನಮಾ। ತ್ರಿಸ್ತ್ರೈಗಾವ
ಮನಿಕೃತ್ಯಷ್ವದನುಜ್ಞಾರಿಯನುಬಿ। ಳ್ಯೊಂದವನಿವತಿಸಾ। ಳಿಯದೊಳ್ಗೆಸಾರಿಸಿದವಸ್ಥದ
ಮಂಪತಿ। ಶರಣಿ। ನಯದಿನಾಮರುದಿವಸನಮುಂಗಳ್ಳ। ಮಯಮುಪೂರ್ತದಜ್ಞಾ। ಯಿಸಿರ
ಜ್ಞಾ। ಕೆಯಲಿ ನಿರ್ಗಮನಿರುತನಾದನಕೃಷ್ಣನೊಲವಿನಲ್ಲಿ। ದಿವಿಜಲುಂತುಸಂಧಿ। ಕೃಷ್ಣಂ॥
॥ನಾಚಿನಿ।
ಪದನು। ಳಳಗ್ರಂಥಂ ಮಂಗಳಂ। ಶ್ರೀ
ದುರಿತವಿಪಿನಕೃಶಾನುಯದುಕುಲ। ನರಸುಕೇ। ಶಯಪ್ರಾಮನಿಜಪದ। ಶಶಗಾಜನಾರ
ಥೇ। ನಹೊಕನುಹಸ್ತಿನಾಪುರವಾದರು। ಪ್ರಾಕಯಿದುಂದುಭಿಶಂಖಕಹಳ್ಳೆಗಳ ಮೃದಂಗಾ
ದಿಗಳು ಧ್ವಾನರು। ನಾರುಬಿಗಳುಬಲಕೆಂದುದಧಿದೂರ್ವಾಕ್ಷತಾವಳಿಯಾ। ಧರಿಸಿಧರಣಿ। ದಿ।
ವರಮನ್ನತ್ಕರಿಸಿದರತಳ್ಳಿಂದವಾಕ್ಕಿಸಬೆಳಗಿದ್ದೊ। ದಯನಿಕ್ಷಿಪ್ತದೆ। ವಹೊರಹೊಂಡಿಗಾ। ದ್ರ॥
ಷುನಬಲಗಾಹಕಸೈನ್ಯಸಂ। ನನನುನಿರ್ಮಲನ್ಮ್ಯಷುಮಪ್ಪನ। ನನುಕಾನಿಹೂದಿದ
ಮನಿತ್ಯರೆಣೆ। ಮಮಯರಕುಶೈ। ಪನುವನತ್ತ್ರಾನುದರ್ಶನಂಗಳ। ಕನಕಶರಚಕ್ರವೆ
ಗಾಕಮನ್ನ್ಯಂ। ದವದೊಳಗಿರನೆಂದಸುರರಿಮನಾತ್ರಬಕೆನೆ। ಮಿಸಿದಾ। ತ್ರೀ। ತಳ್ಳತನಾವಾ
ಪದಲಿದಾರುಕೆ। ಹೊಳ್ಳಿದವಮಹೊಂಡೆ। ರವಿಕ್ರತೆ। ತಳ್ಳತವಮುಲಳು। ತ್ರಿಬಾಮರಶ್ರೀತವತಾ
ಕೆಗಳ್ಗಾಗಿಳ್ಯಕೆನೆಲನಕ್ಕಾಣಿಬಲ ವಿ। ಪ್ರಳ್ಳಿನಿನೆರದುದುರಥಕೆದಾನವ। ಕುಲದಿಶಾವ
ಕೃಷ್ಣಬಿಜಯಣ್ತಿದನೊಲವಿನಲ್ಲಿ। ಧ್ರಾ। ವರಿಕವದರುನಿಚನಿಮನಿ। ನವರುನಾವಿವ
ರವರುತುತ್ತಂ। ತಿವರಗವನಿಯನ್ನೆಸೋದುವದುನಂಮ್ರಿರವನ್ನೆ। ಅವಗದಿಸಿದರೆಸಾದು
ವಿಉಕ್ಕೆ। ರವರುಯಿಲ್ಲರುರಥದೊಳಗಿಕ್ಕೈ। ದುರನುತುಂಬೆಂದನುರರಿಮನಾತ್ರಣಿಗಿ
ನೆ। ಮಿಸಿರಾ। ಳ್ಳಾ। ಕೃಷ್ಣತ್ರೈತಂದಖಿಳ್ಳಾಂಡವ। ಬಲಕೆನೆ। ಮಕ್ಕವಿತೃಧರ್ಮಜ। ನಲುಗ
ಗಾವನಿಅಸಿದನುರಣಹವೆ। ನವಕುಲರನೂ। ಕಳುಹಿದನುನ್ನಮಳ್ಳಿನಲು ಬೆ। ಬಳ್ಳಿಯಲ
ನಿಲಜನ್ಮದಿಹಣಿಯಲಿ। ಕಲಹವನಿಮನೆಂತೆಂದುವಂಬುಗೆ ಹೊಂದುಮುರಳ್ಳಿದನೂ। ಶ್ರೀ॥
ಕೆ। ವಿಯುಳುನ್ನೆಉಮಳ್ಳಿಯನಿಗಾ। ಜಿ। ವನಾವಿತನ್ನೂಪೊರಿಗೆದೆ। ರಾದಿದೆ। ವಿಬಂದಳುವ
ಗೆಯಬಾಚಿದಳ್ಳಂ। ಅಶ್ರಿಕಮಲದಲ್ಲಿ। ಗಿಷ್ಟಾವರಚಿಜಂಗಮನೆವಿನ್ನ। ಜಿ। ವಚೆಖ್ಯತನವದಿರಂ
ತಿ। ಭ್ರಾತವನುನ್ನೆಉಬಲಿಯಲಗದುನಂಧಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ॥೯॥ ಖಳ್ಳರುತಂ। ಮಂವತಿಯ

ಶ್ರೀಲಮ। ಕಳ್ಳತಿಕಳ್ಳದರು ಮರಳ್ಳಿಹಾದು ವ್ಯಕ್ಳು ಕಾದರು ತಂ ನವರು ವರಿಸ್ಸಿನರಮವ್ವೆರಿ
ಸ್ಳ್ಳ್ಯಾ। ಗ್ನ್ಯ ವನ್ನಿವಬಲ್ಲ್ನೆಬಿಂವ್ಸೆ। ನ್ಯ್ಳಾ ನಿಂವಾಧೀನಹಿರಿದಾ। ಗ್ಳಲಿದನ ನಲನಾಂದುಕಂ
ಬನಿದುಂಬಿದಳ್ಳು ತಕಳ್ಳಿ। ನ್ಯಾಯೈಳ್ಳುತಾಯಿನ ರಾಜಮುಖಿವಿವಿ। ನಾಯತದೊಳ್ಳಿ ನವವಿ
ನಿಂನ ವ್ಯಾಳ್ಳಿಕೊಂಬಂದ ವನ ಬಲ್ಲಿನ ನಿಂವಹರಿಬದಳ್ಳ। ಹಾಳ್ಳನವನ್ನೆಬಲಿದುಬಿಗೆ ನಿ
ವನ್ನಿ। ಳ್ಳಿಲವಮಾಡಿದರೆ ಮಗಳ್ಳ। ಸ್ಕ್ ಳ್ಳಿ ಕರುಳ್ಳಮವು ದಿನದಿಗವೆ। ನಿಂವಕಬರಿಯಳ್ಳ।
ಅಗ್ರಗಶ್ರೇ। ವ ಕಿಯಸ್ಮೋಲಗ್ನೆ ವರವನ್ನು। ಧೆ। ವನಂಭುಗ್ಳ್ಯಾಗಾನಿ ಮನ್ನ ಧದ್ದೇ। ವನಾಗನೆ ನಿಧಾ
ನವನಕ್ಕ್ಳ್ಳ ಬತೆನಿಂನಾಗಾನಾ ಬಕಾಂಧಿಯನೆವ ದಳ್ವಿ ರಿ। ನಿಾ ವವಮಸಲಿ ಮಾಡಿಸ್ತೆ।
[illegible]

ಧನೆಯ ಕಂದನಾವಿದು ಕಂಗೆ ಕೃತಕಾದ್ರಿ॥೧೫॥ ತೆಗಸುವಸ್ತುವನ್ನೀಯ ಬಿರುಪರಿಹನೆ
ಕಣಾಳಂತ್ಯ ಕುಮಾರರು ಹನಿಗಳ್ಗೆ ತುಂಬಿ ಬಿಡಲೆಂದುಳ್ಳ ಪುತ್ತನೆಂಮು ಕಪ್ಪೆಕೆರೆ। ನಗಶಾತನು
ಬಳಲಿಯಾದವನಗಡು ತವಕ್ಕಾಳ ಧಿಯ ಬಳ್ಳಿನು ಬಿಡಿದು ಕೆಡ ಹುವೆನೆಂದು ನುಡಿದನು
ಕ್ಕಾರವರ ನಾಯಕ॥೧೬॥ ಖಾತಿಗೊಂಡವನು ಶ್ರೀಕೃ ನೆತ್ತಿಕದು। ಗಾತಕಿಯೆನಿಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣವನು ಬಿಡಿ
ಗಾತನ್ನಿಬಳ್ಳಿ ನು ಬಳ್ಳಿನುವಿಂನ ನಾಹನ॥ ತನೊಡವನೆಯ ಮಾತನ್ನೆ ರದು ಗಾತಕ
ನನ್ನೆಡೆಯ ಗಣ॥ ಜಾತನೋಲ ಗಡ ಧನಾರನು ತಂವಮಂಧಿರಕ್ಕೆ॥೧೭॥ ಮಾರವ
ಕಚಿಸಿದರುದಯದಲಿ ಬಿನ್ನ ಕಮಿಸಿಲು ಗಾಣ್ಕೆಯ ಸಾತಮು। ಗುರುವಿದು ರಕಲ್ಗುಡಿವ
ಜನರು ಬಂದರಿ ವಿರಾಗ್ಗ॥ ತರುಣಿಯರು ಕೆಂದಳ್ಗಿ ಕಲಶದ। ಕರತಳ್ಗ ಧನಗರು ವಾಯಯ
ಲವಂ। ಕರು ಹನಾಬನನಿದಿರುಗೊಂಡರು ವಿಧಿತ ವಿಪರದಲ್ಲಿ॥೧೮॥ ಧಳ್ಗಧಳ್ಗಿಸಿದಾರ
ದಲಿಗರುದವ। ಹಳ್ಗಿಗೆಯ ಕಂಪಮಿಳ್ಗ ಜನವಂ। ಜಲ್ಗಿಯ ನಿಪ್ಪದುಪ್ಪಿಗ್ಗ ದಲಿಪ್ಪಿಯಪ್ಪಿ
ಶಿತಪ್ರಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ॥ ನಳ್ಗನಾಪ್ಪನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ। ಲಲಿತ ಕಾಂತಿಯ ಕದಲಾಗ್ಗ ಗೆನೆಸಿ।
ಮುಳ್ಗು ಸಿಡಲು ಗಿರಿ ಜನದ ಕಣ್ಣ ನವಂದು ನಿಮು ಶ್ರದಲ್ಲಿ॥೧೯॥ ಪ್ರಂದಿಪ್ಪೆಯು ಕ್ಕತ್ತು ಮಾರಾಂ
ತಕನಂದು ಮನದೊಲವಿನ ಲಿಗಂಗಾ। ನಂದನನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ್ಗನೆತ್ತಿದನು ಕರುಣದಲ್ಲಿ।
ಕುಂದಿರದ ಸಾಕ್ಷಿ ಮಕುಶಲ ವಿ। ನಂದು ಕೇಳ್ಗದು ವಿಳ್ಗಿಯವನಾ। ಮುಂದಿನಿತ್ತನು ದೇವ ಬಂದ
ನು ಹಣ್ಣಿನಾಮರಿಸಿ॥೨೦॥ ನಿಳ್ಗಿಯ ತುಂಬಿಯ ಗಂನೆಗಳ್ಗಕ್ಕೋ। ನಿತಿಯ ಕೋಳ್ಗವಕ್ಕೆಗಳ್ಗ
ಕೊಂಬೆಯ ಕ್ಕೋಳ್ಗಲು ಪಕ್ಕಿಯ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ನವಿಲು ಪಾರಿವದಾ। ಗಳ್ಗರವದ ಕನ್ನಾರಮ್ಯತರ ಕವಿ
ಶ್ಳಿಯ ಕರದು ದುಯಾದವ್ವೆ। ದ್ರವ ನಬಲದ ಸವಿಗಳ್ಗ ವಿಪ್ರಮರಿಯ ಪೊರವ್ಯಯದಾ।
ನಾಗ॥೨೧॥ ನನು ಬಿರಿದ ಶಾಕ್ಯವಾದಿ ಮಾಕನದ ಲಕವಷಿ ಗನೆಗ್ಗನಾದರ। ಹನತರಾಂಕಜ
ಗಳ್ಗತಮ ಕರಂದದ ತಡಾಕವನಾಗ ಕನಪರಿತವಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಲ ನಾ। ತ್ರಿನರಲ್ಗ ತ್ರವರ ಬಿಸಿದುವ
ವನ। ಕೆನ್ನದ ಧೈರ್ಯ ಧಾಮ ಕನವಾಲ್ಗಿಯ ದಾರಾಯನಿದಿರಿವ ಲಿ॥೨೨॥ ಯಳ್ಗಲತೆಯ ನಾರಿ
ನುತತಳ್ಗ ಬಿಹ ತರುಲತೆಯ ನಕ್ಷಾದಿನು ತರಾರಿಮುಳ್ಗದ ಕಪ್ಪರಗಳ್ಗ ತಮರಿದು ಬಿಗಳ್ಗಿತ
ದಲ್ಲಿ॥ ನತೆನೊಣ್ಣಿ ಮಕರಂದವ ಧಿಯಲಿ। ತಳ್ಗ ತುಳ್ಗಿದನು ಬಿದು ತವವದಲಿ ನಾಳ್ಗಿದು ಪ್ರೈತಂ
ಗಾಳ್ಗಿ ಮೊಮಿ ಪಾಲನಂದ ರದಲ್ಲಿ॥೨೩॥ ಮಹಾಮುಪಿ ವಣಾಂಬಳ್ಗ ಕಳ್ಗ ಕನಾಗುವ
ಮಧುಕರ ಕ್ಷೆಗಳ್ಗನಿದುಮು ಸಿಲಿತ ತುರುಸಿದ ಕೆಂದುಗಳ್ಗನೆ ಕಾತ ಹಲಸಾಳ್ಗ॥ ಬಿಡಿ
ದವಾಳ್ಗಿನೆವಾಳ್ಗಗಳ್ಗ ಕೊಂಬೊಗುವ ಖರ್ಜೂರದ ದ್ರುಮಾಳ್ಗಿಯ। ನಾನಸುನೆಳ್ಗ ದುಮುನ
ನಾಗ ಜನಗರ ದುರ್ಧರ ನಾಗಲಲಿತ ಕುಕುಟಯ ಜಂಬು ಮತುವಿ ದರ್ಶಿತ ಜಂಬೂರವ್ಯದಲ
ಕಸಿಯಳ್ಗತವನ ಮಕರಂದ ಬಂಧುರ ಮಧುರ ಪಾನದಲ್ಲಿ॥ ಲಲಿತ ಕಂನ ಕಮಿಧುವನಾ
ಖಾಂಮಳ್ಗ ತತ್ತ ತನ್ನವಲಾನನ್ದದ ಮುಳ್ಗವ ನಾನಾಮಾಗ್ಗ ನೆನೆದು ದುಗಜ ಮಾಡದಾ

ನಾಗಾಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಮುಕ್ತರಶಾಸ್ತಾಗಳವಿಲಾಸಿನಿ। ಯರಸೆಕ್ರೋಸೇನೆಯೊಮ್ಮದುರ್ಧರದಿ ಶಿರಿಯರಗಳ
ಬಲುಸಾರ್ಧಾತೆಯೊವಿಚ್ಛನಿಕೆಯೊದಿವರಾ॥ ಮುರಿಮುರಿದಫಲಿಮುಖದಕೇಮವಡ್ಡರಡ್ಡರದ
ತ್ತೆನೆನ್ನಕ್ರಮಯದು। ಧರರಕಾಪಟನ್ನುಟದತೆನದುದುಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀನಾವರರಾಘ್ರ ಬಾಣಾಸಗಳ
ತ್ರೈತಂದನಾರಿಮನಬ। ವಗರವಮಹೋತ್ಸವನಸಾಯೊಧವ। ನವನಿತ್ಯೈಶ್ವರ್ಯದವಮಮ
ಸಾದೇವಿಮತನಲುವಿನಳ್ಳಾ। ಬಿಸಿದಬಾಧಿಯ ನಯದವಲಗ। ಪ್ರಗಳ ಮಣಿಮಯಸ್ಥಾ।
ಮದುವ್ವೃಶಿ। ನಗಳಕೇ। ರಿಗಳೊಳಗೆಬರುತಿರ್ದಮುಮರದ್ಧಂಸ್ಥೆ। ೫೫೦ ಮಂದವಲಿನು
ಳಗಾನೆಕುದುರೆಯ। ನಂದಣಿಯ ಸ್ಥಲಿ ಶಿವಧ್ವಜಮಾಲಾ। ರಂದಣದನಾಲುಗಳ ತೆಕ್ಕೆಯ
ನ್ನುಳಿಯದ್ದಾಳುಗಳ॥ ಮುಂದಿಯಲಿಮುಗಲನಿಲಮುಖ್ಯನಿ। ವೆಂದಶ್ರುಳದರಿಗಳನೆಯಮತ
ರವಿಂದನಾಥನಬಂದನಾಧ್ಯತೋ(ಪ್ರ) ನರಮನೆಗೆ॥೨೦॥ ಬಂದಿರುವಂದ ಸುರಾಗಿ
ಕ್ಕೆಯ ನಿಕ್ಷೆದನಕುಶಲಸ್ಥೆ। ಮವಮಕ್ಕೆ। ಳದಮಥಕುತಿಯತೆರನಿದನುಧ್ಯತೋ(ಪ್ರ)ಕ್ಕೆ। ಳಂ
ದಾಗ್ನದನವಮಹೋತ್ಸಂತೆನಿತುಸ್ವಾ। ಧ್ವರದಲಿಕಳ್ಳುದನಿಬರನುಕಳು। ಗಿದನುಸಾರುಂ
ಗ್ರಾಧಲಿಗದುನಿವಧ್ವಿರನಾಡಯಗಾ। ಗಾನ॥ ಅಂತುನಂಧಿ॥ ನಾಗಸ್ತ್ರಪಾದನಾ॥ ಕೃಷ್ಣ
ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ॥ ಸಾಟನೆ। ಶರಣು ಶ್ರೀಗಿರಿ ದೇವನೆ
ಬ್ರ। ಬಿರುದಮಿರದ್ದುಯಬರಾಯಪ್ರಿಯರವ। ಧರಿಸಿರ್ರಾರವನರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದನು
ರಾಘವಾಧ್ಯಕ್ಷ। ಳಜನಮಜಯಧರ। ತ್ರಿ। ಸಾಲಮರರಿಮ ಸರುವಜಿಜರ। ಬಿಳಸೊ
ಕ್ಷನಕೃಪನಮಂವಿಸಿಮನೆಗೆಕಳುಹಿದನು। ಆಲಯಕೆವಿದುರಂಗೆಸೊಟ್ಟನು। ವಿಳಿಯ
ವನೊದನ್ನೃಪಬಂದವ್ರ। ಸಾಲರನುಮೊನನಾನೆಯಲಿ ಕಳುಹಿದನು ಮನೆಗಳಿಗೆ॥೧॥ ಶೌರಿ
ಕಾಲಿಶಿಸೊಂದನಾಗಾಂ। ಧಾರಿಯನುಕ್ಷೆಮಕುಶಲವ। ನಾಸ್ವಿದುಸಾಗಿಕೆಯಸೊಂದುನಾಸೊ
ಕ್ಷ್ಮನುದುಸಾರಿಯಾ। ಶೌರವನುತಂನರಮನೆಗೆಹರಿ। ಬಾರದಿರನೆಂದಖಿಳವಿಧದಲಿ। ನಾರವ
ಸ್ತುವತರಿಸಿಯಾಕ್ಕೆ। ಗನಿಯಮಾದಿಸಿದಾತ್ರಿ। ನದುವೆಮುನಿಮಂಚದಲಿಮಲುಗಾ। ನದಕೆ
ಲನುಸಚ್ಚದಿಸಿದರುಮ್ಯಾ। ಲದಸಿದರುವವರತ್ನಖಚಿತದಮೇಲುಕಟ್ಟುಗಳಾ। ಬದುನಿರೆಯತರಿ
ಸ್ಥದರುರಾಯನ। ಪದಿಯರುಹೊಂಗಲಶಜಲವನು ನಡೆಸವಮ ಹಿಡಿದನು ರಿಶುವಿನಬರ
ತಾರಿದಹೊತ್ರಾ। ತವತವಸೆನಾಣೆ। ಯಸುರುಸ್ತ್ರವ। ರವಿಸುತಾದಿಗಳು ರಿಶುವಿಜ। ಭವನನ್ಯತ
ಹನೆಂದುನವರರುನಾರವನ್ನುಗಳಾ। ಅವನಿಪನವಿಳೊಂದು ಕ್ಷಾರವ। ಭವನವನು ಸೊರಶಿಕ್ಕೆವರ
ನ್ನಿಗಾ। ನವರಮನ್ನಿಸತುನವಿದುರನ್ನಿವವಕೈತಂದಾ॥೫॥ ಮ್ರೋಲನಿದಳು ಜನಮನದಳುಲುಗ।
ತ್ತುತೆಗಳುದಿರಲಿಕಂಪಜ್ಞರರಪಲಬ ಜನ್ಮಾಂತರದದು ಶ್ರೀತಾಂಘ್ರಿ ಅಧಿಬತ್ತಿದಲಾ। ಬಳಿಯಮು
ನಿಜನನಹಿತಕರುಣಾ। ಜಲಧಿವಹಿಲದಿ ಕ್ಷಾರವ್ಯ। ಧನಸೊಳಲಾ। ಳಕೆನಿಜರರಣನರಮನೆಗಾ
ನಿನಡೆತಂದಾ॥೬॥ ಚರಣನಿರ್ಮಲವಾಯಿತು ಮನಲು। ಭ್ರಶಿಜತಪಿವರಿತೋ। ಕತ್ರಿಯಾ ವಧಿವರಮ

ಸಾಹಿದಲಿತನು ತಮ ರಥನು ನಯನಜಲಂಗಳೂಗಳ ರಮ ದ್ದೋರದಷ್ಟ್ರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನಿರ
ದಲವಲವಿಕೆಯಲಿನಿಜವ. ದಿರವಹೊರವಂತೊದನೆಕಂದನು ವಿದುರನಬೃತನಾಗ।। ನಿರಹೊ
ಗದಕರಿಟಿಮರತ್ತೆಜಿಯ। ಖುರಮುಟದಶಂಧೂಳಿನೊಂದಿದ। ಸಿರಿಮುಡಿಯಹೊನೆವಿಗಾನೆಯಲಿತೆ
ವದರಸೀಗಾನಗ।। ಖರಮಕ್ಕುಬಟಯಕ್ಕುಳ್ಳಬೂದಿದ। ತರುಣತುಳ್ಸಿಯದಂಡವೆಂತೊಪ್ಪುವಗ
ದುವಧ್ವೆವನಬರವಕಂದನುಬಾನಿಲಲಿವಿದುರ।। ನಿಶ್ಚೈದವರಿಶೆಗಳದಶೆಯೂವಿಕ। ದಾದಿ
ದಿವ್ಯಸ್ತುತಿಯಗಡಣಕ್ಕೆಹೊ। ದಹೊಲಬಳವಡದಮುವಿಗಳುಮತಕಕೆಪ್ಪನುಡದಾ। ದಾದಿರಳುಗು
ವತಾರ್ಕೆಶರುಬಿಂ। ದಾಶ್ವದನಿಜವವರಿಯದ। ನಾದಿನಿಕ್ಕವಬರಲು ಜ್ಞಾತುಕವಿಮುತನದದೆತಂದಾ।।
ಂಗಿತ್ರೊಳ್ಳಲು ಬಾನಿಕ್ಕದರಶೆಯಿದುಕೃತಿ। ನಗಳನಾಶಬಳ್ಳಸೆಯಿದು ಮುನಿ। ಗಳ್ಳನ್ನಮಾಧಿಗ
ಳಾದಿಯುದಯೊ। ನಿಗಳಬನೆಗಳದೂ। ಯತಿತಿಶ್ರೀಕೃರಶ್ರೀನ್ಯಶಾಲಯ। ಬಿಳನಗಳದೊರಿವ
ಮನುತವದನ್ಯನಯುಗಳದಲಾದಲನಿ। ದಾದಿದನುಕರುಶದಶಿ।।ಗಂ।। ಲಲಿಕಾಗಾರು
ಅಜಮನೊಶರು। ಬಳಲಕಾಗರುವಾಕಶ್ವಿದ್ರರು। ತೊಳಲಕಾಗರುವಾರದಾದ್ಯರುವಂಮಿದರಾದ
ಕಾಗನೆತ್ತಿಯನರಿಯರುನಿದ್ದನಾದ್ಯರು। ಬಿಕೆಲುವದೆವನನಂತರಿವಕ್ಕೆ। ಯುಳ್ಳಯೊಳ್ಳಿಂ
ದಾಕಂಡೆನೆನುತವೆಬಿದ್ದುಹೊರಳ್ಳದನು।।ಗಂ।। ನೋ। ದಾದನುವನದಣಿಯದನೆಕು
ಣೆ। ದಾದಿದನುಬಿ। ದಿಯಲಿಪಡದೆದೆಯೂದಿದನುಶ್ರೀಮೆಯಂಬಿತುವಿದುರನಂಗಂಬದಾವ
ಳಯೊ। ಕೊಡೆಕುಣಿದನು ಮನೆಯನುರದ್ದ। ದಾದಿದನುಪ್ಪಮರದು ಪರುಷದ। ಗಾ
ದಿಗೆಯಲಶ್ರೀಮನೆನಿದವನ್ನುಸೃಶ್ರೀಕೃಳ್ಳಯಲ್ಲಿಗಾ।। ಯೊ ನಿದೆಪ್ಪವಿದುರನಂಮಮದ್ದನೆ
ವದನಿಯೊತುಸ್ಪ್ರವದನಿಯೊ। ಯೊ। ಮಹಿ। ಳ್ಳನಿಂಮಮನೆಯಲಿಯಂವವಿಪ್ಪೆನೊ। ನಿನುನು
ಣಿದಾದಿದವೆಯಿಶ್ರೀಕೃ। ದಾನಿಯಪದನಮಗೆನುತಲಾದಾವದಾಂತಕಕರಿದಬಾಕ್ಕೆತಂದೆಬೂ
ಶಿನುತಾ। ಕ್ಷ। ಗಳಿದುವಾಪ್ಪೆತಂದದ್ವಾರಿ। ಮನನಿಕುಳಿದಾದಿದರಶಿಮ್ಮೆ। ನಿ। ವನನಿಯನು
ಮುಕುಟತ್ರಿಬಿಸುಟನಮನೆತನಿವದುದೇಶ್ರ ಮಮಸಿಕುಟನವರಶ್ರೀ। ಕೃ। ನಿದಯೊಳ್ಳದೆ
ಬಂದೆಪ್ಪೆವಾ। ಬಿನ। ದಿಕ್ಕೆಬೂವಿದುರಯಂದಾಳುಸೊಕ್ಕನಷ್ಟಾರದ।।ಗಂ।। ಶ್ರೀ। ನಿರದುವಿದುರನಹೂ
ದಮುರರಿಮಾನರುಹದಲಿವಳ್ಳಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರುಲಾ। ಕರಮವಿದುರನಮನೆಯಶೊಗಲಿಕೆವಿ
ದುರಮ್ಮಮರದಾ। ನರಕ್ಕೆತುರತರವನ್ನುತಾನಿ। ಕರದುವಿದುರನತಿತನಾಶಿ। ಹಾರನಾ। ರಗ
ನಿರರಬಿರಗಾಯಿತರನಶೆ। ಶ್ರೀದಾ।।ಗಂ।। ನೆಶಿಯನೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಶ್ರೀವಾವವ। ಪುರದುಕಳ್ಳದ
ಮುನಮುಣಾರಿಯನಿರಿಕೆಬಿನಿದಲುಕಂಗ। ಶ್ರೀಪದೆಬಿಶ್ವಶಾದಾಬ್ದಿದಶ್ರೀ। ಶ್ರೀರಿಬಮರ
ವೆಗ। ಗದವಿಕೃಶ್ರಿಯ। ತಿರನಿವರಮುಕ್ತಳಿಯಯಾಲಿ ಲಿದುವರಗಕ್ಕೆ। ಣಿಯಶ್ರೀಂದುಮಾ।
ನದ್ದೊಳ್ಳದನಾವಿದುರಾ।।ಗಂ।। ಕ। ಹಾಲುಬರಶ್ರಾತುರಬಿಪಾಲ್ಗದಲಾ। ಗೆಮಲನುವನಿಷ್ಣು
ವಿದುರನನಿಳ್ಳಯದಾಳ್ಳಹೊಕ್ಕುದಿತೆಹಾಲಲಿಹನಿವನೂರಿದನು। ಹಾಲಬುಶೆದಿಶಿರ

ನಿಖಿಳ್ಗನಿನತುಂ। ನೃಗನತಂ ನಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿಜ।ನೆನಲಿದು ತಾನ್ನೆತಪದು ಕರು ೧೦ದ
ಘನತೆಯನಿತೊಲಲಾ। ೧೯೪ ।ಕರಿಯ ಕರವನ್ನವದಿನೊನ್ನರಿದ ।ಪರವಯೊಡಿಂದು ನಲ್ಗು
ಪ್ಪಾರವ।ನರವನೆಯುತ್ಕ್ಯೆರಾಂಬುಲಾಲ್ಪೆದಲಾನಿ ಬರುತಿರಲಾ।ಅರಕೆಮು ಕಪ ರನೊರ
ನೆಪ್ಪಾಲಿನರರಧಿಮ್ಯರಿಯ ಮರಿದುದಿಲ್ಗನಿಕ್ತರಿಯೆನ ತಖಿಪ್ಪಾ ದಿನಲ್ಗುಪೊ ನಲ್ಗಿದರು ಪರು
ಕಥಲ್ಲಾ।೧೯೫।ತೊಲ ನಿಪನಾಖಿಂದಂತೆ ತರಣಿಯ।ಪೊಲ್ಗಪ ನಾರಿದಜ ಕ್ಕವಕ್ಕೆಯ।
ಬಲ್ಗನದಂತಿಕೆಕ್ಕಟ್ಟಿನಾಯ ನಬರವತಾರೆಲ್ಗಾ। ಮುಲ್ಗಕೂನರಿಕೆರ ರಮ ಪರುವ ಪತೆ
ಲ್ಗಿದುದೇವನಕಾಳಿಕೆಕೆಕಂ।ನಲ್ಗಲಿಕದುಲಾಲುಪ್ರಿಮಿತ್ತಹರಿತೆಂದ ಲ್ಗಾಕುಂತ್ಯೆ।೧೯೬।
ಬರವಕಂದನಾರಾರಿತುಂಟದೊಲ್ಗ ರದಿದಿಂಮನನಿಂದು ನರಣ।ಬರಣನಲ್ಗನಾಟ ಕವತಾವೆ।
ನಪಿಪಿತೋರಿರನೊ।ಪಿರಿಯರಿಗೆ ತಾಪಿರಿಯನೆಂಬು।ನರುವತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಕುಂತಿನೆನರ
ವಮುನಿರನುನೆಕ್ಲನವಕಾಧಿನಲ್ಗನನು ತಿರಲಾ।೧೯೭।ಕ್ರಮಿತ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ವಿವ ವರ।
ಕಮಲವಲಿತಾನೆರನಿಮುಲ್ಗಕೋ।ಕ್ಷಮದಪಾವನ ತರರದನುಬಿಹ್ನಾರಂಬಿದಲಿ ಮುಲ್ಗನಿ।
ನಮಿನಲರಿಯಲುನರುವನೆ।ರದ್ರನಮತೆಲ್ಗನ್ನೆನೆಂತು ನದೆತು।ವಿಮಣೆಸೋ।ಬರಲಾ
ವಿಯೆನುತವೆಪೊನಲ್ಗಿದಲ್ಗಕುಂತ್ಯೆ।೧೯೮।ದೇವಕಿಯ ವಸುದೇವನನು ಬಲ।ದೇವನಾ ಬಲದ್ರ
ದಿಯದುಬಿಯೊ।ನಾವಲ್ಗಿಯ ನುಶ್ವೆ ಮಕಲವಕ್ಕುಂ ತಿಟಿನಸೊಲ್ಗಲಾ।ದೇವನಗೆಮೊ ನದಿಂದ ವರ
ವನು।ದೇವದೇವಕಿಯೊದಿಯಾನಿರ।ಲಾವಿಲಾನಿಮಪಿ।ಶರಿರವನು ಕುಂತಿ ಗರುಪಿದ ನ್ನೊತ್ರ।
ಯಮತನುಜನಧಿಕನು ಪಿಡಿಂಬಾ।ರಮಣನ ತೆಬಿಹಿದನು ಪಾರ್ಥನ।ವಿಮಲವಿಕ್ರಮತೆ।
ನಾಪಕಲಮಪಿ।ಶರರಿವ್ರತರೊ।ಯಮಲ್ಗರಿರವತೆಟತೆಲುಲು ನೇಹದ।ರಮಣಿಯೊಕೆಯನು
ತರು ಮಪಾಹೊ।ಧ್ರುಮರುಕೆ।ಲ್ಗಂದನಾರರಿ ಮಕುಂತೆಗೆನಿಯಾಮಿಸಿದ।೧೯೯। ವರನವ ಮಗನ
ವಿಮಂವ್ಯಕಕಲನು।ವರನಾಬಿದ್ರಾದೇವಿ ತೊರಲಾ।ನಿರಲು ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ಬಿ।ವಂತರುನಿ
ಧಾನವಿದೂ।ನರಮ ಮಿತ್ರರು ತಂಮೊಲ್ಗೊಂದಾ।ದರು ವಿಲಾಟ ದ್ರುಪದರ ವರಿಗೆ।ನೆರಲು ಬಂದರು
ರಾಜಕಾರ್ಯದಬಲ್ಗಕೆತಿನೆಂದಾ।೨೦೦।ಅದಿತೆಮಕ್ಕಲ್ಗಾದದುದೆಲಾ।ಕದಲಿವಲಕ್ಕಾನತಿ
ಕ್ಷಮಾರ।ಪದರದೆನ ತ್ರಲಉಬಿನತೆಗಿಮಕ್ಕಲ್ಗಾಯಿತೆನಲಾ।ಮುದದಿ ನಾನೆನುಕ್ಕಲ್ಗನುಪದು
ಪುದಕೆನಲಕೆ।ಲ್ಗಂದುವರಿತೋ।ಪದಲಿ ಕುಂತಿಯಪೊನಲ್ಗಿದನು ಮರವ್ಯರಿಯುಬಿತದಲ್ಲಾ।
೨೦೧।ಲಾನವೆಬಟ್ಲು ನಿಂನ ಸುತರುದ್ರ।ದ್ವೈಕಜಿತ್ತರು ನಮಿದಕಾಲವ।ನೂಕಿದರೂ ಜ್ಞಾನಿ
ಲಾ ವಿನಿಬಲವನೆರಪಿದರೂ।ಅಸುಮೂರಶ ನಧರ್ಮರಾಜ್ಯವ।ನಿ ಕುಂತಾರನಲ್ಲಿ ನಿರೂಡುವ
ವಿ।ವೈಕದಲಿತಾಬಂದೆನೆಂದನು ಕುಂತಿಗ ನ್ನಾರೆ।೨೦೨।ಧರಮವರಿತೋ।ಧರ್ಮಕೃಷ್ಣನ ವರ
ನುಧಾಮಯನಟನವನು ಪಾಂಡರು ಸಮುಖಿಕೆ।ಲ್ಗುತ್ತನವದಲ್ಗು ನಯನವಾರಿಯಲ್ಲಾ।ಪು
ಕಮಳನನಾಕುಂತಿಗಲ್ಲವ।ನೊರದು ವಿದುರನ ಕರದು ಪಾರವ।ನರಮನೆಯನಾ ಮಯವನು
ನೋ।ದಿನಿಲ್ಗಳ್ಗು ನಮನೆಂದಾ।೨೦೩।ನಿಕ್ಕೋ।ಕುನೆನಾ ತಂಪೆವಾಂಡವ।ನಾನಬಯನುವಬಂ

ವನೆಂಬುದು ನೆಗ್ಗಳು ಪುವರಾತ ಮಾಡಿದ ದನುಗಳ ದಟ್ಟವಿಕೆಯ ॥ ಪ್ರಾಮುಖ ನಿವ ಹೆವಗಾನಾತ
ನ ॥ ಅಗನ ಪ್ರಮು ವೆಸನಲು ಕರುಕುಲ ಗನಾರಾತ್ರಿಯ ಮನೆವೆಬಂದನು ವಿಮಲ ಹರಿಬಿಟನ ನಿತ್ಯ ॥ ೯ ॥ ಅ
ಲಾ ॥ ಲಗದೊಳ್ ದರ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತಲಿಯನು ಕಂದುವ ದಧಿರನು ನಿಕಲಾ ॥ ಲಬಿಜಯಂಗೆಯ
ಲವನರಲು ಂಟಿತೆ ॥ ಸವಲು ॥ ಸ್ವಸ್ತಿರಾಜ ಶಿರೋಮಣಿ ವಿಂಧ್ಯ ॥ ನಾಗ ಕಾರವ ಬಲುಹನೆವರ ॥ ಪ
ಆ ನುವ ದಿಟ ನಂಧಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಾರದಿರನೆಂದಾಗ್ರ ॥ ಸ್ತೋತ್ರ ದಿವ್ಯ ಪಾಂಡವ ರುಪಾತ ಕಠಾರಮ
ರಾ ಅವನಾದಿದರು ಯಾನಾದಾಗ ನೆಯುದು ನಲು ಉ ಕವನಿ ಯೊಳ್ ಧಿಕ ತಿ ॥ ನಿವಪ ॥ ಹ
ಧಿ ಯೊಳ್ ನಾಬಾರ ವದನಿಮ ಕ್ಷ್ಮಾ ॥ ಪಿಯಲಿ ಜನಿ ನಿದರ ನಿ ॥ ಬ್ರಾಡಿ ಕಾದಿ ಕನೆಂಯ ಹೊ
ಉ ನುರ ವಿಸಾರವ ಕರನಾಗ್ರ ॥ ನಾಗ್ ಬರ ಹೊಳ್ ಯುದಿ ದರ ನಬಿ ॥ ಯುಹ ಉನ ಬಿ ॥ ಪ
ಬರನೆ ಗಿಗಿಯ ವನ್ನದ ದನು ಪರ ದುರ್ಗ ಯನಾಷ್ಠಾನ ॥ ಪ್ಯ ಸಿ ತುತ ಮನ ಮಾಡನಾ ದ್ರಿಯ
ಸ್ವಾತಿ ತತಿ ದೊರೆದ ಮರವ ನ್ನಿ ನಲ ಕ್ಷ ರವನು ದಯ ದಾನ ಲಗವರ ಬಿನಿದ ನ್ಯೂದಿ ॥
ಕ ನಿದನು ಮನಿ ಮಸು ಉಕರ ಲದಗರು ವರನು ಗಾದ ಧರ್ಮ ತಾರ ಬಿರನಿ ದನು ತು ನಮ
ಪಾಮಂ ದಲಿ ಕಮಂ ನೆಯ ರ ॥ ಧುರ ವಿಜಯ ನಿ ಕ್ಷರ ನುಡಾ ಮಾ ॥ ಕರ ದನ ಧ ನೆಯ ಖಿ
ನಾನಾ ॥ ತರನು ಪೃಥ್ವೀ ॥ ಪಾಲರನು ನೆರ ಹಿದನು ಕುರು ರಾಯ ಪುತ್ರ ॥ ಬಲದ ಗಪ್ಪು ನೆಗ
ಲಖ ಟರ ಗಗ್ಗ ಯರ ವಿಸು ತನದಿಯ ಮಗ ನೃಪತಿಲ ಕರು ಸ್ಥಾನ ನನು ಕೃ ಪದ್ಯ ॥ ನಾದಿ ನಾ
ಯಕರು ॥ ದೊಳ್ ವರ ತುನ ದನಾಲ ಮಾರು ಬರ ಬಲು ವಿಕೆಯ ಸಾರಂಭದಲಿ ಕಪಾಗಲಿ ನಿ
ದರು ಮಾನಿಸ್ಯ ಮಯ ಭೂಮಿ ನವಿಲಾನ ದ ॥ ತಾ ॥ ತಿನ ಹಿತಸ್ಸ ತರ ಸ್ತ್ರೀ ಮನ ಬಿ ಮ
ತನ ಬಲವ ಕ ದಲಿ ಕನ್ನೊ ॥ ಬಿ ತದ ಪಿ ॥ ದದ ತಿರದ ನಾತನ ವಾಮ್ಯ ನಾಗದ ॥ ಬಮರ
ಬತು ರಾವನ ರುತರ ಕ್ಷತ್ರಿನ ಮತ್ತ ಕ ಗ್ರಾಪ್ತ ತಂತ್ರರು ಮತ ಸುನರು ಪ್ರಾಣ ಭಿತಿ ಯೊಳ್ ನರರು
ಭೂಮಿ ನರ ಹೊ ॥ ಪಾಗ ॥ ದರಲಾಗಿ ಬಲ ಲರು ನಿಶ್ಚಿಂದ ವಿ ವದ ಭ ನೃಪ ಹಾಂಸ್ ॥ ದಿ
ನು ತನಂಗಾರದ ಮಸು ಭೂರಿ ಕ್ಷತ ನು ಲ ॥ ಬನ ಪಕ್ಷ ಧನ ನ್ಯಾತರ ವಸಾ ಲವಲರು ವರ
ಹೊ ॥ ಮದ ಮರು ಬದವ ರನನಿದ ವಂಚದಲಿ ಕ್ಷ ಳ್ ದರು ಮಾಹಾ ಯಾತ್ರ ನರಚನೆಯ ॥ ಗಾ
ಬಾರ ಗ ॥ ತರುನ ಶ್ರೀ ನಾರದ ನ್ರಾಭಾ ॥ ಧುರರು ಸಾವರರು ಸಾರ ವೈ ಕ್ಷ ನವರರು ಹಾರರು
ಮರ ಸಿರ ದರು ಲಕ್ಷ ಗಾದಿ ಗ ॥ ನರ ಕಪ್ಪ ಬರ ಕಾಲ ತಿದ ರವ ॥ ಕೌರ ವರ ದ ಕರ ದೈಯ
ಸಾರ ನಿಯ ಲರನ ನಮ ಜರು ಸಾವ ನಿಡುವ ವಂಶ ದಲಿ ಆಪಾ ॥ ಪಿ ದರ ॥ ಪ್ರಕ ॥ ಮಿ ನಾನಾ ತವ
ನ್ಯಾಷಂಧ ಮಿ ಗನ್ಯಾ ರತದಿ ಪದ್ಧನರ ತ್ತನ ನಿದಲಿ ॥ ಬಾನು ಮುಬಿ ॥ ನೃ ಹಿದಿದರು
ಸ್ತ್ರೀ ನಲು ನ್ಯಾತಿ ಯೊಳ್ ಗೆ ॥ ಕರಿ ವದ ನೆಯ ರಕ್ಷೆ ಯ ಸ್ಯಾ ಮರ ಯಾದ ವಿಶ್ವ ಲರ ಲಸು
ಯೊ ॥ ಧನವನು ಮಕ್ಷ ರನ ಪ್ರಿಖರ ಸ್ಥಾನಬೆಲು ವಾಯು ॥ ಕಾನಿದ್ರ ಕಲಹ ವಿಜದ ನೊ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ನಾಪ್ಪಿನ ಮುಕುಟನನೆಯ ಅನ್ನಿಗಾವನ ವರಸ್ವದರೆ ತರತರ ಬಹೆಉ ವಡೆಯೆ ನುತಾ ಘಾ
ವೂವಾರಿನೆಲಪತಿವನಲಿ ನಾವಿಸಂಜ್ಞಾವವನುಬಿಟ್ಟನ ನಯೂವಿದನುನಂ ವೃಕತಿಕೆಟ್ಟ
ಮವಿಮರಕೆ ಟ್ಟಿಂ ದಾಗ್ನಿ ಗಾ ಯುನುತ್ತ ಮಂಚವನಿಟ್ಟುಮ ವರಕಾ ಚನವರೂ ಥ ಕೆಚ್ಚೆ
ಗಾಮ ವಯಥ ಜನವರುಪ್ಪುದಗಾಯಲಿಬಿಜಯಂಗ್ಯೆರನನುರಾಶ್ರೆ ಮನಿನಿಕ
ಕನಾಂಥನಿನಿತ ಭ್ರುಕ್ತ ದೂಟ್ಟನಿ ಮಿಷ್ಕಾವಟ್ಟನರದುಥಿಬಮುರಿಜನರಾರವೆನವೆ ತರು ವರಲು
ಹರಿಬರುತಿರ್ದನರಮನೆಗೆ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಅತುಲ ದಿಷ್ಟಾತಿಗಲಪಿ ಥಿ ವಿವು ರಯೊಟ್ಟಗನಿ
ವರ್ಲವಾ ಯುತು ಕೃಷ್ಣನ ಚರಣದರುರನಥಿಂದ ಬಿಂದಲು ಜನಥವಿವಜ್ರಾ ಲಲನೆ
ಯರು ತಮತಮ್ಮ ನಯನ ... ಕೆದೇ ವನತೆಗಮನ ಸ್ಮರಮುಟ್ಟ ಕರ ದರು ಕೇ ಟ್ಟುಜ
ನಮ್ಮೊಜಯ ಮಹೀ ಪಾಲ ... ದೇವ ಬಂಧನುತಂ ವನೆ ನವರ ... ವಬಂಧ ನುವೈತ್ಯಪುಲ
ವನ್ನದಾವ ಬಂಧ ನುಗ್ರಾಗವತ ಜ್ಞಸಲಾ ಲವ ನುಬಂಧಾ ... ವಿನುವ ರಷ್ಪ ಹಾರಿ ಬಂಧ
ಮ ... ವಿಬಂಧ ನುತಂ ವತೆತ್ರಿಪ್ಪದೇ ವ ಬಂಧ ನುವೀರ ವಾರಾ ಯಣಾನು ಅರಮನೆಗೆ
... ರಾಯರಾಯರದೇವ ಬಂಧ ನು ಪಾಯಪರ ಮುರವೈರಿ ಬಂಧನು ರಾಯನಿರ್ಮಲ
ವಾವಕ್ಷಿಕೃಷ್ಣ ಪಾರ ವ ತಾಬಂಧಾ ... ನರಿಯದ ಬಂಧು ಬಂಧನು ರಾಯಶ್ರೀರವಕುಲವ
ನಪ್ಪಲು ವಾಯು ಮಿತ್ರ ನನುಖ್ಯ ಪಾಂಡವಜೀವತಾಬಂಧಾ ... ಅರನಬಂಧನು ಭಾಗವತ ಜನ
ವರನ ಬಂಧನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಕರುಣಿಬಂಧನು ತಂ ನನೆ ನವರ ವಾರ ಮಾಧವ ದೇವ ವರಮು
ರುಷೋತ್ತಮ ನುಬಂಧ ನುದುರಿತದುರ್ಗವಿ ... ದಬಂಧನು ಸುರರನಲ ಕುವದೇವ ಬಂಧನು
ಸ್ವಪತಿಯರಮನೆಗೆ ... ಮಬಂಧನು ನಕಲ ಮುನಿಗಳ ... ಬಂಧನು ಪಾಂಡವರ
ನುತ್ತೈ ಮಬಂಧ ನುಲಕ್ಷ್ಮೀಸದ್ಧಾಧಾರ ಸ್ವೈತಂದಾ ... ಮಿಯೊಟ್ಟ ನಥ್ಥವ ನುಬಿ ಪಲು
ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ತಾನೆ ಬಂಧನು ನಾಮವಿತ ಮುರವೈರಿ ಬಂಧನು ಶ್ರೀರವ ವ ಮನೆಗೆ
ಕಂಜನಾಭ ವಬಿತ ನುಬಂಧನು ನಂಜನಲಿ ರವ ದಿ ನಿದ ಬಂಧನು ಕಂಜರನ ಪೊರೆ ರ್ಕೆ ಟ್ಟಿ
ನಲಪಿದದೇವತಾಬಂಧಾ ... ಜನೆಗೆ ಬಲುದ್ಯೆ ವಬಂಧನು ಅಂಜದನುರನ ಕಾಯ್ದದ
ಬಂಧ ನು ಅಂಜನೆಯ ನುತನಾ ಬಂಧನು ಸ್ವಪತಿಯರಮನೆಗೆ ... ಶ್ರೀ ರಾತಿ ಜ್ಞಾಕ್ಷಮ
ಬಂಧಯದು ಕುಲ ವರ ಶ್ರೀ ಕಾಮನಿ ಬಂಧ ದಾನವ ರರಥಿ ವದ ಬಾನಟ್ಟನು ಬಂಧ ನುಶರಿ
ಯರನು ಬಂಧಾ ದುರಿತ ಕರ ಟ್ಟ ಕುಠಾರ ಬಂಧ ನು ನುರನಮೂ ಪಾರ್ಚಿತ ನುಬಂಧ ನು
ಅರನು ಗದು ನಿನ ವೀರನಾರಾಯಣ ನುತಾ ಬಂಧಾ ... ಯಾದವರ ಕುಲ ತಿಲಕ ಬಂ
ಧನು ಸಾಧುಸಜ್ಜನ ರರನ ಬಂಧನು ವೇದ ನಿವಯ ಕಮವಿ ವಿ ನದಪ ನಕೃಷ್ಣ ನುತಾ ಬಂ
ದಾ ವೇದವೇದ್ಯನು ಬಂಧ ನ ಬಜಜ್ಞತೆ ವಾದಿ ದೇವ ನುಬಂಧ ಪ್ರಿಯದನು ಸಾಧಿಮಾ
ಜ್ಞನು ಬಂಧನಾಗಟ್ಟ ನ್ವಪತಿಯರಮನೆಗೆ ... ರವಾರಿಧಿ ಶಯನ ಬಂಧನು
ವಾರಿಜಾಕ್ಷ ಭವಜ್ಞನರ ಬಂಧನು ಧಾರುಣಿ ಯವೂರಿಗಟ್ಟಿಯಲಾ ನುಗ ಕೃಷ್ಣ ದೇ

ಶವಲ್ಲಾ ॥ ಭೂರಿದ್ವೈತ್ಯರನೊರನಿ ಹೇರವಶರಿಧಿಯ ಮುಕ್ಕ್ಯಿನಲಾ । ನಾತ್ಯಾರನ್ನೈ
ತರುತಿರ್ದನೆಂದು ನ್ಯವಾಲನೋಲಗಕೆ । ಭಾಗ್ಯರಲು ಮುರರಿಮುವಿದಿರುವಂದರು ಸಾರನ
ದ್ವಿಜರುಪ್ಪೋ । ಗಣಾತಮ । ನುರುನುತಾರಿನಮನ್ನ । ಭೂವಬರುವೆಶೆಯೋಕಾ । ಪೆರಗಾಡಲಿ
ಭಾಜರುಪ್ಪೋ । ಗಣಾತಮ । ನರಿವೃತ್ತೆಂದುವಿನಂತೆವೆರದುದು ಹರಿಯ
ಚಾಚಿದಿಲ್ವಿತೂಮೊ । ಸ್ವರರಮಕುತವನಂತತಾರಾ । ವರಿವೃತ್ತೆಂದುವಿನಂತೆವೆರದುದುಹರಿಯ
ವದನಮಿಲಾ ॥ ೯ ॥ ಕೆಂದವರುಗಳುದುರಿತರಾಸಿನಿ । ಕೊಂದವನೆಬಿದರುತ್ತಕೆಳಗಳ್ ವಂ
ದೆಗಳಿಲಾನಿನಿದವೆರನಿವಕಾ । ಪಿನಗಳನುದುತಾ । ಭಂದಮತಿಯಲವಾಗಳಿದವರಿ
ನೆಹಿಂದುಮ ಕುತಿಯಬೋಳುತವೆಲು । ದ್ರಂದದ್ವೈವಲುಬರುತಲಿದುರ್ಗದುತ್ರಿಜಗಕ್ಕೈಮ
ನೆಹಿಂದುಮ ಕುತಿಯಬೋಳುತವೆಲು । ದ್ರಂದದ್ವೈವಲುಬರುತಲಿ
ನಿಯತೆ । ೧೦ । ಅರಿದೆಲ್ಲಿಮುರವೈರಿನನಕಾ । ದ್ಯರನ್ನಮೂಢಿಗೆಲ್ಲಲುಕದಂ(ಘ್ನಿ)ಯಾ । ದರುಶ
ನಲುರಲ್ಲಿನಾ । ಗನಾರಿದುದನ್ನದಾದಿಗಳಗಾ । ಸುರನ ಹೂರಗಳ ಹಿಳ್ಳುಕೃತಾರ್ಥರು ವಿರುತರಾವ
ಘ್ನದರಿಮನರಪಿನರನಿಜಾಂ(ಘ್ರಿ)ಯನೆ । ವೆದೊರಶಯದಾವಮುನಿಗಳಿನೆ । ೧೧ । ಯೆಂದುಸಂ
ಗಾನಂದನನುನಲು । ವಿಂದಕ್ಕೈಸುಹಿಸುರನಿರಿಯತುದಿ । ಯೆಂದುಮರಿಮಿಂಚುನಗಳುಮುನಿಲಿಗಿ
ವಂಕ್ತಿಮೊತ್ಯಕೆ । ಅಂದುವ್ಯೋಲಚಲನಿಕಾಯದ । ನಂಠಣಗದಕ್ಷಾ ಅಸ್ತ್ರುಮಿ(ಪ್ರ)ಶಿ । ಯೆಂದಾಂ
ಚನರಶುವನಿಳಿದಮದಾವವಕ್ಷಂಶಿ । ೧೨ । ನಮರನವೆಜ್ಞರುನಗಳ(ಘ್ರಿ)ಗೆನಮಿಸಿದರುಬರಲಾ
ಲಗದನಾಂ(ಕ್ರಿ)ಮದಶರಿತತಿವಾಸುತಿರ್ದಳುನೊಸಲಕ್ಕೈಗಳಲ್ಲಾ । ಶಪಲನಂಗೊನಹೊವನೆನಾ । ಶೆ
ಮನೆಮಾದುವದೆ । ನೆನುತಲಾ । ಕುಮತಿಕ್ಷಾರವನಿಳಿಯದಿರ್ದನು ಸಿಂಹವಿ । ಶವನಾ ॥ ೧೩ ॥
ಣಸುನೆ । ರದದೆ । ವನಿರಿರಲಿ । ಮಗಿಯದಾತನಹಾ । ಉತವೆ । ಧ್ವಾರುಗಿಯನೊತ್ತಿದನುಂದು
ಚದತುದಿಯಿಂದನನುನಗುತಾ । ಮಗಿಖಚಿತಕಾಂಚನದವಿ । ಶದ । ಹಿಗೆಯೊರನಿತದುನಿ
ಲಕೆನುರನಂದಣಿಗಳಿಯನೆಶವಿದುಬಿಟ್ಟನು ಹರಿಯಚರಣದಲ್ಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಧರಣಿಪತಿನಿಂ
ದ್ವಾನದವ್ಯಾಲಿರದೆಬಿ ಹರೆ । ನಾಲುಬಂದೆ । ಹರನುವೆಲು ತಪ್ಪಾಲದೆನುತ್ತೆತ್ತಿದನು ಮನ್ನಕಾ ॥
ಸುರನಡೆನುತಕ್ಕೈಗೊದಲುಕೆ ನರಿಯಪಿ(ರ)ಶೆವೆ । ವಬಂದನು । ಕುರುಕುಲಾ(ಗ್ರ)ಣಿಗಳನು
ನನ್ನಾವವನುಕ್ಕೈಕೊಳುತಾ । ೧೫ । ಹರಿಯ ಹರಿವಿಷ್ಟುರದಬಲದಲಿ । ಧರಣಿಪತಿಕುಳ್ಳಿರ್ದ
ನಾತನ । ಹಿರಿಯಮಗನೆದುವಂಶದಲಿ ಶನಾದಿಗಳುನಹಿತಾ । ಹರಿಯನೆ । ಮವಕಾಂತು
ನನ್ನನವರರುಕುಳ್ಳಿರ್ದರುನದೆನು ತ । ತರಿನಿದನುವದಿಗವನುಹೊಂಗಲಶದನುವಾ
ರಿಯನೊ । ೧೬ । ಚರಣಯುಗಳವತ್ತೊಳೆದುತೆ । ಧ್ರುವ । ಶಿರದೊಳಾಂತುತಹಾ ಮುನಿಪಾವನ
ದರುಶನದಿಕುಮಜನ್ಮನಲವಿದೆನುತಕ್ಕೈಮುನಿದೂ । ಪರಶುರಾಮಾದಿಗಳು ಮಿಗೆನ್ನ । ತ್ವರಿಸಿ
ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದುವಚರಿಸಿಹೊಂಬುತ್ತಲಲಿವಿ । ಳಿಯವಿತ್ತನನಿಬರಿಗೆ । ೧೭ । ಕುಶಲವೆ
ಕುರುರಾಯಬೋಳ್ಳೈ । ಮನುದದುನುದವಿದ್ಯಾಕೆ ಬಾಯೆಂ । ದನುರರಿಮುಕ್ಷಾರವನನ್ನರ
ದನುತಂನನಂಮುಖಿಕೆ । ಲು ನುರಲಂಪಹೆನ್ನುಪಾವತನದೊಂ । ದೆನವನಾಲುಗೆಗೆನೆ । ಮ

ವಾದಶಿ|ಬಿಪಿಜಲಾ|ಚನಬಿಂ ವಹವವವಧರನ ಚಿ|ಸೆಂದಾ|ಪ್ರಿಗಾನ್ನ|ಉಚ್ಛಜ
ಯುಂಸ್ತ್ಯೈರಾಸೆಂದು ಮ|ಗಾವಿಲಾನದಲ್ಲವಡಿಸಿನಾ|ನಾವಿಧದಳ ಮರನವಮಾಡಿನಿ ಬರ
ವಹಾರದೆನೂ|ಧ್ರೇವನಂತುರಮನಿಸಿಹಾ ರಡೆನ್|ಉವಿಷುರನವುನೆಯುಉಂಡು ರಿಣಾ|ವ್ರ
ಶತವನಂಮುಮ್ಮ್ಯೈಪಿರತವ್ಪುದಾಯಿತೆಂದಾ|ಪ್ರಿತಿ|ಯೂಕ್ತವನಯುಡ್ಯೋಗ ನ್ನಗಂ|ನಾಕುಮಾ
ರನವನೆಯಹೊಂದವಿವ್ರ|ಕೆತ್ತೊತ್ತಿನವುಗನವುನೆಯಲಿಸಿವನೂರಿ ವಿರ್ಕಿ|ನಾಕಿವಾ
ತನುನಂಥವಸೊವನು|ಕಾಶಬಳ್ಳಾಉನಉತ್ತ್ಯೈನಿಮು|ನ್ಯಾತರಾಯರತ್ರಿ|ವಿಯೆಂದ
ನುನನುತಕುರಾಯ|ಬಂದುಕ್ತರುವಾತಿಯಬಿರುನುಡಿಯಸ್ಥೆ|ಳ್ಳದುಕರುಣದಲಿ
ಕೆವಾಸ್ತ್ರಿಯುಕ್ತಲುಕೆಳ್ಳನ್ರಿಸ್ರಿ|ನಿಯಲಿನುಡಿದನುವಿದುರನವರಣನನೂ|ದುರುಳ್ಳನ
ನಿಂದಿಸಿದನುಡಿನು|ತ್ತರವನಿಯ್ಯಲದ್ಯಾಕನಿಂಮ ಯುವರಜನನಿನಾದಿಯಲಿಗಂ
ಧನದಾರುಹ್ಳ|ಳ್ಳಿಂದಾ|ಬಗಾನ್ನನೆತಿತ್ತೊತ್ತಿನವುಗನುಕೆಳ್ಳ|ನತಿಂಯುಜಮ|ತ್ತನಂಮನು|
ದಾನವಾಂತಕಬಲ್ಲನಿಬ್ಬರಹಿತ್ರ|ಕುಂದುಗಳ್ಳಾ|ತ್ರಾನುತಂನಯಕುಂದುಸೆರತೆಯು|ನಾ
ನ್ನವೃದ್ಧಿಯನ್ನೋದವನಿಬರ|ನೇ|ನುಸಾರಣನುಡಿಕೆರುರುವಾತಿಯಂದವಾವಿದುರಾ|೮||
ಶಮುಮ್ಳದುಕಲಿನ್ರಿಸುನಿಂನಯು|ತೊಡಕೆಳ್ಳನುಮುರಗಾನವುಯದಲಿ|ಪಿಡಿದುನಿಂ
ನಯುಕಾಯಚಿ|ಕೆಂದುಳ್ಳಪಿಡಿನುಧನಾ|ಕಿಡೆನುಡಿಸಿಕೊಂಡುಂನುರಾವೆನೆ|ನೋದ
ವಿವತಿನೋಡಿನುತವಿದುರನುಪಿಡಿದಬಾವಮುರಿದನಾಕುರುನೆ|ನೆಕಳ್ಳವಳ್ಳಿನ|ಉಸ|
ಧನುಮುರಿಯೆಗಾಂಧಾರಿನತಲಾ|ಚನನುಮಂಪಲವುರುನಿವರು|ಸೂವನದುಪುಮಿ
ನಿಲಾಯಿತುನಿಕ್ಷ್ಯ|ಗಳ್ಳಲಿದರೂ|ಮವದಪರುಕಡಯುಂದುಮಧುಸೂ|ದನನುವಿ
ದುರನತ್ಳಲಿಪೆ|ಳ್ಳತಿಜನಾವಾಳರವರಾಯನಂಮ ಯನ್ನೇಲಬ್ಯೂರಿಂದಾ|ಬಳ್ಳ|ಪ್ರಿಯ
ದಲುಂಬುದುಮೇಗಾವಿನಧಾ|ಕ್ರಯದಲುಬಿದುಮಾನವರಿಸದು|ನಿಯತವತಳ್ಳಿಗೆ ಕ ಕೆ|ಳ್ಳ
ಯ
ಶ್ವರವರರಾಯ|ಪ್ರಿನುನ್ನನಮಗಲ್ಲಿನಧಾ|ಕ್ರಯಉಪ್ರಾಮುಂನಿಲ್ಲನಿಂಮಾ|ಲಯದೂಳ್ಳವ
ಸ್ಸಂತುಗಲಪುದುಕೆ|ಳ್ಳಂದವನೂರದ್ಧ|ಬಳ್ಳಾದಸೆಯನೊಳ್ಳಿದಲಾನದಾನ್ನೈ|ರಿಸಳ್ಳನಿಳ್ಳಯದ
ಲಂನವಾನಾದಿಗಳ್ಳಹೊಳ್ಳಉಗದು ನಿಧಾನನೆರಾಜನ್ನ|ತಿಯದೂ|ಳಿವದನ್ನ|ಪಾಂಡವರಿಗ
ಪಿತನೂ|ಬಗೆಯೆಪಾಂಡವರಿಂನಜ್ಞಾವನಹನಿಯನಂಬುಗತಿಂತುಕುರುವಾತಿಯಂದವನು
ರಾಜ್ಯ|ಬಗ್ಗ|ನೇ|ರುವನುಸಕಳ್ಳಂಕಚ|ಧ್ರಮನಾರುಧಿ ಸೆನ್ನನಖಿಳ್ಳಸೋ|ಪಿ|ಜ್ಞಾರಜ್ಞಾರಿಯ
ಮಕ್ಕಳ್ಳಿರನಿಜಿವಮದುತನ್ನೇ|ನೂ|ಆರುತಂಮಂದದಮಹಾತ್ಮರ|ನೇರುವರತ್ತ್ಯೈಪಾಂಡು
ತನಯರ|ಕೂರುಮೆಗೆನಾನಿಂನನ್ನೆಬಂದನುವಹೆ|ಳ್ಳಿಂದಾ|ಬನಾತ್ತಲಧರವಹ್ರದಯಾಂ
ಧಕಾರವ|ಕಳ್ಳಿಯತಿಂದುಪಿಮಾಂಕುಪರಹಿದ|ಕ್ಷೆಳ್ಳಿಯಬೆಳ್ಳುದಿಂಗಳ್ಳನ್ನೆನಲುಸುರಿದು
ತುಉಂತಕನೂ|ತ್ರೋಳ್ಳವದರನಮಯೂಖತರಿಪೊಳ್ಳ|ಪೊಳ್ಳಿಯನುಡಿದನುತನ್ನಭಾವ|
ದಲಮಹಾಂಬುಧಿನುಡಿಕೆಕೆಯತವಿಗದಗಾವದಶಿರಉಾಗಾಗಿಸಿರವರನುಯಾದ

ಪರಶುಲದಲ । ಪರಮಪಾತ್ರನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು । ದುರುಳ ಕ್ಷಾತ್ರವ ನೃಪತಿಯಂಥ ಪವನ್ನಾಲಿ
ಪಚ್ಚನವನು ॥ ಧರದಿಕ್ಕೆಲ್ಲವು ಮನವೊಲ್ಗಿಸಿಯತೆ । ಶರುಣದಿಂ ಪಾಂಡವರ ಸಾಲ ಘವಳ
ರುದ್ರದಿಂ ಕ್ಷಾರವಣೆ ನುಡಿದನು ವೀರನಾರಾಯಣ ॥ ಇಂತು ಸಂಧಿ ॥ ಶ್ರೀ ವಹನು
॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಬುಧ ಮನಲವ ಸತ್ತಿ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮಂಗಳ ॥
ನರಮಾತಿಂಗೊದಬಡದಿರಂತಕನ ನಗರಿಗೆ । ನಡೆಯದಿರು ನೀನೆಂದು ಮುರರಿಮಕ್ಕೆ
ಶವನಜರಿದಾ । ಪ್ರದನು । ಅವಧಿನವದಥು ಪಾಂಡವರುವಿಂ । ನವರುರವಪಾನ ತ್ರಿವಾಸದಿ ।
ನವದರವರಮ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿ ಸುದಧಿ ಕಲಗಾಣೆಂದಾ । ಅವನಿಯ ಧರ್ಮವನ್ನೊಲಿದ್ಯೊಯ ದೃಪದ
ಬಾಗ್ರಸೆಯೊಲ್ಗಿಸಿ ಮರುಕ್ತಾ ಧರ್ಮವನು ಸಂಬೋಧಿಸಲಿಯಬೇ । ಪುದುರಾಯಕೆಲ್ಗಿಂದಾಗ ॥ ಅ
ರಸಾತನನತನಗಧಿ ಕಗಾಡು ತಭು ಕಬಕಲು ಕಂಗಾಲಿ ನಗ್ಲುಹೋ । ಚರಿಷ್ಟ ಕಾಣಲವತೆ ಮೊ
ನವನ್ನವರಬಲ್ಗಿಸೆಯಿಲುದಾ । ನಿರಿಯ ಮುದವೆಂಬಧಿ ಕತಾಮನ । ದ್ಯೊರ್ತೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ನೈತೆಗಾರ ರಿಗೆ
ರಮನಚನಾಂಜೈದಿ ತ್ರಿಜ್ಜಲ ಸಾವದು ನಯವೆಂದಾ ॥ ಕ್ಕೋ । ರಬಲತ ಗ್ಲತ ತ್ರಿಕಾಜೈದ ।
ದೇ । ಶಥುನಗವಮೊತ್ರ್ಯಮಿತ್ರಮ ಪೀ । ರಜನವೆಂಬಲು ಕರ್ಮಾನ ಗ್ರಾಂಗಸಂನಾಗಾ ॥ ಉಾನ
ವಿನಗುಂಪಿಂ ಸುಮಿತ್ರಮ ಪೀ । ರರಿಪ್ಪಡೆ ತೊರತೆಗಾಂಡವ ರಾನ ಪಾಯಲು ಬರಲು ಬಲ್ಗಿಸಿ
ದಿರಿಪನಿನಗೆಂದಾ ॥ ಹೇ । ಲ್ಗದ್ವಿನಾಣ್ಯಂ ನಡೊಲ್ಗಸೊಂದೆಲ್ಗಲವ ಮಾಡಿ ಧನೃಪತಿಯ ಬಾಲ್ಗಸೆ
ಗಸಂದೇ । ಗವರಿಯರಾಜನ್ನತಿ ನಗ್ಲಾ । ಹೇ । ಲ್ಗಲಂ ಮುವರಿಪ ಪಿತತರು । ಹೆಲ್ಗಥರೆಸ್ತ್ರೆಗೊ
ಲ್ಗಿಸು ರುಸುಲ । ತಾಗ್ಲನಯದಲಿ ನದಿಯ ಬೇ । ಶಂದಸಾರರಿ ಮನುದಿದಾ ॥ ಶ ॥ ಸಾಮತೆಂ
ಬದುರಾಜನ್ನತಿಗೆ । ತಾಮನೊ ಪರರೂಮ ಬದಸುವ । ಗೊಮಿಪಾಲರ ವಿನುತವಿವಿ ವಸಿಧ
ಜನ್ಮಗತವಿದಾ ॥ ಸಾಮ ತಪ್ಪದ ಬಲ್ಗಸನ್ನತಿ ವಿನಾಮಗಾಗದ ಬಿಡದು ದಂಡದ ॥ ನಿ । ಮೆಯಂ
ಬುದು ಪಾಯದಲಿ ಸಾಮನೃತ ರವೆಂದಾ । ಕ್ರಾಮಡಿದ ಪಕಾರಂಗಳನು ಮರ ॥ ದಾದರವ
ರತಿಕೊ । ಗದಲಿವಿ । ಕೂಡಿ ಬದಸುವ ನುಡಿಯ ನುಡಿವರು ನಂಮುಮನಮೆ ಬ್ಬಾ । ತ್ತಾದಿ
ನೊಲ್ಗದಿದರು ದುಃಖವ । ತೊ । ಡಿದರು ನಿನವರಿಗು ಬೆತವ । ಮಾಡಿ ನಾದನುಕೊರು
ವದೆಂದ ನುಡಾನವದ್ಘಂಸಿ ॥ ಕ್ರ । ವಿದುರ ಮತವಿದು ಕೃಪನನ ಮತ । ವದಿಯ ಮಗನೊಲವಂ
ಧ ನೃಪನ ಹೃದಯ ಕೆಲ್ಗಂ ಕಸರರಿ ಮ ನಯನುಡಿಯ ಗದೆ ನಿನಲೂ । ಮದದ ಮೈ
ಗಾದಿಕೆಯ ಮನತಿ । ನ ದಮ ಹಾಬಲ್ಗನ ಪ್ರಹೊಗವಿದ ಲಾದೆಯ ನೆಂದಂತಿ ದುರ್ಯೋಧನ
ಸ್ಥಾನಜನವೆಲ್ಲಾ ॥ ಗ್ಲಕೆಲ್ಗಲ್ಗ ಕೆತನ್ನಿದನ ದ್ರಾಕ್ಷಲ್ಗ ದೊಲ್ಗಸಿಂ ಹಪ್ಪನಿಯಲವನಿಪಾಸುಲ
ಮುಕಾರಮನ್ನರರುರಾವನು ನುಡಿದನರಸಂಗೆ । ಯತಿಸಾಯೋ । ಧನನ್ಯ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ನ ।
ಶಿರಲ್ಗಬುವಕೆ । ಉ । ಮಿ ಸಾಸ್ಸೆ ನಲ್ಗ ದನಿಬಂಧಲು ನಯ ಜನಿಸು ಬೆತವಕ್ಷಿಂದಾ ॥
ದವಿಜಾದಿರಿ ಕ್ಲಿಂದು ಕೃಪಾಲ ಅಬಲ ಬಾಲ್ಗನ್ನ ವನು ನರ ನಾರಾಯಣಾ ॥ ಶ್ರೀರಾನವಗದಿ

ನಿಮಿಶ ವಧ ದುಶೆ ಸ ಮಗಾಧ್ಯ ನವರ ಧ್ವಜ||ಅದ ಕೊಳ್ಳ ಜೀವನ ವರ ನುಯ ದುಶಂ|
ನಿತನ ನಾರಾಯಣ ನುಬಿಡು ಶಾಂ|ಧವರ ಸ್ಯೆರವ ವೆಂದು ನಿಗಾ ಕರೆವ ಮಧಿಧ ನರಸಂ
ಶೌರ್ಯ|ತಪ್ಪಿನ ಮಧ್ಯಮ ನು ರಶುರಾ ವನು|ದರ್ಪವಿ ಮತಿ|ನಾ ಕೃಷ್ಣ|ಸೊಪ್ಪಿನ ಧರ್ಮ
ವನಿ ಯತ್ಯ|ನಮನ ಸ್ವಸಾಶ ದಳ್ಳ|ತ ಪ್ಪಿನ ಮಧಿ ದ ಶಿವರು ದರ್ಶ|ವನ|ದರ್ಪವನು ಸ
ಶಸ್ತ್ರದು ಬಿಸಾಟನು|ವಪ್ಪಿತಾನ ಧಿರೆಂದು ನು ಧಿಶನು ಕಣ್ವ ಮುನಿ ನಮತಾ||೧೦||ಅಷ್ಟ
ದುಕಣ್ವ ವನು ತುತ್ತ ಸ್ಥಾನ|ಮತಿ ಮೆಷ್ಟ ನವಿದ ನರಿದು ನವ|ಕ್ರ ಹ ಕಿಡಿ ದು ಮರುಳ್ಗಾಗದಿ
ಕುಮುಂನೋರ್ವ ಗಾಲವನು||ಬಹಳ ಗುರು ದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ತೊಳಲಿ ದು|ಮತಿಯೊಳ್ಳು ಉಷ್ಟ ಪತಿನೆ
ದಿಶಲವ|ನವಹ ವಮುಶಿದನು ಬಳ್ಳ ಶವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿಯಂದಾ||೧೧||ನಿಂ ಮುನೂರ್ವ ಯಯಾ
ತಿ ಲವ ಸ್ತ್ರ ಮರುಂತು ಬಗತಲಿ|ಧರ್ಮ ಪರ ರಶಿವೆ ಸಾರರು ಹದ ವಿಕ್ಷೆ ದರು
ತಿನಾಕದ|ತಿಂಮುಂ ಗಾ|ಉರುಂತು ಬಗತಲಿ|ಧರ್ಮ ವಿಶ್ಪು ವಹ್ಯೆ ಯನಿ ನು ವಗಂ ಮುವಲಿ ಶೆಮು ಬ್ಯಾದ ನ್ಯೆ ತಿಯನೆಂ
ಹೆದ ತತಿಗೆ|ಧರ್ಮ ವಾಧ ಹುಲು ವಶ್ಯೆ ಯ ನಿ ನು ವ|ಗಂ ಮುವಲಿ ಶೆಮು ಬ್ಯಾದ ನ್ಯೆ ತಿ ಯನೆಂ
ಮಿದವಸ್ಥಿದನೆಂದು ನಾರದನು ಧಿದ ನರಸ ಹೊ||೧೨||ಅವ ನಿವ ತಿಶೆ|ಗಾ ಉ ಪಾಂಡವರ
ವರುವನ ದಲಿ ಕಂದ ಮೂಲವ|ನಿ ವರು ಹೊಂಬುರು ಋಷಿಗಳ್ಳಿ ಸೆಹಂ ನ್ಯಾ ಶ್ಯೆ ಮೊಮಿ ಶಾ||೧೩||
ವರು ಧಾವನ ವಕ್ಷ ಪಾತಸ್ಯ ವಹರಣೆ ಯವರಲ್ಲಿ ಶೆಳ್ಳಂ|ನಿ ವರನು ಧಿಗಳ್ಳ ನೆಂದು ನುಡಿದ
ನುಮತ್ತೆ ಮುರವ್ಯೆರಿ||೧೪||ಬೆರಳ್ಳ ಮೊಸೆಯಲಿ ದುತ ಶೆರು ವಶೆ|ವ ರ ಸಿಕ ನಾರದಿಳ್ಳ
ವದ ನವ|ತಿ ರು ನಿ ನೋ|ದುತ ಹರಿಯ ವುಧಿಗಳ್ಳ ಶಿಲು ದುಶೆ|ಗುತ್ತಾ||ಮರಳು ತನದಾಳ್ಳ
ಪ ವ್ಯಾಕ ಶೆ ವುರಮಥ ವ ಪಾಂಡವರ ಕಥನವ|ನೊ ಶಿಯದಿ ರು ಕರ್ಣ ಸ್ಯೆ ಶರ್ಪ ವೆಂದ
ನಾ ನ್ರಿ ಮೊ ವಾ||೧೫||ವಬ್ಬ ನಿಂದ್ರ ನ ವುಗ ನು ನೋ|ದುವ|ಯೊಬ್ಬ ನಿ|ಲಾ|ಕವನು ನುಂ ಗು
ವನಬರ ತನನು ಗ|ನೊಬ್ಬ ನಂಬುಧಿಗಳ್ಳ ಮುತು ಳ್ಳ ಕುವನೂ|ನಬರ ನಿ ಹನಿಗಳ್ಳ ವರು ದೇವ
ರಿ|ನುಬ್ಬ ನದ ಬಳು ತ್ಯೆ ಗಳ್ಳ ನೆಮು ನೆ|ನಬರ ವೆನಿ ದದಿ ಳ್ಳಿಯ ಚೌಪಟ ಮಲ್ಲ ರವ ಶಂದಾ||೧೬||
ಮೂವ ಮೊದಲು ನೆ ಹಾಯ ಮಧ್ಯ ಭದ|ಉವಿರಾಟನ ನಸ್ಯ ಕದಯಲಿ|ನಿ|ಬಮ ಮಬ್ಬಿ|ವಾಪಿ
ಯೆಂಬಿರಿನಿಂ ಮಪಾಂಡವರಾ|ನಾಲು ಕಡೆಯ ಅಹೂರ ಗುನಮ ಸಿ|ನಾ ವ ನ್ರಿ ಮೊ ವರ ನಬ್ಬ
ವಿದುರ ದು|ದೇ|ವನಾ ಚೆ ನ ಬ್ಯಾದ ಸಂಧಿಯ ವಾ ತಮ ಶಿಯಂದಾ||೧೭||ಅವರು ನಂಮ್ಮೊಳು
ಕರ ನಾದು ವ|ಹ ವ ಣಿ ದಣ್ಣ ದಿ ರಾಜಸೂಯ ವಿ|ವಿವಹಿ ಯೊ|ಚೆ ನಿ ಕ ಳು ಹಿ ದಂದವ
ಮೆಚ್ಚೆ ನಾ ನಿ ದನೂ||ಬವ ರ ಬೆ|ಕೆಬ್ಬೆ|ದಿ ಹೊಂಬುದು|ಯವ ನಿ ಶಿವ ನಿ ಯ ಮೂತ ನಿ|ವಾರು
ವಶಿ ಪಾಂಡವರಾ ರು ನ್ಯೆ ವಾ ಸೆಂದ ನವನಿ|ಶಾ||೧೮||ದುಷ್ಟರ ನು ಮತ ದಿಂದ ಶ್ಯಾ ರವಶೆ
ಕನೆಂಬುದ ನೆಂಬಿ ಸೆದ ದಿರು|ಶಿ ಷ್ಟ ಪಾಂಡವರಾದ ನೆ ಕ ರ ನವ ಬಿ ಟ್ಟು|ಕಳ್ಳಿಯಂದಾ||
ನ ಚ್ಯು ಚ ರಿ ತವ ಮಾಡಿ ಬಂದರು|ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ಳ ಗ ಹುದೆನಿ ನಿವಡ ರು|ಸೆ ಟ್ಟು ಕಳ್ಳಿಯಳ್ಳ
ಯಧರ್ಮ ವನ ನ್ರಿ|ನೆಂದ ನಾ ದ್ಯೋ|ಶಾ||೧೯||ಮಾಡು ಸಂಧಿಯನೆಂಮುವ ಬೆ ನ ಶೆ|ತೊ|
ದ ದಿರು ನವಿ ಮೊ ತು ಕಳ್ಳ|ನಾದು ವ ವ ರಿ ಗೆ ಚಿತ್ತ ಹೊದ ದಿರು ಹಿ ಸು ಗಾ ಹೊ ನಿ ನಾ ದಿ
ಕ ಗಾ|ನಾದ ನಾ ಲಿ ಗೆ ನೆಳ್ಳ ಯ ಸೆಂದು ರ ವಾ ದದಿರು ಪಾಂಡವ ಪ್ರಪಾಲರ|ಹೂದು

ನ್ಯಾಕೆಪಳ್ಗಳ್ಗೆಂದನು ರಣಮಂ ಮಡಿದಾ॥ ಅನ್ಯಾಯಮಂ ಜನಿನಪನೊಳ್ಗಳ ಮನ್ನಿಸಿ ಮ
ನಕ್ಷತ್ರಮದಮದಿಸಿ ಬಿಡಲು ಪಾರ್ಥನ। ಮಮತೆನಿಂ ಮಲಿಪಿರಿದು ಯವಳ್ಗಳು ನಿಂವೊಳ್ಗೆ ರವಿಲ್ಲಾ॥
ತಮತಮಗೆ ತಂಮ್ಮಿವರೂನಿಂ। ಮಮ್ಮಳ ವಚನವನಾರುತಿ ಪರು ಕ್ರಮಿ ತನವನೂದದಿರುವಾ
ದರರನಲಹೆಂದಾ॥೧೧॥ ನೈತಿಗಾಲದು ನಿಂ ಮನಿಶವಿ। ಖ್ಯಾತಿನಿದು ನೆತಿನ ಕಲ ಶಾಖ್ಯಾ। ಪ್ರತ
ದುವನೆತಿವನೆಯದೆನಿನಿತು ಶೌರವಾಪ್ಪಯಲಾ॥ ಭೂತಳದಲಾ। ಉಪ್ಪಿಯಲಶುಲ। ಘಾತ
ಶರುತಾವೆಂಬ ಶರುತಿ। ನಾ। ತುನೆನೆತಿಯೂಗದಿರು ಶೆಳ್ಗೆಂದು ಹರಿ ಮಡಿದಾ॥೧೨॥ ಅವರನಿಂ
ಶರುತಾವೆಂಬ ಶೆರುತಿ। ನಾ। ತುನೆನೆತಿಯೂಗದಿರು ಶೆಳ್ಗೆಂದು ಹರಿ ಮಡಿದಾ॥
ಭ್ರತಿಕ್ಷದಲಾ॥ ಬ್ಯಾವನು ಕುಳ್ಗನ ಹಿತಿತ್ತುವಿ। ಪಾ। ದವತ್ರ ತಿಕ್ಷ್ಣ ಬಾಯನ್ನಿಂ ಬಾಣನರ
ಧರಿಸಿದರು॥ ಅವನಿಯೊಳ್ಗು ನಿಂನೊದನೆ ತತಿದ್ದೊ। ರುವನ್ನಪಾಲಕರಿಸು ಮಡಿ ನಳ್ಗುಸಿವೆಗೆ
ಕರ್ಣಶ್ರವಾದರ। ಗಳ್ಗೆ ತುಅಗೆತ್ತಿನೆಂದಾ॥೧೩॥ ಧರೆಯನ್ನಾವರಿಸೆಹೆಸ್ತಿನಾಮರ। ದರರುವಿ
ಯಬಾಣಲಲಿನಮಯಲು। ದೊರಕಲಂತದುಮಂ॥ ವೆಂದ್ದನಾವರ್ಣ್ಣಿತಾಮರಗೆ॥ ಸಿರಿಕೆ
ಪಾಂಡವರನ್ನಾದಡೆ। ಮೆಸಿಯಲರಿಯದುವಿಂವನೆರಿಕಾ। ತರಿಗತವನವಮಾಂಗುಶೆಳ್ಗೆಂ
ದನುರರಿಮನುಮಡಿದಾ॥೧೪॥ ಹರಿಯನುಮಡಿ ಶೆಳ್ಗುದ್ದೆವರಮೊ। ಹತಪ್ಪಿದಬ್ಬಳನಮ್ಮುತರ
ನಾಕನನೆಪುರುಳ್ಗಿಸ್ಸವಂಬರಿಸಿಮಖುಖುಮನಗಳ್ಗಾ। ಹಿತ ತವನ್ನೆದಾದದಿರುವ್ವೆ। ದೇತಿ
ಯನುನೆಕೆರಿವ್ವೆದಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋ। ಹನವನುಹೊ। ಲದಿರುಕ್ಷಾರವನೆಂದನಾ॥೧೫॥ ಧರ್ಮ
ಜನಕದುಮ್ಮೊ। ಹನೆಂಬುದು ನಾಮಚರಗಡೊಳ್ಗರಲಿ ಶ್ರೀಮನ। ಬಿಂಮು ತಂಹೊಳ್ಗನಿರಲಿ ನೈಲು
ಗನೊಲುಮೆಯಂತೆರಜ್ಞಾಯಂ ಮನ್ನಿಸೂಮಿಯೊಳ್ಗೆ ಶಿಯಬೆ। ದುವ। ಶಿಂಮ ಬಂಧುಗಳ್ಗೆಲ್ಲನಿಂ
ಧಿಗೆ। ತಂಮನೊದಬದನೆಂದು ದುಶ್ಶಾಸನವನನೊ। ದಿದನಾ॥೧೬॥ ಬಂಧುಕೃತ್ಯದಮತು
ನಾಯಕ। ಸಂಧಕಾರಲಿನ್ನೆ। ರುವವಿನೆ। ಬಂಧದಲಿ ನಿನ್ನಾಕೆಮಡಿವಿರಿ ರಾಜಕಾರಿಯಾ॥
ನಂಧಿಯಾಗದು ಪಾಂಡವರನಂ। ಬಂಧವನ್ನು ಮಾಡ್ಯನೆಮತಕರುಣಾ। ಸಿಂಧುವಿನ ಮೊಗನೊ। ದಿ
ದುಶ್ಶಾಸನನುಗರ್ಜಿಸಿದಾ॥೧೭॥ ಕೆಡಿನ ದಿರುಕೃತರಾಜ್ಞಿಮಲದಲಿ। ಹೊಡೆತಿಗಾವನುಹೊತ್ತವಂ
ಕವನೆದಿನ ಕಳ್ಗದರಿಸಾನಿವೃತ್ತಿಗಳ್ಗೆಲ್ಲವಿನ ಗಹುದೂ। ನುಡಿಗನೆ। ಮತೊಡದಿಗವರ್ದಿಗದ
ಗದಲಿ ಹುಂದರಿಯದವದಿರ। ನೊದಬದಿನಿಪಾಂಡವರ ನಾಶ್ಯವಹೊಡಿಮಾನನೆಂದಾ॥೧೮॥
ಹಲಬರಜ್ಞಾನದಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ। ಪೊಳ್ಗನೆಳ್ಗೆ ಬಳ್ಗಿನವರಸದೊಳ್ಗೆ। ಳ್ಗದಕದೆ ಹಲವೆಂದು ನಿ
ತಮ್ಮಾಳ್ವಗಾ। ದಿಗಳ್ಗಾದಿಳ್ಗುಮಶ್ರೆಯವಕ್ಕುವತಂತಂಮೊಳ್ಗನೆ ಶ್ರಾವರವಗರುಣೆಮಬನೆನ। ಕು
ಲದವಚನವನೆವ್ವದೂನೆ। ಳ್ಗತಮುಖವತೆರುಹಿದನಾ॥೧೯॥ ಭಾಷ್ಯಾನವಚನವನಾವರಿದ
ಮು। ನಿರನೊಳ್ಗು ಮಡಿಗಳ್ಗನು ಕೊ। ವಿದ। ಶಾಶಿಕನವಚನವನುಕ್ಕೆಕೊಳ್ಗದೆನುಯೊ। ಧ
ನನೂ। ದೇರವನು ಪಾಂಡವರನಿ। ವಿಭ್ರಾನನಂಪೊಳ್ಗಲ್ಲನ್ನೆಯರಾಸಿನಾವಹಿನಿಂ

ನನೊಡಬಡಿಸುವಿರಿ ನಿ(ವೆಂದ॥೧೯॥ ಮನನೆಸೊ(ಮಾನ್ಪಯವನಾ(ರಲಿ। ಹೊ(ನಿನದಿರು
ದನುಜಾರಿ ಮುನಿದರೆ। ತೆರೆಯ ಧಿರನಂತು ಸುತಗಳನು ಪಾಂಡವರನಂತ್ಯೆನೊ॥ ವಿಸಧವರನ
ವಿಮಲರನಾ ಹಿಂ। ದೊಗೆದ ಬ್ಲೂಬಿನಷು ನಶಿನನಸ್ಯೆ। ಮನನ ಬಿ(ಧಾದವೆಂದು ತತೆವಾ ನಿ
ಧಳು ಗಾಂಧಾರ್‍ಯಾ॥೨೦॥ ಪುತ್ರ ಪಟನವ ಪೊರಿಸಿ ಮುಯ್ಯಾತನಾಬ್ಲೆಯ ಮಾತೆ ಪಿತನವರಮ
ತುಗಳನವೆಗಳಧು ಹಿರಿಯರ ಮಧಿಯ ಮಂವಿಸಧೆ। ಪ್ರತಿಯಲಿ ಮನಸೊದ ಧಿಷ್ಠವನರ್ಗೆ
ತುರದಿನವ ವಾರುಬಳನಲು ಮತು ಪಲವರ ರಕ್ಷಿತ್ರಿ ಮಸೆದ ವಿರಸಂದನಾ(ದ್ಯೋ॥೨೧॥
೦॥೨೨॥ ನೆಲನಚ್ಚಿ(ದುವ ಪಾಂಡವರ ಭುಜ। ಬಲದೊಳಕೆ ಕ್ಷಂ ದಿಶಿನಾತಿಯು। ತಿಳು ಪತ್ರ
ತಂದ ಮರಮ ಮಾಮನ್ಯ ಬಲವಲ್ಲ। ದುಳಿಯೊಳರ್ಧ ವನೊಸ್ವಾನೊದುಯ ದುಸಲಲಲ
ಮನನ್ನೆ(ಮವಮನ್ನಾನಲಿ ಸುಕೆದಿನ ದಿಶವಿಲಾಸವನೆಂದನಾ(ದ್ಯೋ॥೨೩॥ ಹಲಉಪೊ
ಣ್ಣೆಯಗಳನು ಪಾಂಡವರೊಳಗೆ ನೆನದೆನು ಮುಬ್ಬಿ ಮಟೆಯ್ಯ। ನಿಳೆಯಲಾ(ನಿರಲವರನೆದಿ
ಸುವನದವನಸ್ಯಿನಳಿ ದೆಮೊ। ನೆಲನರೊಂದೆ ನುಬ್ಲೂಬ್ಲುಗಾರರ। ವಿಲಸದಲಿ ಪಾಂಡವರ್ಗೆ
ಮನರ ವಿ। ಹಳುವವರರಗಲ್ಲದುಂ ಪತ್ಯ ಕೃಷ್ಣ ಹೇ(ಳಿಂ ದಾ॥೨೪॥ ದುಳಿಯು ವಿಗನವನೊರೆ
ಮನಮುರಕೆ ಕಳನಸೊಲ್ಲೆ ಮ ಕೃಷ್ಣನನು ನೆ(ಗ್ಗಳಗಖಿ ಸ್ವದ್ಯೋ(ಗಕ್ರೆಪ ಮೊದಲಾಶಿವಿಂಮ
ವರಾ(ಲು ವತರುನಮ ಶಲ್ಲ ದ್ವಿಗಳೆ। ತೊಲನಿ ಪಾಂಡವರ ತತ್ರ ರಾಜ್ಯ ಹಲಉನು ಧಿಯ
ಲಿಮಂಡು ಗದಿನರಿಕಿಂದು ಬಳುಮ ದಿದಾ॥೨೫॥ ತಾನು ನವನೆ(ರಿತೆನೆ ಹೇ(ಮಾರ್‍ಗಾನಿ
ನತ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಳಹಿ ಪಳುವನ। ಭ್ರೋ(ನಿವಿದರದು ಕುಲಕೆ ಕುಂದಿ ಪಾಂಡು ತನಯರಿಗೆ। ನಿ
ವಿದರು ನವನಾಸ ತನು ನಾ॥೨೬॥ ಗದವನಿಯ ಕೊಂಬ ಛಲವ ಮಾಹೋ(ಗ ಬಿಡು ವಸ್ವೈ
ಮುವೆಂದನು ನಮನ ಮುರವೈರಿ॥೨೭॥ ದುಳಿಯ ನಧ್ವನೆ ಪಂಚ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕಳುಹವೈರನು
ಕೊಟ್ಟು ನಾ(ಧರರಾಳಕೆ ಪೈರಿ ತವ ಬ ಮ್ಯಕಳವದು ಭಿಮಾನಕೆ(ಳೆಂದಾ। ಹೊಳಲ ಕೊದು ನೆ
ನಿಂದ್ರ ಕೃಷ್ಣಕಳುವನ್ನೆ ಯುಮ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವನೆ ತಿಲಕರಿಸೆ ಸಾ ದುಶ್ಶಾಸನ ಯಂತಿಯವಾರ
ಗಾವತಿಯೊ॥೨೮॥ ಕ್ರೊಡು ಕುಶಕ್ಷಳಕ ಮನು ಯೊಧನ ಮೊದವಿಮ ಧುರದ ರಾಜಧಾನಿ
ಯ ಕೊದ ಬರತನ್ನೆ(ಗದಲಿ ಬೆ(ದಿಕ್ಕೈದು ಲೂರು ಕಳ॥೨೯॥ ಕೊದು ನಿವಸಿಪನ ಬಂದರೊ
ದೇ(ಶ್ಯಳನ್ಯೆವರಿ ಕನೆ ಮರಾಂತ ಕೆಳಳವಳ ಗನವ ಮಾದಿ ನಿರ ಮಕ ಶಿರಾಸ್ತ್ಯೈಕ್ಯೆಯಲಿ
ಪರಿಯಾ॥೩೦॥ ಗ್ರಚ್ಚೆ(ದಿ ದೊಂಡಾಂಡೂರು ನಂಮು ಯ। ನಾಪತಲೆ ತೆಕೆ ಮ್ಯ ನಗಳು ರಾಜ್ಯದ
ಕೂಡಿ ಯ್ಯ(ದೂರು ಕಳಬಳಿಗೆ ಕೆ ವಸ್ತಿನಾಮರದಾ॥ ಬಿ(ದಲರಿ ವನುಮಾವ ಸಂದಿಯಾ
ದಲ್ಲು। ತಕೆನೆಲವನ್ನೆರದಿ। ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಮಹಾಕ್ಷೆ ವಿನನಾಸಂಜಿರವೆ ನೆಂದಾ॥೩೧॥ ನೆ
ರದು ಮೂರ ದಿನ ನೆಲನೆ ಧಾರೆಯ। ನೆರದಬಲಿ ಪಾನ್ಗಳ ಕೆಳಿರನು। ಧರೆಯ್ಯೊ ದೂರುಗ
ಳವಿತ್ತೆ ನಗಾವಪದನ ಪುದೊ। ನರತು ಮರುಕ ಮನ್ನೆನು ನಿವನಾ ಕರರಾಯ ಹೊಸ್ಸೆನ
ಬಂದ ಪಥದಲಿ ಮರಳಿ ಬಿಜಯಂಗೈ ಉದೆಂದನು ಕ್ರೂರವರಾಯ॥೩೨॥ ನೆಲಲಿನಿ
ಪಾಂಡವರಾಳ್ವೆ ತೈದ। ಛಲದ ಬೆಳ್ಳಿ ನಿಯಕದವಾನ್ನೆ। ಬಗ್ಗನಬದು ಕಲಿಮತ್ತೆ

ನವೆಯಲಿ ಧರ್ಮನಂದನನು । ಜಲಧಿ ಕ್ಷೋಣಿಯ ಮಹಿಮೆಗೊಂಡ । ಸ್ವರ್ಗವ ಸ್ವೈರಶಿಕ್ಷೆಯ ದಿ
ವಿಶಳ್ವಳಿಕ ನವಗವಿ ಪಥನು ಜಧಿದನು ಜನತೆ ವಾಲಕ ನಾ ॥ ೪೦ ॥ ಪೌಲಸ್ಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬದಿ
ಹಿ । ಸ್ಥಲದೊಳ್ ಧನುಮುಂ ನಡೆದಿನೊಂ । ದಿಳೆಯೊಳ್ ರನು ಕೋದು ನಡೆದಿಲ್ಲ ವಿಪ್ರಾಶ್ರೈ ಸ್ವೈ
ನವನದಿಯಲಿ ತುಳ್ಳ ಮೊನೆ ಕಾ । ಕ್ಷಲ ವಧರಿಣಿಯ ನಿತ್ಯವಾದರೆ । ಬಳ್ಳಿ ಕನ್ನೆ ವ
ವಾರಾಣಸಿಲ ವನದಿಯಲಿ ತುಳ್ಳ ಮೊನೆ । ಕಲವ ವರಕಾಲು ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ಬನ್ನಬನ
ಸಾಗಿ । ಸುಕರದ ವರ್ಶೊಂದು ಬಾತಿಧಾ ॥ ೪೧ ॥ ದನವಕಾಲು ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ನೊಬಿನ್ನ ॥
ಸೆ ತೊಳ್ವ ಧುರ ಕಡೆಯನ್ನೆ ದಿಕ್ಕೆ ಮವಿಗಳನು ಬೆಳ್ಳ ಗಳ್ಗಳ ರನಿಪಿ ಕೊಂಬುದನು ಬಿಟ್ಟು ॥
ನವನಿಧಿಯ ನೆಡೆಗೊಂದು ನಡೆದಾ । ವಿನಲಿಹ ಶೈಯ ಮಾಡಿ ನಂಬೊಳ್ಗು । ಮನಕತನವ
ನವಿದ್ವಲಾ । ಸಾಗಬಂದ ನಿನೆರಡಾ ॥ ೪೨ ॥ ಹಗೆಯ ಸಂಧಿಯ ನೆವದೊಳ್ ಗಂಟು । ಬಗೆಯ
ನವಿಧಿಯ ನೆಡೆಗೊಂಡು ನಡೆದಾ । ವಿನಲಿಹ ಶೈಯ ಮಾಡಿ ನಂಬೊಳ್ಗು । ಮನಕತನವ
ವರಿಯಲು ಬಂದು ಮಾದರ । ನವಮತನವಂ ತಲ್ಲಣವಿಲ್ಲದು ನಾಕು ನುಡಿಯ ದಿರೂ । ಹಗೆ
ನೆಬಂದ ಕೊಂಡು ಬಾನದೆ । ಮಗುಳ್ದರಿಯಲು ಬಪುದು ನೀಗೆ । ಹಗಲು ಮಾಡುವನು
ಕ್ರನಾಕನ ಮತಿರ್ದ ನವನಿರಾ ॥ ೪೩ ॥ ಯನಲು ಹರಿಕೋಪಿಸಿ ಮನೋರಥ । ಜನವ ಕೊಂಡನು
ನ್ನಮಾಂಡವ । ತನುಜರನು ವನುತಿಳಿದು ಮಾಡುವದೆ । ಮಮನಕ್ಷತ್ರವಾ । ನಿವನೆದು ಮರ್ಗ
ತ್ರಿಗಳ್ವ ಮಾತೆ । ಮನಕೆ ಬಂದುದು ಸುಜನ್ಮಿ ಮತೆ । ನಿನಗೆ ವಗಡಿಸಿ ತಳಿಸ್ವ ರದವರದನು
ಕಬಯನದಿರೂ ॥ ೪೪ ॥ ಆಗ ಸನುಮನ್ನಜನು ಧುರದಲಿ । ಬೂಣಿಸಿ ದಬಿಃ ವಲಿಕಾಗಲು । ಕಾ
ನಿಶ್ರಮನು ನಡೆಯತಿರು ಹಲು ಕಂಡು ನಿನಗಾ । ಬ್ಯೂನದಲಿ ನರ್ವೆಯ ನೊಪ್ಪಿಸು । ಬಾಣ
ಗಾಧಿದ ಮಾತು ಬಳ್ಕಲು ನಿಶಾಕೊ । ಹಲ್ವಿನ ಮವಾರ್ಥರ ಮುಂದೆ ಕೈಗೊಂಡಾ ॥ ೪೫ ॥
ಸ್ವನು ಬಳ್ಕೆ । ಕಾಕಿತನದಲಿ । ಹಿನವೃತ್ತಿಯ ಹಿಡಿದು ರಣದಲಿ । ಕಾನನಕೆ ನಡೆವಾಗ
ಜಲದೊಳ್ ಪೊಸ ವೆಸದ ವಿಡಿದು ॥ ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಲು ಕಂಡಾ । ಜ್ಞಾನಿ ನಿಂಜಯ
ಜಲದೊಳ್ ಪೊಸ ವೆಸದವಿಡಿದು । ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಲು ಶಂಡಾ ॥ ೪೬ ॥ ಬಿತಿಯ
ನರುಹುವನು ಗುರು । ಸಾನು ವಿನಿಶ್ಚಿತ ವಮರ್ಗಗುರು ವಿನೆಯಂದವನು ರಾಶಿ ॥ ೪೬ ॥ ಬಿತಿಯ
ಹಿಡಿದವನು ಮಣಿಯ ಬಾರದು । ಮತಗುದನು ಕ್ಷಣಿ ಕೈತನನು ಕಂ । ದತುಳ್ಳ ಗುರುಕವ
ಸಂಧುತನಯ ಯಾದಿಗಳ್ ಹೊಗನೋಡಿ ॥ ಮರವಕೆಳ್ ತಿನ್ನವತಿನಿಂನ್ನಾ । ಪ್ರತ್ರಿಪಿ ಮುಚ್ಚಲು
ಕೆಳ್ ನಿಂನಯ । ನತಿಯರಲಿ ಕವಿಯೊಡೆಯೆಕ್ಕಿರವೆಂದವನು ರಾಶ್ಯಾ ॥ ೪೭ ॥ ನಿತ್ಯಲುವರಾ
ಶ್ರುದಿಗಾಣಿಯನು ಮಿನ್ನ । ನೋಲಿದು ಬಿಟ್ಟರು ಕ್ರಮವೈದನು । ನಲಿಪಿ ಪಾಂಡವರಶ್ವೈರರನು ।
ಶ್ರುದ್ರಿಗಾಣಿಯನುಮಿನ್ನ । ಸಲಕ್ಕತಿತಮ್ಮ ವದು ನರ್ಗತಿ । ಸುಲಲಿತ ವಸ್ತುದು ನಿಂದ ಮವನಿ
ನಿಂವತ್ತ ಮಾಡುವದಾ । ಸುಲಕೆಕತಿ ತಮ್ಮ ವದುನರ್ಗತಿ । ಸುಲಲಿತವಸ್ತುದು ನಿಂವಮವನಿ
ಲಿ । ಹೊಳ್ ವಹುದನನು ಬ್ಯುಗಣೆಗೊಂಡನು ಮಲರ ಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೮ ॥ ಬಾಹುದ ವಿಯೊಳ್ ಪಾಂ
ಡುವರು ಬೇಪಿಗೆ । ವಡವು ಬಂದರಿ ಖೆಚರನು ಮಾಡು । ನುಡಿಯ ಬಿನಿದ ದವರಿದನು ಸಹವ
ವನಂದು ಜನವರಿಯ ॥ ಬಿಡಿಸಿ ದವಲೂವರನು ಮರುತಿಸದಿ ದತತಿಯೂ ಶ್ವೈಮ್ಯ । ಲಿದೆ ಸುತು ।
ಸಾಮು ನಿನಗೆ ಹೆ । ನಿಶೆನು ಕ್ಷಾರವ ನಂದವನು ರಾಶ್ಯಾ ॥ ೪೯ ॥ ಮುರುಗಳನು ಹಿಡಿದೊಲ್ದ

ವರಮತಾವರ್ತಬಿಬಂಧನವನೊಂದುರಥದಲಿಗೊಳ್ಳನ್ನುಳ್ಳೂಂಶಿಗೆರಿದುಮುತ್ತಿದವ್ವಾಣವು
ಥರಿಸನು।ಮುರಿದುಕೆಡೆಗಿದವನೊಡ್ಡಾರಥದಲಿಪಾರ್ಥನೊಂದಮವಿಂನಬಲವಮುಬರಿದುಪಂ
ಮನುಶೆದರುರಕೆವಮಾಡದವೆಗೆ॥೨೦॥ಯಲಿಹಾದ್ರುಪದನಮನಗಳವುದುವಿಕ್ಕಿವೆ
ಲಮಟಿನಿಅಡಂತೆನಿಂಹೊದ।ವಿಳ್ಳೆಯಾಯಿರುನೆಲದರಂಧ್ರಬಿಡಿಸೆನಗವುವರಾ।ಅ
ದುಹಾ।ರಿದುಕದುಶಿರಂತತಿ।ಬಿಳ್ಳಮಥಮವಮುದುರಿಯೆತನದಪ್ಪಳ್ಳದಜಾತ್ರನಜಾಯಿಸಿ
ದವನರವಂಯನ್ನಾನರಿಯಾ॥೨೧॥ಯಲಿಹಾನಿಂನಯನಿಂತತ್ತೋವಿಯ।ನಳ್ಳ
ತವವ್ವೆಶ್ವೆದುಕೊಂಡರಿ।ಅಳ್ಳಿಯಲಿಹಾವರುರಟಿತುಂತಿಮಕ್ಕಳ್ಳಿವರಾಳ್ಳೂ।ನಳ್ಳತನ
ವಮಮೂಡದಿರುಕುರು।ಕುಲವಕೆದಿನಾಧಿರಕಟಕುವಿಲವ।ತೆಳ್ಳುಶಿಕ್ಕೆನಾರಿದೆವ
ತೊದಕಿದರಳ್ಳಿಯದಿರವೆಂದಾ॥೨೨॥ಬ್ಬದಮುಳ್ಳಮುತ್ತೆನಾರಿದಿ।ವಾದವಿದ್ದ
ಕನಿಂನಕೆದಿನಿದಕ್ಕೆಮನಂಮದುಧಿಂಗರಿಸರರಾಗಧವಡಿಯವದು॥ಮುದು
ನಂಧಿಯನಟ್ಟಿರಿದ್ದರಿ।ರುಧಿಮೆಚ್ಚಳ್ಳವರುವಾವಕೆ।ಯೂದುಮಸ್ತುಲಣಾಪದವನಾ
ವಮತಪುದುನಿವನ್ನೆದಾ॥೨೩॥ಮುರುಕಬ್ಬಕ್ಕೆಕೆಳ್ಳುನೂದಿನೋ।ಳ್ಳರಮವಂತಿಕೆಪಾರ್ಥ
ನರಬುಗಳ್ಳುರುಬಿವಿಂನವಯವರ್ಯೊಳ್ಳಿಮುರಿವಾಗಸ್ತ್ವರಿನಾದಿ।ರಲನ್ನಕೆದುಗಾ
ನನಂಧಿಯ।ಮುರಿದವರಿಯನುಬಳ್ಳಿಕನವಕೆ।ಬರಿದಕೆನುವದಳ್ಳಬಳ್ಳಿತ್ಯಳ್ಳಿಂ
ದವನುರಾ॥೨೪॥ಯೂಪ್ರಾಣಿಗಾತರ್ಕ್ರಾಧಿಗಳ್ಳಲಂತಃ।ಕರಣವನಲುದುಮುಜನರಾಣಿನಿ।
ಶ್ಯುರಕೆಗಳಬಿವಿಮವವನ್ನಾಯದುಮಣಿಯಮೂಧಜನಾ।ಕರುವಧುಕಳ್ಳಿಗಾಂ
ತಜಧ್ರನ।ಕರಣತಾಗಲುವನ್ನಿಪತಿಗಳ।ರಿನಕಿರಿಗಳ್ಳುನವರುವವೆಯತ್ತಿಖ್ಯಾತ್ಮಕೆ
ಳ್ಳಿಂದಾ॥೨೫॥ದಿಲುವನಿಗಳ್ಳನುರುಬಿತಿವಿಶಂ।ಕೆದಿಬಲವನಾಡಿದಾಯುದು
ವಟ್ಟನ।ನಾಡೆಯಮುರಿದ್ಯಾದಿಬಿರುದಿನಪ್ಳುವಿನೆಯಕದಿದಾ।ತಾಡಿಯಖ
ದಿನಿನಿಂನರಕುತವನ್ನುದಿಯೊಳ್ಳುರನವವುನಿರನಾದಕೆಬಿದದರುಬರಿದಿ।ಖ್ಯಾತ
ನಾತನಬಲುಪನವೆದಿಯಂದಾ॥೨೬॥ಕೆವಿಗೆಲತಿಗಬಲವಂವ್ಯಮುದಿಯಂ।ದವವಾ
ತ್ತುಮಾನದಿರುಪಿದದರಿಯಾ।ರವದನಂಗ್ರಾಮದಲಿಕದುನಿದರವವನಂದನನು।ತಿವಿ
ವಬಿರುಬಿನಗದೆಯಹ್ಯೂಲಿನಿ।ಲವಗದವನ್ನಾನೆಂತುನ್ನೆರಿವೆ।ಖುವನವಾತೆ
ಳ್ಳಿಂದುಮದಿದವನುಮತ್ತೆಮುರವೈರ್ಯ॥೨೭॥ಉತ್ತಿಯಲಿನ್ನವಳ್ಳಿಯುರ।ರಿ।ನಾ
ಲಯುನಿಕೊಳ್ಳಲಬಿತಾಲವ।ತಾಲತೆಳ್ಳೆಗಾಲನಿನಿದರಿಸುಂದಳ್ಳವೆನಿವನೆ।ಸ್ತೋ
ಲತಪ್ಪುದುಖ್ಯಾತಪಾರ್ಥಶಿತಾನೋ।ಬುತಪ್ಪವಳ್ಳಥರಿತಿ।ಲೋ।ಬಾವೆನ್ನವಳ್ಳಿಯ
ಬ್ಬಾದೆಂದಮುರಿಮಮುದಿದಾ॥೨೮॥ನತ್ತವರುನತ್ತವರುನಾವೆ।ತೊತ್ತಿನಾವು
ನವಿದುರವಿಕ್ಕಿದ।ತುತ್ತುಮುದಿನಿದವಟ್ಟದಿದ್ದರಿತಪ್ಪುನ್ನಮುದಿಯತ್ತಾ।ಮಿತ್ತು
ನ್ನನ್ನೆತಂದುವ್ವೆರವ।ತೂತ್ತಲಿಕ್ಕಿದಿಹೋ।ಕಿರಿಮುಗಳ್ಳ।ವತ್ತಿತಾಯನೆನವನನು

ಧಿಯ ಲಕ್ಷ ಕೃಷ್ಣನ ನನೊಂದಾ॥೯೫॥ ಕದಿಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನವಿಕ್ರಮ । ಮದವಿಕಳಿತ
ಲನಾಥನಾಣಿಯೆ । ಕೆಡುವವನೊಬ್ಬುದ ಬಲ್ಲೆನಾ ಪಾಂಡವರ ಬಾನಿ ಲಲ್ಲ॥ ಗ್ರಾದಹೆ ವವ
ಮಾನಜನನಮಯ ತಾಪವಿಯ ದಿಪತರುಗಾಯ ನಿಮನಿ । ನದವಿ ಹೊಡುವದು ತಪ್ಪು
ದರವ ಕರತೆಂದವನು ರಾಕ್ಷ॥೯೦॥ ಆ ವಿಜಯ ಶ್ರೀ ಬಳ್ಳ ಸವ್ಯಸಾಚಿ । ಆ ವಿಲಾಸನ ತೆಲಾನ
ವರ್ಧತೆ । ಆ ವಿಡಂಬನ ತೆಲಾನ ಮರ್ತ್ಯತೆ ಪಾಂಡವರ ಕೊಡಿ॥ ಪ್ರಾವಿನಲುತ್ತೆ ನಿಪುಡು
ಭಲದಾಳ್ವ ನೈಬನಂದ ಶಿಬ್ಬ ಕಮೊಶಿಯದು । ಚಾವ ಶಿಲ್ಲಿತಿ ನಿರೂವ ಮರುಳ್ಗಾಳ್ಗಾಳದೆ
ವೆಂದಾ॥೯೧॥ ವೈರವನಗಾಂಡಿವ ಪತ್ರಿ ಮುಖದಷ್ಟು ರಿತವಾಶಾಬದ್ರಾಂಬ ತೋತ್ತರಲು ತಾವಳ್ಳವ
ಳ್ಳಿದುದು ತ್ವಾರವಕು ಲಾರಗ್ನಾ॥ ಉಡದು ನೊಂದಡಿ ಮೋಗಾ ದಿಪದಧಿ । ಕರುಹ ಳ್ಳೊಳ್ಳು ತೋ
ದಕುವದಲಾಯಂ । ದರಿಯಾವೆನಂ ದುರ್ಯೋಧನ ಮತ್ವಾರಗಾ ಧಿಪನಾ॥೯೨॥ ನುಡಿದು ನಾ
ರಿದನಸಾರ ಮರ್ದನ ನ । ಕದಿನೆ ಬಳ್ಳಕಾರಂಗ್ರದಲಿನ್ನಾ । ಬಿಡದೆ ದುರ್ಮಂತ್ರವನು ಮಾಡ
ಲುಬ್ಬೆಯನ್ನಿ । ಸವನು । ಕದಿಗೆ ಪಾಂಡವ ಹೊಡೆಯರ ಹರ್ಗೆ । ನುಡಿಯುತ ಪೃಥುನಿಂನ
ಶ್ರಾದ್ಧಕೆ । ವಡೆಯರಿಸುದು ದಿವಲು ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತು ಮೀರಿದರೆ॥೯೩॥ ಬಿಡು ನಿಧಾನಲುನ್ನಿರು
ವಕದ ನದ । ಹದನ ಮರಲು ದು ಪಾಂಡು ಮಿತ್ರರ । ಮುದದಿ ಮಂನಿನಿ ಹರಿಯವಚನವ ಮಾಡ
ಲುಬಿವೃದ್ಧಿ । ಹದನ ತಾನ ಹಾದೆಂದು ಕವಶಿಸೆ । ಮುದದಿ ಸಂಧಾನು ತರೆದ್ಯೋ॥೯೪॥ ವಿದುರ
ಕ್ರವರಿಂಗರುಹೆ ತಂಕೊಳ್ಳುಮಥನ ಮಾಡಿದರು॥೯೫॥ ಮನದನಂಕೆ । ತದಲಿದುರಿಯೋಧ
ನನಕಷ್ಟು ಬಿದುರನಂದಾ ತನುಜ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿ ನೃಪರಾಳ್ಗೊ ಬಿಸಿದ ಹದನಾ । ಮನದೊಳ್ಳರಿ
ದನು ಬಳ್ಳಕದುಷ್ಟ । ನನ ನುಡುರಿ ಯೋಧನನೆಯು ನಿಬರ । ನೆನಹಬಿಂನಹ ಮಾಡಿದನು ಖಾ
ತಿಯಲಿಕ್ಕನಳ್ಳಿನಿ॥೯೬॥ ಯನಲು ಕವಿಯಲಿಕ್ಕಾರನ್ನೆ ಧೃಗೆ । ಮನದಲಂಜುತ ನುಡಿದನಾ
ಗ್ಗು ಜನಕನಂದಾತನುಜ ವಿದುರನು ನುರುಗಳ್ಗೊಂದಾಕ್ಕೆ । ತನತನಗೆ ತಾವ್ಯೆ ದಿಮನಿಹೊ
ಳು । ನೆನವರಂವ್ಯಾಯವನು ಯೆಂದಾ । ಜನವದುರಿಯೋಧನನೆ ದುಷ್ಟಾ ನನನುಕ್ತೆ ಳ್ಳಿದನು॥೯೭॥
ಅದಕೆನಾವಿಂನೆ ನಮಾಮುವ । ಹದನು ದಾಲುದುಯೆನಲು ಸ್ಥಾಬಲ । ವದಕುವಾಯಲು ಕೃಷ್ಣ
ನಲ್ಲವೆಯೆಂದು ಕುಜುಗು ಜಿನೆ । ಅದನು ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ಶಲ್ಯ ಮುನಿವಸುತಾದಿಯ ಕೂಡೆ
ಸಾಂಖ್ಯೆ ಯಲಿದನು ಸೂಚಿಸು ಶೇಲುದು ಶಾಸನನು ಮುಗುಳ್ಗೊಂದಾ॥೯೮॥ ಕ್ಷೇತ್ರವರು ಹಸಿ
ಯುಹರೆನಾವಿಂ ನೆತ್ತ ತೊಲಗುವವಂಗಾದೆ । ವರಿ । ಚಿತ್ತವಿಸುವದು ರಾಜ್ಯರಾಯ ಧೆ ಹದವಿನಂ
ಬಿನ್ನತೊ । ಮುತ್ತಿಯನಕೆರಿಯ್ಯೆಯ್ಯನಯ್ಯನ । ಚಿತ್ತ ಕೊಂಕೆ ತು ನಾಶುನಿಂದಿರೆ । ಮತ್ತಲ
ಶ್ರೀಜನಹಿತಲಾ । ಲಕದಿಂದ ಕಾರವಂತಾ॥೯೯॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದನು ೯೩೩

ಮಂಗಳ॥ ಶ್ರೀ ಚನ್ನ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಸೂಚನೆ। ಭಯರಹಿತನಿರ್ಭಾನವನಮಲಾದ್ವಯನ ಬಂಧಿಸಿತೆಂದುಕುರುಪತಿ। ನಿಯ
ಮಿಸಲು ಬೆಳ್ಳಿದನು ಮುರರಿಪು ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ಪದನೂ। ಮುನಿದು ದುರಿಯೋಧನ
ನದುಕ್ಖಾನನನು ಕೆಲದರ್ಶುಮನೆಯೊಳ್ಗೊಟನೆಯ ಮಾಡಿದರಂದು ಸ್ವಾಬಲಕರ್ಣ
ಕೂದಸೂದ್ರೋದ ನಜವೈರಿಕುಮಂತ್ರದಲಿ ಬಾಪ್ಪನಲಿಖಾತಿಯ ನಿಕ್ಕಿದನು ಕೈ।
ಮನದಕಲಿಗಳು ಕಷಿಕೃಷ್ಣನನೆನುತನುಜುಗುಜಿಸೆ।ಗ। ಯುರದು ಬಲವನುವು
ನದುಕೋಲಿಸುವ ಭಿರಲು ಯಾದವನದು ನಿಧಾನಿಸಲರಿನವುಗೆ ಮುರವೈರಿಯ
ಬದಿಪಾಂಡುನಂದನನಶಿ।ಯರಿನಿಹುರಿನೇ। ಬುಹಳ್ಳನಾತನ। ಕರಕೆರದಸೊಡೆ
ಬಿನಿದದುವದಿರು। ಸೆಳ್ಳಿ ಮಾಡುವದಾಲುಕೆಂದನು ತ್ಸಾರವರರಾಯೋಗ॥ ಪ್ರತ
ಯುಕಲುಕೆಂಪಾಶಿ ಕಾಬೋರ್ಗೆ। ನೆಗದುದು ಸುಕೊಳ್ಳು ಮುರಹರನ ತೂ।ತುಸಿದು
ಕೊನೆಯಂಬುಗಳು ನಕ್ಕಲು ನೃಪನ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ। ಬಿಗಿದೆವೆಳ್ಳಿಗೆ ಕರರಾಯತೆಕನಾಗ।
ದಿಗಳವದನವನೋದಿ ಕೃಷ್ಣನ। ಬಿಗಿಯತೊಡಳ್ಳವದಿ ಶಿವನುಖತಿಮಿಸಿಲು ಕುರಾ
ಯೋಧ್ರಾ। ಮ್ಳಲಲಾಮ ನುಖತಿಮಿಸಿಲು ಕಂ। ಗಳ್ಳನ ಸಂ ಸಾಕಿದಳ್ದುಳ್ಳಿಸಿವಂ। ದಿ
ಗಳಗರುಹಿದ ಕರ್ಣದುಕ್ಖಾನ ನರುನುಜುನು ಜಿಸೆ। ಮ್ಳಗಳ್ಳನು ಮುಸುಕಿದಲತೆ
ನತೆಸ। ದಳ್ಳವದಿ ನಿಕುರುಕುಲವನ್ನರಲಿ। ಕಲಸುವಂತೆ ಕೆನ್ನೆಗದಕೈ ಸ್ವಾಜನ್ನ ಬಾಹಿರರು।ಪ।
ಗಾಳಿಯವಾಶ್ರಮ ಸಿದಕೆವಕ್ಕಿ। ಜ್ವಾತಿತಾನ್ನೆ ನಿಲುಬಿದೇತನತೋಳ್ಗಳ ನಿಕರೆ ಬಿಳ್ಳಕಮನ
ಗುಂಡುವರು ಪಾಂಡವರೂ। ಮ್ಳೆಳ್ಳವಿಶಿವೇ। ಬುಗಳನೆಂದು ನೃಪಾಲ ಕೌರವನುಡಿದ ಕಾರ್ಯ
ತ। ನಾಲಿಸುತ ಕೃತವರ್ಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ಗರದುಯಿಂತೆಂದಾ।೫। ಳ್ಳುಕುಮುಕಿಯ ಬಾಗಿಲ
ಕಿಬರ। ಶೈಳ್ಳು ಕೈದುವ ಕೊಂಡು ವೀರರ ನಿ। ತಾಳ್ಳ ಹತ್ತಿರೆ ನಿಲಲಿ ಕೈಶ್ನಿ ದರೆಕವಿ ಕವಿದೂ।
ಸ್ಸಿಳ್ಳಿ ಬಿಡುಲು ಮಹೊಕ್ಕ ಹಂದಿನ। ಮ್ಯುತಿಗಂಡನುಕವಿದು ಕುರುಭೂಪಾಲಕನನೊಳಿ
ನೆತ್ರರಲನಾಡುವದುಮೆ ದಿನಿಯಾ।೬। ಯೆಂದು ಸುಭಟರಿಗರುಹಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಬಂದು
ಕೃಷ್ಣನ ಕಿವಿಯ ಹತ್ತಿರೆ। ಗಂಡುವರದನವಜಾಚೆಬಿಂವ ಹಮೂದಿದನು ಹದನಾ। ಮಂದ
ಮತಿಗಳು ತಪ್ಪುದಕೆ ಕೈ। ಗುಂಡಲಾಗದು ಜೀ। ಯ್ಯು ಚಿತ್ತೈ। ನೆಂದದನು ರಾರಾತಿ ವನುತಲಿ
ನಿಕ್ಕ ನಿಂತೆಂದಾ।೭। ದೂತರ ನುಕಟ್ಟುವದು ರಾಯರಿಗಾ ತರುಚಿತಲು ನಂಮಬಿನಿ
ಯಲಿ। ಸಾತರಿಸುತಿದೆ ನಿಂಮ ಮೊಂಮಂದಿರ ನುಬ್ಬಲು ಕರಿಸಿ। ಮೂತನಾದಿನಿ ನೋದಿ
ಸಮರ।೮। ತಾನಿಲ್ಲೆ ನಲು ಹಂಸಾ। ಜಾತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ನುಡಿದನು ಕೌರವರ ಹಾದನಾಂ
ಯೋ।೯। ರೂಪ ಯುಕ್ತ ನರೂಪ ವಿಶ್ವ। ಮ್ಮದುಕ್ಖಾಂಭೋಧಿಗಾ ಸಿಕ್ತ ವಾಕರನವಿರು
ವಮವ ನಿತ್ಯವನಿರ್ಮಲಾತ್ಮಕನಾ। ವೈನಾತ್ಯುಚರಿತ್ರನನು ಬೆ ದ್ರುವವನು ತನವತನ

ನಿಶ್ಚೋರವ।ಭೂತರಿಯವೇಷದಲಿಬಂಧಿಸುತಿಂದುವನಿಗಳಿದರು।।೯।।ಜಲನಿಧಿಯಸಾ
ಬಾಗರಿಯದೂರದ।ನಾಲ್ಕುದಿನಂತರಿರಕ್ಷ್ಮಣಾದಿ।ಬಳಸಿಯಂತಿರೆ ಪ್ರಾಣಜವಿಲಾಸದ
ತಿರಲು।ತ್ರೈಳಯಲುಂಪಿಲ್ಲೆಂಬಮಾಯೆಯ।ಬೈಗಿನಸಿಬ ಕಮ ನವಬಂಧಿಸಿ ಶೂಲದಿ
ದಾತನವಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸುತಿಂದುವನಿಗಳಿದರು।।೧೦।।ತುದುಕಲರಿಯಲದಿವ್ಯಮಂತ್ರದ
ನದನಬಾಂಮಾದಿಗಳನೊಂಕಿನ।ಸೂದವರಿಗಳು ಸಾ।ಚರಿಸಲ ರಿಯಲು ಗರುವಪರಿ
ಖರವಾ।ಜದಮಲಿಯಬಹುಮೂಢತನವವ।ನುದಿಸಿದೆ।ವರಬಿನ್ನಯತಿಂದಳ।ವದಿಸಿದ
ರುಸೋ।ಗುಣಗಳನಾದನು[illegible]ಸ್ವಾನ್ವಗೆ।।೧೧।।ಅವನಾತಿಕೆ ಭೂವನುಕವಲಿದು।ಶಿವಶಿ
ವೆಂದನುವಿಮರಕಶಿಕ್ಷಾ।ರವನಮಹಾಮೃತ್ಯುವಿಕ್ಷಾಖರತನ್ನಂತತಿಶಿಗಳ ವಳಬರಹೇ
ಳತ್ತ್ರಮನನಾ।ಚವನಮನೋ।ದಲಿಹೆತ್ತಮೋ।ಹದಹವನಿಗಳ ಬಿಸಸೊಂಬನಾಂಧಾರಿಯ
ಮನಶಿಯಂದಾ।।೧೨।।ಜನವನಾಜ್ಞೆಯಮೋತಿದುರಿಯೋ।ಧನನತಂದರುಸನ್ನತಿಗೆಮ
ತ್ತ್ರಿ।ವನಜವುಖಿನಿದವೆಂದರಾಸಾಂಧಾರಿಹರಿತಂದೂ।ದನುಜರಾಮರನುಶಬ್ದ್ವಕೈ।
ಕ್ಷ್ಮನುಬಿನಿವೈಧಿವಮನನೆಹೆ।ತ್ತೆನಗೆಹರುಭವತಂತೆಯಂದಳು ಮುಳಿದುಸಾಂಧಾ
ರಿ।।೧೩।।ನೆಚನೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನವನ್ನೆ ಕಿಚ್ಚೆದುಪಾಪಿಮನನವನು।ಸುಷ್ಟದಂಶ್ರೈಬಿನು
ಮುಕಳೆಯದಿಬಾಳ್ಗೆಡಿಯನೂ।ಕಮ್ಮವನುಗದಕೃಷ್ಣರಾಯನ।ತುಮ್ಮವನುಗ
ದದೇ।ವನನುಬ[illegible]।ಧಿಶಿವನಕೊನೇ।ನವಂದವೆನೆಂದಳುಂದು ಮುಖಿ।।೧೪।।ಪ್ರ
ಮುಳುಮಗನಿಸ್ಕೃಷ್ಣರಾಯನ।ಶಿರಳಿಚುವಕೆ।ಯೂದವರುನವು।ಗರವಿಗರಿವನ್ನುದೇ
ವನ್ನಿಂವಲ್ಲಿತೇ।ದವೆನಿವನೆ।ತ್ರರಳತನವಿದುಬ್ಯಾಡಖಿಲ್ಲರ।ನೆರವಿಯೊಡನಾಡಿದ
ರತಪ್ಪುದು।ವರಕವೆಂದನು ಕುರುವರಿಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಾಲಾ।।೧೫।।ಬ್ಯಾಡವುಗ
ನೆಹರಿಯಹಗೆಯನು।ಮಾಡದಿರುಪಾಂಡವರಿಸೋಲದಿಹ।ರೂಢಿಬಲ್ಲರು[illegible]
ಗರಕೂಡಿನಡೆಯಂದಾ।ಚೈದಿದ್ಯೆದೂರುಗಳ ಕೊಡದೆಡೆ।ಯೂಡಿನಂಧಿಗೆಬಂದಹ
ರಿಯನು।ವಹೂಢತನದಲಿನುದಿವೆನಿವಹಿನ್ನಾವಗತಿಯಂದಾ।।೧೬।।ಯತಿಮುಳಿದ್ಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರನಂಪಿನ।ಬಳಸಿನಾತಿನಬಂಧುಸತ್ಯದ।ಬಳಸಿಗಳತಿನಿಂನಮಗನನುಬೈದಿ
ಕೊಳಲ್ಲಾಕೆ।ಮುಳಿದುಬಾಗಳುವನಾಯಕಿಟಿತಂಧ್ರಮ।ನಳಕುಲನೆನರಿಯೊರಲಿದರಿ
ಕಳ।ವಳಿಸುಲುದರಲಿಸಿಂಹವೆಂದನುಖಾತಿಯಲಿವಿದುರಾ।।೧೭।।ಸ್ವರಜಹೊಕೆ
ಶಿರದಮರವಿಸಾ।ಗರದಜಲಸಾ।೧।ರೆರನಿರಪಿಮಲನಿರಿಗಳ್ಳಾಮವನಿಕೆಳಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಾಲಾ।ತೆರಳಲರಿವನಿಕಾಬೈಪೊಳಯ।ಮರಿಶಿಗರುಡಮನಿಂನಮ್ಮಕ್ಕಳ।
ಮರುಳತನಸಂಭ್ರುವನಿಮುರರಿಮವೆಂದನಾವಿದುರಾ।।೧೮।।ಲಾ।ಶಮ್ಯವುರದಂದು
ಜಲಧಿಶ।ಳ್ಗಾಕಿಹಳಚುವಹೊತ್ತುತಾವಿಹ।ನೆ।ಕವುವಾಥ್ವಿತಿಯಚರಮೋಕ್ಷೈನಾಹಮೆ
ನಿವಾಸಾ।ಯೋ।ಕನಾತ್ಮನುಯಿಂದುವೇದಾತ್ಮೆಸಕ್ಕೆನಾರಿಸಲುವರವನಿ।ರಾಕ್ಷತಿಯ

ವಿರುಪಮಿತ ತತ್ವ ವಿದಿತನೋ। ದೆಂದ॥ ೮೧॥ ಸಲಿಲಮಯವಾದಖಿಳ ಭುವನಾವಳಿ
ಯಲಾಂ ಪವಿರಂಚಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಮೊಳ್ನುತ್ತೈತಂದಾಲದೆತಿ ಮಂಚದಲಾವದಿಸದಾ॥
ತೊಳ್ಪ ನಿನಾಳಿಂದು ಜಠರದೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಶತದಲಿ। ಸೋಲಬೀಗದಿ
ತೊಳ್ಗಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ನನಿ। ತನುವೊಳ್ಗಿದನೂ॥ ೮೨॥ ಪರಮತತ್ವ ವಿತದ್ವಚನವಾವರಮವಿ
ಧ್ರುವಿಶಬಲ ಬಾಂಮನ। ಪರಮೋಹಂ ತೆಂದೆವಿಷಿತ। ತನಮನನ ಹಂಕಾರಾ॥ ಸ್ಥಿರದ
ಹಂಕಾರಂಗಳಿ ಮನ್ನಳು ಪರದಶ್ಯೈವರು ಭೂತವಿಸಲಿ। ಪೆರದುದಾವನದೆನೆಯುಳುದಿಸಿ
ದಾನ ತನೋ। ದಿತ್ತಾ॥ ೮೩॥ ಆವನೊಬ್ಬನಬೆಳ್ಗಿನಿಂದವೆಜೀ। ವನಲರವಿಶಶಿಗಳ್ಗೆ
ಮನುಗ್ಗಾವನೊಬ್ಬನನೇ। ಮರಿಂದ ವಿಪವನವಾವಿಸರೂ॥ ಜೀ। ವಿಸುವರಿವನಾವನುರು
ಅ॥ ಗಾವಿಸೋ। ದಧಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಶಿ। ವಾವ್ಳಿಗಳುದ್ಭವಿಸಿ ತೊಳ್ಗುವನಾತನೋ। ದಿತ್ತಾ॥
೮೪॥ ಅತಿಯಿಂದರಜಾತುಗಾಸೆಪುನಮೊ। ಳ್ಗಾದಶಿವೂದುವನುಭುವನಾವಳಿ
ಯನಲಪವನಹಾತ್ವೈಕಗುಣಸೆಮನವುರಿಯೊ। ಅತಿತಾಮನಗುಣಸೆರಿಯನಿದ। ರೂ
ಳಿನವನೂದುವನುಗುಣನಂ। ಮೆಳ್ಗಲಿಗುಣರಹಿತನೆಂಬಮಹಾತ್ಮನೋ। ದಿತ್ತಾ॥ ೮೫॥
ಸಂಗಿಯೆನಿಸನುಜಗವಪುವಿಸಿ। ಸಂಗಿದರೆನಿಸ್ವರುಣೆಯೆನಿಸನು। ಅಂಗರಕ್ಷೆಯ
ಮೊದಿಮೋ। ಹಿತನಲ್ಲಮೂಜಗಕೆ। ಜಂಗಮಕೆ ಸ್ಥಾವರಕೆಬೆತ್ತೈತ। ನ್ಯಾಂಗನುತ್ತಮ
ಪುನಕೆಜ್ಜಪನವಗ॥ ಲಿಂಗಿತಾನಗಾತೆಂಬಪರತರವಸ್ತುನೋ। ದಿತ್ತಾ॥ ೮೬॥ ಯಾತ
ನಾಮಧುಶ್ಯೈತ್ರಭರಮುರಿ। ದಾತನುದಧಿಯೊಳ್ಗದುವೇ। ದವವಿ। ತತಂದನುಜಯವಿಜ
ಯರಾದ್ಯೈತ್ಯಜನ್ಮವನೂ। ಯಾತತೊದದನುವಿಾಂದ್ರಕವನಂ। ದಿತತೊಂದನುಹಂಪ
ಡಿಬಿಕರ। ನಿತನೊರಕ್ಷಿದನರನಬೆತ್ತೈನೆಂದನಾರಿದುದಾ॥ ೮೭॥ ಯಾನತಲಕ್ರಿತೊ।
ಪ್ಪಮಹದುಶ್ವನಿ ಇದರಾಸಿನಳ್ಗರಿಯಲರಿಯಲು। ಬನಾತೊಳ್ಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋ। ಪಿ
ಯನಿರುಕಿಕೊಂಡಿಕನೂ। ಮಿಸಿನಳ್ಗಕವಾಡಿದುಜ್ವಲಿತರಮಂತ್ರಿಗಳ್ಗವವನೆ। ಮಾಡೊ।
ಳ್ಗಿಸುರರಿಪುವನುಬಿನಿಯಲಳ್ಗವದಿಸಿದರುವೆ ಗುಣಳ್ಗಾ॥ ೮೮॥ ನಾಬೆನುತಕ್ರಿತೊ।
ಪ್ರಬಿಕಿಬಕಿ। ನಾಬೆದಲುವೇ। ದಾಂತನಿಚಯದ। ಗಾಬನಿಗಳ್ಗಳ್ಗವಳ್ಗುದುನಿಂದಲುವಿಜವ
ಶ್ವಾನಿನವಿ। ಅಬೆರಿನಲಳ್ಗವಲ್ಲಮುನಿಗಳ್ಗ। ನೊ। ಬೆರಸೆಮ್ಮೈನೊದದಹರಿಯನು
ನಿಜರವದಿರುಬಿನಿಯಬಗದರುಭೂವಸೆ। ಳ್ಗಂದಾ॥ ೮೯॥ ಸಾ। ದುರನಿಂತೆಂದವೆನಲುಮಿಂ
ಬೆನಿಗೊದರುಮುರಿಗೊಂಡಂತೆರವಿಕತ। ಉದುರಿದಲುಮೈತುರಿದುನಿಂದಕೆದೆವನಂ
ನದಳ್ಗಾ। ನದದುದಾಯಸ್ಥಾನವನತೆ। ಜದಲಿಹಾಲತಿಯಲತಾತೊ। ರಿದನುನಿ
ದೂಮವಿಶ್ವರೂಪವನಾಮಹಾನುಭಾವತೆಸಾ॥ ೯೦॥ ಬುಳ್ಗಲದಲಕ್ರಿತೊ। ಪಿನಳ್ಗುವಿ। ಮಲನುತೆ
ಜವನರವಿಮುನಿಸಂ। ಕುಲವಬನಸಂಬಿರಿಸಿದಲು ಸಿದ್ಧಾಂತಯೊ। ನದಳ್ಗಾ। ನುಳ್ಗಿಪು

ಹೊರೆದವರ್ಗಕ್ಕೆ ದಾ| ವೆಳ್ಗಿಯ ತೊಡ್ಡದ ದಿವ್ಯ ತೇಜದ | ವೆಳ್ಗಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮಹಿಮೆಯ ದನ
ಕ್ಕದ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೋಡಿ ಗಿ| ಬೆರಗಾದುಂ ನುಡಿದಳ್ಳ ದೇವರು | ತುರುಗಿದರು ನೋಟಲಿ ನ
ಅಕ್ಕಮುಲಜ್ಜ| ಮರದಲಕ್ಕದ ರುದ್ರವಾನ್ನಳ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾಯಗಳ್ಗೆ| ಟಿಳ್ಗೆಲೋದ್ರಾದಿಗಳು
ನಯನಗಳ ಹೊರುತ ದಿರವಿಕಶಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳಿ ಶಿವರ ಖಜಾನೆ ದೊಳ್ಗಳಿಳ್ಗೆ ಮೊವೆಲಕರು ರಂ
ಜಿಸಿತೋ| ಶ್ರೀ| ಸುರರು ಖಚರರು ಕಿಂನರರು ಕಿಂಪುರುಷರ ಮಾನವ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾ
ಧರರು ವಸುಗಳು ಮನುಗಳಾದಿತ್ಯರು ರುದ್ರ ಮಜಂಗಮರೂ| ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವರ್ಕ್ಕಿಸಿ
ದ್ದೇ| ವರುಸವಿಶ್ವೆದೇವರಖಿಳ್ಗೆ| ಸ್ತವರರು ಮರದರು ಕೋಮರಾ | ಮರ್ತ್ಯಳ್ಗಿಯ ಜ್ಜಾಕ
ದಳ್ಗೆ| ಶ್ರೀ| ಬಲದ್ರುಮ ಜದಲವಾಧರ್ವವೇದದಲಿ| ಸಲಧರಮಜರಣದಲಧ
ರ್ಮಜ| ಸಲಿಪ್ರಸೋದರನಕುಲಸಹದೇವಾದಿಯಾದವರೂ| ಲಲತೆಕಾಂತೆಯಲಕ್ಷ್ಮಿಳ್ಗೆ
ತಾರಾ| ವಳ್ಗಿಗಳ್ಗಮಳ್ಗ ಕ್ಷೇಪವಿರಲು ತೋಳ್ಗ| ತೋಳ್ಗಿಸಿ ಮೆರೆದ ಮ ವಿಶ್ವರೂಪ ವಿಹಾರ ಮುರ
ವೈರಿಯಾ| ಶ್ರೀ| ಮೊಳ್ಗವನಾದಿಯಲಕ್ಷರ| ವಳ್ಗಿನ ಸಂಪ್ರಿತವವಿರಲು ಮೋಹನ| ಬಿಲಕಲಕ್ಷ್ಮಿ
ದೇವಿಯರು ವದವಿ| ತಮಧ್ಯದಳ್ಗೆ| ಹೊಳ್ಗವನಖದಲಿಯಾದವರುಗಳು| ಸಲಿಸಿರಲು ಶ್ರೀ
ಚರಣದುಂನು ಟಿ| ಬಳ್ಗಿಯತಿನದರುತನುಗಳಾದಿಯುನಹಿತನೋ| ಕುಲಲಾ| ಶ್ರೀ| ಕವಿಗ
ಳ್ಗಲಿಕಂಗಳ್ಗಲಿನಾನೋ| ವಿವರದಲಿ ಹೊಳೆಮನನಿದಳ್ಗಿ| ಕವಿದುದಾಕಾರವನು| ವಿತುಹಾಂ
ತಡೆನದೆನೆಗೆ| ರವಿಯಹಾಲು ಧಳ್ಗಧಳ್ಗಿನ ಲಾಯುಧ| ವಿವಹಸನಾವಿರ್ದುಮಜದ ಬಾಳ್ಗದೊ| ಳ್ಗವ
ಗದಿಪವೈಕುಂಠವೆನದನು ವಿಶ್ವರೂಪದಳ್ಗೆ| ಶ್ರೀ| ಅರಳ್ಗಮಳ್ಗಿನೋಹಿದಲುದುಂ ದುಮಿ
ಹೊರದಾಕಾರದಲಿ ಮುದದಲಿ| ಧರಣಿ ಬಿದಿರಿತು ತನುವನುಕ್ಕಿದು ದಬುಧಿ ದೆನೆ
ದೆನೆನೆ| ಶರಿಕಮರರು ಬ್ಬಾಳ್ಗತನಮಿಕ್ಕೆ ಶಿಮಹಾದ್ಭುತವಾಯಿತು ಕಂಡು ಮಹರಿ
ಯರೂಪವನೊಬ್ಬ ಕೌರವನಲ್ಲ ದುಳ್ಗಿದವರೂ| ಶ್ರೀ| ತಳ್ಗು ಕನುನಿಧಿ| ದಾದಿ ಪರಿ
ಣತಮುಳ್ಗಕದಲಿ ಮನನಲಿದು ಹರುಷದ| ಜಲಧಿಯೊಳ್ಗಗದ್ಗಂತೆ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾಪದ
ಅಕ್ಷಿದೂ| ಅಳ್ಗಿಕೆತಮತಮಗೆದ್ದು ಮುನಿಸಂ| ಕುಳ್ಗಸಹಿತ ಗಾಂಗೇಯ ಕೃಪ ವಿಸ್ಮ
ಅವಿದುರ ಗುರುಸಂಜಯಾದಿಗಳ್ಗರಸಿದರು ಪದಕೆ| ಶ್ರೀ| ಬಾಳ್ಗಗೆಹೊಳ್ಗದನು ಬಾಹ್ಯ
ದಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದನು ತಾನಲ್ಲ ದಂನ್ಯದಬಳ್ಗ ಕೆಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲದಂತಿರೆ ಹೊದೆತೋರಿದ
ನೋ| ಬಾಳ್ಗಗೆಬಿಸಿವೆ ಹಾಹೋರಗೆ ಕೃಷ್ಣನ| ಸಿಲುಕಿಸಾವೆ ಹಾತಿಳ್ಗಿಯ ಕೃಷ್ಣರೂಪ ಲ
ಬಾಗಿಸಹಾರಕಬ್ಬೆ ವೆಂದರಾಖಿಳ್ಗರೂ| ಶ್ರೀ ೨| ಅನಾತೊದ್ವಯದಳ್ಗಿ ಮುಳ್ಗಿನ ಸೋ
ನೆನೆಮೋ| ಹುವದಿಲ್ಲ ತೆರಹಿಂ| ತಿನಿತು ಪರಿ ಪೂರ್ಣದಲಿ ಸಚ್ಚಿನ್ಮಾತ್ರರೂಪದಳ್ಗೆ| ಮನ
ದಬುಗೆಮು ಕ್ಷದಮಹಾಮಹಿಮನನು ಶಮ್ಮುದಂತೆನುತ ತನ| ತನಗೆ ಕರ್ನಾದಿಗಳು
ಕೈಗಳ್ಗ ಕರದಪಿನಾಕಿದರೂ| ಶ್ರೀ ೩| ಕೌರವನ ಕರುಣಿಸಿದ ಸಂಧ ಪ್ರಪಂಗಬಳ್ಗಿ
ಕೃಷ್ಣರಾಯನ| ಮಂಗಳ್ಗ ಶ್ರೀ| ಮೂರ್ತಿಯುಮನಹಣಿಯೆ ಸೋ| ದಿಕನೋ| ಕಂಗಳ್ಗದ

ಗಲಿದೆ| ವನಿಂ ಮಾ|ಯಂ ಗವಚ್ಛವ ಕಂದು ಮರುಳ್ಗ|ಚಂದ್ರತರವ ಚಾಣದಂತೆ ಕ್ರೂರಿಯ ಮಾ
ಡಿಂದಾ||೪೯|| ಮಿತ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಸ್ವಾನನು| ನಮ ಚರಿತ್ರನು ನಿಂಮ ಸರಿವದ| ಕಮಲ
ವರುಶವದಿಂದ ಪಿಂಶಿಡುದೆಂ ಮನ್ನಿವ ಬಂಧಾ|| ನಮ ತೆಯಲಿ ನಿನ್ನೋದು ನಂಮಯ| ಕುಮ
ತಿ ಗಳ್ಗವೆಣೆ ನದಿ ಕುಲಕ್ಷ್ಮ| ರಮಣ ಕೃಷ್ಣ ಮಾಡೆ ಮತ ಮೈಯುಕ್ತ ದಳ್ಗುಣಾಂಧಾರಿ||೫೦||
ಮಾನನಿಂನ ದುನ್ನಿ ಕಜನ ದೇವ| ಮಾನನಿಂ ನದು ನಿಂ ನರರಣರ| ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ಗಳ್ಗಿಸ ವಿಂನದು
ಬ್ರುಕನತಿಯುಂಟೆ| ಪ್ರಾಣ ತರಶೇ ಜಾನ್ನಿ ಮಾವವ| ನಿನ್ನೊಲಿದು ನಲಹೆ ಮತ್ತೆ
ಯದಲಿ| ನಿನ ಮತಿ ಮೈಯು ಕೈದ್ಗು ಮುರಹರನ ಚರಣದಲ್ಲಿ| ೫೧| ಬಾಮನನೆ
ಕುರುರಾಯನಂ ಮನು| ಕ್ರಿ| ಮದಲಿ ನಲಹಲಿ ಕೆಬಂದಮ| ಯಾತುರಾರಿಯ ಚರಣದ
ಲಿ ಮೈಯುಕ್ತ ಹರುವ ದಲ್ಲಿ| ಕಾಮ ಹರನ ಜನಾತ್ರನಂಬಿ| ನಾ ಮದಲಿ ಪಿತ್ರಮಾ
ತ್ರ ತಿನಿನು ವ| ನೀ| ಮಹಾತ್ಮ ನುನು ಧಿದು ದನು ನಲಿನೆಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ| ೫೨| ತಾತಹೆ
ಹರದಿಶ ಮುಕುಂದನ| ಕೈತವಕೆ ಚೆಚ್ಚದಿರು ಸಂಧಿಯ| ಮಾತುಧಿಟ ವೇ| ಕ್ಷ್ರದಯದಲಿ
ಚೆನ್ನಾಗ್ಗು ಮುರಹರನಾ| ಯಾತನಂತೆಯ ನಿಮಿಷ್ಯೀವ| ಕ್ರಿತದಲಿ ಜನಜನಿತ ಪೂಜ
ಗ| ಪ್ರೀತನಾಜ್ಞೆಯೊಗ್ಗೊಲಲುದೆಂದನು ಶೌರ ವರರಾಯ| ೫೩| ಯಂ ನಕ್ರದಯದಲಿ
ಧ್ಯಮುರಿದನು| ನಂನದಲಿ ಸಂಧಿಯನುರಿಮಗಳ್ಗೂ| ಗ್ಗಂ ಮನಿಂ ನಂತರದಾಳ್ಗಿಪ್ಪಿ| ಹದನರ
ಚ್ಚಿದನಾ| ಬಿಂನನಂತಿ ಕೆತ್ತೋರಿ ಖಿಂನಾ| ಬಿಂನನೆನಿ ಸಿಯೆ ಮೊರವತಿಗ್ಗಿಯಲ| ಬಿಂನ
ನಿ ಮುರವೈರಿ ನಾವಿಂನಂಜಲ್ಯಾಸೆಂದಾ| ೫೪| ಹಗ್ಗಟುವಲು ಹಾಹೆ ಗಳ್ಗುನಾತ್ರನ ನಲು
ನಿದಕಿತ ತೃಪಂ| ನ್ನು ಪಾಪಾ| ವಗ್ಗಿ ಗಗ್ಗಾಹಾಹೆಗ್ಗಿ ನುಂಡೆ ನಾತ್ರ ಧರವಿರಲು| ಕೊಲುವನಂನ್ನ
ರ ನಂನ್ನ ರಿಂದವೆ| ಕೊಲಿಸುವನು ಕಮಲಾಕ್ಷನಜ್ಞದಿ| ಉಗ್ಗಿದಜ್ಞಿ| ವಕ್ರಿತಕೆ ಪ್ರಾ ಕಂತ್ರವಿ ಕ್ಷಂ
ದಾ| ೫೫| ನಾಲು ಸಂಧಿಯನೊಲುವೆವೆಂಮಯ| ನಿನ್ನಾ ವದಲಿ ಹುಗ್ಗುಕೆಲ್ಲ ನಂತ್ರಿತಿದೇವ
ನಲಿಮತ ವಲ್ಲಬಲ್ಲೆನು ಮುರಹರನ ಮತವಾ| ವಿ| ಉಮೆ| ಗೆಕಿಯರಿತದವರ್ಗ| ರಾವಣಾ
ರಿಯ ಬಾಣೆಯನರಿಯರಿ ನಾನೇ ತನ ಕೈಯ್ಯ ಬಾಯಲಿ ನ್ನಿತಿಯಾಕೆಂದಾ| ೫೬| ಯ್ಯ
ಧನವ ವನಿತ ಧಾರುಣಿಯ ಹಾರಿ| ಗಳ್ಗಿಯಲ್ಲಾ| ನಾಗವಿಜ್ಞನ ಮೊಗ್ಗ ನಗ್ಗ ಗೆವೈ
ರವ ಬಿತ್ತಿ ಬಕೈವನು ಮಹಾಬಲವಾ| ಛಲಕೆ ಮಣಿಯದೆ ರಾವಣಾದಿಗ| ಗ್ಗಿದ
ರದಲಿಕೆ ತೆನ್ನಾಯವಿ| ದಗ್ಗದುಗ್ಗುಲದು ಕೆ ತೆನಾವಿದ ಕಂಜಲ್ಯಾ ಕೆಂದಾ||೫೭||
ಮಣಿದು ಬದಕುವನಲ್ಲ ಹಗೆಯಲಿ| ನೆಣಸಿ ಬಿದುವವನಲ್ಲ ದಿಟ ಧಾ| ಧರಣಿಯ ವಿ|
ವವನಲ್ಲಕೆ| ಗ್ಗು ಪಿಲ್ಲಿಕಾಯದಲ್ಲಿ| ರಣ ಮುಖ್ಯೋತ್ಸವವೆಂ ನಮ ತನ್ನೈ| ಧರಣಿಯ ಪೊ

ಬಿದಾದುದೆನೆ ಮುಕ್ತ್ಯ ಕೃಷ್ಣನ | ಕೇಳಾ ಕೆಡಿಸದೆ ಪಾಲಿಸಲಿ ಕೈವಲ್ಯವಿತ್ತೆಂದಾ ||೬೫||
ಪವಡೊಳ್ಗೆ ನವನುತನು ಶರೀರ ತುಂ | ವಿನಮಮ ಸ್ವಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿಯ | ಪನು ಕರಿಸಿ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೀಷ್ಮರಿಂದ ಪೂಜಿತನಾ || ಜನಪ ಕೌರವ ಪಾಂಡು ನಂದನ | ರನಿತೆ
ಸರಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನವರಾ || ಕೆಮತೆರಾ ಜಾಲಯ ವನ ಸುರದ್ರುಂಸಿ ಪೊರವಂದಾ ||೬೬||
ಬಂದು ವಿದುರನ ಮನೆಗೆ ದೇವನು | ಕುಂದ ಕುಂತಿಯ ಕರದು ನಿಂನಯ | ನಂದ
ನರ್ಕಳ ಕೌರವ ನೃಪನ ಬಿತೆ ಪರಿದು | ಯಿಂದ ಮುರಿದು ಮಸಂಧಿ ನಿಂನಯ
ಕಂದರನ್ನೆನ ಬೇದಿ ಕೊಳ್ವನೆ | ನೆಂದು ಸಾಚಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಮುರವೈರಿ ಪರು
ಷದಲ್ಲಿ ||೬೭|| ವಿದುರ ಪಾರ್ಥಾಗ್ರಜಾತ ಮ | ನದಿಯ ಮನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ |
ಸುದತಿ ಕರ್ಣ ವಿಕರ್ಣ ಶಲ್ಯ ಸುಬಾಹು ಸುರು ಸುತರೂ | ವದನದುತ್ಸವದಗಿ
ಕೃಷ್ಣನ ನಾದವನ್ನು ತ್ರೈಮುತ್ತ ಬಳಿಕರು | ಗದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಾಂತಮಬಿ ತದಲರ
ಕಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳ ||೬೮|| ನಯದೊಳ್ ಕಾಂತದಲಿ ನತೆ ತೊರಿ | ನಿಯಮದಿ ಪರಿದ
ರಾಶಿ ಪಾನೆಯ | ಬಯನ ಲಾಗದು ಹಿತ ಬಯಸುವೆ ಪೇರ್ದು ಸಂತತೆಗೆ | ನಿಯತ
ವಿದು ಪಾಂಡವರಾಗ್ಗೆ ಸಂ | ಧಿಯನು ಬಯಸುವದಲ್ಲ ಧರೆಯ | ನೃಯ ಕೆನಿ
ನ್ನಯವೆಂದು ನೀಗಾತಂಗೆ ನಾರುವದೂ ||೬೯|| ಯೆಂದು ಗಾಂಧೇಯಾದಿ ಸಕಲನರ
ವಿಂದನಾಭನು ಬಿಳ್ಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣನು | ನಂದನಾರವಿ ಸುತನ ಕರದನು ರಥದ ಮೇಲೆ
ಗಾನೆ || ಬಂದು ಕರಿದದೆಗಾಡಿ ಕಳ್ಸುವ | ದೆಂದು ನೀ ಮಿಸಿ ಬಳಿಕ ತಾ ಪನೆ | ವೃಂ
ದವನು ಕಳುಹಿದನು ಕಾರುಣ್ಯದಿ ತಮೊವನ ಕೇ ||೭೦|| ಬೀಯ ಪಾಯಿತು ಸಿ
ರಿಯು ತಾನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ಕೌರವನ ಯೊದವರಾಯ ಸಂಧಿಯನು ರಿದುಬ
ಕಲಿಕೆನಿಮು ಕಮಾತ್ರದಲ್ಲಾ | ಆಯಿತ್ತೈ ಪಾಂಡವರಿಸಿಂನುತ | ಗಾಯಿತ್ತೈ ನಿಂಮವ
ಧೆನಳುತ್ತಾ | ಗಾಯ ನದುನಿನ ಪೀರನಾರಾಯಣಾ ನಕರುಣಾದಲ್ಲಾ ||೭೧|| ಅಂತು ಸಂಧಿ
ಗಂಸ್ಥೆ ಪದನು || ೯೪ || ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ || ಸಾಚನೆ
ಕೇಳಾ ಸುವಧ ಟರ ಗಂಡ ನಮರಾಂ | ಗಣ ಕತುಳ್ವಿತೆ | ಕುಂದನಾದಿನ | ಮಣಿಯ ಮನ
ಮ ಧ್ವಂದ ಕರ್ಣನ ಕಂಡ್ ಕೊಂಕ್ಕೊ | ವದನೂ | ಶ್ರೀಲಿ ಪದರ ಮ ಪಜ್ರ ಸುಪಬನೆ | ಬ
ಲಿಪ ಮುರಮುಕ ನಣೆಮು ನಿದಲಿ | ತತಿಯ ಬರ ಹವ ತೊಡವ ಪಲ್ಲ ದಿಬಳಿ ಕನ್ನೈ ರಿ
ಸನೂ | ನಳನ ನಾಭನು ಭಜಕರಿಗೆ ಬೆಂ | ಬಳಿಯ ಬಿರುದನು ಸೀದ ದಲಿ ಕುರು |
ಕುಲ ಪಕೊಂಡನು ಕೇಳ್ ಜನಮೆಜಯ ಮಹೀ ಪಾಲಾ ||೧|| ಬಿ ನತನೂ ಜನಕೂ

ಪೆಮೈದುನ। ತನದ ನರನವನೆನ ನಿರಥಥಲಿ। ದಮಜರಿಮಬರನೆಳ್ದುಕುಳ್ಳಿರಿ
ದನುಪ್ರ ರಿದಳ್ಲು।।ಯನಗೆ ನಿಂಮ ದಿಗಳ್ಳಲಿಷಮನೆ। ನೆನೆಯ ಜ್ರ್ಯ ವಲರಾರಿಯಂ
ಜ್ರುವೆನೆನಬುತೋಪೆನೊಂ ಕಿನಲಿಸ್ಕೆರಿಷಿ ಕ್ಷಾರಿಯಿಂತೆಂಥಾ।।೨।।೩೭। ದವಿಷ್ಲಿ ತಿಕನರ್ನಿಂ
ಮೊಳ್ಲು। ಯಾದವರು ಕ್ಷಾರವರಾಧವನೆನಂ। ಪಾದಿಸುವರನ್ವಯಕೆವೊದತಿರಧಿಳ್ಲಿಪಿನಾ
ಗ್ಗಾ। ಪಿಧಿನಿರ್ವಾತಿಸ್ವನುಚಿತ್ರ್ತಯೊ। ಳ್ಗಾದುಧಿಳ್ಲಿರಿತೆನುತಲಾ ಮಧು। ಸೂದನನುರವಿ
ಸುತನಕಿವಿಯಲಿಬಿತ್ತಿರದನುಭಯವಾ।।೩।। ದಾನವಾಂತಕಬಿನಸುವಂಶವಿ। ಹಿನವ
ಮನಿಂ ಮಧಿನಳ್ಳಿಂಧವನೆನ। ಮಾನಿ ಸುವಕೆ। ನಾಕೆನುತರವಿಸಾಮುಷ್ಯೆಮುನಿಯೊ।। ಸೂ
ನನಿಧಿತಂನಾರೆಬಾಕೈ। ನೀನು ನಂಮೆಲ್ಲರಣವಗೆವರ। ಭಾನುವಂಶಲಲಾಮನಾರಾಮಂಗೆ
ನರಿಯಂಥಾ।।೪।। ನೆಳ್ದು ಕೊಂಡನು ವಿಳ್ಳಿಯವನ। ಜ್ಜುಳ್ಳಿ ಯಲಾತಂಶಿತ್ತುಕನರ್ನಿ।
ಕೆಲಕೆಬರನೆಳ್ದವನ ಕರದೊಳ್ಳುಸರವತುಳ್ಲಿಕೈ।। ಯತಿದಿವಾಕರತನಯನಿಂ
ನಯ। ಕುಲವನರಿಯೆಯಲಾಸುಯೋಧನ। ನಲನಿರಂತರನೆ। ಪೆನಿನಸಿಂ ನುಬಿತೆ
ವಲ್ಲಿಂಥಾ।।೫।। ಲಲನೆಪದದಿರ್ದ್ದೆದುಮ(ತ್ರಂಗ್ಳುಲವೊದಲಲಿನ್ನಿನುಯರದವನಿ।
ಯಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರದೆ। ಪಮೂರನೆಯಾ ತಕಲಿಭೀಮೊ।ವಲಸುಗಮನಾಳ್ವನೆಯಲಾ
ನಿಂ। ನಳ್ಳಿದಮ(ತ್ರವಕುಂತಿಮಾ(ಡ್ರಿಗೆ। ಕಲಿಸೆವಾಥ್ರಿಯಲಾಂದುಮ(ತ್ರದೊಳ್ಳಿಬ್ಬರು
ದಿನಿವರೂ।।೬।। ಅದರಿನ್ಹಾಂಧವರೊಳ್ಳೆರರ। ಮೊದಲಿಗನುನ್ನಿವಿರಲುಧರಣಿಯ। ಕ
ದನವಿತ್ತಂಥಕೆಕಾಮಿತವಳ್ಳಿ। ಭಾವಿಸಲು।। ಜಿದುವಿಧಾನಲುಕನರ್ನಿಂನ। ಭ್ಯುದಯ
ವನೆಬಯಸಾವೆಮನಿಂ ನಯ। ಪದನೆಕೆದಹುವೆನೈರನುಬಾಯಿಂದನಸಾರ್ಥಾ।।೭।।
ನಿನಗೆಪೆಹ್ನವುರವರಾಜ್ಯದ। ಷನತೆಯನುಮಾಡುವೆನುಪಾಂಡವ। ಜನವಾಕ್ಷಾರವ
ಜನವಾಕಿ ತ್ರೈನವರುಗಿಹ್ನಾನೆಯಾ।।ನಿನಗೆಕಿಂಕರರಿರದುಸಂತತಿ। ಯನಿನಲಾ
ಪ್ಲವಿಸ್ತಾನುದರಿಯೋ। ಧನನಬಾಯ್ತಂಬುಲಕೆಸೈಯ್ಯುನುವಕಿಪ್ಪೆ ಳ್ಳಿಂದಾ।।ಯವ
ಕನಧವೆಯಲಿಕ್ಷಾರವೆ(ದ್ರನ। ನದಣಬಲದಲಿಪಾಂಡುತನಯರ। ನದಣವಿಧಿರ
ಅ। ಪುಧ್ರಮಾಷ ಧಯದವಾದಿನಳ್ಳಿ।।ನಡುವೆನೆನೋ। ಲಗದಲಾಮ್ಮವ। ನಡುವಿ
ಭಾನವಬಿಸುಮುಕುರುವತಿ। ನುಧನೆಜ್ರ್ಯ ಹನಾದವೆಂಬು ದುಕಷ್ಟುನಿನಗೆಂದಾ।।
ಗಾಗ।। ಕ್ಷಾರಿಯವಲಿರಿಳ್ಲಿ ಕುಲದಲಿ। ನಾರಿಯನಸುತನೊಧನೆಹುಷ್ಟಿದ। ಪೆರಥ
ಪ್ಪದವಾಂಡುತನುಜರು ನಿಂನವೈಭವಕೆ। ಸಾರುನರಿಯ್ಯಕನರ್ನಿ ನೆಧವೆನಧಿ। ಧಾ
ರುಣಿನಾವಿಯಾನಿನ್ನನಿಶಿ। ವೈರವಿತ್ತಂಥಕ್ಷೈಬ್ಲಿಕಿಲ್ಲಿಂದವನಸುರಾರಿ।।೧೦।।
ಕೊರಳ್ಳಿಷಿರೆಹೆ ನ್ನಿದಲುಪ್ರಸುಜಲ। ಉರವಲಿನೆಕದುನೊಂದನಕಷಾ। ಸುರುವ
ತಿನಿಕೆ। ದಾದುಧಂದವನುತಂನ ಮನದೊಳ್ಗಿ। ಹ್ರಾಯಹನೆಪಾಗೆಧೊ। ರಿತುರುಹ

37

ಶಿ| ಬರಿದೆ ಪೋ| ಗದು ತಂನ ವಂಶವನರು ಹಿಂಕೊಂಡನು ಫಲವು ಮಾತೇ| ನೆಂದು ಭೀಮಶಿ

ಷ್ಟರಾ|| ೧೧|| ಕಾದಿ ಕೊಲುವರಿ ಪಾಂಡುಸುತರನೆ| ಹೋ| ದರರು ಕೊಲಲಿಲ್ಲ ಕೊಲ್ಲದರಿ ಗಾ

ಷ್ಟಿನಾದರೆ ಕೌರವಂಗವನಿಯಲಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ| ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರದಲಿ ಪೋ ಕ್ಷಿತಿದ ನೋಮದು| ಪಾದನ

ಮಹಾಯೆ ಸುತ ಪ್ರನಬೇ| ತೋ| ದಧಿಯಲದ್ದಂತೆ ಮಾನವದೊಳು ದರ್ಬ್ಬಾರನಾಗಿ|| ೧೨|| ಭೂ

ಮಹೇ| ಳೆ ಕನರ ಚಿತ್ತಗ್ಲಾನಿಯಾಯಿತೆ ನಿನಗೆ ಕುಂತಿ| ಸೂಮಗಳು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಕೇಂಬುದು

ನೇ| ರದೆಮನಕೆ| ಗಾವಿಯುಕ್ತಿಂದಾಗೆ ನುಡಿ ನುಡಿ| ಮಾನವ್ಯಾತಕೆ ಮರಳು ತನಬ್ಯಾ| ದೇಶ

ಪಾನಿ ನನಗಾಜ್ಯಮತೆ ಬಯಸುವನಲ್ಲಕೇ| ಳೆಂದಾ|| ೧೩|| ಮರುಳು ಮಾಧವ ಮತಿಯರ

ಬ್ಬರ| ಖರಿಸಕೊಂಡನು ವನಲ್ಲ ಪಾಂಡವ| ಧರಣಿ ಪಾಲನಕೆ ವನಲೆ ಜೆನಸೈವಖಿಮವವಿ

ಜ್ಞಾ| ಗೋರದಹಾತಾರಂಣೆ ಹಗೆವನ| ಶಿರವನರಿದೊಪ್ಪುಸುವೆ ನೆಂಭೀ| ಮರರದಲಿ ಕ್ಷಮ

ಕೌರವೇ| ಶ್ರನ ಕೊಂದೆನೆ| ನೆಂದಾ|| ೧೪|| ದ್ರೌಪದನೆಹು ಷಿದಶೆಂಬುನೆ ಧನವ| ನೆಡವಿ ಪದೆ

ಬಂಣಿಸಿದ ಪಾಂಡವ| ರದ ಬಾಣಕೆ ಬಲಿಯ ಕೊಡು ವೇ| ಛಲವ ಮಾಣಿಸಿದ| ನುಡಿ

ದುಕಲವೇ| ನಿಂನ ಕೌರವ| ನೊಡೆಯನಾದಂತಗೆ ಮುಖ ಕೆನು| ಮೊದವಿಯಲಿ ನೀ| ಹರ

ಹಿ ಕೊಳ್ಳು ನಿಂನ ವರನಿಲಿಸೆಂದಾ|| ೧೫|| ಫಲವು ಮಾತೇ| ನಖಿಳ ಜನವಕ್ಕೆ| ನುಳ್ಳ ಪಸೂನ

ನದು ಕೌರವೇ| ಶ್ವರ| ನೋಲುಮೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ನವದೊಳಗೆ ನಹಾವ್ರ ಜನರಿಲ್ಲಾ|| ನಲಹಿ

ದನು ಮಂನಣೆಯ ತಿಂನ| ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲಾ ಕಲೇ| ನವೃತ್ತಿಯ| ಒಳಿನವದನಮ ಕೌರ

ವೇ| ಶ್ವನನೆಂತು ಮರದವಿನಾ|| ೧೬|| ನೋ| ಡಿದ ದಣಿಯ ನು ಬಿರುದನೊಳಗಿರು| ಪಾದಿ

ದಣಿಯನುನಿಬ್ಬಳು ಬಿತ್ತವ| ಮಾಡಿದ ದಣಿಯ ನುಮಾನವನಿಧಿಯನದೆಂತು ಮರದವಿನಾ

ಸಾದಲಾಗದು ತೃಪ್ತಲ್ಲ ಖಾವಿಯು| ಮಾಡಲಾಗದು ಬಂದೆನಾದರೆ| ದುಃಧಿಮೆ ಛದ್ರದು

ಕೌರವನ ಹನೆ ಹರಿಬ ತನಗೆಂದಾ|| ೧೭|| ವೀರ ಕೌರವರಾಯನಿದಿರಾ| ದಾರನಾತವಳ

ಸಿಯೆ ಹರಿಸ್ಸೆ| ಗಾರವೆಸ್ಸೈಗ ರಣಗಾದಂತ ತನ್ನ ಮರುವ್ರವ ತಿ| ದ್ರಾರಿಕೆ| ಳಿತೆನಾಳಿದಮ

ರಧಿ| ತೋ| ರು ವೆಮ ವಿಜ್ಞನು ಜಿರ ವಿಜಯದ| ಶೌರಿಯದನಂವಾಸ್ಸನಿ ರಿಯ ಮನ ಪಾಂ

ಡುತನಯರಿಗೆ|| ೧೮|| ಅರುಣಜಲದಾಜ್ಯದಲಿ ಬೆಂಬಲು| ಗರುಳ ಚರುವಿನಯಲು

ವಿನೊಪ್ಪಲು| ಬಿರಳ ನಮಿಧಿಯಲಡನಿನಖಿಳ ಪತಿಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಾ|| ಶಿರಕಪಾಲ

ದ ಪಾತ್ರೆಗಳು ತಿಲ| ತೊರಳೆಗಳ ಕೇ| ಶ್ರಾಘದ್ವಾಣ| ಕುರದಿನಾಹವಯಜ್ಞ ದೀ| ಕ್ಷಿತನ

ಹೆನುನಾನೆಂದಾ|| ೧೯|| ಮೊರಿಸಾತ ಗಾವಾಯುತ್ತನಾಳನ| ಭಾರತಲುಖ ಪಾ ಜ್ಞ| ನಹ

ವಿದು| ಕೌರವನರಣ ಹಿಂಣಿ ರಣಾದಲಿಸುಖ ಬಕೋ| ಪಿಯ ನೋಗದ್ವಿ| ಶಿಬೊಯಿವಿ

ಯವನರಕ್ಷೆಶ್ರೀ ಕ್ಷರವಮನಾಕುವೆನು ನಿಂವಯ। ಕ್ಷರಕ್ಷೈತರನಾಯಿನೆ ಮರಾಜ್ಞೀತ
ಕಬನಾಗೆ ೧೦॥ ಯವಲು ಕರ್ನವ ಪ್ರಥವಕಂದನು। ತುವದಲುತ್ತ್ವ ಹಿಸಿದೆನಾದಕಿ। ಯನ
ಜ್ಞೈವರಪ್ರಾರನಿಂವ ದುಬಲು ಪುಮಾದವತ। ಮವಕೆಖತಿಯ ಪುದರು ಹದಿರ್ವಕಿ।
ಯವನೆದು ಗಾವಿಕ್ಷೆಂಬ ಕಾರಣ। ವಿನಿತುವವನು ನಿವಗರು ಹಿಡಿನು ಪಾಖಿಯಾನು ಹೋಗಿನು
ತಾ ೧೧॥ ಬಿಂದಕೊಳ್ಳುತು ಬಾರದಿಕ್ಷ ಕಿ। ಕಂದಕೆಳ್ಳೈಮಧುರವಟವದಿ। ವಂದವಕಿ
ಯನುತಿಳ್ಳುಹಿತಂ ಮಂದಿರಕೆ ರಾಜ್ಯವನು। ಬಂದಹೊದಿ ಪುವಡೆ ಮನ ಒಪ್ಪಿತೆ।
ಗಂದಾನೆರಿಪುನಿಂವಮಾತನು। ಹಿಂದುಗಳೆಯ ಮಹಾರವೇಶ್ವರ ನೆಂದವನ ಪುರಾಧಿ।
೧೨॥ ಮನದವಿತ್ತಂ ದಕ್ಷಮತ್ತ್ವರ। ವವಮನಂಗರವ ಗನ್ನಿತಿಯ। ಮಪುರಿದಕೆ ಮನ
ಗಾಗವೆ ಕ್ಷಾರವವ ಹಿಕ್ಷ್ವರನಾ। ವಿಕಮತನ ಕಷ್ಟಾಳು ಮಂತ್ರವ। ನೆನಗಳಾಗದು ತಂ
ನವ್ಯರತೆ। ಮಹಾಳ್ಗ ಪುದುಮ ರವ್ಯರಿ ಸಂಧಿಯ ವರಿಯೆ ನಾನೆಂದಾ ೧೩॥ ಜಿಯ್ಯಾನಂ
ಧಿಯ ಹೊತುರಾಉತ। ವಿಸ್ಯ ಯಕರಿ ಹೊಪುವದೆಯವರವ। ರಾಯತದಲಾ ಲೈನವೆ।
ಪುದುವ್ಯಾಕೆ ಮಾಗದೆ ಲ। ರಾಯನಾಲದು ದನಾಲು ವೆನೊಳ್ಳದ। ರಾಯವನು ಬಿ
ಧುತೆನು ನಿಜಾಕ್ಷಿ। ಪ್ರಾಯವಿಧಾನ ಒಪ್ಪಿತಿಯ ಮಧಿತನಗಂಗವಕ್ಷೆಂದಾ ೧೪॥ ಕ್ಕಳು
ಹಬೆ ಪುದುಜಿಯ್ಯಾಭಿನವತಿ। ಯುಗ್ಗದನವರಾಂಬುಧಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತಿ। ಯುಗ್ಗದ ಹೊತ್ತಿಂ
ದಿಗನೆ ಟನೆನ್ನೊಳು ಪಾಂಡವರಾ। ಹುಲುನರವಿಕಾವ ಪುದು ಹುತ್ತಿನ। ತಲಿಯಲಿ
ಕಲಜಿಕಿಗೆ ಹಿಪುಗಾರಬಳ್ಗ ಕೆಹೊಗುವದುಕಳ್ಳು ಹಬೆ। ಕಂಡೆರಡಿದನು ವಡಕೆ ೧೫॥
ಬಿಳ್ಳು ಕೊಂದರವನಿನ್ಬಂದುವಿ। ಶಾಲಮತಿ ಬಿಂಕಿನಿದನಾಪಿರಿ। ಲಾಲ ಮಾಡಿದಮಂತ್ರ
ಮವದಲಿ ನವ್ಯುಬೆ। ವರಿಯ। ಕಾಳು ಮಾಡಿದನ ಕಮಕ್ಷಾರವ। ಬಾಳ್ಗಲ ಕಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟನೆ।
ಹೋ। ನಾಲಬರದೆ ಬಿದನು ಜಿ। ವವಕೊಳ್ಳುದಿರವೆಂದಾ ೧೬॥ ದನುಜರಿಮ ತನಗೊರದ
ಮಂತ್ರದಿ। ವನಜಾ ಖವ ಕುಮಾರವಿದ್ಧಾಂ। ಗನೆಯ ನ್ಯಗ್ಗದನು ಕ್ಷಾರವೆ। ಧ್ರಂಗಾವ್ಯರಿ ಕ್ಷೆನ
ತಾ। ಮವಕಿನೊಳ್ಗನೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರೆ। ವನಜವರಳ್ಗದವಂದುನ್ನೈದಿಲಿ। ಮವವನಿಳ್ಳು
ಪಲುನಾಯ್ರವದರಿದ ಮದಯಾವರ್ತವಾ ೧೭॥ ಕ್ಷೆರರವಿಪು ತನೊಂದು ದಿನರವಿ। ವಾ
ರದಲಿ ಕರಿತೋ ಕಮಾನೆಗ್ರಾ। ಗರಥಿಯ ತ್ರಿರದಲಿ ತಾತಂ ಗಪ್ಪುರ್ವ ಮಂಹೊಡು ತಾ।
ಸೆರ ಮಂತ್ರವಜ್ರ ಪಿಪುತಿರಲು ಯದಾರಪು ರಪ್ಪೂಜವನು ಕುಂತಿ। ನಾರಿಕಾಗಾಲು ಬಂದ
ಳಾತ್ಮಜನಿರ್ದನ ದಿಕಾಶ್ವಾ ೧೮॥ ವಾಬಿರಲು ತಾಳ್ಗುದಿರಾಪಿರವಿಪುತೆ। ನಿವಿರು ವಂದನು
ದಂದಧಂತಿಕೆ। ಚರಣದಲಿಮ್ಯೆಯಿಕ್ಕಲಾತನ ನೊಸಲನೆಗಹಿದಳ್ಳು। ಬರನೆಳ್ಗದು ಬಿನಿಯ

ಪ್ರಭುಗಳನು। ಧರವನೀನಿನ್ನೆತ್ತಣುಯಣದಿ ಹೊರಳ್ವ । ನೆಲೆಕಿನ ಗ್ರಾಸದವಗಳಿವ ನಬುಧಿಯೊಳದ್ದ
ಳ ಕುಂತ್ಯಾಂಗ್ರಿ॥ ಆನ ಮಯದಲಿ ಸಂಣೆಮಾರಿ । ನೈಸಿದಲಿವಡೆತಂದಳ್ಳಿತಿ ಕುಂ। ತೀನ ತಿಯೆನ್ನೈ
ತ್ರಿದೆಯ ಕಕಂದವನೊಳಾಗೊಳ್ಳೆ ಸುತಾ। ಸುದಿನವಿವನಾಸಹೋ । ಶಿವ । ವ್ಯಾಸಿಯನ
ತತಿಗಾಯ್ದ ಕಳಂನಯ । ಗ್ರಾಹಿನಿಂದಮನತ್ರತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳ್ ಗ್ರಾಹ್ಯ ಜನಾ । ಪ್ರಾಂ । ರಲಿರಲು
ಶವಿಬಂದನೆಕ್ಕಪಿ । ಗರಡನೈತನಸಿವಿಯ ಹತ್ತೆ । ದವನಿನಗೆ ತಿಮಗನೆಸೆಂತೆ । ದ್ರೌವಿಪಾಯ
ಪೃಳೂ। ಮುರಹರನಮತದಿಂದ ನಿಂನನು । ನಾರಳು ಬಿದಲುಬಂದಳ್ಳಂದಿವ । ಹರಿಣೆನ್ನವಬವ
ಕೊಟ್ಟುಹಾಲ್ಗರಳ್ಗಾನಬೆ । ದೇಂದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಬಿಸಿಡುದಕೆ ಹಸಾದವೆಂದನು । ಬೀನೆ ಜಬಂದು
ವ ಕಳ್ಳು ಹಿದನು ಮುಂ । ನಿನಿದವಿತ್ರಲು ಹೂತೆಯನ್ನು ನಿಯ ಖರಿತಖಿಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ । ಸಿನಾಥಬಿ
ಜಯಂಗೈದಪದನೈ ॥ ಸುಸುರುಬೇ । ಹುದುತಾಯಿಯನೆ ಕಾ । ಶಿಸುತನು ದಿಡ್ಡಳುಸ್ಸಂ
ತ್ರಿಕವನೆನತಿಗಡು ಬಿಡಿಯ ಪ್ರಿ ॥ ೧೨ ॥ ಮಗನೆತಂಸುಂದಿರ ಸುಪಾಲಿಸು । ವಿಸದತನವಮ
ಹೂಗುಹಾರಹೋ । ಲಗವನ್ನೆಮೂಡುವರವಿವಗಿದೊಟ್ಟವಿತ್ತಂದಾ ॥ ನಸೊ ಸಸುತಾನೆಂದುರ
ಮುಹಿಸುಗರ । ಹಗೆನುದಿಯಕೈಳ್ಳದಿರುವ ಚವ । ಬಿಡಿಪಿಕೊಳ್ಳುಪಲಿಸೆಂನವಬನವನೆಂ
ದಳ್ಳಾಸುಂ ॥ ೧೩ ॥ ತಾಯಿನ್ನೆನಬಳ್ಲೆಯದುಸಾ । ಪ್ರಾವಿತವಿಸಾಂಡವರುತಂಮದಿರಿ ।
ವಿತಯ ಗಯರಿಣಿ ಸಾಧದಹಿರಿಯನಾನನೆಸೂ । ರಯನೆಂನನು ನಿಬ್ಬೆಹೊರದನು । ಸಾಯ
ಲಂಜುವೆನೆನ್ನೆಸುದ್ದಿ । ತರ । ಬಾಯಿಳ್ಳಿಯಬಾಳ್ಳಿಕೆ ಕೃತಪ್ಪರಿವಿಜನವಿಯಂದಾ ॥ ೧೪ ॥
ಕೃಷ್ಣವರಿಗಾಹಿರಿಯನದು । ತಕ್ಕಮಾತೆ ತಾಯಿಸಂದೆ । ಹೆಕ್ಕನೆತೆಯಿಜದುನಿಲಲಿಧಾರು
ಣಿಯ ಬಯಸುವರೆ । ತ್ರಿಕ್ಕುದೆದಾತಾರನರನಿಯ । ಆಕ್ತತನವಿರಲುರುಮೆಚ್ಚುವ । ರಕ್ಕ
ಹಿ ॥ ಗಳ್ಳಿಜಯಲಕುಮಿತನಗೆಂದನಾಸನಾ ॥ ೧೫ ॥ ಯೆಂದು ನೈವರು ಹಿದರಿ ವಾರವಿ ।
ನಂದನನುಯೆಂದರಿತನೆವ್ವಬಿ । ಹಿಂದೆದುರಿಯೋ । ಧನನು ದಾಉದನೋ । ದಿಸಲ ಹಿದನೊ ।
ಬಂದುಪಾಂಡವರಾದನೆಸೂದಿದ । ರಿಂದು ಸುಗುಉದುಲಾ । ಶವದುನಿಲಲಿಂದು
ನಿಂಮದಿಬಂದಕಾಯನವಬೆಸನಬೆ । ಸೆಂದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಆದಶ್ವಿವರುವಕ್ಕಳ್ಳನುತತಿ । ಗಾ
ದುತೋ । ಕ್ಕೈಕಂದನನೆಗ್ರಿ । ದ್ರಿ । ದುರಾಗ್ರಿಹಾಮ್ನವೆಡಿ ಶಾರವನನೆ । ನೆಯಲ್ಲಾ । ಹೋ ।
ದಬಾಣವಮರಳ್ಳಿತೊಡದಿರು । ಮೂದುಕಳ್ಳಿಕ್ಕೈರವನೆ ನಕ್ಕಿಹ । ಸಾದವೆಂದನುಬಿಳ್ಳುಹೊ
ದನುಬಂದವರಮನೆಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಅಂತುಸಂಧಿ ॥ ೧೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ವದನು ॥ ವಿರಾಡಕ್ಕಂಮಂಗ
ಳ್ಳಂ ॥ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಬೇದಮಗನ್ನಹರಿಯ ಹಗೆಯಮಾಮಾದ
ದಿರು ಪಾಂಡವರಸೊಲವಿಹಲಂಧಿಬಬ್ಬದು ದ್ರೋಣಾಖ್ಯ ರಕೆ । ಳ್ಳನೊ । ದೆಂದಾ । ಪದವ ।
ನಹ ಕನಾರದಮುಬ್ಬು ಮುನಿಗಳ್ । ನನವರತ ಪಾಲಿಸಿದೆಖಿಕತ ಹೊ । ಳ್ಳನುವ ಶಿತದ
ಳ್ಳಾದಕುಕುಮವಿಜ್ಞಾನಾರಬಲಿಯೊ ॥ ೧ ॥ ವಿನಯ ಮಥವವಿದುರಬ್ಬಿಜ್ಞನು ವಿನಗಳುಪು

ಪ್ರಿಯರಂತೆಯಜ್ಞನಯನನೆಪಾಲಿಸುನಾಕ್ಷತ್ರ|ನರಸಿಂಹ ... ಮುರಾಯಾ||೧||ಚೇದಿಪ್ಪರೂರು
ನಗ್ಗೊಡುಕೆಡು|ಚೇದಸಂಧಿಯಮಾಡುತ್ತಿವರ|ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುಕೂಡಿಸೂಟೆತನವಾನಿಬಡಸುವ
ಡೊ||ಮಾಡದಿರುತಾಮಾನವವಜ್ರದಜ್ರೊ|ದುಷ್ಟರಿತಾನಿರಲುತಪ್ಪುದು|ಕೇಡುನಿ ನಸ್ತ್ರೈಮಗನೆಯಂ
ದನುಮುಳಿದುಕೃತಶಾಸ್ತ್ರ||೨||ನೋದವಿಯೊಡೆತನತನಗೆಮಿಕ್ಕನ|ವದಿಯರುಂಟೆನಿನಗೆಯೋ|
ಲನಗಾಡೊದನೆಮಾಡುವಬುದ್ಧಿಹಿತಕರವಷುಡಿನಿನಗೆಂದಾ|ಬಿಡುಬಿದ್ರೈಸೋ|ರಡಿಗತನವ
ನು|ನಡೆಯಕಾಣೆನುಪಾವಕೊಪ್ಪಿತೆಗೆ|ವಡೆತನಕನ್ಯಾಸಿಸೆಪದಿರುನೋ|ಪಿನಡೆಯಂದಾ||೩||
ನುತನುವಿತಮಾತೆಯರಮಾತನು|ವತಿಗ್ಗಳುನಡವವನುಉಪವರ|ಗತಿಯಶಾಣಾನವ
ನನೆ ಹುರುವಾಜ್ಞೆಯನುಮೀರಿದುದಾ|ನಾತಿಕಪಾತಕನೆಂನದಿಜಗ|ಹಿತವೆಂನಾರುಂಟುಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನತೆಯಪಗೆಯುಪರಾಕಸೆಡುದೆಡುವಿನ್ನೆಂದಾ||೪||ತಪ್ಪುಪ್ಪೆವರುಪದದಿನಹಿತಿರು|ತಿ
ವೃಶ್ಚ್ಯೆಯದವಿಯಲನೋದಲು|ತಪ್ಪುದಂಡಿಪಿಕಂದಮೂಲನ್ಯಲಾದಿಗಳನವಿದೂ||೫||
ಪ್ರುರವಧಿಯದಿನವೃತಪ್ಪುದ|ವಪ್ಪುದರುಪಾಂಡವರಕತಿಕಂ|ದಾನಿನ್ನೆಯ್ಯನುಬರಲುಜ
ಶಿಷ್ಟವಿಧಿಯಲಾಯಂದಾ||೬||ನೋದವಿಯೊಳ್ಗಗರ್ಭವನುಬೇಡಲು|ನಡಮುಸಂಧಿಗೆ
ವಬಂದರೆ|ಹಿಡಿದುಕಟ್ಟುವೆನೆಂದುಮವದಲಿದುಂಬವನೆಮಾಡಿ|ಕಡುಮರುಳ
ಪಾಯಕಟ್ಟುವೆ|ಯದಿಯನರಿಯದೆನುದಿದುನಿಂನಯ|ಕುದಿಯಬೀವಬದಿಕೆಂ
ದುಬುದ್ಧಿಯಪ್ಪಳದನುಮಗಗೆ||೭||ಚೇದಕ್ಕೆರವಕುಲಲುಕೆಡುವದು|ರೂಢಿಗವ
ಬೈಲುಲಕ್ಷ್ಮಿನನೆಗೆಡೆ|ಮಾಡುವಳುವಡುಮಷಿದವರಿಗೆಬಂಧುಬಾಂಧವರಾ||೮||ನೋದ
ಯದುರದನ್ನದರೆವಿಂನ್ನಿ|ರೂಢಿಗಾಜಯವಪಡುವದರಿಯ|ನೋದವಿನರಿವರುಪ
ರಿಯಹಗೆಯನುಮಾಡದಿರುಮಗನೆ||೯||ದರಿರುಅಭಿಮಾನವವಮಕ್ಕೋ|ಗಾಡದಿರು
ನಜಬಲವಗರ್ವವ|ಮಾಡದಿರುಮೂರ್ಖರಸೆಮೊದಲಿಗನಾಗದಿರುಮಗನೆ||೧೦||ಚೇದಿಪ್ಪ
ಮರುಗಳಕೊಡುವದೆ|ಮಾಡುಸಂಧಿಯಮುರಹರನಹಗೆ|ಮಾಡದಿರುಯಪರಾಕಸೆ
ಪ್ಪುದುಕೇಡುವಿನಗೆಂದಾ||೧೧||ಹೋನಮಹೋಮಾ||ತ್ರಿವಿಧಲುತಂನದೆಂಬುವೆ|ರಿಕೆ
ನಂನಪಾಧರನೋಲದುಕರುಣಿಕಿನದುವದಿನಗಳಲಿ||ಮುಂನಮಾಡಿದನುಕ್ಷತ್ರ
ಜಯ|ನಿಂನಪಾರಿದಬ್ಬಳಕವಿಂವನುಮುಂನಿನುವಕ್ಕಿನಧಿದಾತ್ರರನೋ|ಧಿನಡೆಯಂ
ದಾ||೧೨||ಹಿಂದೆಪಲಲುಯುಗಂಗಳಲಿನೃಪ|ರಂದುಪವಿಯನಾಳ್ಳಪಲಬಗೆಹೊಂದಿದ
ಕೊಡಲಾದುವೆನೋ|ದವೆದಲಬ್ಬಳಿದಿದೂ||ಬಂದುದುಕಟೆತೋ|ರುಚೇರದ|ಮಂ
ದಮತಿಮೂರ್ಖತೆಯತೆಮುಂ|ದೆಂದುಮದಿದನುಮಗನಜರಿದಾಧಿದನುಕೃತಶಾಸ್ತ್ರ||೧೩||
೧೪||ವಡಲುಪಡುವೆಯುಮದದಿಮಕ್ಕಳು|ನೋದವಿಯೊಡೆತನನಿಂನದೋಬಿಡು|ಬಿ

ಮತ್ತ್ರ ಧ ವೆಶಹಿಯೆಲ್ಲರಾಜ್ಯಂ ತದಲಿ ನರಕ ವಿದೂ। ಸು ಮವನಲ ನನುಸೆ ಮ ವ
ವಿಧಿತಾ। ಬಿದನು ತಾಮನ ಕಿಡೆಯು ಲ್ಲಿವರು। ತಡೆಯದ ಮ ಕಿಂಶರರು ಹಂಡಿವ ವಿಧಿಯನ್ನ
ನರಿಯಾ॥ ೧೧॥ ಯೋ ಸು ಹೇಳ್ದ ದಶರಿಯೆ ವಿಂನಯ। ತೀ ಶಶದ ಧಲವೆಂತು ಸೊ ಶಲ। ನಾ
ಶಶನಿ ಪುಷಿ ಕಾರವ ಕುಲ ದಲ ನೃಯದಾ। ದೇ ಶವರಿಯದಿ ವಿಶಯದಾಶ। ಪಾ ರ
ದೊಳಗಾದವನು ನಿಂನಮು। ಹೇಳ್ದಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಧಮವಲ ನಿದು ಕೃತಶಾಸ್ತ್ರಾ॥ ೧೨॥
ಆರು ಹೇಳ್ದ ದಶರಿಯೆ ವುರುಳ್ಳಿಂ। ನಾರ ಸಂಸ್ಕಾರ ಧನಲಯಾ ವಿಧಿ। ನಿರಾಳ್ದ ಕಿಲ್ಲ ನವಲದ ಪ್ರ
ಹುತಶವನ್ನೆ ದಿಸೊರದಿ ಕತನದಿಂದ ರಾವಣ। ತರಳ್ಳಿ ಹೇಳ್ದ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ದ। ನಾರಾಮ ರಿಯತಂ
ಹನರಿಯಾ ದಶರಿನ ವಿಧಿಯಾ॥ ೧೩॥ ಸೂದಿ ದೃಶವ ಟತಲಕ್ಷಿತ್ತ। ನಾದಿ ದೃ ಧರ್ಮ ಜಿವನೂಲ
ವ್ರತ ಮದಿದ್ಯರಾಜ್ಯನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತೊಂದು ದ್ರವಾದಿಯಾ। ಬಿದ ಬೇಡ ವೆನಸು ಅದನ್ನೆ ಶಿಯ।
ಜ್ಞಾದಿ ನಿ ದೆಯ ಪಾಶಿನ ಸೆದೆಯಲಿ। ಮೂದು ವಶಿ ಕೈಯ್ಯಾ ರಿಶವೃದು ಶಧ್ರ ಮನಿವಗಿದಾ॥ ೧೪॥
ಯುಕ್ತರು ಶಿಯೋ ಧನನ ನಿಂಮ। ಪ್ರಶವನು ಬಿ ಮತ್ತಶ್ಲ್ಲರಾಯ ನನ್ನ ಶವನು ಜರ ರಾಣೆ ಲರವ
ರಿಯಾ ಪರಿಯ ಪಾರುಷಗಾ। ಜ್ಞಾ ಶಿಯಲಿ ಬಿಷದನು ಪಾಂಡವ। ರಾಶವಾಳನ ಮನ್ನ ದ್ಯವದೇ
ಳ್ಳಿ ಕೆ ಹನೆ ವಿನುಗಂದು ಜರಿದಾದಿ ದ ನು ಕೃತಶಾಸ್ತ್ರಾ॥ ೧೫॥ ಅರಿಯ ಮತ್ತಾ ಶವನ್ನು ನಲ್ಲ
ನಧಲ ರವದ್ಯವಲ ಪರಿಯಲು ಬದ ಕೆ। ಚಿತ್ತ ಶಿನಿ ಸೊದು ವೆ ನ್ನ ನೆ ಶವನು ಜರ ವಿಧಿಯ
ಶೆಳ್ದ ರಿಯಾ। ವುರಡಿಲ ರಾವಣ ಹಿರಣ್ಯಕ। ದಶವಜನದ ತಿಬಲ ನುಮುರಿಮ। ನರಿಯ
ದವನೆ ಮೂಧವಾಶ ದೆ ಸಾಧಿ ನಡೆಯಂದಾ॥ ೧೬॥ ಬಿದ ಬೇಡ ವೆನ ನಿಂ ಸೊದವ ಜ್ಞಾ। ಜ್ಞಾ
ದವನೆ ಮೂಧ ನಾರದೆ ನೋಧಿ ನಡೆಯಂದಾ। ಸುದಮಾಗ
ದಾ। ಸೊದವಿಯ ಮದದಿಯ ಮನಿಹಾ। ಗ್ರಾದಿ ಪಂನರದ ಬುದವ ವತಮು। ಸೊದಿ ಪಾಂ
ದವರೂ॥ ಬಿದಿದ್ಯೆ ದೂರು ಗಳ್ಳ ಸೊದದವ। ಯಾದಿ ಸಾಂಧಿ ನಿಬಂಧ ಪರಿಯ ಮ। ಸೂಧ
ತನದಲ ನು ದಿದೆ ನಿವನಿಂ ನಾವಗನಿಯಂದಾ॥ ೧೭॥ ಆರ ನಿರಿಯಾರಾದವೆ ಮದದಿ
ಯ। ರಾಮತ್ತ್ವರು ಆರರಾಜ್ಯ। ಆರ ಬಳ್ಳಿಯಲ ಬಂದು ವದವ್ವ ತಿಳ್ಳಿ ವಿಚಾರ ಧರ್ಮ। ಬಾರ
ದ ದು ನಿಶತಯನಿ ಧಾನಿ ಸು। ಪ್ರೇರ ತರ ಶಶಧಿಯಲಿ ನಿ। ಮನಿ। ಚಾರವಿಲ್ಲ ವಿಶೆ ತ್ತೈಯಂ
ದನು ಶೆಳ್ದ ಕೃತಶಾಸ್ತ್ರಾ॥ ೧೮॥ ಅ ದು ಯಾ ಶಿರಿ ಸೊ ಸುನಕ ನಿ। ಬಂಧು ಬಂಧವರಾತ್ರ
ಶಿಂನದಿ। ತಂದೆ ವಾಯರಳ್ದ ಮಾತಕೆ। ಳ್ದ ಯು ರಾತ್ರೆ ನಿ ಶೆ ಳ್ದಾ। ಬಂದು ಧರ್ಮ ಬು ಪಾಂಡುವ
ತರಿಸಿ। ಬಂಧು ತಾನಾ ನಿ ಪನು ಯ ವರಾಣಿ ಕುಂದವ ನ್ಯಾಯ್ಯ ಮು ಶೆಳ್ದು ಶ್ವರ ವ ವೆಂದ ಕೃತಶಾ
ಸ್ತ್ರಾ॥ ೧೯॥ ಯಾ ತತ್ತ್ವೈತಂ ನ್ಯಾತ್ಮನಿ ಶ್ಲೋ ವೆ ಯಾ ತನೆ ತಾನೆಂಬ ಶ್ರುತಿ ಮತ। ಯಾ ತ ನಾ ಪಾಂದ
ವರ ಪ್ರಾಣ ಬುಳ್ಳಿ ನಿಧಾನ ವಿದೂ। ಯಾ ತನ ವರಶಿ ನೊ ತಿಹ ಮಮನ। ಯಾ ನಿಯ ನು ಬಿ ಮ
ಮನನ ಸಾಂಧಿಯ। ಮೂತು ಮೂದು ವಬೊಳ್ಳು ತುಯಂ ಧನು ಮುಳ್ದು ಕೃತಶಾಸ್ತ್ರಾ॥ ೨೦॥
ಮಂನಮೂದಿ ದ ಸುಕ್ತ ನ ವಿಷ್ಣು ಕೆ। ಯುಂ ಮು ಪಾದರಾದಿ ದ ಕಿ ಪುನ ಬ್ಬೈ। ತಂ ನ್ಯ ನ ವ ಕೆ

ಹಾಯವಿರಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಧವ ಕೈಲವಸೆನ್ನೊ । ಗಂ ನನತರಲಿ ಕುನಿರು ಬೂಜಿನ । ಕುಂನಿಮರಸೇ
ತನು ವಾರವಧು । ತಂನಡೆಂಬ ವಿವೇಕ ಬಲ್ಲ ವಿಮನನಿಕೆ । ಗೆಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಅಖಿಳದ ಪರಾತ್ಪರನ
ತ್ರಾನೆರಿ ವಿಖಿಳಲಾ । ಕದಟೆ ಪ್ರಕನ ಮಯಾ । ಮುಕ್ತ ತವೆಂತುದೋ ನರನೊಡಾ ವೆನಿಂಮೈ । ಳವಾರ
ಯಣಾ । ಮಿಕತತವಂದನು ಪ್ರಾನತತ ಮುನಿ । ನಿಕರ ದೊಳ ಸೋಂ ಬಡು ತಿಹ ಹರಿ ಶ್ರೀ ಕಮಾ
ದನು ವಾರಂಡ ವರಿನಿಂ ವಾರುಣ ರಿಯಂದಾ ॥ ೩ ॥ ತಂ ನತಾನೆಂದರಿದವನು ಜಾಣ । ಮಿಂನ
ಬಂಡೆ ನರ ಕರಲುನ್ನ । ನಿಂ ನವನೆ ನಿಳದು ಮಾಂದ್ರ್ಯ ಪ್ರೈತವಿಕಯ ದಲ್ಲಿ । ಮುಂನವ್ರಾ
ಸವಿಯಾತ್ಮ ರಿಕಯತ್ಕಂನು ವಬ್ಬನಿ ಪ್ರಾಪಲಾ । ಕೃಷ್ಣನು ಬೇ । ರಾಂದು ಬಂಡೆ ನಿನಿದ ವಿಳದು
ಮೊ । ದ್ರೋಪ ॥ ೪ ॥ ಯನಿಕೆಯ ಲಯಗುಣ । ಗುತ್ತ ಗಾದ ಅಮುನಿಕೆ ಮಾವ ಕ್ರಾಂತನ ನಿಕೆ
ಸೇನಾಕರಕೆ ಕಿಚ್ಚೆ ವಜನು ಷನ ತ್ರಿಮರವ ಮಾಣಿಲ ಮಾ । ಮಲಿಯನಾರಿ ನೆತ್ರಿ ಗಾಯಬಲ್ಲಾ
ಮುದ್ರನಕ ವಾಪಲಿ ಬೇದ ಕಾರವಾಣಿಲಾ ನಿರೂನ ತಿಯೊತೆನಾರಿವ ದುಸ್ಸೋ । ದಿವ ನಡೆಯಾ
ಸಾ ॥ ೫ ॥ ಇರಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸ್ವರ್ಯಪರ್ವ ದಿವು ರದವಿಲಾ ಪರಿಬರಲು ಕಾಗುತ್ತೆ । ಜರದಲಾ
ಂದ್ರಾ ನವನು ಕೊಡದಾರ ನೆ ತ್ರೈ ದಲ್ಲಿ । ಯರಿದಲಾ ರಾಜ್ಯವನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ತೋರದಲಾ
ತ್ರಿಮಾ ನವೆಂಮ ಯಮರದಿಲಾ ಕಾರವ ಕುಲ ಸ್ತ್ರೀ ಕುಲದ ಸ್ವಯ ಟೆ । ರು ನಳ ॥ ೬ ॥
ಗೂಢ ದೈತ್ಯರಕು ನಿಯ ಕುಮಂತ್ರ ದ । ಲಾಡಿ ದೈತ್ಯ ತತ್ವವನು ನಾಶೋ । ದಿ ದೈತ್ಯ ಕ್ಕೆ ಸ್ವ
ಯ ಮೊದವಿಯ ನದಲು ನದ ವೆನಳ । ಮೂಡಿದ್ದೈಯ ಮು ಮರಕೆ ಪಿಂದಿಯ । ನ್ನಿದಿ
ಸ್ತ್ರೀ ಕಾಲಂಕಿ ತಮವ ಮು । ಜಾ । ದಿ ನಿದಿಯು ಪವ ರಕೆ ನರ ಕವನೆಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೭ ॥
ಪಾರಿತ್ಯ ಬಲಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿಂ ನಮು ಮರಿತ್ಯೆ ಮೂರ್ಖ ತೆಯ ರತಾ ಪ್ರಕಾಶ । ರಿತ್ಯ ಸನಮ
ಸ್ತ್ರೀ ರದಲ ಮತಾ ಕೋ । ಪದ । ತೋ । ರಿತ್ಯ ಪರಿಯೊಡನೆ ಪತಿ ತನ । ನಾರಿತ್ಯ ದಾಯದ
ಡುಮಂ ತುರ । ಪಾರಿತ್ಯ ನಿನ ಪಿತನ ನಿತಿಯ ರಕನ ಮೊರದ ಳ ॥ ೮ ॥ ಅರ ತುಮರು ಳಾ
ವನ ನಾಗಯ ಬತ್ರಿ ಪಿ ಮಾಡು ವರ್ದೇ ಮಲಾ । ಕದ । ಲ ರವ ಪನಿ ಪರಿಯಾದ ಬಳಿ ಸಿನಾ
ಮು ಬಾಳು ವರು । ಪರಿಯ ಕದವ ದಿ ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯ । ಮರದಿಲಾ ತನನು ನವ ಕರಾ
ಮು ರದಿಲ ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ನಮನಿ ವಾರುಣನ ತಿಯಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಪಾಪ್ರೇದವನು ಕಜ್ಜೊಂ ದತ
ಮುನಮಾಡಿ ನಿದ ಬಲವಂತ ಮೊಬ್ಬನಿ ಮು । ದಿವಿಯ ಕಂಕುಳಲ ಮುತ್ತಿದ ಕಜ್ಞಾವ
ತಿರಂಗ । ರನಾ । ಬೀ । ದಿ ನಿದ ನನು ರಾಂತ ಕನು ಮರ । ನಾರಾ ತನು ಬುದ್ಧಿ ವೇ । ಳುವ
ಲ । ದಕನು ನೋ । ದಿದ ವಿಕ್ರನ ಮಾಡದಿರು ಮಣಿನಾ ॥ ೧೦ ॥ ಯೊತನು ಕೃತ ತನಲು ಮನ
ನಿನ್ನಾ ತಿನ ಳಿಯ ದಿ ರಂನ ಮಾತನು । ನೇ । ತುವ ನುಕ ಷರ ನ ಮುಲಂಕೆ ನಿಮು ತ್ರಿರವ
ತಾ ಗನ । ಕೇಯ ಮನೆ ಕೈದ ಪಾತಕ । ಪ್ರಾ ತಕನು ಕಿರು ಕುಳನು ಬಲ್ಲ ದೇ । ಯೊ ತನು

40

ದರದೊಳ್ದನಿಹಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋ । ಪಿನಲ್ಗೊ ೯೦ । ಧರೆಯ ಪೊತ್ತೆಮನಿರಿಯ ವೆತ್ತ್ರ ದ
ಶರಧಿಯ ಮನಲ್ಗಿ ನೆತಂದನು । ಮರವ ಮರುಳಿದ ಬರಗ ಗವ ನವಿಳ್ಗು ಹಿದ ವಷ್ಟ ತಾ ।
ತರಿಯ ಮಧ್ಯಾಸಿದ ಪಿರಂಗ್ಯಾಶೆ ಮರವ ಬಗದ ಮವರವನೆ ಬವಾರಿತ್ವ ವಿಷ್ಣಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯ ಮ ಕೊಂಡ ಮಶಿರುಕುಳ್ಗ ನೆಮಗನ್ನೆ । ೯ । ಅಬಲಿದ ನೆಂದ ದೊಂದೆ ಶರಾಗೆ
ಯಲಿವರ್ದಿಸಿದ ಮೊಂಡ್ಯ ಬಾಗುತ ನದಲಿಬ ಲಿಯ ದಾನವ ಶಾಂಡು ಬಂಧಿಸಿದಾ ।
ಆಗುತವ ವರ್ಣ್ಗೆ ಶೈಬಲು ಬಿಲ್ಲಾಗು ಜರ ನೆಂದೆಂಬದ್ಯೆತ್ರುವ । ನ್ಯಗ ಬಿಸು ಟನು ಷೆ
ರಿಯ ಹೆಗೆಯನು ಮೂದರಿರು ಮಗನೆ ೯ । ಯಿತ ಮಾತನಿಷ್ಠಾ ತರನ ಮಮತ್ತ್ರ । ತಮ
ತ್ರಿಯ ಮರವ ಮುರಿದ ಮಾ । ನೆತ ಶರಶಮಾ ಮರನ ಮುರಿದವ ನೆತ ಮುರವೈಶೆ । ಯಿ
ತಕ್ಷ ... ಲಯ ಗಜವ ಮುರಿದನು । ಯಿತಮಲ್ಲರ ಕೋರಳ್ಗ ಮುರಿದವ ನೆತ ಬಲ್ಲಮ
ಮುರಿದ ಕಂಸನ ಶೆಡಹಿದವನೆತಾ । ೯೨ । ದುಷ್ಟ ಮುರಿಯೊ । ಧನನೆ ನಿಂನ ಮು ।
ಶಷ್ಟಿಗಂಧವ ರ್ನಶೆರುವಾ । ಯ್ಯು । ಬಿಟ್ಟು ತಂದವ ಮರದೆಲಾನ್ನ ನರ ನವ್ವಾರು ಶಗಾ
ಬಿಟ್ಟವನು ಬಾಷ್ಟನಲಿ ಮಾಕಿದ ಕೋಟ್ರುಜಿ । ವವದಾನವವ ಮಜಗ । ಜಷ್ಟಿ ...
ದ ... ವನ ... ವಿಯಂದಾ । ೯೩ । ಬಣ್ಣದ ಮಟ್ಟೆ ಬಕನ ಮುರಿದನು । ನಿಲ್ಲದಾ
ಪಗರಷ್ಟ ... ಣವ । ಕೊಲ್ಲಾಟ ತಿಯಲಿ ಕೊಂಡು ಬಳ್ಗ ಕಹಿಡಿಂಬ ನೆಂಬವನಾ । ಚೆಲ್ಲದ
ಮತವಿಗರುಗಲಿಕ್ಕೈ ದಿಗಾಣನೋರದ ಮರದನಾ ಅಯಾ । ಗಿಣ್ಣಿ ಬಕ ಶಲ್ಲಜಿ ಶಜಿಗಿಯ
ಯಿತುವನ್ನೆ ವರಿಯೊ । ೯೪ । ವಂದೆರದ ದಲಿ ಬಂದು ಮರು ನೆಗ್ । ಲಂದು ನಿಂನ್ಶಿ । ಬಹಗ
ಬಲಹಂ । ನೊಂದು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಸೈನ್ಯ ವನಾ ಮಹಾರಥರಾ । ಅಂದಾಹಾಯಿದು ಶಮರದೆಲಾ
ಸೋ । ತೆಂದವನು ಮರಳ್ಗಿ ಬಿಡದ ಮೂಜಗ । ವಂದಿನ ಗಣೆ ... ದ ಮಗನೈ । ಮಾಧ್ಯಾಂಧಿಯ ಮಾ ।
೯೫ । ಅಂದು ... ವಾತ್ರಜಿಯ ಮದುವಿಸಿ । ಬಂದು ನ್ನತಿವೆರದಣ್ಣ ಬಿಲ್ಲ ಮು । ತಂದು ಮ
ತ್ರೈಗವ ನಾಟ್ಟು ಮಂದರ ಮಾತೆಯ ಮಧರಿಸೆ । ಬಂದು ತಾವಲಿಯು ... ಲದಿ । ಹಂದಿಸಾ
ಲ್ಯಾಗು ಬಗ್ಗಿ ಶಿವ ಮೊಗು । ತಂದವ ರಿಯಾ ಶುವ ತಬಾಣವನು ಬಾಣವರಿಯಾ । ೯೬ । ಶ್ರಲ್ಯ
ನ ಮರದೊಳ್ಗದ್ಗಿಯ ಸಾಧಿಲ್ಲಾ ಗು ವಿರಾತನಿಂದವ । ಬಣ್ಣದನ ಲಸಾಯ ಮಾತನಿಂದಾ
ತನರಿಬಲ ಮಾ । ಬಣ್ಣವಲಿ ... ದ್ರೋ । ಗವಲ್ಲದಿ ನಿಲ್ಲ ಮಾ । ಗದಶಿಂ ದತ್ರಾ ... ನು ।
ಯಲ್ಲರಿಂ ಬಣ್ಣ ದನವರಿಯಾ ಪಾರ್ಥನೆಂಬುವ ಮಾ । ೯೭ । ಜಗವ ನಾಡಿಸುಯ ... ಮಹ
ಕ । ಜಗವನ್ನಾಗುವ ನು ಕೈಗೆ ತಿ । ಮಶಿತನಿವರಿಂನಾರ ಹಾ । ರುವೆಶೃಷ್ಯಾರಯಂಗೆ ... ಸುವ
ವರ ವ್ಯಗಿಸು ವಮಲಿಗುವರ । ವನಿಸು ವನುತನ ನಿಂದ ಪಾರ್ಥನ । ಗಣೆಯ ಗರಿಬರೆ ಬಾ ।
ವನಾದನಮಾ । ದಿವದಿಯಂದಾ । ೯೮ । ನಮೂದಿ ದುದ ಮರ ದವೃತವಷ್ಟ ನು ... ದಿದುದ
ನಾದರ ನಾತ್ಯನು । ಹೂದಿ ತಪ್ಪುವಲಾ । ಶವರಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಾ ಮಿತ್ರ ಹಿಯ ... ಗಾ । ಸೋದಯದೆ

ದಲಿ ಹಿತವ ಮಾಡಿದವನೇ ಬಂಧು ಯೆಂಬುದ ರೂಢಿ ಬಲ್ಲದು ಮಾಡದಿರುವನನೇ
ಕ್ಕೆ ಭವನಾ ಭಂಜನಲು ತಂನೊಳ್ಗೆ ಕೊಬಕಶಿಕ್ಷೆಯಿಂ ಮಿಗಕನ್ನುವ [illegible] ವೆಂದು ಶರಣಾದಿಮ
ನ್ನೆಬೀಣದೊಳ್ಗಿನ ದುಕೊಲುವ ದುದಾ ವಬಲ್ಲತನಾ ಹೆಸೆಯ ಸಾಧಿಸಿ ವಿದುತೆ ಶರಣ ಮು
ಬುದನ್ನಿಯ ಮುಚ್ಛತ್ರ ಮುಂ ವನೆ ಜಗವರಿಯೆ ಅ ವಣವ ಪಧೆಯದುದಾ ರಕಪಟ್ಟೆಂದಾ ಭಿಣ
[illegible] ಯೆಬುಹವರವೆಂದು ಮಾ ಣ ಡೆ ಹೆಣಿಯ ಸೊಂದಾದು ವಿರಿಯದ ರಾಗ್ಳೊ ಹ ರಿ
ನರು ಹಲಲುಂ ಮು ಯದ ರಾಗ್ಳ ನ ವ ಹ ರಿ ಉಾ ತಾ ಸು ರ ಪ ನಾ ಯ ಮ ಹೊ ದಿ ನಾ ಧಿ ಪ
ಬ ರುತನಾಕೆನ ರಿಯೊತುರಗಹಾನಿ ರುತಬ ಕ್ರ ಷನೊಮ ರ್ಕ ಟನೆ ತಾನಾವ ಪರಿ ಉಾ ತಾ ಕ್ರಿ ಗ
ಬದು ವನ ಮ ವ ರ ಬೊಂ ಮ ನ ದಿ ಯನು ನೋ ಮ ವದಿ ನಾ ಶ ರ ನ ನ ಗ ನೆ ನೆ ಮಾ ದಿ ರ ನ
ಹರಿನಾಲ್ಕು ನೈ ಮಾ ಧಿ [illegible] ಕ ಮ ಲ ಜ ನಾ ದ ನೋ ದು ವ ದಿ ನೆ ರು ವೆ ಯ ಹ ರ ನಾ ದ ನಾ ದಿ
ರ ವ ಬ ಲ್ಲ ದ ನ ಮ ಘ್ನ ನಾ ವಾ ಮ ಗ ಳ್ವ ಹೆ ಬಿ ರು ಬ ಲ್ಲ ನ ರ ಂ ಜ ಕ ವ ನಾ ನ ಮಾ ಕ್ರ ಮಿ ಕ್ರಿ
ಪ ಲಂ ಮ ಲು ಬಾ ವು ಬಿಂ ವ ಹೆ ಮಾ ದಿ ದ ವೆ ಬು ತ ಪೊ ಂ ಬಿ ರಾ ದ ವೆ ನಾ ದ ಶ್ಯು ಕಿ ಪ ದೆ ನಾ ನ
ಷ್ಟ ನ ವ್ಯ ರ ಶ ಂ ಬಿ ದ ದಿ ಗ ಭಾ ದಿ ಯ ಲ್ಲ ನೆ ಕು ರು ಪು ಲ ಚೆ ಶ ದು ಗ್ಯೋ ದ ದ ಲ್ಲ ನೆ ಮು ಬ್ಬ ಬ
ಕೆನು ಮಾ ದಾ ದಿ ರು ದ ಮಾ ದ [illegible] ಯ ನ್ನ ಪ್ರ ತಿ ಜ್ಞೆ ನಿ ಂ ಗ ವ ದು ಭ ಶಾ ಭ ಲ ವ ಬಿ ದು ವ ವ
ಖ್ವಾಂದ ವ ಬ ಲ ಕೆ ಬಿ ದ ಕೆ ನ ಕೃ ಷ್ಣ ನೇ ವ ರ ಪ ಲ ಉ ಬು ದ್ಧಿ ನಿ ಶಿ ಲು ಕೆ ನ ಮಾ ರಾ ಂ ಜ
ಗ ನ್ನ ಮಾ ಮಿ ಯ ತ್ತು ಗೆ ಲಿ ದು ಕೊ ಳ್ಳ ಲಾ ಲ ಮೊ ದೆ ಧ ಶಿ ಯೊ ಳ್ಗು ನಿ ಲ ದೊ ಳ್ಗಿ ದಾ ರ ವ ನ
ದು ವೆ ನ ಹೆ ಳ್ಗ ವ ತ ಹೆ ನೆ ಬಾ ವು ಯ ಂ ದ ನು ಘೋ ರ ವ ರ ರ ಯ ಮಾ ಭ ಕ್ಷಾ ಪ ಲ ಉ ನ್ನ ವ
ಅ ಬ ಂ ದು ತಾ ಕ ಲ ಲಿ ಗೆ ಲಿ ದು ತ ಮ ನ ನ ಮು ತ್ತು ನಾ ದ ಮಾ ಉ ಳ್ಗ ಯ ಬ್ಬಾ ರ ತಾ ಳ್ಗ ಲಾ
ಗ ಕ ರ್ಮ ನಾ ದ ನ ಲಾ ಬ ಳ್ಗ ಕ ನ್ನೊ ಮಿ ಪಿ ರ ಂ ಗ್ಯ ನಾ ಯ್ಯ ಲು ಅ ಚ್ಯು ಕೆ ತಾ ಹ ರಿ ಹ ಂ ದಿ ಯ ಾ
ನ್ನು ತ್ತಿ ಗ ದು ನಾ ದ ಬಿ ಪ ಲ ಉ ಜ ನ್ನ ವ ತೊ ಳ್ಗ ಲ ದ ವ ವೆ ತಾ ಭ ಕ್ತ ಪು ಶಿ ಯ ಧಿ ಟ ಮಾ ದು ವಿ
ಮ ನಿ ನ ಳ್ಗು ವ ನ ಸಿ ಕೊ ಂ ದಿ ಹ ಮ ರ ದೊ ಳ್ಗ ಕೆ ತಾ ನಾ ನಿ ಪು ಷಿ ದ ನೆ ಂ ದು ಕೊ ಂ ದಾ ದು ವಿ ರಿ
ಕ ಮೃ ಗ ನಾ ವ ನು ಧೆ ಯೊ ನು ಗ ನ್ನಿ ಸ್ಸ ನಾ ದ ನ ಹ ನ ಮ ಸಾ ತ್ಯ ವ ಕೊ ಂ ದು ಅ ವ ಣ ಮ ದ ರ
ಗ ದ ಹೆ ವ ಶಾ ದ ವ ಬಾ ವು ನೆ ಬ್ರಿ ಂ ದಾ ಟ ನಿ ಬು ಯ ಲ ಕ್ಷ್ಮಿ ಪ ತ್ರಾ ನಾ ಶಿ ಬ ತ್ತ ಲೆ ಹ ಯ ವ ನೆ
ದ ಟು ಟ್ಟ ಧಾ ರಿ ಯ ದ ಯ ವ ನೊ ದ ಲು ಜ್ಞಾ ರ ಬಿ ಂ ಗೆ ಯ ಕ ಷ್ಟ [illegible] ಳ್ಗು ನಿ ಪಾ ಯ ತ ನೆ ಂ ದ ರಿ
ರ ವ ಬಾ ವ ನು ಪ್ಪ ಯ ನು ತಾ ನೆ ಂ ತೆ ಂ ದು ನಿ ನೆ ಬು ಯ ಶಿ ಕೊ ಂ ದಾ ದು ವಿ ರಿ ನಿ ಮ ತಾ ನಂ
ದ ವ ವೊ ದಾ ಟ ರಾ ಮ ದು ವ ಬ್ಬ ಳ್ಗ ನೆ ಯ ದ ವಿ ದು ಳ್ಗ ಯ ನೆ ನ ದ ಲೊ ಳ್ಗೊ ರ ಗ ನೆ ವ ದ ಲ ವಂ
ನಿ ಸಿ ಹೆ ದ ವಿ ಶಾ ರ ಣ ಶ ರ ಧಿ ಯ ಲ ಲಾ ಗ ನೆ ಮ ದಿ ರ ನೈ ಮು ಮ ಗ ತಿ ಂ ವ ನೆ ಪಾ ಲು ಬಿ ಂ ಗೆ
ತು ಪೆ ದಿ ಯ ನ್ನೆ ಳ್ಗೊ ಪಿ ಯ ರ ನ ರ ಗ ನು ಸು ದ ಲ ವೆ ರು ಘ ಪೊ ದ ದ ಮ ನೈ ನಾ ದಿ ತೋ ಯ ವ ರಿ ಭೀ ಮ

ಶೋ। ವನಾವನು ದನ ವಶಾಯ್ದರನು। ನಾವದಲಿ ತಾರ ಥವನ ದಿಷವ। ಬ್ಬೋ। ವನಾದನು ಮತ್ತೆ
ನಾದವರ ಶ್ವೈಯ್ರರ ಕ್ಷದಲ್ಲಾ। ಗಾ। ವರಾದನು ಂದಾ ದಿ ಚೆ ಗ್ರದನು। ಡ್ಯ। ವಶಿವ ಜನ್ಮದಲಿ
ಬಂದನು ಶ್ರೀ। ವವಿಲ್ಲ ದರೆದ ವಿ ತ್ರನು ನಾಚಿ ಶೈಯ ತೋರ ರದೂ। ಅಂ। ಡ್ಯ। ವತೆ ನತ ವನ್ಯಾಸೆಯ
ವನ್ನವ। ಜ್ರಿ। ವಿಯಲಿ ಬಂದವನು ಲಾ। ನರ। ಬ್ಬೋ। ವಾ ನಲ ದ್ಯಾ ಕೆ ಶ್ವಾರ ವ ಹೊದನ ನೇಗ ನೆಯೊಳೆ
ನಾವತ್ತ ನವನು ಬಬು ನಿ ವಾಂದ ವ ಸ್ವೈವರನು ತೆ ಕರಿ ನಿ ನಂ ಮ್ಯೊಗು। ದಾವಿ ಯುಕ್ತ ಲುಬುಂದ
ಹರಿ ಗನರ ಗಿನ ತಾನೆ ದಾನ್ಯ। ಅದದಾ ವವನಾಥ ಕಡೆಯಲಿ। ದಾಮ ರಂಗದ ಕ್ಷೇತ್ರ
ದಲಿ ದಯ್ಯಮ ದಿತಾ ನಾಂದ ಕ್ಷ್ಮಿನಿಯ ತ್ಮೆ। ಲಾ ಲಿದು ವಿಂ ತಾತಾ। ನೊ। ದಿಶೆ ಗಲಲಿ ಕಲ್ಪತಂ
ನವ। ಗಾದಿಲ ವಚಿದರಿ ತಿಯ ಚಂದವ। ನಾಮ ವಿದಿದನ್ನು ನೋಮರಥಿ ತದಿಗಾ ಶ್ರಿ ತಾವೆ ಶಾ।
ಅಕ್ಷ್ಮ। ಪು ಷಿದವ ತಾರದಲ ಖಿಗ್ರರನು। ಹಿ ಮ। ಸುಷಿ ದನೊ ಸ್ಥವ ಲಿ ತಾ। ಕ ಮ್ಮ। ನೊಂದನು
ನಾಂದವರ ಕ್ಷೈಯ್ರ ಕವ ಕ್ಷದಲ್ಲಾ। ಮ ಷ್ಟತನದಲಿ ಖ್ಯರನು ವರ। ಮ ಬ್ರಿಯಂಬವವರಿ
ತುತತಿ ಹರಿ ದಷಿಯ ದಲಿ ಮಾವೆ ನಾಂಧಿಯ ವೆಂದ ನಾ ನಿರುಪೆ। ಅನ್ನ। ವಿ ಶಮೊ। ರ
ದ್ವಿತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ ವೈ ನ। ಕ್ಷರ ರಮಾ ನಂದಪ ನಗುರು ನಾರುನ ನಾಮ ಖುವಿಧಿ ಯಲಿ
ತ್ಯೊಗ ಲಿ ಬ್ರಗಲಿ ದೆನಾ। ಬೆ। ಗುನಾ ಮಯ್ಯ ನಿಕ್ತ ನಾವೆ। ನಾರು ಮಾದು ವರಾ ಗಗ್ಗಾರನು।
ನು ಕೆ ಮೊ। ಕ್ಷೆವರಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಿಂಹ ಪ್ರಿಯ ರಾಯ। ಕೃಷ್ಣ। ಅಂ ತು ನಾಂಧಿ। ಅನ್ನ। ಕ್ಷಂಪದ
ಅನಾಚನೆ
ನಾನಿರ ಕ್ಷ್ಣ ಮಂಗಳಂ।
ಅವವಿಯದರಿ ತುನಗ ವತಾ। ವಿವಷ ಬಿ ದಿರಿ ತ್ರರು ರುಮ ಹಿ ವನಾ। ವ ವರು ಕ ಗ್ರ ಮೊಗ್ರ
ನಂ ಟ ನಿ ಶಿ ದರು ಕ ಮ ಕ ಕಂ ತ ನಿ ಕೆ ನಾವ ದನು। ಶ್ರೆ। ಗ್ರ ಜವ ಮಿ ಜಯ ಧ ರತ್ರಿ। ಪಾಲನಂ
ಧಿಯ ಮುರಿ ದುಲಕ್ಷ್ಮಿ। ಲಾ। ಲನ್ನೆತರು ತಿ ತರ ಹಾರಿ ನಷಿದನು ನಾತ್ರ। ಕಿಯಾ। ಶ್ರೆ। ಗ್ರದನು
ರಹರ ವಬರವನು ಹ್ಯಾಗ್ರ ಮಿತ್ರ ಕರ ಖಿಗ್ರಧರಿ ನೊ। ಪಾಲಕಂ ದಿ ದಿರಾನಿ ಬಂದರು ನನಲ ದ ಗ್ರನಾ
ಹಿ ತಾ। ನಾ। ದೂರದಲಿ ದು ಂತಾ ನಿ ಷ ದ ವದ। ನಾರ ವಿಂದ ವಕಂ ದು ನಾಂಧಿ ನಿ ನೆ ರ ರವರು ಬು
ಲಿದು ದಾಕ ವಷ್ಟತ ನಂ ಕದಲ್ಲಾ। ಕರಿ ರಾಯಿ ಕವನಾವವಿ ದನೆ ತಿ। ಹಾರಿ ಸತ್ಯ ನವೆ ಮತಬಂ
ದನು ಮಾರುತ ನವು ಗವ ಮಾರ ಮು ದನ ನಿ ಂ ನಿ ತನ ನಾರದಾ ನಿ। ದರು ದನ ವನ್ನಿ। ದಿ ದಿರು ಕ್ಷ್ಯ
ಕ್ಷ್ಣ ನು ಬಕ। ದಲಿ ಮ್ಮೆ ಯು ಕ್ಕದರು ಮಿ ಕ್ಷ ರ ನಾ ಗಗ್ರ। ದ್ರಾ ದಾ ದಿ ನಾ ಯ ಕರ ರ ನಿ ದರು ವದ
ವರಮು ಬಾಂಧವ ಸಿಲ್ಲ ಜಿ ವಂ। ಶಿವ ದೈನು ಕವಿದು ರಗುರು ಕ್ಷ್ಯ ನಾ। ಮುರು ನಾತ ಮತ್ತ ತ ಜ್ಞ
ನ್ವಂದನು ಥರ್ಮ ವಂದನನಾ। ಗ್ಯ। ಮ ಮಾ ತಿ ನಿ ಜ ಬಾಂಧವರು ನಾ ಕ್ಷೆ ಮಿ ಗ। ತನೆ ಕ
ನಿಂಮಯ ಕ್ಷೆ। ಮಕುಶಲ ವಕೆ। ಗ್ರದರು ಕ್ಷಗ್ರ ಹಿ ದರು ಪ ಕ ಕೆ ನಗ್ರ। ಅ ಮ ನಾ ನಾ ಮ ಮ
ವಿದಲ ಶೋ। ಮ ರ ದಾನಿ ಕೆ ನಗ್ರ ಲಿ ನಾ ತ್ರೆ। ಮ ವ ನು ಬಿ ಗ್ರ ನಾವ ದು ದು ರಿ ಯೋ। ಧ ನನು
ತವೆಂದಾ ಗ। ಪ್ರ ಮಾ ಮಿ ಯ ಗ್ರ ಗ ದ ರ್ವ ನು ಬೆ। ದಿ ದ ಮ ಹಿ ವ ನಿಂ ಮ್ಯ ರ ರಿ ನಿ ವಿ। ಕ್ಷ್ಮಿ। ಮ
ನಾದರಿ ಹೊದಿ ನು ವ ದು ಕ್ತಾ ಮ ಮು ರು ಪ್ರೊ ಮಿ ಯಲಿ ಕಗ್ರ ವ ರಿ ದ ವ ವ ರ ಚ ತಿ ಕ ರಿ ನಿ।
ಅ ಕ್ಷ। ಮು ನಿ ದ ಕ ಯು ವ ಮ್ಯೊ ಗ ನಿ ವೆ। ಮ ನ ಕ ತ ವ ಮಾ ಮು ವಿ ರಿ ಯ ಗ ಜ ರ ನು ಜ ರ

[illegible]

ನೂ ಪುರದಾ॥ ಮಣಿ ದನ್ಯಾಯ ಬರ ನೆರ ವಿನಯದಿಂ। ನಣಿಯ ಬೀ। ಮಕ ಬಡಮ ಗಬಿ
ವಿಲು ನಗೆಯನಂ ಶ್ರಿಯ। ನಯ ನಯ ದಶಾಲಾಯನೋ। ಧಿ ದರೂ॥ ೧೯॥ ಅಯ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಕರ ವಿ
ತುರ ಗವ। ಮ್ಯ ಹಿಮುಂಚು ವಜವದನೊಕಲಲಿ ಸೊಯ ವರ್ಣಂ ನವಿ ಗಯು ಖರಾಂತದ ಜ್ಞಾ। ಧಿ
ಜ್ಞಾ। ಧಿ ಗಳ॥ ಬಿಯ ಯಚ್ಚಾರಿಯ ಕುಬ್ಜರಿಯ ಬಾ ತ್ರಯದ ಕಾಳು ತರುಣರ ನದಲಿ ಕಾ। ಲಲಿ
ಣಿನಿ ಸುರುವ ನಿಲುವನಿರು ತದ ಹಯ ವನಾ। ಧಿ ದರೂ॥ ೧೨॥ ಕ್ರೈಲವೆ ಪಬಲದೂರ ರತ್ನ
ಯನೆ ಸುಕ್ಷ್ಮೋ। ಲ ದಲಿ ಧಾರಿದು ವಮದ ಜಲಧಾರೆ ಗಳ ಬರಿಸೈಯ್ಯ। ಲಾ ಧಿಯ
ಜ್ರ ಮುಕ್ಕು ಗಳ॥ ನಿಯ ವಿಲು ಗಯ ಠಾಯ ಜ್ಞಾ। ಧರ। ಸೊಯ ವಗೆಯಲಿ ಬೆತ್ತಕ ತಿ ಕುಂ। ಧ
ಲ ವನು ಹೇ। ರಾಯ ನ ಜನ ನಾನ ಮುದ್ರ ದಳ ಸಾಗರ। ಥಯ ಥಯ ನ ಸೂರಿಯ ಗೆ ಮುಂ
ತೊ ನೆ ಗಯ ರ ಥಾಂ ಗದ ಮ್ಯೋ। ಬಲೆ ನವರು ನಯ ಹ ರದ ಖರಗ ದಿಯ ಜ್ಞಾ। ಧಿ ವ ಲಿ ನವ
ಕುಮುಕ ನ ಗಳ॥ ಬಲಿದ ಬದ್ಧ ರಸೊ ಪ್ಪ ದಂಬಿ ನ। ಸೊಯ ವ ಹ ದ ಗಯ ನೂ ತರು ರವ ಗೆ। ನ
ಯ ನಾರಿ ಛಿಯ ಗತಿಯ ರಥು ವಾಜಿ ಗಯ ನೋ। ಧಿ ದರೂ॥ ೧೫॥ ಅವ ನಿ ಪಾಲರ ಮಕುಟ
ಮಣಿ ಗಣ। ನಿವ ಪವಿತ್ರ ದ್ವಿಜದ ಗವ ರಕ್ಷಕ। ಯವಿರಯ ದರಥ ತೆರೆ ಪಾತಾ ಸಾವಯಿ
ಬಲು ನೊರೆಯೊ। ವಿವಿಧ ಗಜ ಹಯ ಜಲಚರ ತಾಳ್ದ ದ। ವನಜವಕ್ರೈ ನಂ ನಿ ನಯ ಷ
ನಾ ವನ ಹರಿಯ ಅಲ ಹರಿ ಮನನಿತು ಬಹಯ ಜವ ಜಲಧಿ॥ ೧೬॥ ಹರಿಯು ಧಿ ಬ್ರ
ಕೊಂಡು ಗಜಕಂ। ಧರದ ಅರ್ಕರು ನಿಖಿಯ ತೇ। ನೆಯ। ತೆರೆಯ ತೆಯ ತೋ। ರಿಸುತ ಬಂದರು
ನಿ ಮ ನೈ ಬಲು ಗಾರೂ॥ ಬಿರುದ ದುಷ್ಕ ಧ್ಯಕ್ಷ ಮೊದಲಾ। ನಿಶಿಕು ತೊಹಲ ದ್ರು ಪದ ಸೊ
ರದ ಮರವ ಣೆ ನಿ ಪಾಂಚಾಲ ರಾಂದ ಕ್ಷೋಹಿಣಿ। ಬಲವಾ॥ ೧೭॥ ವರ ಯುಧಾ ಮಂನ್ಯ
ಮಾಂ ಜನಾ। ವರ ಶಿಖಂಡಿ ಸುಜಿ। ಕಿತಾ ವರುದು ರಧುರಂ ಧರ ವಿ। ರ ಪಾಂಚಾಲಕ್ಷ್ಮೆ। ಕ್ಷ್ವರರು
ತೆ ರ ರ ರ ಮ ನಾ ಹಗಾನ ಮುದ್ರ ದ ಮುರುಯ ವ ವ ಖುರ ನ ಹಗಾ ಖುವ ವೈ ಕ್ಷ್ವರ ರಲನ್ನಾ ಹಿ
ಣಿಯ ಖಿಗಿ ತೋ। ರಿದ ಮಪಾಂಚಾಲಾ॥ ೧೮॥ ವರ ವಿರಾಟನ ಮಚಾಂಬನ್ನಾ ಮತ್ರ ರಕ ತ
ದ್ಯುಮ್ನ ಕ ಮ ಕ ತ ಚಂ। ದಿರ ಕತಾನೀಕ ನು ಕತಾಯು ಧ ಕಿ ನಿವ ಮತ್ಸ್ಯರ ಕರೂ। ತುರಗ ಗಜ
ರಥ ಪಾಯ ದಳ ನಾ ನಾರದ ಸ್ನಾರಂ ಭರಲಿ ನಿ ಜನಂ। ವರ ಗೆಯ ನುತೋ। ರಿದ ಮತಂ ಮ್ಯ
ಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲವಾ॥ ೧೯॥ ಜಯ ಮನ ಮ ರ ನಾ ಮಗ್ಗಬಲ ಕೆ। ನೆಯ ನ್ನ ಪಾಲರು ತಂ ಮ
ದ ಕ್ಷೋ। ಣಿಯ ನುತೋ। ರಿದ ಕೈವರಿ ಭ್ರಕಂ ಧರದ ಭೂವ ತಿಗೆ ಭ್ರಯ ವಿಹಿ। ನವ
ಪಾಂಡ್ಯ ನ್ನ ವನಂ। ಜಯ ನುಸೋ। ಮ ಕ್ರೈಮಾರರ ಕ್ಷೋ। ಣಿಯ ನುತೋ। ರಿದ ರವಿ
ಕುನಿಮಮ ದಳದ ವದ ಹ ತೆಗೆ ॥೨೦॥ ಭ್ರೈದ ಬದೆ। ಕದ ದು ಚ್ಛಕೆ ತುಬು। ಲಾ। ಧಧಿ
ಯ ನಕ್ಷೋ ಹಿಣಿಯ ನು। ಉಮದ ನುತೋ। ರಿದ ಮ ಕೌಂ ತೆ। ಭೂ ಜನಕ್ಷೋ ಣಿ॥
ಅಮದೆ। ಯಕ್ಷೋ। ಣಿಬಲ ಭ್ಯ। ರಾದ ನಾಯಕ ವಾಧಿಯ ಲಿ ಹಿರಿ। ದಾದು ದಾಹವ

ನೆ ಸೋಂಬೆರವಲ್ಲ ಗಣಿಸುವ ಧರ್ಮೊ॥ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರವರ್ಮನು ನೀಲನವಖ್ಯಾತ್ರಿ ಕ್ಷೇತ್ರನಾ
ರ್ದ್ವಜನು ವರ್ಚರಚಿತ್ರವರ್ಮಪಿರಣ್ಯವರ್ಮನಾಬಾರುಚೆಪ್ಪುಕರೂ॥ ರತ್ರಮ ಧವಹ
ಂಧ್ವನಿರಿಯಸುಹೋಂತ್ರನಪ್ಪಯ ಧವರುಪಾಂಡವಮಿತ್ರರಾದಶ್ರುತುಕೆ॥ ಬ್ಬ ಜನಮೆಜಯ
ಹೀಂ ರೋಲಾಗ್ರ॥ ಸ್ಮರಪಾರ್ಥ ಪ್ರಿಯರಬ್ಬಸೋಂತಂ॥ ಗಾರವರ್ಮನ ಗನವಚರವರಿ॥ ಗಾರ
ಪ್ಪಳದಿಬಂದುಕಂಡನುಕಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರಬಾ॥ ಶರವೇಂದ್ರನನ್ನೊಡನೆ ಮತೊದ್ಧಾ
ಟೆ ತ್ರಿಂಗರವನೇ॥ ನಾ॥ ಭಾರತನಿ ಹಿತೈತಂ ಯುಕಂದ ಮಿತ್ರರಿಗಾವದಳ್ಳ॥ ತ್ರಿಸು॥ ನಾ
ಮಳ್ಗಾ ಸ್ರಣಾಚೆಟಂಧನ॥ ತೋಂ ರಗಾವಬಿನಿದಂತೆದಾಡೆಗ॥ ಳ್ಳೋಂ ರಗಾದ ಚೂಳ ಹುಗಳ
ೕ ಗರಿಮುಹಾಡಲಕಮ್ಮಗಳ್ಗ॥ ಗರೆಡೆಂ ಹನುರಿಮ್ಮುಳಿಯಂಕರ॥ ತೋಂ ರಹತ್ತಮಜ್ಜ್ಯ
ಲಮಯವರಿಗಾರಬಪಳ್ಗದಿಬಂದುಕಂಡನುಕಲಿಷ್ಠರಾ॥ ತ್ರಭೆನಾ॥ ತ್ರಗ॥ ಬಂಧ
ಖ್ಯಾಳ್ಗನಮಸ್ಸೋಂ ದಿರರೊಲಿನಲಿಬಜಸೆಂ ನಿಸಹತತಿಬಲರುಪಲ್ಲಾಪ್ಯಾಳ್ಗಬಂಧ
ಕ್ಕೈಕ್ಕರಮನೆಯಾ॥ ಬಳ್ಗಕನುಮುಹೂರ್ತದಲಿಹೊರನು ದಿನಗಳ್ಗಮಹ್ಸೊ॥ ಷಿ
ಂದುಯದುಕುಲ॥ ತಿಲಕನಡುನಿನವೀರನಾರಾಯಣನವನೇಂ ಮದಳ್ಳ॥ ತ್ರಿಗನ
ುತಕೆತಂನಾಪ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆವರು ಕರನಿಹಾಂಡನುಕೃಷ್ಣರಾಯಂ॥ ಗರಣಬೀಗನಹಮಾದಿ
ಮನಿಜರಾಜಚಾರಿಯರಾ॥ ಧುರಕೆಸೆಂ ನಾನಾ ಕ್ಯನಿಲ್ಲಬಿಸೆಡಬಲಸಾಲಿಯಾಹೆ
ಡಕಿಹರವಹಾಲ ಪುರುಷರ ಕಳ್ಗವತಿಯಾ ವನಗಸಾರಾ॥ ತ್ರಿಂ ಸ್ರವದನಾಗ
ಮಂದುಚೆಲಬರು॥ ವಿಮ್ಮಳ್ಗ ಬಲವೈರಾಟನಾಗಲಿ ಪ್ಯರಿಬಿಂದಿಯಯುಂಡುಕೆ
ಬಳ್ಳಿಗ್ಮ ಮನುತನೆನುತಾ॥ ತ್ರಾರಿಮತಮತರ್ಗಾನಿನು ಕಳ್ಪಾ ಗತಾರಿಮಾತ್ಯಂ
ಸುತನ ಭೂದನುತನೆಂ ನಾಧಿಪತಿಯ ಹುದಂಹ ಮತವೆಂದಾ॥ ತ್ರಿಗಾ॥ ಬಿಂಬವಮ
॥ ಶಿಶಿಬ ತಮುತ್ತ ನಂಬಬಿಗಲಲಿಂಜನಯವೆಂದಾಬಳ್ಬೈದಿಲವಲಿಲ ಗಕ್ಕೆ ದೆಕ್ಕ
ಕೈಳ್ಗಿಂದಾ॥ ತ್ರೋಂಬುಡೆಂ ನಿದಕೆಸುಷಟ ಕದಂಬದಧಿಪತಿತನಕೆನೈಲ ಹುಣ॥ ನೆ
ಮತೆಂಮಲ್ಲಿಮತೆಲ್ಲಿಗೂಪಾಲಕೆ॥ ಳ್ಳಿಂದಾ॥ ತ್ರಗಾ॥ ಕರ ನಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ವನುಸಾಂ॥ ಗರ
ಸೆಂ ನಾನಾ ಪ್ರನಮವಿಸ್ತರಿಸಲಳ್ಗವದಿಸಿದರುನು ಮುಹೂರ್ತದಿನರಾಗಳ್ಳ॥ ಮಾರದೊ
ನನುದಿನ ಗಹಿರಲ್ಲಿಗೂ॥ ಮರವಿಮ್ಮಳ್ಗ ನ್ಯಾಯವತಿಸಿದಗರಿನೆಸಂ ವರಿಸಿದರು
ಂಗಳ್ಗವಿಹಿತತ ವಮ್ನಗಳ್ಗ॥ ತ್ರಿ॥ ನ್ಯಾಳ್ಗವಿಸಿದಲುಕಟಕದಲಿ ನಿಸ್ಸಾಳ್ಗ ಸೋಂ ಹಿತ
ಳ್ಗರಿಯಹೆಸ್ತಾಳ್ಗಗಳ್ಗ ಹೂರಿದಲುಸುಮಿಟರವೆ ಕವಿತರಗಾ॥ ಗಾಲನ
ಂನೆಯಾರತಿಯ ಹರಿಗಾಣಸಂಧನಿಸಿದಲುವರಹಾಂಬಾಲರಾಜಂಗೆನನಿದ
ಮೂದ್ಯಾಲಿ ನೀಂಬನರಾ॥ ತ್ರಿಶ॥ ದರುಶನವನಿತ್ತಖಿಳದ ಕಣಿ॥ ಸ್ವರಬಕಂ

ದ್ವರುಷಾತಮಾ ನಧ । ವರವಿಬು ಧವೈತಾಗ್ಯರ ಶಾವ ॥ ವದನಿಥಲಾ । ಧು ಶದ್ದ
ಷ್ಟದೃಪ್ತನಾಕ್ಷ್ಟೆಯೊಳ್ಗಳು ನಿ ಮನೆಂದೈಡಿ ಘೂವಾ । ಲರನಿವಾನಂನ ಗ್ಯಲಿಷಾ ದರ
ಚ್ಚರರು ದಂಗುರವಾ ॥ ಧು । ರೂಢಿ ಖಿದಮುತು ಪೊತರದಿಲ ಷಾರ । ಬಾ ದಬಿ ಷ್ಟು ದುರ್ಗ
ರಕ್ಷೆವಯಣವಮಾಡಲ್ಲಾನ ನನಾರಿಥ ರುಸ್ತ್ರಾವಾ ಗ್ಯೆಯಂ ಹಗ್ಗ ॥ । ಕೂಡಿತಾಕ
ಸೈನ್ಯನಾನರವ । ದಿರಿದು ನಡೆ ಹೊಂದು ಧತ್ರಿ ದರೂಢಿ ನಗ್ಯ ಜಾ । ಗ್ಯನಗ್ಯ ಜಾ । ತೆಯ
ತುರಂಗದಳ ॥ ಶ್ರಿ । ಪರಿಯಚರ ಣಾಶ್ವ ರಥವಿಜಯದ ಹರಶೆನಗ್ಯಸೈ ಶೋಂಪ
ರಥವನು ತುರಗಗಜವನು ಗವಣಮಿಸಿ ಲದರಿಥರು ಪಾಂಡವರಾ । ಗರುದ
ಸಿಂಧವನೆ ದಾರುಕ । ನಿರವಿರಥವಮುಷ್ಯಶಿಯ ದುಷೋ । ಪರಥ ಮಧ್ಯ
ದಲ ಷಾರಥ್ಯಗ್ಯ ॥ ತನ ನಡೆತಂದಾ ॥ ನಿ । ಡಿ ಪರಿರ ಥ ವೆ ಷಾರವೈರಿ ಯ
ಹಿಂದೆ ಧರ್ಮಜನೆಂದಬಲರಲಾ । ನಂದವರು ಕೆಲಸೆರಡರಲ್ಲಾ । ಮಾಜ್ರ ನಾ
ಸ್ಯಾ । ನಂದನಿಸಿತವನಾರ ಸೈರಿಸಿನಿಂ ಥವಾ ದಶಿನ ಣಾನದಿಕ್ಷಿಂ ದುಷ್ಟ
ಪತಿ ತೊ ಬಲಲಿಯನದದು ರುಪಾಂಡು ಮಾಶನೇನಿ । ಸಾ । ನದಿಲ ಖಿ ದುಶಿ ದಂತೆ
ರಥ್ಯ ಖಿಖಿ । ಜದಿವೆಸೈದು ನಗ್ಯ ನಿಧವಬುಧಿಯ । ನಮುಶೆಯಲ ಹರಿಯ
ಲಬ್ಧರಿಸಿದಲಬಾಷ್ಟೆ ಸಗ್ಯಾ । ನದುನಿ ತವನಿಯ ಜ್ಞಾಂದ ತುಲಶರಿ । ನದ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಷ್ಯಾನಲಬಲು । ಕೊಡೆ ನುಗ್ಯನಲಬ್ಧರಿಸಿದಲುನಿ ಷ್ಣುಗ್ಯ ಶೋ । ಮಿಗ
ಘೂಸಲವಿತೆನಕಬಲ ಗ್ಯಾ । ತ್ರಿ । ಗ್ಯಯ ಜಲನಿಧಿ ಯಂ ಥನೆ ಸ್ಯಾ ಲ ಗ್ಯ ಕು ನಿ ಯೆ ಕ ಮ ಠ ಂ ನೆ ಮೇ
ಲು ಷು । ರು ಲಯ ದಿ ಸು ದಂ ತಿ ನ ಗ್ಯ ಮೊಗ್ಯ ಶಾ ಲು ರ ಲ ಹಿ ಮ ಣಿ ಯ್ಯಾ । ಬ ಲ ಮ ಪಾಂಡು
ಧಿವೈರಿ ಬಲ ಮುಕ್ಕಗ್ಯ ಸಿ ನದದುದು ಕದುಖ ದ ಶಾ । ಪ್ಪ ಗ್ಯಯ ಕದ ನಾ ಗ್ಯ ವ ಶರ ಶಾ
ಷು ಕೆ ಪಾರಗಾ ಯು ತಾ । ಗ್ಯಂ । ನ ಜದ ಬ್ಬ । ಹಿ ತೆ ರ ವ ದ ವಾ ಜಿ । ತ್ರಿ ಜ ದ ಪೆ ಷಾ ಧ್ವ ನಿ
ಯ ತೇ ರಿ ನ । ವಿ ಜ ಯ ಬ ತ್ತ ತಿ ನ ಜು ಧ ಬಿ ಲು ತಂ ಶಾ ರ ಕ ಗ್ಯ ಕ ಗ್ಯ ಥಾ ॥ ನ ಜ ನ ಲ ತೆ
ಧಿ ॥ ತು ಬಾ ಟ್ಟೆ ಯ । ನ ಜ ರು ನ ಗ್ಯ ನ ಮ ನ ದ ಲಿ ನ ದು ನಿ ತು । ತ್ರಿ ಜ ನ ತೆ ನ ತ್ರೈ ದಿ ದ
ರು ನ ಯ ಣ ದ ಮ್ಯಾ ತಿ ವ ಯ ಣ ದ ಲ್ಲಾ । ಖ । ಅ ರ ಕೆ ನ ದ ದು ದು ರ ಾ ಯ ತು ತ ರ ದ
ತ್ರೆ ರ ಗ್ಯ ಕೆ ಯ ಸ್ವಾ ರ ಂ ಭೆ ವಿ ಗ್ಯ ನ । ಕ್ಷ ರ ಯ ಬಾ ರು ತ ವ ರ ಕು ರು ಕ್ಷೆ ತ್ರ ಕ್ಕೆ ಗ ಮಿ
ಸಿ ದ ರಾ । ಅ ರಿ ವಿ ಜ ಯ ನ ಗ್ಯ ಕ ಗ್ಯ ನ ಶೆ ಲ ದ ರು । ಹ ರಿ ಯ ನೇ । ಮ ದ ತೆ ದ ಯ
ಕಿ ದು ಬ ಲ ಕ ರ ಧಿ ಬ ಷ್ಟು ದು ಕ ಗ್ಯ ನ ವ ಖಿ ತ ಮ ದ ನೆ ಯ ನ ಸ ರ ಧ ಲ್ಲಾ ॥
ಷಾ ಗ್ಯ ವಿ ಖಿ ದ ಲು ನ ತ್ತೆ ಯ ಲಿ ನಿ । ಷ್ಣು ಗ್ಯ ಲ ಕ್ಷ್ಮೆ ಯ ಲ ದ ನಿ ದ ಲು ಗೆ ಲ್ಲ ಗ್ಯ ನ
ನೆ ಯ ಲು ದಿ ದ ಲು ಮಾ ಲಿ ಸಿ ದ ವಾ ತ್ತ ವಿ ಯಾ । ತ್ರೈ । ಗ್ಯ ಜ ನ ಮೆ ಜ ಯ ಧ ರಿ
ತ್ರಿ । ಪಾ ಲ ಮಾ ನ ರ ಶ್ರಿ ಮ ದ ನೆ । ನಾ ಜಾ ಲ ಕ್ಷ್ಮೆ ವೆ ರ ನಾ ನಿ ವಿಂ ದು ದು ನ ಮ
ಘ ಮಾ ಮಿ ಯ ಲ್ಲಾ ॥ ಗ್ಯ ಕ್ಕೆ ॥ ಸ್ವಾ । ಲು ಸು ದಿ ನ ಗ್ಯ ಸ್ವಿ ಯ ದ ಲಾ । ತೆ ಯ । ನ
ಲು ನ ಗ್ಯ ಮಂ ಡ ವಿ ನೆ ನ ಗ್ಯ ಬಿ ಜ್ಞಾ ಗ್ಯ ದ ಕ್ಷ್ವ ಯ ಬ ಂ ವೆ ಯ ದ ಷಾ ದಾ ರ ದ

[illegible]

ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ॥ ನಂಬಿದವರಿಗೆನಂ ನತೆತ್ತಿಗನೆಂಬ ಬಿರಿದನು ಸಲಹಿದ
ತ್ಕೃಷ್ಣ ಮುಂಬಿನಾರಥಿಯಾದನಂದರ್ಜುನನಿಗೆ ಮುರವೈರಿ॥ ಪದ॥
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀಪಾಲ ಕುಂತೀತನಯರುಂ ನವತ ದೆಳೆ
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ ಪಾಲಕುಂತೀತನಯರುಂ ನವತೆ
ಯವೇನೆಂಬೆ ನೃಪಕುಂಜ್ಞಾ ಸಿಂಧುವಲಾ ಕ್ರಿಲತಾಂ ನಿಯರ
ಮಣನ್ನೆ ... ದಿಯಕಾ ಶಿಂಬ ವಿಶ್ರೀ ದನಬಿ ಯುಸೋಷ್ಟೆ
ನಡಿಸುತಿರ್ದನು ತಂನ ಮೈದುನರಾ॥೧॥ ಕೇಳಿ ಕೆಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡುವ
ಕ್ಕೆದದ ತಾಳಿ ನೆಗಳ್ಗಾನಿದಲು ಪುನತೆಯ ಮೇಲೆ ಪುನತೆ ಯುತಂನ
ತಿಂಬುವಮುನವ ಬೆರಿರಿ ಶ್ಲಾಘ ಅಗೆರಗುವನಾಯದಿ ಚೂರ ನೈಲಾ
ದನೆಳುವನ ಕೃಷ್ಣನ ಲೀತಿ ಯೆಂತು ತೋ ಯೆಂದುವೈಶಂಪಾಯ ಮುನಿನು
ಡಿದಾ॥೨॥ ನಂ ದರಿನವಜ್ಜೋಲಗಕ್ಕೆ ತಂದು ಕುಳಿತಾವನಿ ಯರಾಯರ
ದಿಯಲಿ ಮುರವೈರಿ ನಡಿದನು ರಾಜಕಾರಿಯವಾ॥೩॥ ಕೇಳು ಜನಪವಿಲ
ನಡಲಿ ಮನನೊಂದರಿವರಡ ವಿಯಲಿ ಧರೆಯಂ ನೆಂದು ನೆರುವತ್ತೇ ನುಪ
ದನೇ ಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ॥೪॥ ದೇವನೆವೆಬಳ್ಳಿ ನಿಂತುಯ ಭಾವ ಧರ್ಮಜ
ನವರು ಬಹು ಮಾನಾ ಕನುವದ ಹೊರಿಗೆ ನಿಂತು ರು ಪರಿಣಾ ಪರಿಣವನು॥೫॥ ದೇ
ಬಹುರಿ ಕಾಲಿಲಾದ ದುರ್ದನೋ ವಿ ಕಲಿಯ ಲಹೋತ್ತ ನಡುನುವ ದಾಉಬಳ್ಳಿ
ಪೆಜ್ಜಿಯ್ಯ ಯೆಂದನುಪ್ಪವದ ಭೂಪಾಲಾ॥೬॥ ಕೇಳುವುದು ವಿ ಸ್ವೈರನು ನೆತಿ
ಭೂತಳವ ಬೇಡಿ ನು ವಳಿ ನಾವ ವಿ ಳ್ಳೆಯನು ವದು ವಿಶ್ವಾದಿಗಳಿಗಯ್ದುವದು
ವಿನಯದಲ್ಲಿ॥೭॥ ಲಿಯ ದಾತ ನನೆತಿಯ ನಳ್ಳಿ ಬಳಿ ನಯುವಿಲ್ಲೆಂದದಾಪ
ವಾದೊಳಗೆ ಕೈದೋರುವದು ಮತ್ತವೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ॥೮॥ ಯತಿಮರುಳನು
ರವೈರಿ ಕ್ಷಾರವನೋಲವ ಹದನನು ಶ್ರಾಯದಿ ಶ್ಯುರ ವಿಳಿಯನೋ ತನುಜ್ಜೂಜು
ನಾರಕ್ಕೋರಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ॥ ನೆಲನನಾಳಲಿ ಮತ್ತೆ ಗೆಲಿದೇ ಕೊಳಲಿ ಮುಕ್ಕಾದಲಿ

